

Uradni list Republike Slovenije

Internet: <http://www.uradni-list.si>

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **97** Ljubljana, petek **3.9.2004**

Cena **1320 SIT** ISSN **1318-0576** Leto **XIV**

DRŽAVNI ZBOR

4258. Zakon o krmi (ZKrm-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o krmi, ki obsega:

- Zakon o krmi – ZKrm (Uradni list RS, št. 13/02 z dne 15. 2. 2002) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o krmi – ZKrm-A (Uradni list RS, št. 45/04 z dne 29. 4. 2004).

Št. 321-17/01-1/4
Ljubljana, dne 15. julija 2004.
EPA 1424-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Feri Horvat l. r.

ZAKON O KRMI

uradno prečiščeno besedilo (ZKrm-UPB1)

I. SKUPNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon določa pogoje za proizvodnjo, dajanje v promet in krmljenje s krmo, dodatki in premiksi, ki se uporabljajo za krmljenje živali, postopek za izdajo dovoljenja za proizvodnjo in promet dodatkov, informacijski sistem ter nadzor nad izvajanjem tega zakona.

2. člen

(pomen izrazov)

V tem zakonu uporabljeni izrazi pomenijo:

1. Krma so različni proizvodi rastlinskega ali živalskega izvora v prvotnem naravnem stanju, sveži ali konzervirani, stranski proizvodi biosinteze, proizvodi industrijske predelave ter organske in anorganske snovi, ki so direktno ali po predelavi namenjene za krmljenje živali.

2. Med krmo se štejejo tudi:

- krmne mešanice, ki so sestavljene iz posamičnih krmil, s krmnimi dodatki ali brez njih, ki so kot popolne ali dopolnilne krmne mešanice namenjene za prehrano živali,
- posamično krmilo, ki se nespremenjeno ali predelano uporablja za krmljenje živali, za proizvodnjo krmnih mešanic ali kot nosilna snov pri proizvodnji predmešanic,
- medicirana krma je mešanica krme in zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki je pripravljena za promet in namenjena krmljenju živali brez nadaljnje predelave,
- popolne krmne mešanice so krmne mešanice, ki po svoji sestavi povsem zadovoljujejo prehranske potrebe živali,
- dopolnilne krmne mešanice so krmne mešanice, ki se uporabljajo v prehrani živali za dopolnitev krme,
- krma za posebne prehranske namene, ki je krmna mešanica in dodatki, ki so namenjeni za zadovoljevanje posebnih prehransko-fizioloških potreb živali,
- posebni proizvodi, ki so s posebnimi tehnološkimi postopki pridobljena krmila in sicer beljakovine, pridobljene iz mikroorganizmov, nebeljakovinske dušične snovi, aminokisline in njihove soli ter analogi aminokislin.

3. Krmni dodatki (v nadaljnjem besedilu: dodatki) so snovi, mikroorganizmi ali pripravki, ki niso posamična krmila niti premiksi in posebni proizvodi, ki se namenoma dodajajo krmi ali vodi in ki:

- ugodno vplivajo na lastnosti krme;
- ugodno vplivajo na lastnosti proizvodov živalskega izvora;
- ugodno vplivajo na barvo okrasnih ribic in ptic;
- izpolnjujejo prehranske potrebe živali;
- ugodno vplivajo na rejo živali z vidika posledic na okolje;
- ugodno vplivajo na rejo, prirejo ali dobro počutje živali, zlasti z vplivom na želodčno-črevesno floro ali prebavljivost krme;
- imajo kokcidistatični ali histomonostatični učinek.

4. Učinkovina je aktivna snov določene kemijske sestave rudninskega, živalskega ali rastlinskega izvora oziroma proizvod kemične ali biološke sinteze, namenjena za proizvodnjo zdravilnih dodatkov krmi.

5. Premiksi so mešanice enega ali več dodatkov z nosilno snovjo in so namenjeni za kasnejšo proizvodnjo krmnih mešanic.

6. Karenca je časovno obdobje, ki mora preteči od zadnjega krmljenja živali s krmo z dodatki s seznama I. ali s krmo s premiksi, ki vsebujejo dodatke s seznama I. pa do trenutka, ko gre žival v redni zakol za proizvodnjo zdravstveno ustreznih živil oziroma časovno obdobje, v katerem se živalska tkiva, mleko, jajca in med živali, krmljenih s krmo z dodatki s seznama I. ali s krmo s premiksi, ki vsebujejo dodatke s seznama I., ne smejo uporabljati za prehrano ljudi, zaradi možne vsebnosti ostankov dodatkov v živilih.

7. Nosilna snov je pomožna snov ali posamično krmilo, ki se uporablja zaradi boljše homogenosti in stabilnosti sestave premiksov.

8. Neželene snovi so snovi v krmi, premiksih in dodatkih, ki lahko negativno vplivajo na zdravje živali in ljudi.

9. Prepovedane snovi so snovi, ki jih, zaradi zaščite zdravja živali in ljudi, krma, premiksi in dodatki ne smejo vsebovati.

10. Rok uporabe je časovno obdobje, v katerem morajo krma, premiksi in dodatki obdržati predpisane lastnosti oziroma kakovost.

11. Promet ali dajanje v promet je posedovanje krme, dodatkov ali premiksov za namen prodaje, vključno s ponujanjem za prodajo ali kakršnakoli odplačna ali neodplačna oblika oddaje, kot je določeno v Direktivi Sveta 95/53 (UL L, 8. 11. 1995) z vsemi spremembami.

12. Krmljenje je uporaba krme z namenom zadovoljevanja prehranskih potreb živali.

13. Uvoz je namen sprostitev ali sprostitev krme, dodatkov, premiksov ali posebnih proizvodov v prost promet v skladu z 79. členom Uredbe 2913/92 EGS (UL L, 12. 10. 1992) z vsemi spremembami.

14. Živali so živali, ki pripadajo vrstam, ki jih običajno krmijo, redijo ali uživajo ljudje, kakor tudi živali, ki živijo prosto v naravi, če se jih hrani s krmo.

15. Hišne živali so živali, ki jih ljudje redijo oziroma gojijo za družbo, rekreacijo, varstvo ali pomoč človeku in niso namenjene za prehrano ljudi.

16. Obrat je vsaka enota, ki proizvaja, skladišči, pakira, pripravlja za trg ali daje v promet krmo, dodatke ali premikse.

17. Posrednik je vsaka fizična ali pravna oseba, ki poseduje krmo, dodatke ali premikse na vmesni stopnji med proizvodnjo in uporabo, razen proizvajalca ali osebe, ki proizvaja krmne mešanice samo za lastne potrebe.

18. Nezaželena snov je katerakoli snov ali izdelek, z izjemo povzročiteljev bolezni, ki je prisotna v oziroma na izdelku, namenjenem za krmo za živali, in ki predstavlja potencialno nevarnost za zdravje živali ali ljudi ali za okolje in ki bi lahko škodljivo vplivala na proizvodnjo rejnih živali.

19. Teritorij Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) je teritorij, kot je določen s predpisi EU na področju veterinarstva.

3. člen

(proizvodnja, skladiščenje, promet ali uporaba)

Prepovedano je proizvajati, skladiščiti, dajati v promet ali uporabljati za krmljenje živali krmo, dodatke in premikse, ki niso zdravstveno in kakovostno ustrezni, označeni in pakirani na predpisan način.

Prepovedano je dajati v promet krmo, dodatke ali premikse, ki jim je potekel rok uporabe.

Šteje se, da je krma zdravstveno ustrezna, če izpolnjuje zahteve zdravstvene ustreznosti v skladu z zakonom, ki ureja veterinarstvo.

Šteje se, da je krma kakovostno ustrezna če:

1. je proizvedena na predpisan način,
2. so uporabljeni dovoljeni dodatki v predpisanih količinah,
3. je označena in pakirana na predpisan način,
4. njena prehranska vrednost ali uporabnost ni zmanjšana,
5. izpolnjuje predpisane zahteve glede vsebnosti in lastnosti.

Ne glede na 4. točko prejšnjega odstavka lahko minister, pristojen za kmetijstvo in veterinarstvo (v nadaljnjem besedilu: minister), z odločbo dovoli uporabo krme, tudi če je njena prehranska vrednost ali uporabnost zmanjšana, na podlagi ugotovitve laboratorija iz 20. člena tega zakona, da to ne vpliva na zdravje živali ter posredno na zdravje ljudi.

Minister predpiše način označevanja iz drugega odstavka tega člena in podrobnejše pogoje glede kakovostne ustreznosti krme iz tretjega odstavka tega člena, glede na namen reje, vrsto in kategorijo živali in glede na druge zahteve, ki se nanašajo na rejo živali.

Za zavarovanje zdravja živali ter posredno zdravja ljudi ali varovanja okolja lahko minister prepove ali omeji proizvodnjo, promet, skladiščenje ali uporabo krme, dodatkov in premiksov.

3.a člen

(Krma, ki vsebuje ali je sestavljena iz GSO, in krma, proizvedena iz GSO)

Krma, ki vsebuje ali je sestavljena iz gensko spremenjenih organizmov (v nadaljnjem besedilu: GSO), in krma, proizvedena iz GSO, je lahko v prometu, če ima dovoljenje pristojnega organa EU.

Pristojni organ iz prejšnjega odstavka izda dovoljenje za krmo, ki vsebuje ali je sestavljena iz GSO ali krmo, proizvedeno iz GSO, na podlagi popolne vloge, ki jo fizična ali pravna oseba vloži v skladu z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 18. 10. 2003) z vsemi spremembami. Vloga se pošlje na ministrstvo, pristojno za krmo, ki potrdi prejem vloge in jo brez odlašanja pošlje pristojnemu organu EU.

4. člen

(označevanje)

Krma, dodatki in premiksi, ki so v prometu, morajo biti označeni na predpisan način in v slovenskem jeziku. Označbe morajo biti trajno pritrjene na embalažo oziroma kot spremni dokument dodane razsutemu tovoru.

Na embalaži so lahko poleg predpisanih označb tudi druge navedbe, ki ne smejo biti zavajajoče glede označene vsebine in morajo biti jasno ločene od označb iz prejšnjega odstavka.

Če krma, dodatki ali premiksi vsebujejo GSO ali izdelke iz GSO, morajo biti označeni v skladu s predpisi, ki urejajo označevanje GSO.

Krma, dodatki in premiksi morajo biti označeni z označbo, ki vsebuje najmanj naslednje podatke:

1. oznaki;
2. količinah;
3. proizvajalcu ali o tistem, ki daje v promet, ali o uvozniku (firma oziroma ime in sedež oziroma naslov);
4. surovinski sestavi, hranilnih snoveh oziroma o dodatkih;
5. GSO ali izdelkih iz GSO ali izdelkih, ki vsebujejo GSO;
6. kraju, načinu in datumu proizvodnje;
7. roku uporabe;
8. karenci, namenu in navodilu za uporabo, vključno z varnostnimi opozorili proizvajalca.

Krmo, ki je v prometu v razsutem stanju, spremlja dokument, ki vsebuje podatke iz četrtega odstavka tega člena.

Minister podrobneje predpiše način označevanja krme v prometu.

5. člen

(ekološka krma)

Krma je lahko označena z označbo »ekološka«, če je zanj izdan certifikat, da izpolnjuje predpisane pogoje in ga izda organizacija za kontrolo, določena z zakonom, ki ureja kmetijstvo. Ekološka krma je krma, ki je pridelana oziroma predelana po predpisanih metodah in postopkih.

Minister predpiše podrobnejše metode in postopke pridelave oziroma predelave krme in pogoje za izdajo certifikata.

6. člen (pakiranje)

Krma, dodatki in premiksi se lahko dajejo v promet le, če so pakirani v predpisani embalaži. Embalaža mora biti taka, da se pri odpiranju vidno trajno poškoduje.

Ne glede na prejšnji odstavek se lahko krma da v promet tudi v razsutem stanju, če so izpolnjeni predpisani pogoji za posamezno vrsto krme.

Minister predpiše vrsto embalaže za krmo, dodatke in premikse iz prvega odstavka tega člena ter pogoje iz prejšnjega odstavka.

7. člen (prevoz in skladiščenje)

Kadar se krma prevaža v razsutem stanju, morajo biti prevozna sredstva prirejena tako, da se prepreči njeno onesnaženje, kvarjenje in da negativni vplivi okolja ne spremenijo njene zdravstvene in kakovostne ustreznosti.

Krma se lahko skladišči na predpisan način, ki mora zagotavljati ohranjanje njene zdravstvene in kakovostne ustreznosti in preprečevati njeno onesnaženje oziroma kvarjenje.

Minister predpiše podrobnejše pogoje za prevozna sredstva iz prvega odstavka tega člena in pogoje za skladiščenje iz prejšnjega odstavka.

II. OBRAT

8. člen (registracija obratov in posrednikov)

Obrat, ki proizvaja, skladišči, pakira, pripravlja za trg ali daje v promet krmne mešanice z dodatki ali premiksi, dodatke, premikse ali proizvode, ki so neposredni ali posredni vir beljakovin, mora biti vpisan v register obratov v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo, in je pod veterinarskim nadzorom v skladu s 27. členom Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 33/01).

Posrednik, ki skladišči, pakira, pripravlja za trg ali daje v promet dodatke, premikse ali proizvode, ki so neposredni ali posredni vir beljakovin, mora biti vpisan v register obratov v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo in je pod veterinarskim nadzorom v skladu s 27. členom Zakona o veterinarstvu.

Obrat iz prvega odstavka tega člena in posrednik iz prejšnjega odstavka, se lahko vpišeta v register obratov, če izpolnjujeta pogoje, ki jih določajo predpisi, ki urejajo veterinarstvo in pogoje glede prostorov, kadrov in opreme, ki jih predpiše minister.

Ne glede na peti odstavek 31. člena Zakona o veterinarstvu se v register obratov, ki se vodi v območnem uradu Veterinarske uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS), vpiše obrat iz prvega odstavka tega člena, ki proizvaja, skladišči, pakira, pripravlja za trg manj zahtevne dodatke, premikse ali krmne mešanice in posrednik iz drugega odstavka tega člena, ki skladišči, pakira, pripravlja za trg manj zahtevne dodatke ali premikse ter obrat ali posrednik, ki je registriran po predpisih, ki urejajo zdravila in kemikalije, le na podlagi zahtevka, kateremu priloži obrat ali posrednik izjavo, da izpolnjuje predpisane pogoje.

Obrat mora voditi predpisane evidence o proizvodnji, skladiščenju, pripravi za trg, o krmi, sestavinah krme, poreklu, uporabljenih dodatkih in o podatkih, ki zagotavljajo sledljivost proizvoda.

Posrednik mora voditi predpisane evidence o skladiščenju, pripravi za trg, o krmi, sestavinah krme, poreklu, uporabljenih dodatkih in o podatkih, ki zagotavljajo sledljivost proizvoda.

Obrat in posrednik morata evidence iz petega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka, hraniti najmanj tri leta.

Minister predpiše manj zahtevne dodatke, premikse ali krmne mešanice iz četrtega odstavka tega člena in način vodenja in podrobnejšo vsebino evidenc iz petega in šestega odstavka tega člena.

Če obrat ali posrednik ne izpolnjuje več pogojev, določenih s predpisi, ki urejajo veterinarstvo in s tem zakonom, VURS razveljavi odločbo o registraciji obrata.

9. člen

(soglasje k projektni dokumentaciji za obrat)

K projektni dokumentaciji za izdajo dovoljenja za gradnjo ali rekonstrukcijo obrata, ki proizvaja, skladišči krmo, dodatke in premikse, mora dati soglasje VURS v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo.

III. DODATKI

10. člen (promet z dodatki)

Ne sme se predelovati, dajati v promet ali uporabljati krme z dodatki, dodatka ali premiksa iz dodatkov, če dodatek nima dovoljenja pristojnega organa Evropske unije in če ni vpisan na seznamu, ki je sestavni del Evropske uredbe, ki ureja krmne dodatke za uporabo v prehrani živali.

11. člen (dovoljenje)

Dovoljenje za dodatek ali dovoljenje za novo uporabo dodatka izda pristojni organ Evropske unije v skladu z Uredbo ES št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 18. 10. 2003) z vsemi spremembami.

12. člen (črtan)

13. člen (črtan)

14. člen (črtan)

15. člen (črtan)

16. člen (črtan)

17. člen (črtan)

18. člen (črtan)

19. člen (črtan)

IV. STROKOVNE NALOGE

20. člen (pooblaščen laboratoriji)

Strokovne naloge kot strokovno podporo izvajanju nadzora iz 26. člena tega zakona izvajajo poleg organizacij, ki so določene s predpisi, ki urejajo veterinarstvo, tudi pooblaščen laboratoriji.

Pooblaščen laboratorij iz prejšnjega odstavka so preskusni laboratorij, uradni preskusni laboratorij in referenčni laboratorij.

Preskusni laboratorij izvaja strokovne naloge na področju kontrole ustreznosti krme, dodatkov in premiksov.

Uradni preskusni laboratorij v okviru izvajanja uradnega nadzora opravlja kontrolo uradnih vzorcev glede njihove ustreznosti in izvaja monitoring.

Referenčni laboratorij izvaja metodološke in doktrinarne naloge s področja laboratorijskih preiskav krme, dodatkov in premiksov, kontrolo izmerjenih rezultatov, organizira medlaboratorijske primerjalne sheme ter razvija nove referenčne preskusne metode za uradne preskusne in preskusne laboratorije.

V primeru spora se upoštevajo ugotovitve referenčnega laboratorija.

Izvid analize vzorcev krme, dodatkov in premiksov se lahko v osmih dneh po prejemu izpodbija z zahtevo, da se ponovno analizirajo vzorci v referenčnem laboratoriju, razen če so v vzorcu ugotovljeni patogeni mikroorganizmi.

Če se izvid ponovne analize ne ujema z izvidom prvotne analize, je odločilen izvid ponovne analize. Izvid ponovne analize je dokončen.

Pooblaščen laboratorij je lahko javni zavod na področju kmetijstva ali veterinarstva, ki izpolnjuje predpisane pogoje in ga imenuje minister z odločbo.

Pooblaščen laboratorij je lahko tudi druga pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izpolnjuje predpisane pogoje in ga na podlagi javnega razpisa imenuje minister z odločbo.

Izpolnjevanje predpisanih pogojev iz prejšnjega odstavka ugotavlja komisija, ki jo imenuje minister. Stroške komisij-skih ogledov nosi laboratorij.

Minister sklene s pooblaščenimi laboratoriji pogodbe, s katerimi se uredijo medsebojna razmerja.

Minister predpiše metode jemanja vzorcev ter metode fizikalnih, kemičnih in mikrobioloških analiz krme, dodatkov in premiksov ter pogoje, ki jih morajo izpolnjevati pooblaščen laboratorij glede kadrovske, strokovne in tehnične usposobljenosti za izvajanje strokovnih nalog.

V. SVET ZA KRMO

21. člen

(ustanovitev in naloge Sveta za krmo)

Minister ustanovi Svet za krmo (v nadaljnjem besedilu: svet) kot svetovalno telo ministra za področje krme, dodatkov in premiksov. Svet sestavlja šest članov, ki jih imenuje minister na predlog gospodarskega interesnega združenja proizvajalcev krme, Kmetijsko gozdarske zbornice, Veterinarske zbornice, Biotehniške fakultete, Veterinarske fakultete in Kmetijskega inštituta Republike Slovenije.

Minister imenuje člane sveta z odločbo.

Naloge sveta so:

- sodelovanje pri pripravi metodoloških in strokovnih podlag v zvezi s krmo, dodatki in premiksi za prehrano živali;
- dajanje strokovnih mnenj k predlogom predpisov s področja krme;
- dajanje strokovnih mnenj o novih dodatkih;
- dajanje strokovnih mnenj o prepovedanih in neželenih snoveh v krmi;
- obravnavo vprašanj v zvezi s krmo, dodatki in premiksi.

Minister skliče konstitutivno sejo, na kateri imenovani člani izvolijo predsednika in njegovega namestnika. Mandat članov traja štiri leta in so lahko ponovno imenovani.

Svet sprejme poslovnik, ki določa način dela sveta.

Finančne, prostorske in kadrovske pogoje za delovanje sveta zagotovi ministrstvo.

VI. MEDNARODNI PROMET

22. člen

(uvoz)

Uvoz krme, dodatkov in premiksov je dovoljen samo iz registriranih obratov držav, ki niso članice EU oziroma z EU nimajo sklenjenega sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: tretje države), ki so na seznamu obratov, ki je objavljen v Uradnem listu EU, in so pod nadzorom pristojnih organov tretjih držav.

Ne glede na prejšnji odstavek je dovoljen uvoz krme iz neregistriranih obratov, če registracija ni predpisana v državi članici EU ali na teritoriju EU.

Carinski organi ne smejo začeti z uvozom posamičnega krmila živalskega ali rudninskega izvora, krmnih mešanic, dodatkov in premiksov, dokler ne dobijo od uradnega veterinarja za inšpekcijski nadzor odločbe, da glede zdravstvene in kakovostne ustreznosti ni ovir za uvoz.

Carinski organi ne smejo začeti z uvozom posamičnega krmila rastlinskega izvora, dokler ne dobijo od fitosanitarnega inšpektorja odločbe, da glede zdravstvene in kakovostne ustreznosti ni ovir za uvoz.

Uradni veterinar za inšpekcijski nadzor na meji ali fitosanitarni inšpektor na meji lahko pri uvozu krme, dodatkov in premiksov na stroške uvoznika odvzame vzorce za laboratorijske preiskave. Do rezultatov analiz vzorcev odpremi uvoznik pošiljko v skladišče, ki je pod carinskim nadzorom. Carinski organi odobrijo uvoz krme, dodatkov in premiksov, šele po izdaji odločbe pristojnega inšpektorja na meji, s katero za vsak primer posebej ugotovi, da na podlagi predpisanih pogojev ni ovir za njihov uvoz.

Obrat iz tretje države lahko uvaža krmo, dodatke ali premikse na teritorij EU ali držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: EGP), če ima na teritoriju EU ali EGP registriranega posrednika s sedežem na teritoriju EU ali EGP.

Nadzor prometa s krmo, dodatki in premiksi, ki se uvažajo, opravljajo pristojni inšpektorji na meji v skladu s predpisi, ki urejajo carinski sistem, zakonom, ki ureja veterinarstvo, s tem zakonom in predpisi, ki urejajo zdravstveno in kakovostno ustreznost krme.

Uvoz krme, dodatkov in premiksov poteka le preko mejnih prehodov, ki so po predpisih, ki urejajo veterinarstvo in zdravstveno varstvo rastlin, določeni za veterinarski in fitosanitarni nadzor.

23. člen

(zavrnitev pošiljke)

Carinski organi lahko zavrnejo pošiljke krme, dodatkov in premiksov oziroma jih v potniškem prometu prevzamejo zaradi predaje pristojnemu inšpektorju do odprave ugotovljenih nepravilnosti in pomanjkljivosti oziroma do izdaje odločbe pristojnega inšpektorja, razen če gre za predpisane manjše količine, ki jih uporabnik uporabi za neindustrijske ali nekomercialne namene ali za krmljenje živali med prevozom.

Minister predpiše manjše količine iz prejšnjega odstavka.

VII. INFORMACIJSKI SISTEM

24. člen

(informacijski sistem)

Register obratov je povezan v informacijski sistem ministrstva.

VURS zagotavlja povezovanje registra obratov, vodenege v skladu s predpisi, ki urejajo veterinarstvo, z mednarodnimi informacijskimi sistemi na področju krme.

Način povezovanja registra obratov iz prejšnjega odstavka predpiše minister.

25. člen

(pridobivanje podatkov)

Za namen zagotavljanja zdravstvene ustreznosti in kakovosti krme lahko ministrstvo ali VURS poleg podatkov iz zbirk, ki jih vodita v skladu z zakonom, ki ureja kmetijstvo, in zakonom, ki ureja veterinarstvo, pridobivata in uporabljata tudi podatke, ki jih v okviru predpisanih zbirk na področju zdravil in kemikalij vodijo drugi državni organi, javni zavodi in agencije ter drugi pooblaščen organi.

Upravitelj zbirk podatkov iz prejšnjega odstavka posredujejo ministrstvu in VURS za potrebe tega zakona podatke brezplačno, zaračunajo pa lahko neposredne materialne stroške za potrebne dodatne izvide.

Podatki, ki se štejejo za osebne podatke, se posredujejo v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Način pridobivanja, zbiranja, obdelovanja podatkov in dobo hranjenja podatkov iz prvega odstavka tega člena predpiše minister.

VIII. NADZOR

26. člen

(izvajanje nadzora)

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, ki urejajo kakovostno ustreznost krme, dodatkov in premiksov, opravljajo v notranjem prometu inšpektorji za kontrolo krme, ki delujejo v okviru inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo.

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, ki urejajo zdravstveno ustreznost krme, dodatkov in premiksov, opravljajo v notranjem prometu uradni veterinarji za inšpekcijski nadzor.

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, ki urejajo kakovostno in zdravstveno ustreznost posamičnega krmila rastlinskega izvora, opravljajo v zvezi z uvozom krme, dodatkov in premiksov, fitosanitarni inšpektorji.

Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in predpisov, ki urejajo zdravstveno in kakovostno ustreznost posamičnega krmila živalskega in rudninskega izvora, krmnih mešanic, dodatkov in premiksov, v zvezi z uvozom krme, dodatkov in premiksov, opravljajo uradni veterinarji za inšpekcijski nadzor na meji.

Pooblastilo za opravljanje inšpekcijskega nadzorstva inšpektor za kontrolo krme, fitosanitarni inšpektor in uradni veterinar za inšpekcijski nadzor (v nadaljnjem besedilu: pristojni inšpektorji) izkazujejo s službeno izkaznico, ki jim jo glede na področje dela izda predstojnik inšpektorata, pristojnega za kmetijstvo, ali predstojnik VURS.

Inšpektor za kontrolo krme mora poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje pogoje: da ima univerzitetno strokovno izobrazbo agronomske ali zootehniške smeri in najmanj pet let delovnih izkušenj v agronomski ali zootehniški stroki.

27. člen

(pristojnosti uradnega veterinarja za inšpekcijski nadzor)

Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima uradni veterinar za inšpekcijski nadzor poleg pristojnosti po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, in po predpisih, ki urejajo veterinarstvo, še naslednje pristojnosti:

1. pregledovati krmo in dodatke v proizvodnji, skladiščenju in v prometu;

2. prepovedati proizvodnjo, skladiščenje, promet in uporabo krme, dodatkov in premiksov, če obstoja dvom v njihovo zdravstveno ustreznost;

3. jemati vzorce krme, dodatkov in premiksov ter jih pošiljati v preiskave v pooblaščen laboratorij, da se preizkusi, ali ustrezajo predpisom o zdravstveni ustreznosti;

4. določiti odstranitev oziroma neškodljivo uničenje krme, dodatkov in premiksov, če niso zdravstveno ustrezni;

5. določiti način uporabe ali predelave krme, katere prehranska vrednost ali uporabnost je zmanjšana;

6. določiti odpravo nepravilnosti v proizvodnji, skladiščenju, prometu in uporabi krme, dodatkov in premiksov;

7. določiti potrebne ukrepe za zagotavljanje zdravstvene ustreznosti krme, dodatkov in premiksov;

8. pregledovati dokumentacijo, evidence o rezultatih preiskav in druge listine, ki se nanašajo na krmo, dodatke in premikse;

9. pregledovati evidence, ki so jih dolžni voditi obrati;

10. začasno prepovedati opravljanje dejavnosti v obratu, če je zaradi ugotovljenih pomanjkljivosti ali nepravilnosti neposredno ogroženo zdravje živali in ljudi;

11. začasno odvzeti krmo, dodatke in premikse ter druge predmete v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom;

12. prepovedati proizvodnjo oziroma dajanje v promet dodatkov, premiksov in krmnih mešanic, ki vsebujejo dodatke, ki nimajo dovoljenja za proizvodnjo oziroma promet in ki niso objavljeni na seznamih I. ali II.

28. člen

(pristojnosti inšpektorja za kontrolo krme)

Pri inšpekcijskem nadzorstvu ima inšpektor za kontrolo krme poleg pristojnosti po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednje pristojnosti:

1. pregledovati krmo, dodatke in premikse v proizvodnji, skladiščenju, v prometu ali v uporabi, glede kakovosti krme, dodatkov in premiksov;

2. prepovedati proizvodnjo, skladiščenje, promet in uporabo krme, dodatkov in premiksov, če obstoja dvom v njihovo kakovostno neustreznost;

2.a prepovedati promet krme, ki vsebuje ali je sestavljena iz GSO ali krme, proizvedene iz GSO, ki nima dovoljenja pristojnega organa;

3. jemati vzorce krme, dodatkov in premiksov ter jih pošiljati v preiskave v uradne laboratorije, da se preizkusi, ali ustrezajo predpisom o kakovostni ustreznosti;

4. prepovedati promet s krmo, dodatki in premiksi, če niso pakirani v predpisani embalaži;

5. prepovedati prevoz krme, dodatkov in premiksov, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

6. prepovedati skladiščenje krme, če niso izpolnjeni predpisani pogoji za skladiščenje;

7. prepovedati uporabo vozil za prevoz krme, dodatkov in premiksov, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev;

8. določiti odstranitev oziroma neškodljivo uničenje krme, dodatkov in premiksov, če niso kakovostno ustrezni;

9. določiti način uporabe ali predelave krme, katere prehranska vrednost ali uporabnost je zmanjšana;

10. določiti odpravo nepravilnosti v proizvodnji, skladiščenju, prometu in uporabi krme, dodatkov in premiksov;

11. pregledovati evidence, ki so jih dolžni voditi obrati;

12. določiti potrebne ukrepe za zagotavljanje kakovosti krme, dodatkov in premiksov;

13. pregledovati dokumentacijo, evidence o rezultatih preiskav in druge listine fizičnih in pravnih oseb, ki se nanašajo na krmo, dodatke in premikse;

14. določiti odpravo organizacijskih in higiensko tehničnih ter drugih pomanjkljivosti, ki povzročajo neustrezno kakovost dela v proizvodnji, skladiščenju, prometu ali pri uporabi krme, dodatkov in premiksov;

15. določiti odpravo nepravilnosti in prepovedati promet krme, dodatkov in premiksov, ki niso predpisano označeni;

16. začasno odvzeti krmo, dodatke in premikse ter druge predmete v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom;

17. prepovedati proizvodnjo oziroma dajanje v promet dodatkov, premiksov in krmnih mešanic, ki vsebujejo dodatke, ki nimajo dovoljenja za proizvodnjo oziroma promet in ki niso objavljeni na seznamih I. ali II.

29. člen

(pristojnosti uradnega veterinarja za inšpekcijski nadzor na meji)

Pri inšpekcijskem nadzorstvu na meji ima uradni veterinar za inšpekcijski nadzor na meji poleg pristojnosti po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, in po predpisih, ki urejajo veterinarstvo, še naslednje pristojnosti:

1. opraviti pregled krme, dodatkov in premiksov, ki so namenjeni za uvoz ali izvoz;
2. odvzeti vzorce krme, dodatkov in premiksov zaradi zagotavljanja zdravstvene ustreznosti ter jih poslati v preiskave;
3. prepovedati izvoz ali uvoz krme, dodatkov ali premiksov, če ne ustrezajo predpisanim pogojem glede zdravstvene ustreznosti;
4. na mejnem prehodu opraviti pregled zdravstvene ustreznosti krme, dodatkov in premiksov;
5. odrediti skladiščenje pošiljke v skladišču, ki je pod carinskim nadzorom, če je treba preiskati njeno zdravstveno ustreznost;
6. odvzeti osebam, ki pridejo čez državno mejo Republike Slovenije, osebne pošiljke, ki vsebujejo krmo, dodatke in premikse, če obstaja sum glede zdravstvene ustreznosti;
7. prepovedati uporabo krme, dodatkov in premiksov, če ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede zdravstvene ustreznosti;
8. pregledovati dokumentacijo in listine pravnih in fizičnih oseb, ki se ukvarjajo s prevozom krme, dodatkov in premiksov;
9. voditi evidenco izvoznih in uvoznih pošiljk krme, dodatkov in premiksov pri prehodu čez državno mejo;
10. začasno odvzeti krmo, dodatke in premikse ter druge predmete v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom;
11. odrediti skladiščenje krme, dodatkov in premiksov v skladišču, ki je pod carinskim nadzorom, če je treba preiskati njihovo zdravstveno ustreznost.

30. člen

(pristojnosti fitosanitarnega inšpektorja na meji)

Pri inšpekcijskem nadzorstvu na meji ima fitosanitarni inšpektor poleg pristojnosti po splošnih predpisih, ki urejajo inšpekcijo, še naslednje pristojnosti:

1. na mejnem prehodu opraviti kakovostni pregled krme, dodatkov in premiksov, ki so namenjeni za uvoz ali izvoz;
2. odvzeti vzorce krme, dodatkov in premiksov glede kakovostne ustreznosti ter jih poslati v preiskave;
3. prepovedati izvoz ali uvoz krme, dodatkov ali premiksov, če ne ustrezajo predpisanim pogojem kakovostne ustreznosti;
4. prepovedati izvoz ali uvoz krme, dodatkov ali premiksov, če prevozno sredstvo ne ustreza predpisanim pogojem;
5. začasno prepovedati izvoz ali uvoz krme, dodatkov in premiksov, če je treba odpraviti pomanjkljivosti na pošiljki ali listini, ki jo spremlja;
6. odrediti skladiščenje krme, dodatkov ali premiksov v skladišču, ki je pod carinskim nadzorom, če je treba preiskati njeno kakovostno ustreznost;
7. prepovedati uporabo krme, dodatkov in premiksov, če ne izpolnjuje predpisanih pogojev glede kakovosti;
8. prepovedati uporabo vozila za prevoz krme, dodatkov in premiksov, če vozila ne izpolnjujejo predpisanih pogojev glede kakovostne ustreznosti;
9. pregledovati dokumentacijo in listine uvoznika;
10. voditi evidenco izvoznih in uvoznih pošiljk krme, dodatkov in premiksov pri prehodu čez državno mejo;
11. začasno odvzeti krmo, dodatke in premikse ter druge predmete v zvezi s kaznivim dejanjem ali prekrškom.

31. člen

(upravni postopek)

Zoper odločbo pristojnega inšpektorja je dovoljena pritožba na ministrstvo v osmih dneh od dneva vročitve odločbe.

Pritožba ne zadrži izvršitve odrejenih ukrepov.

Izjemoma vložena pritožba zoper odločbo, ki jo je izdal pristojni inšpektor, zadrži izvršitev odrejenih ukrepov, če bi z izvedbo odrejenega ukrepa lahko nastala nepopravljiva škoda, o čemer odloči minister.

Če gre za nujne ukrepe v javnem interesu ali da bi se odvrnila neposredna nevarnost za zdravje živali ter posredno tudi za zdravje ljudi, ima pristojni inšpektor pravico brez prisotnosti odgovorne osebe pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika, katerih poslovanje oziroma prostori, objekti in naprave so predmet inšpekcijskega nadzorstva, opraviti inšpekcijsko nadzorstvo in izdati odločbo v skrajšanem postopku.

V nujnih primerih sme pristojni inšpektor izdati tudi ustno odločbo na zapisnik za zavarovanje ali odvrnitev nevarnosti za zdravje živali ter posredno tudi za zdravje ljudi. Pristojni inšpektor mora izdati pisno odločbo najkasneje v osmih dneh po izdaji ustne odločbe.

32. člen

(dolžnosti pravnih in fizičnih oseb ob nadzoru)

Pravne in fizične osebe morajo pristojnemu inšpektorju omogočiti nemoteno opravljanje inšpekcijskega nadzorstva in ga pri tem ne smejo ovirati ter mu morajo posredovati zahtevane listine, podatke, pojasnila ali zahtevane predmete.

Pravne in fizične osebe morajo v določenem roku ravnati v skladu z izvršljivo odločbo, s katero pristojni inšpektor odredi izvršitev ukrepov.

Pravna ali fizična oseba, ki proizvaja ali daje v promet krmo, dodatke in premikse, mora v postopku na zahtevo pristojnega inšpektorja predložiti dokumentacijo in podatke o:

- kraju proizvodnje, dajanju v promet in uporabljenem prevoznom sredstvu;
- proizvodnji krme, dodatkov in premiksov;
- odgovorni osebi v proizvodnem procesu.

Na zahtevo pristojnega inšpektorja mora pravna ali fizična oseba priložiti uradne prepise ali kopije listin in mu jih dostaviti v petnajstih dneh. Podatke, ki pomenijo poslovno tajnost, mora pristojni inšpektor varovati v skladu s predpisi o poslovni tajnosti.

Dokumentacijo in podatke iz tretjega odstavka tega člena morajo osebe iz prvega odstavka tega člena hraniti tri leta od njihove izdaje.

33. člen

(pomoč policije)

Če pristojni inšpektor pri opravljanju svojih nalog in pri izvajanju ukrepov naleti na fizični odpor ali na oviranje ali če tak odpor in oviranje utemeljeno pričakuje, lahko zahteva pomoč policije.

33.a člen

(program nadzora)

Inšpektorat, pristojen za kmetijstvo, in VURS pripravi program nadzora, ki določa ciljne kontrolne preglede na podlagi ocene tveganja in zajema vse faze v proizvodnji ter vse vrste obratov, v katerih potekajo proizvodnja, skladiščenje, promet in uporaba proizvodov za prehrano živali, in dejavnost posrednikov. Število inšpekcijskih pregledov ter število odvzemov vzorcev krme, dodatkov in premiksov je odvisno od ugotovljenega stanja v preteklosti in splošnega stanja v državi oziroma od priporočil Evropske komisije.

VURS pripravi skupno poročilo o izvedbi programa nadzora in poroča Evropski komisiji.

34. člen
(monitoring)

Za spremljanje zdravstvene ustreznosti krme, dodatkov, premiksov in za določanje maksimalnih vrednosti parametrov zdravstvene ustreznosti in kakovosti krme, dodatkov, premiksov sprejme minister letni program monitoringa (v nadaljnjem besedilu: monitoring).

Letni program monitoringa lahko vključuje uvedbo preskusnih metod na področju krme, dodatkov, premiksov, ki so potrebni za izvajanje monitoringa. Ministrstvo zagotovi sredstva za izvajanje monitoringa.

34.a člen
(pristojnost ministra)

Minister za izvajanje tega zakona in predpisov EU sprejema podzakonske predpise, ki urejajo krmo, dodatke in premikse.

IX. STROŠKI

35. člen
(stroški)

Stroške preiskav krme, dodatkov in premiksov, ki so bile opravljene na zahtevo pristojnega inšpektorja zaradi ugotovitve zdravstvene ustreznosti oziroma kakovosti krme, dodatkov in premiksov, plača imetnik, če je izvid zanj neugoden.

Stroške postopka pri pridobivanju dokumentacije za registracijo obratov ter stroške ocenjevanja krme, dodatkov in premiksov v preskusnih laboratorijih in stroške izdaje potrdila o opravljenih preiskavah plača predlagatelj.

Višino in način plačevanja stroškov po tem zakonu predpiše minister.

X. KAZENSKÉ DOLOČBE

36. člen
(prekrški pravnih in fizičnih oseb)

Z globo od 100.000 tolarjev do 1.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

- če proizvaja, skladišči ali daje v promet ali uporablja za krmljenje živali krmo, dodatke in premikse, ki niso kakovostno ustrezni, označeni in pakirani na predpisan način (prvi in četrti odstavek 3. člena);

- če daje v promet krmo, dodatke ali premikse, ki jim je potekel rok uporabe (drugi odstavek 3. člena);

- če daje v promet krmo v nasprotju s 3.a členom tega zakona;

- če daje v promet krmo, dodatke in premikse, ki niso označeni na predpisan način ali če krme, ki je v prometu v razsutem stanju, ne spremlja predpisan dokument (prvi, drugi, tretji, četrti in peti odstavek 4. člena);

- če označi krmo z označbo »ekološka« v nasprotju s 5. členom tega zakona;

- če daje v promet krmo, dodatke in premikse v nasprotju s prvim odstavkom 6. člena tega zakona;

- če proizvaja, daje v promet ali uporablja krmo z dodatki, premikse iz dodatkov ali dodatke v nasprotju z 10. členom tega zakona;

- če uvaža krmo, dodatke in premikse v nasprotju z 22. členom tega zakona.

Z globo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 10.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če uporablja za krmljenje živali krmo, dodatke ali premikse, ki niso zdravstveno ali kakovostno ustrezni (prvi, drugi, tretji in peti odstavek 3. člena).

Z globo od 20.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

37. člen
(drugi prekrški pravnih oseb)

Z globo od 200.000 tolarjev do 2.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

- če daje krmo v promet v razsutem stanju v nasprotju z drugim odstavkom 6. člena tega zakona;

- če opravlja prevoz krme v razsutem stanju v nasprotju z prvim odstavkom 7. člena tega zakona;

- če se krma skladišči v nasprotju z drugim odstavkom 7. člena tega zakona;

- če ne vodi in hrani predpisane evidence (peti in šesti odstavek 8. člena).

Z globo od 25.000 tolarjev do 170.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Z globo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

38. člen
(prekrški v zvezi s pooblastili inšpektorja)

Z globo od 200.000 tolarjev do 800.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

- če inšpektorju za kontrolo kakovosti krme ne omogoči nemotenega opravljanja inšpekcijskega nadzorstva ali ga pri tem ovira ali če mu ne da zahtevanih listin, podatkov, pojasnil ali potrebnih predmetov (prvi odstavek 32. člena);

- če v določenem roku ne ravna v skladu z izvršljivo odločbo, s katero je inšpektor odredil izvršitev ukrepov, ki jih določa ta zakon (drugi odstavek 32. člena).

Z globo od 100.000 tolarjev do 200.000 tolarjev se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik, če stori dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z globo od 10.000 tolarjev do 100.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 50.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori dejanje iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o krmi – ZKrm (Uradni list RS, št. 13/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

39. člen
(rok za izdajo predpisov in predpisi, ki ostanejo v veljavi)

Minister izda predpise na podlagi tega zakona v enem letu od njegove uveljavitve.

Minister določi sezname iz 10. člena tega zakona v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Kolikor niso v nasprotju s tem zakonom, se do uveljavitve predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo naslednji predpisi:

- Pravilnik o kakovosti krme (Uradni list SFRJ, št. 15/89 in 54/90, Uradni list RS, št. 1/95 in 59/99);

- Pravilnik o metodah jemanja vzorcev ter metodah fizikalnih, kemičnih in mikrobioloških analiz krme (Uradni list SFRJ, št. 15/87, Uradni list RS, št. 37/88, 1/95 in 59/99);

– Pravilnik o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci in posredniki, ki delujejo na področju živalske prehrane (Uradni list RS, št. 22/2000 in 33/2001);

– Pravilnik o zdravstveni ustreznosti krme (Uradni list RS, št. 20/96, 26/97, 22/99, 101/99 in 33/2001);

– Pravilnik o medicirani krmi (Uradni list RS, št. 65/2001).

40. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 125. člen Zakona o zdravilih in medicinskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 101/99, 70/00 in 7/02) in 14. člen Pravilnika o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati proizvajalci in posredniki, ki delujejo na področju živalske prehrane (Uradni list RS, št. 22/00 in 33/01).

41. člen

(prehodno obdobje)

Do določitve seznamov iz 10. člena tega zakona se lahko proizvajajo in dajejo v promet dodatki, ki so v proizvodnji in prometu na dan uveljavitve tega zakona in so vsebovani v seznamu, ki je na vpogled na ministrstvu.

Minister imenuje člane komisije iz 12. člena tega zakona v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Pravne in fizične osebe, ki na dan uveljavitve tega zakona v obratih proizvajajo ali dajejo v promet krmo, dodatke in premikse, morajo uskladiti svojo dejavnost glede pogojev za obrate, proizvodno opremo in osebe v osemnajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Obrati iz 8. in 14. člena tega zakona, se morajo v register obratov vpisati najkasneje v osemnajstih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do pooblastitve laboratorijev iz 20. člena tega zakona opravljata laboratorijske preiskave krme, dodatkov in premiksov za prehrano živali Kmetijski inštitut Slovenije in Veterinarska fakulteta Univerze v Ljubljani.

Minister imenuje člane sveta iz 21. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

Do imenovanja inšpektorjev za kontrolo krme opravljajo njihove naloge po tem zakonu kmetijski inšpektorji, na meji pa inšpektorji za kontrolo kakovosti kmetijskih pridelkov in živil.

42. člen

(odmik)

Do uveljavitve predpisov o kakovosti krme v skladu s tem zakonom lahko minister za posamezno vrsto krme izda časovno in količinsko omejen odmik od predpisane kakovosti.

43. člen

(končna določba)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakon o krmi – ZKrm-A (Uradni list RS, št. 45/04) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

18. člen

Globe, določene v 36., 37. in 38. členu zakona, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v višini s tem zakonom predpisanih glob.

Določbe četrtega odstavka 36. člena zakona, drugega odstavka 37. člena zakona in četrtega odstavka 38. člena zakona, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, se začnejo uporabljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03).

19. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4259. Zakon o državni upravi (ZDU-1-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 15. julija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o državni upravi, ki obsega:

– Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),

– Zakon o spremembi Zakona o državni upravi – ZDU-1A (Uradni list RS, št. 56/03 z dne 13. 6. 2003) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi – ZDU-1B (Uradni list RS, št. 61/04 z dne 4. 6. 2004).

Št. 020-05/01-22/16

Ljubljana, dne 15. julija 2004.

EPA 1425-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Feri Horvat l. r.

ZAKON O DRŽAVNI UPRAVI

uradno prečiščeno besedilo (ZDU-1-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE IN TEMELJNA NAČELA

1. člen

(položaj državne uprave)

Državna uprava (v nadaljnjem besedilu: uprava) kot del izvršilne oblasti v Republiki Sloveniji izvršuje upravne naloge.

2. člen

(zakonitost in samostojnost)

Uprava opravlja svoje delo samostojno v okviru in na podlagi ustave, zakonov in drugih predpisov.

3. člen

(strokovnost, politična nevtralnost in nepristranskost)

Uprava opravlja svoje delo po pravilih stroke.

Pri opravljanju svojega dela mora biti uprava politično nevtralna.

Uprava mora pri svojem delu ravnati nepristransko in ne sme dajati neupravičenih koristi in prednosti posameznikom oziroma posameznikom, pravnim osebam ali interesnim skupinam.

4. člen

(uradni jezik v upravi)

Uradni jezik v upravi je slovenščina.

Na območjih občin, v katerih živi avtohtoni italijanska oziroma madžarska narodna skupnost, je uradni jezik v upravi tudi italijanščina oziroma madžarščina. Na teh območjih uprava posluje, vodi postopek in izdaja pravne in druge akte v jeziku narodne skupnosti, če stranka, ki pripada italijanski oziroma madžarski narodni skupnosti, uporablja italijanski oziroma madžarski jezik.

Kadar je upravni organ na prvi stopnji vodil postopek v italijanščini oziroma madžarščini, mora biti tudi drugostopni akt izdan v istem jeziku.

5. člen

(poslovanje s strankami)

Pri poslovanju s strankami mora uprava zagotoviti spoštovanje njihove osebnosti in osebnega dostojanstva ter zagotoviti, da čim hitreje in čim lažje uresničujejo svoje pravice in pravne koristi.

Uprava skrbi za obveščenost javnosti o načinu svojega poslovanja in uresničevanja pravic strank.

Uprava je dolžna omogočiti strankam posredovanje pripomb in kritik glede svojega dela ter te pripombe in kritike obravnavati in nanje odgovarjati v razumnem roku.

6. člen

(javnost dela)

Uprava je dolžna zagotavljati javnost svojega dela, upošteva omejitve, ki izhajajo iz predpisov, ki urejajo varovanje osebnih in tajnih podatkov, ter drugih predpisov.

7. člen

(pristojnosti vlade)

Način poslovanja uprave s strankami, način zagotavljanja obveščenosti javnosti (drugi odstavek 5. člena), način zagotovitve možnosti posredovanja pripomb in kritik, njihovega obravnavanja in odgovarjanja nanje (tretji odstavek 5. člena), poslovanje z dokumentarnim gradivom, poslovni čas, uradne ure v upravi ter druga vprašanja načina delovanja uprave ureja Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

II. UPRAVNE NALOGE

8. člen

(sodelovanje pri oblikovanju politik)

Uprava za vlado pripravlja predloge zakonov, podzakonskih predpisov in drugih aktov ter druga gradiva ter zagotavlja drugo strokovno pomoč pri oblikovanju politik.

9. člen

(izvršilne naloge)

Uprava izvršuje zakone in druge predpise, ki jih sprejema državni zbor, ratificirane mednarodne pogodbe, državni proračun, podzakonske predpise in druge akte vlade (v nadaljnjem besedilu: izvršilne naloge).

Za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena uprava izdaja predpise in posamične akte ter interne akte, vstopa v imenu in za račun Republike Slovenije v civilnopravna razmerja ter opravlja materialna dejanja.

Za opravljanje materialnih dejanj, s katerimi se posega v osebno prostost, telesno ali duševno celovitost, zasebnost, lastnino in druge človekove pravice oziroma temeljne svoboščine, mora imeti uprava neposredno podlago v zakonu.

10. člen

(inšpekcijski nadzor)

Uprava opravlja inšpekcijski nadzor nad izvajanjem predpisov.

Inšpekcijski nadzor ureja poseben zakon.

11. člen

(spremljanje stanja)

Uprava spremlja stanje družbe na področjih, za katera je pristojna, in skrbi za njen razvoj v skladu s sprejeto politiko države.

Uprava vzpostavi, vodi, vzdržuje in povezuje zbirke podatkov in evidence.

12. člen

(razvojne naloge)

Uprava na podlagi in v okviru zakonov, drugih predpisov in državnega proračuna spodbuja oziroma usmerja družbeni razvoj.

13. člen

(zagotavljanje javnih služb)

Uprava zagotavlja opravljanje javnih služb v skladu z zakonom.

Opravljanje javnih služb se zagotavlja v javnih zavodih in gospodarskih družbah ter v drugih organizacijskih oblikah, ki jih določa zakon, lahko pa tudi v upravnih organih.

III. UPRAVNI ORGANI IN NOSILCI JAVNIH POOBLASTIL

14. člen

(upravni organi)

Upravne naloge opravljajo ministrstva, organi v njihovi sestavi in upravne enote (v nadaljnjem besedilu: upravni organi).

Ministrstvo se ustanovi za opravljanje upravnih nalog na enem ali več upravnih področjih.

Organ v sestavi ministrstva se ustanovi za opravljanje specializiranih strokovnih nalog, izvršilnih in razvojnih upravnih nalog, nalog inšpekcijskega in drugega nadzora in nalog na področju javnih služb, če se s tem zagotovi večja učinkovitost in kakovost pri opravljanju nalog oziroma če je zaradi narave nalog ali delovnega področja potrebno zagotoviti večjo stopnjo strokovne samostojnosti pri opravljanju nalog.

Upravna enota se ustanovi za opravljanje nalog državne uprave, ki jih je treba organizirati in izvajati teritorialno.

15. člen

(javne agencije in drugi nosilci javnih pooblastil)

Javna agencija se lahko ustanovi za opravljanje upravnih nalog v skladu s posebnim zakonom, ki ureja javne agencije:

– če je s tem omogočeno učinkovitejše in smotrnejše opravljanje upravnih nalog, kot bi bilo v primeru opravljanja nalog v upravnem organu, zlasti če se lahko opravljanje upravnih nalog v celoti ali pretežno financira z upravnimi taksami oziroma plačili uporabnikov, ali

– če glede na naravo oziroma vrsto nalog ni potreben ali ni primeren stalni neposredni politični nadzor nad opravljanjem nalog.

Z zakonom ali na podlagi zakona lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena javno pooblastilo za opravljanje upravnih nalog pridobijo tudi druge osebe javnega prava, posamezniki in pravne osebe zasebnega prava.

Če zakon dopušča, da za pridobitev javnega pooblastila kandidira več fizičnih oziroma pravnih oseb, se izbira opravi na javnem natečaju.

Pri izvajanju javnih pooblastil imajo nosilci javnih pooblastil pravice in dolžnosti uprave, ki jih določa zakon ali drug predpis.

IV. MINISTRSTVA

1. Vodenje ministrstva

16. člen

(minister)

Ministrica oziroma minister (v nadaljnjem besedilu: minister) v skladu s sprejeto politiko vodi in predstavlja ministrstvo, izdaja predpise in druge akte v skladu z zakonom ter sprejema druge odločitve iz pristojnosti ministrstva.

17. člen

(državni sekretar)

V ministrstvu se lahko imenuje največ ena državna sekretarka oziroma državni sekretar (v nadaljnjem besedilu: državni sekretar).

Državni sekretar pomaga ministru pri opravljanju njegove funkcije v okviru pooblastil, ki mu jih da minister.

Minister lahko pisno pooblasti državnega sekretarja, da ga nadomešča v času njegove odsotnosti ali zadržanosti pri vodenju in predstavljanju ministrstva ter predlaganju gradiv v obravnavo vladi. S podelitvijo pooblastila se minister ne razbremeni odgovornosti.

Minister ne more pooblastiti državnega sekretarja ali koga drugega, da izdaja predpise in glasuje na seji vlade.

Državni sekretar ima status funkcionarja. Imenuje in razrešuje ga vlada na predlog ministra, ki vodi ministrstvo. Državnemu sekretarju preneha funkcija z dnem prenehanja funkcije ministra.

18. člen

(generalni direktorji)

V ministrstvu se v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev, imenujejo generalne direktorice oziroma generalni direktorji (v nadaljnjem besedilu: generalni direktorji).

Generalni direktor vodi upravno in strokovno delo na zaokroženem delovnem področju znotraj ministrstva.

Generalni direktor je za svoje delo odgovoren ministru.

19. člen

(generalni sekretar)

V ministrstvu se v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev, imenuje generalna sekretarka oziroma generalni sekretar (v nadaljnjem besedilu: generalni sekretar).

Generalni sekretar vodi strokovno delo na področju upravljanja s kadrovskimi, finančnimi, informacijskimi in drugimi viri ter pomaga ministru pri koordinaciji med notranjimi organizacijskimi enotami ministrstva.

Generalni sekretar je za svoje delo odgovoren ministru.

20. člen

(strokovni svet)

Za obravnavo strokovnih vprašanj z upravnih področij ministrstva oziroma za svetovanje pri oblikovanju politik lahko minister ustanovi strokovni svet kot svoj strokovno-posvetovalni organ.

2. Organi v sestavi ministrstva

21. člen

(organi v sestavi ministrstva)

Z uredbo se lahko ustanovi upravni organ v sestavi ministrstva (v nadaljnjem besedilu: organ v sestavi) za opravljanje specializiranih strokovnih nalog, izvršilnih in razvojnih upravnih nalog, nalog inšpekcijskega in drugega nadzora in nalog na področju javnih služb.

Organ v sestavi se lahko ustanovi:

– za izvajanje nalog iz prvega odstavka tega člena v večjem obsegu, če se s tem zagotovi večja učinkovitost in kakovost pri opravljanju nalog, ali

– če je zaradi narave nalog ali delovnega področja potrebno zagotoviti večjo stopnjo samostojnosti pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena.

Če zakon določa, da je za odločanje o upravnih zadevah na določenem področju na prvi stopnji pristojno ministrstvo, in je v ministrstvu organiziran organ v sestavi za to področje, na prvi stopnji vodi postopek in odloča o upravni zadevi organ v sestavi ministrstva.

22. člen

(vodenje organov v sestavi)

Organ v sestavi vodi direktorica oziroma direktor (v nadaljnjem besedilu: direktor), ki se imenuje v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

Z zakonom ali uredbo se lahko določi za položaj predstojnice oziroma predstojnika (v nadaljnjem besedilu: predstojnik) organa v sestavi tudi drugačno poimenovanje.

23. člen

(razmerje med ministrstvom in organom v sestavi)

Organ v sestavi izvaja naloge v skladu z zakonom, drugimi predpisi, programom dela, ki ga sprejme minister na predlog predstojnika organa v sestavi, in finančnim načrtom, ki se sprejme v skladu z zakonom o javnih financah.

Minister daje organu v sestavi ministrstva usmeritve za delo organa v sestavi.

Minister daje organu v sestavi obvezna navodila za delo ter mu naloži, da v mejah svoje pristojnosti opravi določene naloge ali sprejme določene ukrepe ter mu o tem poroča.

Pred državnim zborom in vlado predstavlja organ v sestavi minister.

Če tako določa uredba iz 21. člena tega zakona, ministrstvo izvaja vse ali določene naloge strokovne pomoči predstojniku na področju upravljanja s kadrovskimi, finančnimi, informacijskimi in drugimi viri tudi za organ v sestavi.

24. člen

(poročanje in nadzor)

Ministrstvo nadzoruje delo organa v sestavi. Minister lahko zahteva poročila, podatke in druge dokumente v zvezi z opravljanjem dela organa v sestavi.

Predstojnik organa v sestavi mora ministru redno in na njegovo posebno zahtevo poročati o delu organa v sestavi in o vseh pomembnejših vprašanjih s področij dela organa v sestavi.

25. člen

(pritožba)

Ministrstvo odloča v upravnem postopku na drugi stopnji o pravnih sredstvih zoper upravne akte, ki jih izdaja organ v sestavi.

3. Notranja organizacija ministrstva in organa v sestavi**26. člen**

(notranja organizacija in sistemizacija delovnih mest ministrstva)

Notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest ministrstva določi minister v soglasju z vlado. Če zakon ne določa drugače, določi notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest organa v sestavi, predlog predstojnika organa v sestavi, minister v soglasju z vlado.

Pred sprejetjem akta iz prejšnjega odstavka mora predstojnik pridobiti mnenje reprezentativnih sindikatov v ministrstvu oziroma v organu v sestavi v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev.

27. člen

(skupni temelji za notranjo organizacijo)

Skupne temelje za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest določi vlada z uredbo.

4. Ministrstva in njihova delovna področja**28. člen**

(ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve)

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve opravlja naloge na področjih delovnih razmerij in pravic iz dela, zaposlovanja in poklicnega usposabljanja, družine, socialnih zadev, invalidskega varstva, vojnih invalidov, vojnih veteranov in žrtev vojnega nasilja ter vojnih grobišč.

29. člen

(ministrstvo za finance)

Ministrstvo za finance opravlja naloge na področjih zakladništva, javnega računovodstva, proračuna, javnih naročil, davčnega in carinskega sistema, javnofinančnih prihodkov in finančnega sistema, preprečevanja in odkrivanja pranja denarja, prirejanja iger na srečo, državnih pomoči ter makro-ekonomskih analiz in napovedi.

30. člen

(ministrstvo za gospodarstvo)

Ministrstvo za gospodarstvo opravlja naloge na področjih ekonomskega sistema in razvoja, notranjega trga, intelektualne lastnine, tehnične zakonodaje in meril, varstva potrošnikov, varstva konkurence, ekonomskih odnosov s tujino, razvoja podjetniškega sektorja in konkurenčnosti, drobnega gospodarstva in turizma, tehnološkega razvoja in industrijskih projektov.

31. člen

(ministrstvo za informacijsko družbo)

Ministrstvo za informacijsko družbo opravlja naloge na področjih računalništva, informatike, telekomunikacij, informacijske tehnologije, pošte in razvoja informacijske družbe.

32. člen

(ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano)

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano opravlja naloge na področjih kmetijstva, razvoja podeželja, prehrane, krme, varstva rastlin, veterinarstva in zootehnike, gozdarstva, lovstva in ribištva.

33. člen

(ministrstvo za kulturo)

Ministrstvo za kulturo opravlja naloge na področjih ustvarjanja, posredovanja in varovanja kulturnih vrednot, medijev ter skrbi za uveljavljanje, razvoj in promocijo slovenskega jezika.

34. člen

(ministrstvo za notranje zadeve)

Ministrstvo za notranje zadeve opravlja naloge na področjih sistema, organizacije, delovanja in razvoja državne uprave ter lokalne samouprave, sistema plač v javnem sektorju, upravnih notranjih zadev, migracij in policije.

35. člen

(ministrstvo za obrambo)

Ministrstvo za obrambo opravlja naloge na področjih obrambnega sistema in sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

36. člen

(ministrstvo za okolje, prostor in energijo)

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo opravlja naloge na področjih okolja, prostora, energetike in rudarstva.

37. člen

(ministrstvo za pravosodje)

Ministrstvo za pravosodje opravlja naloge na področjih organizacije in statusa sodišč, državnega tožilstva, državnega pravobranilstva in Ustavnega sodišča, nadzora nad poslovanjem državnega tožilstva in državnega pravobranilstva, civilnega in kaznovalnega prava, sodnih postopkov, pravosodne uprave, odvetništva, notariata, izvrševanja kazenskih sankcij, varstva osebnih podatkov in mednarodne pravne pomoči.

38. člen

(ministrstvo za promet)

Ministrstvo za promet opravlja naloge na področjih železniškega, zračnega, pomorskega prometa, prometa po celinskih vodah in cestnega prometa, razen nadzora varnosti cestnega prometa, ter naloge na področjih prometne infrastrukture in žičniških naprav.

39. člen

(ministrstvo za šolstvo, znanost in šport)

Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport opravlja naloge na področjih vzgoje in izobraževanja, mladinske politike, znanosti in raziskovanja, nacionalnega meroslovnega sistema in športa.

40. člen

(ministrstvo za zdravje)

Ministrstvo za zdravje opravlja naloge na področjih varovanja in krepitve zdravja, zdravstvenega varstva, zdravstvenega zavarovanja, zdravstvene dejavnosti, zdravstvene varnosti živil, zdravega prehranjevanja, zdravil in medicinskih pripomočkov ter kemikalij.

41. člen

(ministrstvo za zunanje zadeve)

Ministrstvo za zunanje zadeve opravlja naloge na področjih zunanjih zadev države, konzularne zaščite, mednarodnih pogodb ter Slovencev v zamejstvu in po svetu.

42. člen

(naloge ministrstev in organov v sestavi)

Naloge ministrstev lahko podrobneje določi vlada z uredbo.

Vlada z uredbo iz 21. člena tega zakona o ustanovitvi organov v sestavi določi tudi delovna področja organov v sestavi.

V. TERITORIALNA ORGANIZACIJA UPRAVE

43. člen

(upravne enote ter druge oblike teritorialne organiziranosti)

Za opravljanje upravnih nalog, ki jih je zaradi njihove narave potrebno organizirati teritorialno, delujejo upravne enote.

Območja upravnih enot določi vlada z uredbo. Območja upravnih enot se določijo tako, da je zagotovljeno racionalno in učinkovito opravljanje upravnih nalog. Območje upravne enote praviloma obsega območje ene ali več lokalnih skupnosti.

Če zakon tako določa, se opravljanje upravnih nalog, ki jih je zaradi njihove narave potrebno organizirati teritorialno, zagotavlja v območnih enotah, izpostavah oziroma drugače imenovanih dislociranih enotah ministrstev oziroma organov v njihovi sestavi.

44. člen

(pristojnosti upravnih enot)

Upravne enote odločajo na prvi stopnji v upravnih stvareh iz državne pristojnosti, če z zakonom za posamezne upravne stvari ni določeno drugače.

Upravne enote opravljajo tudi druge upravne naloge iz državne pristojnosti, določene z zakoni, ki urejajo posamezna področja.

45. člen

(notranja organizacija upravne enote)

Notranjo organizacijo upravne enote določi načelnica oziroma načelnik (v nadaljnjem besedilu: načelnik) upravne enote s soglasjem vlade.

46. člen

(načelnik upravne enote)

Upravno enoto vodi načelnik, ki se imenuje v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

47. člen

(naloge načelnika upravne enote)

Načelnik upravne enote predstavlja upravno enoto, izdaja odločbe v upravnem postopku na prvi stopnji, koordinira delo notranjih organizacijskih enot, zagotavlja opravljanje strokovnih in drugih nalog, ki so skupne notranjim organizacijskim enotam, opravlja druge organizacijske naloge v zvezi z delovanjem upravne enote, odloča o pravicah ter dolžnostih in delovnih razmerjih delavcev v upravni enoti in o drugih kadrovskih vprašanjih ter skrbi za sodelovanje z lokalnimi skupnostmi z območja upravne enote.

48. člen

(strokovno vodstvo ministrstev)

Upravna enota opravlja zadeve s svojega delovnega področja pod strokovnim vodstvom ministrstev, na katerih delovno področje sodijo posamezne zadeve.

49. člen

(razmerja med resornimi ministrstvi in upravnimi enotami)

Ministrstva, vsako na svojem delovnem področju,

– dajejo upravnim enotam usmeritve, strokovne napotke in drugo strokovno pomoč za izvrševanje nalog iz svoje pristojnosti,

– dajejo upravnim enotam obvezna navodila za izvrševanje nalog s svojih upravnih področij,

– spremljajo organizacijo dela v upravni enoti oziroma v ustrezni notranji organizacijski enoti, usposobljenost uslužbencev za opravljanje nalog in učinkovitost dela pri reševanju upravnih stvari,

– nadzorujejo izvrševanje upravnih nalog v upravni enoti,

– lahko naložijo upravni enoti, da v mejah svojih pristojnosti opravi določene naloge ali sprejme določene ukrepe ter o tem poroča.

Načelnik upravne enote mora ravnati v skladu z usmeritvami, strokovnimi napotki in obveznimi navodili ministrstva, pristojnega za ustrezno delovno področje.

50. člen

(poročanje ministrstvu)

Načelnik upravne enote mora redno poročati ministrstvu, pristojnemu za upravo, in resornim ministrstvom o izvrševanju nalog upravne enote.

Poročanje ministrstvu, pristojnemu za upravo, zajema celotno delovanje upravne enote, poročanje resornim ministrstvom pa zajema izvrševanje nalog na njihovih delovnih področjih.

51. člen

(nadzor ministrstev)

Če ministrstvo, pristojno za določeno upravno področje, ugotovi, da upravna enota ne izvršuje nalog iz pristojnosti ministrstva oziroma jih ne izvršuje pravilno ali pravočasno, mora na to opozoriti načelnika upravne enote in mu naložiti, da zagotovi izvrševanje teh nalog oziroma da odpravi ugotovljene nepravilnosti v roku, ki mu ga določi.

Če načelnik upravne enote ne ravna v skladu z opozorilom ministrstva, lahko ministrstvo neposredno opravi posamezno nalogo iz pristojnosti upravne enote. Ministrstvo mora neposredno opraviti posamezno nalogo iz pristojnosti upravne enote, če bi zaradi tega utegnile nastati škodljive posledice za življenje ali zdravje ljudi, za naravno oziroma življenjsko okolje ali premoženje.

52. člen

(odločanje o pritožbi)

Ministrstvo, pristojno za določeno upravno področje, odloča o pritožbi zoper odločbo ali drug posamični akt, ki ga je v upravnih stvareh na prvi stopnji izdala upravna enota.

Če je v ministrstvu za določeno upravno področje ustanovljen organ v sestavi, odloča o pritožbi zoper odločbo ali drug posamični akt, ki ga je na prvi stopnji izdala upravna enota, organ v sestavi.

53. člen

(razmerja med ministrstvom, pristojnim za upravo, in upravnimi enotami)

Ministrstvo, pristojno za upravo:

– nadzoruje organizacijo dela in učinkovitost upravne enote v celoti,

– spremlja usposobljenost delavcev na delovnih mestih, na katerih se ne opravljajo upravne naloge iz delovnih področij drugih ministrstev,

– daje upravnim enotam usmeritve in navodila za izboljšanje organizacije, učinkovitosti in kakovosti dela,

– predlaga vladi izdajo soglasja k notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v upravni enoti,

– usklajuje reševanje kadrovskih, finančnih, prostorskih, materialnih in drugih podobnih vprašanj v zvezi z delom upravnih enot.

Načelnik upravne enote za svoje delo in delo upravne enote odgovarja ministru, pristojnemu za upravo. Minister, pristojen za upravo, kot predstojnik načelnika upravne enote s splošnim aktom uredi način uresničevanja pravic in obveznosti iz delovnega razmerja načelnikov upravnih enot.

Usmeritve in obvezna navodila ministrstev iz 49. člena tega zakona so za upravne enote zavezujoča, če z njimi z vidika organizacijskih, kadrovskih, finančnih in drugih po-

sledic za poslovanje upravne enote pisno soglaša minister, pristojen za upravo. V primeru spora odloči vlada.

Če ima podzakonski predpis, ki ga izda pristojni minister, kadrovske, finančne ali druge posledice za poslovanje upravne enote, mora pred njegovo izdajo pristojni minister pridobiti pisno mnenje ministrstva, pristojnega za upravo. V primeru spora odloči vlada.

54. člen

(spor o pristojnosti med upravnimi enotami)

V sporih o pristojnosti med upravnimi enotami odloča ministrstvo, pristojno za upravo.

55. člen

(koordinacijski sosvet)

Za sodelovanje med upravno enoto, občinskimi upravami in območnimi enotami, izpostavami in drugimi dislociranimi organizacijskimi enotami ministrstev, organov v njihovi sestavi ter oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je država in ki pretežno opravljajo upravne naloge, se za območje upravne enote ustanovi poseben koordinacijski sosvet, v katerem sodelujejo načelnik upravne enote, župani oziroma direktorji občinskih uprav (tajniki občin) ali od župana oziroma direktorja občinske uprave (tajnika občine) pooblaščen predstavniki občinske uprave in vodje dislociranih enot tega odstavka.

Koordinacijski sosvet obravnava vprašanja v zvezi z organizacijo, učinkovitostjo in kakovostjo dela državne uprave na območju upravne enote z namenom zagotoviti čim bolj usklajeno delovanje javne uprave na tem območju in usklajeno reševanje organizacijskih, prostorskih, materialnih vprašanj, vprašanj splošnega poslovanja (poslovanja s stranikami, poslovanja z dokumentarnim gradivom itd.) in drugih podobnih vprašanj. Načelnik upravne enote kot koordinator sosveta skupne predloge in vprašanja posreduje ministrstvu, pristojnemu za upravo, in ministrstvu, na katerih delovno področje se predlogi in vprašanja nanašajo.

VI. RAZMERJA MINISTRSTEV

1. Razmerja do vlade

56. člen

(razmerje med vlado in ministrstvi)

Ministrstva se morajo ravnati po političnih usmeritvah vlade.

Vlada lahko naloži ministrstvu, da prouči določeno vprašanje ali opravi določeno nalogo in ji o tem poroča.

57. člen

(poročanje o delu)

Ministrstva poročajo vladi o svojem delu, zlasti o stanju na njihovih upravnih področjih, o izvrševanju zakonov, drugih predpisov in usmeritev vlade, o ukrepih, ki so jih sprejeli, ter o njihovih učinkih.

58. člen

(predlogi, pobude in stališča)

Ministrstvo lahko daje vladi predloge in pobude za urejanje vprašanj z njegovih upravnih področij, ki so v pristojnosti vlade ali državnega zbora.

Ministrstvo lahko zahteva, da vlada zavzame stališče ali da mu da usmeritve za reševanje posameznih vprašanj z njegovih upravnih področij.

2. Medsebojna razmerja

59. člen

(sodelovanje ministrstev in drugih upravnih organov)

Ministrstva in drugi upravni organi morajo med seboj sodelovati v vseh skupnih vprašanjih.

Ministrstva ustanavljajo skupna delovna telesa v zadevah, ki po svoji naravi zahtevajo sodelovanje več ministrstev.

Za obravnavo posameznih vprašanj oblikujejo ministrstva skupne delovne skupine ali organizirajo druge oblike medsebojnega sodelovanja.

60. člen

(usklajevanje predpisov)

Ministrstva morajo pri pripravljanju predpisov in drugih aktov medsebojno sodelovati oziroma si pred izdajo predpisa oziroma pred predložitvijo predpisa ali drugega akta vladi pridobiti mnenje drugih pristojnih ministrstev.

Če ministrstvo ne sprejme pomembnejših pripomb drugega ministrstva, mora ob predložitvi predpisa ali drugega splošnega akta o tem obvestiti vlado.

61. člen

(sporna vprašanja med ministrstvi)

Kadar je z zakonom določeno, da določeno odločitev sprejme posamezno ministrstvo v soglasju z drugim ministrstvom, pa med njima ni doseženo soglasje, mora ministrstvo, ki je pooblaščen za sprejem odločitve, o spornem vprašanju obvestiti vlado in zahtevati, da o njem odloči.

Če se pri delu ministrstev pojavijo druga sporna vprašanja, odloči o tem sporu vlada, ki da usmeritve za njihovo rešitev.

62. člen

(vodenje nalog s področij več ministrstev)

Če posamezna naloga zadeva upravna področja dveh ali več ministrstev, prevzame vodenje take naloge ministrstvo, na katerega upravno področje sodi naloga po pretežnosti, druga ministrstva pa morajo pri tem sodelovati.

Če med ministrstvi ni doseženo soglasje, odloči o spornem vprašanju vlada.

63. člen

(usklajevanje dela več ministrstev)

Predsednik vlade lahko pooblasti ministra, da vodi ali usklajuje delo dveh ali več ministrstev pri oblikovanju politik in opravljanju izvršilnih nalog oziroma da vodi izvajanje določenega projekta vlade, ki sodi na upravna področja več ministrstev.

3. Razmerja do organov lokalnih skupnosti

64. člen

(nadzor ministrstev nad zakonitostjo aktov iz pristojnosti lokalnih skupnosti)

Ministrstva, vsako na svojem področju, pri opravljanju nadzorstva nad zakonitostjo dela organov lokalnih skupnosti nadzorujejo zakonitost splošnih in posamičnih aktov, ki jih izdajajo organi lokalnih skupnosti v zadevah iz pristojnosti lokalnih skupnosti.

Pristojno ministrstvo mora opozoriti organ lokalne skupnosti, ki je izdal akt, za katerega meni, da ni v skladu z ustavo in zakonom, mu predlagati ustrezne rešitve in določi rok, v katerem mora organ lokalne skupnosti sporen akt uskladiti.

Če organ lokalne skupnosti v roku iz prejšnjega odstavka ne uskladi svojega predpisa z ustavo ali zakonom, mora ministrstvo predlagati vladi, da zahteva začetek postopka

pred ustavnim sodiščem za oceno skladnosti predpisa lokalne skupnosti z ustavo oziroma zakonom.

65. člen

(opozorila ministrstva nadzornemu organu lokalne skupnosti)

Pristojno ministrstvo mora opozoriti organ lokalne skupnosti, ki nadzoruje delo uprave lokalne skupnosti, če ugotovi, da uprava lokalne skupnosti ne ravna v skladu z zakonom in drugim zakonitim predpisom, in mora predlagati ustrezne ukrepe.

66. člen

(nadzor ministrstev nad zakonitostjo pri prenesenih nalogah iz državne pristojnosti)

Ministrstva, vsako na svojem področju, opravljajo nadzorstvo nad zakonitostjo posamičnih upravnih aktov organov lokalnih skupnosti, kadar ti odločajo v upravnih stvareh iz prenesene državne pristojnosti.

O pritožbi zoper posamične akte, ki jih v zadevah iz prenesene državne pristojnosti na prvi stopnji izdajajo organi lokalnih skupnosti, odloča ministrstvo, pristojno za ustrezno področje.

67. člen

(nadzor ministrstev nad primernostjo in strokovnostjo pri prenesenih nalogah iz državne pristojnosti)

V zadevah, ki jih na organe lokalnih skupnosti prenese država, opravljajo pristojna ministrstva tudi nadzorstvo nad primernostjo in strokovnostjo njihovega dela.

Pri izvajanju nadzorstva iz prejšnjega odstavka lahko pristojno ministrstvo da obvezno navodilo za organizacijo služb in sistemizacijo delovnih mest za opravljanje teh nalog ter daje obvezna navodila za opravljanje nalog iz državne pristojnosti.

Pristojno ministrstvo si zagotavlja pregled nad delom organov lokalnih skupnosti pri izvrševanju nalog iz državne pristojnosti; v ta namen zahteva od organov lokalnih skupnosti poročila, obvestila, mnenja in podatke ter njihovo obvezno sodelovanje.

68. člen

(opozorila upravne enote)

Upravna enota mora opozoriti pristojno ministrstvo, če ugotovi, da organi lokalnih skupnosti pri opravljanju nalog iz pristojnosti lokalnih skupnosti ravna nezakonito. Upravna enota mora prav tako opozoriti pristojno ministrstvo, če ugotovi, da organi lokalnih skupnosti pri nalogah iz državne pristojnosti, ki so prenesene na lokalne skupnosti, ravna neprimerno in nestrokovno.

69. člen

(strokovna pomoč)

Ministrstva dajejo organom lokalnih skupnosti strokovno pomoč s svojega delovnega področja pri prenesenih nalogah iz državne pristojnosti in pri nalogah iz pristojnosti lokalnih skupnosti.

70. člen

(ukrepi za odpravo nepravilnosti pri izvrševanju nalog iz državne pristojnosti)

Če ministrstvo ugotovi, da organ lokalne skupnosti ne izvršuje nalog iz državne pristojnosti, mora opozoriti organ lokalne skupnosti in mu z odločbo naložiti, da zagotovi izvrševanje teh nalog v roku, ki ga določi.

Če organ lokalne skupnosti nalog iz državne pristojnosti ne izvršuje pravilno in pravočasno, ga mora ministrstvo opozoriti na ugotovljene nepravilnosti ter mu določiti način in rok za njihovo odpravo.

V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena lahko ministrstvo predlaga pristojnemu organu lokalne skupnosti tudi ukrepe zoper odgovorno uradno osebo.

71. člen

(prevzem pristojnosti za prenesene naloge iz državne pristojnosti)

Če organ lokalne skupnosti ne ravna v skladu z opozorilom ministrstva, lahko ministrstvo na stroške lokalne skupnosti neposredno opravi posamezno nalogo iz državne pristojnosti, ki bi jo moral opraviti organ lokalne skupnosti.

Ministrstvo mora neposredno opraviti posamezno nalogo iz pristojnosti organa lokalne skupnosti, če bi zaradi opustitve naloge utegnile nastati škodljive posledice za življenje ali zdravje ljudi, za naravno oziroma življenjsko okolje ali premoženje.

Če organ lokalne skupnosti kljub večkratnim opozorilom ne opravlja nalog iz državne pristojnosti, ki jih je na lokalno skupnost prenesla država, ali če jih ne izvršuje pravilno in pravočasno, lahko ministrstvo predlaga vladi, da začne postopek za odvzem prenesenih nalog.

4. Nadzor nad nosilci javnih pooblastil

72. člen

(nadzor nad nosilci javnih pooblastil)

Ministrstvo opravlja nadzor nad zakonitostjo splošnih in posamičnih pravnih aktov, izdanih za izvrševanje javnih pooblastil.

Splošni akti, izdani za izvrševanje javnih pooblastil, morajo biti objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije. Nosilec javnega pooblastila je dolžan posredovati splošni akt iz prejšnjega odstavka za objavo pristojnemu ministrstvu.

Vlada na predlog pristojnega ministrstva zadrži objavo splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, če meni, da je v nasprotju z ustavo ali zakonom, in predlaga nosilcu javnega pooblastila, da o njem ponovno odloči; pri tem mora vlada navesti razloge za zadržanje. Če nosilec javnega pooblastila vztraja pri svoji odločitvi, se splošni akt objavi, vlada pa lahko zadrži njegovo izvrševanje, če najkasneje v 15 dneh po objavi splošnega akta vložijo pri ustavnem sodišču zahtevo za oceno njegove skladnosti z ustavo in zakonom.

Sklep vlade, s katerim zadrži izvrševanje splošnega akta v skladu s prejšnjim odstavkom, se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Določbe tega člena se ne uporabljajo za javne agencije. Za nadzor nad javnimi agencijami se uporabljajo določbe splošnega zakona, ki ureja javne agencije, in zakonov, ki urejajo posamezne javne agencije.

5. Nadzor ministrstva, pristojnega za upravo

73. člen

(nadzor ministrstva, pristojnega za upravo)

Ministrstvo, pristojno za upravo, opravlja v upravnih organih in pri nosilcih javnih pooblastil nadzorstvo nad izvajanjem predpisov o notranji organizaciji, poslovnem času, uradnih urah, poslovanju z dokumentarnim gradivom, kakovosti poslovanja in poslovanju s strankami. Nadzorstvo opravljajo uradne osebe, ki jih za to pooblasti minister, pristojen za upravo (v nadaljnjem besedilu: upravni inšpektor).

Upravni inšpektor ima pravico do vstopa v prostore upravnega organa oziroma nosilca javnega pooblastila, ter pravico do vpogleda v dokumentacijo. Upravni organ mora zagotoviti upravnemu inšpektorju pogoje za delo in vse potrebne informacije.

Upravni inšpektor o nadzoru sestavi zapisnik, ki se vroči predstojniku, pristojnemu ministru in ministru, pristojnemu za upravo. V zapisniku lahko upravni inšpektor predlaga ustrezne ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

Na zapisnik ima predstojnik pravico ugovora v osmih dneh od dneva vročitve zapisnika. O ugovoru na zapisnik odloča minister, pristojen za upravo, ki lahko tudi predlaga predstojniku, pristojnemu ministru oziroma vladi ustrezne ukrepe za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti.

VII. PREDPISI UPRAVE

74. člen

(predpisi ministra)

Za izvrševanje zakonov, drugih predpisov in aktov državnega zbora, predpisov in aktov vlade ter predpisov Evropske unije ministri izdajajo pravilnike; če tako določa zakon, pa tudi druge predpise.

Pravilnik se izda, če tako določa zakon ali uredba ali če minister oceni, da je izdaja pravilnika potrebna za namen iz prvega odstavka tega člena.

Nosilci javnih pooblastil izdajajo pravilnike, če tako določa zakon.

Zakon o državni upravi – ZDU-1 (Uradni list RS, št. 52/2002) vsebuje naslednje predhodne in končne določbe:

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

75. člen

Koordinacijski sosveti se konstituirajo najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

76. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati zakonske določbe, ki določajo organe in organizacije v sestavi ministrstev ter urejajo njihova razmerja do ministrstev in njihovo notranjo organizacijo, razen določb zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 82/94, 44/97, 87/97 in 13/98).

Na področjih, kjer je v zakonu iz prvega odstavka tega člena določeno, da organ v sestavi odloča v upravnem postopku na prvi in na drugi stopnji, najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona prevzame odločanje na drugi stopnji pristojno ministrstvo; ministrstvo prevzame tudi delavce ter ustrezne pravice proračunske uporabe, prostore, opremo in dokumentacijo. Od prevzema nalog po tem odstavku se za davčni organ po Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 18/96) šteje tudi pristojno ministrstvo.

Organi in organizacije v sestavi ministrstev, ustanovljeni z zakonom o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94, 47/97, 60/99 in 30/01) ali z drugim zakonom, po uveljavitvi tega zakona nadaljujejo z delom do uveljavitve uredbe iz 21. člena tega zakona. S tem dnem ti organi oziroma organizacije v sestavi ministrstev prenehajo delovati, razen tistih, za katere je z uredbo iz 21. člena tega zakona določeno drugače. Naloge organov in organizacij v sestavi ministrstev, ki prenehajo delovati v skladu z uredbo iz 21. člena tega zakona, prevzamejo pristojna ministrstva oziroma organi v sestavi ministrstev, določeni z uredbo iz 21. člena tega zakona.

Ne glede na določbe 74. člena tega zakona navodila in odredbe, izdani kot podzakonski predpisi, ostanejo v veljavi.

Zakonske določbe iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo do uveljavitve uredbe iz 21. člena tega zakona.

Ministrstvo oziroma organi v njegovi sestavi, ustanovljeni z uredbo iz 21. člena tega zakona, s prevzemom nalog prevzamejo od organov in organizacij v sestavi delavce, pravice proračunske uporabe, obveznosti, dokumentacijo, prostore, opremo in inventar, ki se uporabljajo za izvajanje teh nalog.

77. člen

Uredbe na podlagi tega zakona sprejme vlada najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

Uredba iz 27. člena tega zakona, ki ureja skupna izhodišča za notranjo organizacijo organov državne uprave, se uskladi s tem zakonom najkasneje v devetih mesecih od njegove uveljavitve.

Uredbo iz 21. člena tega zakona o ustanovitvi organov v sestavi ministrstev vlada sprejme najkasneje v enem letu od uveljavitve tega zakona.

78. člen

Ministrstva morajo najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi uredbe iz 21. člena uskladiti splošne akte o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest z določbami tega zakona.

79. člen

Predstojnikom organov in organizacij v sestavi in njihovim namestnikom z dnem prenehanja delovanja organa oziroma organizacije preneha funkcija. Če izpolnjujejo pogoje, se jih zaposli brez javnega natečaja s prerazporeditvijo na ustrezna delovna mesta v ministrstvu.

80. člen

Državni sekretarji nadaljujejo z delom v skladu s 25.c členom zakona o vladi (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97, 23/99, 119/2000) do prenehanja funkcije vlade po prvih parlamentarnih volitvah po uveljavitvi tega zakona.

Delavci v organih državne uprave z nazivom državni podsekretar nadaljujejo z delom z istim nazivom do prevredbe naziva v skladu z zakonom, ki ureja položaj javnih uslužbencev.

Generalni sekretarji ministrstev nadaljujejo z delom po določbah tega zakona.

Načelnike upravnih enot do uveljavitve zakona, ki ureja položaj javnih uslužbencev, imenuje in razrešuje vlada na predlog ministra, pristojnega za upravo, v skladu z zakonom o delavcih v državnih organih (Uradni list RS-stari, št. 15/90, 5/91, 18/91, 22/91, Uradni list RS/I, št. 2/91, Uradni list RS, št. 4/93, 18/94, 41/94, 70/97, 87/97, 38/99).

81. člen

Do uveljavitve zakona, ki bo uredil postopek podelitve javnega pooblastila, se za postopke javnega natečaja za pridobitev javnega pooblastila po tretjem odstavku 15. člena tega zakona smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja javna naročila, o javnem razpisu.

82. člen

Ob konstituiranju pokrajin ali najkasneje dve leti po njihovem konstituiranju se teritorialna organizacija državne uprave uskladi s teritorialno organizacijo lokalne samouprave.

83. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati:

– zakon o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 71/94, 47/97, 60/99 in 30/2001), razen določb 23. in 24. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o organizaciji in delovnem področju ministrstev (Uradni list RS, št. 30/2001),

– zakon o upravi (Uradni list RS, št. 67/94, 20/95, 29/95, 80/99), razen določb o izvrševanju inšpekcijskega nadzorstva (določbe od 83. do 98. člena).

Z zaprisego ministrov po prvih parlamentarnih volitvah od uveljavitve tega zakona preneha veljati 25.c člen zakona o vladi (Uradni list RS, št. 4/93, 71/94, 23/96, 47/97, 23/99, 119/2000); s tem dnem se začnejo uporabljati določbe 17. člena tega zakona.

84. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembi Zakona o državni upravi – ZDU-1A (Uradni list RS, št. 56/2003) vsebuje naslednjo predhodno in končno določbo:

2. člen

S 1. 7. 2003 Služba Vlade Republike Slovenije za strukturno politiko in regionalni razvoj prevzame od Ministrstva za gospodarstvo delovno področje regionalnega razvoja ter ustrezno število uslužbencev in ustrezne pravice proračunske uporabe, dokumentacijo, prostore in opremo.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o državni upravi – ZDU-1B (Uradni list RS, št. 61/04) vsebuje naslednjo končno določbo:

4. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4260. Zakon o davku na motorna vozila (ZDMV-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davku na motorna vozila, ki obsega:

- Zakon o davkih na motorna vozila – ZDMV (Uradni list RS, št. 52/99 z dne 30. 6. 1999),
- Zakon o prenosu nalog nekaterih vladnih služb na ministrstva – ZPNNVSM (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davkih na motorna vozila – ZDMV-A (Uradni list RS, št. 42/04 z dne 23. 4. 2004).

Št. 434-02/98-19/8

Ljubljana, dne 17. junija 2004.

EPA 1351-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

Z A K O N
O DAVKU NA MOTORNA VOZILA
uradno prečiščeno besedilo
(ZDMV-UPB1)

1. člen

S tem zakonom se uvaja obveznost plačevanja davka od prometa motornih vozil.

2. člen

Prihodki od davka pripadajo proračunu Republike Slovenije.

3. člen

Davek se plačuje od motornih vozil iz tarifnih oznak: 8703 21, 8703 22, 8703 23, 8703 24, 8703 31, 8703 32, 8703 33 in 8703 90 kombinirane nomenklature carinske tarife (Uradni list RS, št. 81/98), ki se dajo prvič v promet oziroma se prvič registrirajo na območju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nova motorna vozila).

Davek se plačuje tudi od prometa rabljenih motornih vozil iz prejšnjega odstavka in drugih rabljenih motornih vozil, razen za traktorje, za katera je obvezna registracija, če od njihovega prometa ni bil obračunan davek na dodano vrednost.

4. člen

Zavezanec za obračunavanje in plačevanje davka (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec) je proizvajalec oziroma oseba, ki pridobi motorno vozilo v drugi državi članici Evropske unije oziroma uvoznik motornih vozil.

Oseba, ki pridobi motorno vozilo v drugi državi članici Evropske unije, je vsaka pravna ali fizična oseba, ki nabavi motorno vozilo v drugi državi članici Evropske unije in ga vnese v Slovenijo, ne glede na to, ali je od tega vozila treba plačati DDV po slovenskih predpisih ali ne.

Uvoznik iz prvega odstavka tega člena je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik motornega vozila.

Zavezanec za davek iz drugega odstavka 3. člena tega zakona je kupec ali fizična oseba, ki brezplačno ali na podlagi zamenjave pridobi motorno vozilo, za katero je obvezna registracija, razen če gre za prvi dedni red.

5. člen

Davka od cestnih motornih vozil se ne plačuje:

1. od vozil, ki se pred prvo registracijo izvozi ali dobavijo v drugo državo članico Evropske unije;

2. od vozil, ki so nabavljena za prevoz družin, ki imajo tri ali več otrok, in sicer od enega novega osebnega ali kombi vozila s 5 ali več sedeži, ki ga največ enkrat v treh letih kupi eden od roditeljev v družini, ki ima tri ali več otrok, ki še niso dopolnili 18 let. Oprostitev se uveljavlja s povračilom plačanega davka pri pristojnem davčnem organu, če gre za končni uvoz pa pri pristojnem carinskem organu, na podlagi potrdila o skupnem gospodinjstvu, ki ga izda pristojni organ za notranje zadeve. Pristojni davčni oziroma carinski organ je dolžan vrniti plačani davek iz tega zakona v 15 dneh po prejemu zahtevka. V prometno dovoljenje in register gospodinjstev se vpiše, da je za kupljeno vozilo uveljavljeno povračilo davka. Oseba iz prvega stavka te točke motornega vozila ne sme prodati ali ga brezplačno ali kako drugače odtujiti pred potekom triletnega roka od dneva nakupa, sicer mora plačati razliko do polnega zneska davka, obrestovano po obrestni meri za zamudne obresti, določeni v posebnem zakonu;

3. od vozil, ki so nabavljena za prevoz invalidov, in sicer od enega novega osebnega avtomobila z delovno prostornino bencinskega motorja do 1,8 l in dieselskega motorja do 1,9 l oziroma z delovno prostornino bencinskega motorja do 2 l in dieselskega motorja do 2,2 l za novi osebni avtomobil z avtomatskim upravljanjem ter od kombi vozila, posebej prirejenega za prevoz invalidov na invalidskem vozičku, ki ga največ enkrat v petih letih kupijo invalidske organizacije in osebe, ki imajo vozniško dovoljenje ali jim je potrebna pomoč drugih oseb, ki imajo vozniško dovoljenje.

Za osebe po tej točki se štejejo:

– osebe, pri katerih je zaradi izgube, okvare ali paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice nastala najmanj 80% telesna okvara;

– osebe, ki so popolnoma izgubile vid na obeh očesih;
 – osebe z zmerno, težjo ali težko telesno ali duševno prizadetostjo, ki jim je priznana invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo telesno in duševno prizadetih oseb;
 – otroci z motnjami v telesnem in duševnem razvoju, ki jih zdravstveni zavodi spremljajo kot rizične v razvoju.

Oprostitev po prvi in drugi alineji prejšnjega odstavka se uveljavlja po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju na podlagi odločbe Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

Oprostitev po tretji alineji drugega odstavka te točke se uveljavlja na podlagi odločbe o priznanem statusu invalida v skladu s predpisi iz te alineje oziroma odločbe pristojnega centra za socialno delo, izdane na podlagi izvedenskega mnenja o razvrščanju otrok in mladostnikov z motnjami v telesnem in duševnem razvoju.

Oprostitev po četrti alineji drugega odstavka te točke se uveljavlja na podlagi potrdila zdravstvenega doma oziroma drugega zdravstvenega zavoda, ki opravlja specialistično pediatrično dejavnost.

Oprostitev za invalidske organizacije se uveljavlja na podlagi potrdila ministrstva, pristojnega za delo, družino in socialne zadeve.

Oprostitev po tej točki se uveljavlja s povračilom plačnega davka pri pristojnem davčnem organu, če gre za končni uvoz pa pri pristojnem carinskem organu. Pristojni davčni oziroma carinski organ je dolžan vrniti plačani davek iz tega zakona v 15 dneh po prejemu zahtevka.

V prometno dovoljenje tako kupljenega oziroma uvoženega avtomobila se vpiše, da je za kupljeno vozilo uveljavljeno povračilo davka.

Če invalidska organizacija, invalid oziroma njegovi starši ali skrbniki prodajo osebni avtomobil ali ga brezplačno ali kako drugače odtujijo pred potekom petletnega roka od dneva nakupa oziroma uvoza, morajo plačati davek v višini davka, za katerega se je zahtevalo vračilo in pripadajoče obresti od dneva nakupa oziroma uvoza do dneva plačila davka. Ob izpolnjevanju osnovnih pogojev se pravica do oprostitev po tej točki na novo vzpostavi dan po takšnem plačilu. Če je bil osebni avtomobil poškodovan v prometni nesreči za več kot 70% tržne vrednosti avtomobila na dan nesreče, se sme poškodovani osebni avtomobil prodati, ne da bi bil plačan davek. Če invalid umre pred potekom petletnega roka od dneva nakupa oziroma uvoza avtomobila, smejo zakoniti dediči prodati osebni avtomobil, ki so ga podedovali, ne da bi plačali davek. Vojni invalid prve skupine, ki uveljavi pravico do doplačila k stroškom tehničnega pripomočka – osebnega motornega vozila po zakonu o vojnih invalidih (Uradni list RS, št. 63/95, 19/97 in 75/97), nima pravice do davčne oprostitve iz te točke.

Če upravičenci po tej točki niso vozniki, lahko v njihovem imenu motorno vozilo po tej točki vozijo starši oziroma skrbnik ali osebe, ki imajo pisno pooblastilo upravičenca, njegovih staršev oziroma skrbnika brez obvezne navzočnosti invalida v motornem vozilu;

4. od vozil za:

– službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev, akreditiranih v Sloveniji;
 – službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki obvezujejo Slovenijo;
 – osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;
 – osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki obvezujejo Slovenijo;

5. od rabljenih vozil muzejske vrednosti, starejših od 30 let;

6. od vozil, ki se začasno uvozijo, če so popolnoma oproščena plačila uvoznih dajatev v skladu s carinskimi predpisi in od vozil, ki se vnesejo v Slovenijo iz druge države čla-

nice Evropske unije zaradi začasne ali stalne preselitve lastnika vozila, vendar le, če od teh vozil v skladu z zakonom, ki ureja davek na dodano vrednost, ni treba obračunati DDV;

7. od športnih vozil, ki niso prirejena za vožnjo v cestnem prometu in so namenjena samo za uporabo na tekmovališčih;

7.a od prenosa vozil v primeru statusnega preoblikovanja gospodarskih družb ali oseb javnega prava;

8. od terenskih motornih vozil, ki se nabavljajo za potrebe Slovenske vojske in policije ter od interventnih motornih vozil, ki se nabavljajo za potrebe civilne zaščite, gasilske in reševalne službe. Razvrstitev motornih vozil med interventna v skladu s prejšnjim stavkom določi Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za obrambo.

6. člen

Osnova za davek je prodajna cena posameznega novega motornega vozila, ki ne vključuje tega davka in davka na dodano vrednost, pri uvozu pa vrednost, določeno v 22. členu zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98).

Davek od posameznega novega motornega vozila se plačuje po naslednjih stopnjah od davčne osnove iz prejšnjega odstavka:

Če znaša davčna osnova		Stopnja
	do 1,0 mio SIT	1,0
nad 1,0 mio SIT	do 1,4 mio SIT	1,4
nad 1,4 mio SIT	do 1,8 mio SIT	2,0
nad 1,8 mio SIT	do 2,4 mio SIT	3,5
nad 2,4 mio SIT	do 3,0 mio SIT	5,0
nad 3,0 mio SIT	do 4,0 mio SIT	7,0
nad 4,0 mio SIT	do 5,0 mio SIT	9,0
nad 5,0 mio SIT	do 6,0 mio SIT	11,0
nad 6,0 mio SIT		13,0

Davek na promet rabljenih motornih vozil in drugih motornih vozil iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se plača po stopnji 5% od nakupne cene, če ta cena ustreza prometni vrednosti. Če nakupna cena ne ustreza prometni vrednosti, je davčna osnova prometna vrednost teh motornih vozil, ki jo ugotovi davčni organ v kraju sedeža oziroma stalnega prebivališča davčnega zavezanca.

6.a člen

Ne glede na drugi odstavek 6. člena tega zakona, se za nova motorna vozila, proizvedena ne prej kot 1. januarja 2003 in katerih uradna specifična emisija ogljikovega dioksida ne presega 110 gramov na prevoženi kilometer, davek ne plačuje do 31. decembra 2009.

7. člen

Obveznost za obračun davka nastane takrat, ko je opravljen promet motornih vozil.

Obveznost za davek iz drugega odstavka 3. člena tega zakona nastane v trenutku nakupa oziroma pridobitve. Zavezanec za davek iz drugega odstavka 3. člena tega zakona mora nastanek davčne obveznosti prijaviti davčnemu organu v kraju sedeža ali stalnega prebivališča v 15 dneh od dneva nakupa oziroma pridobitve.

Šteje se, da je promet motornih vozil opravljen:

1. ko je izdan račun o prodaji motornega vozila;
2. ko je motorno vozilo izročeno, če je izročeno pred izdajo računa ali brez izdaje računa;
3. pri uvozu: ko nastane carinski dolg ali bi nastal, če ne bi bila predpisana oprostitve plačila carine oziroma določena carinska stopnja prosto;
4. ko se motorno vozilo vzame za lastno rabo;
5. ko se motorno vozilo izroči, če se odtuji brezplačno.

8. člen

Davčni zavezanec – proizvajalec motornih vozil oziroma oseba, ki pridobi motorno vozilo iz druge države članice Evropske unije zaradi opravljanja dejavnosti trgovine z motornimi vozili, mora obračunati davčno obveznost za koledarski mesec.

Davčni zavezanec mora v svojih evidencah zagotoviti podatke po vrstah motornih vozil glede na vrednost, na podlagi katerih obračunava in plačuje davek.

Na podlagi evidenc iz prejšnjega odstavka sestavi davčni zavezanec mesečni obračun davka, ki ga mora predložiti davčnemu organu do zadnjega dne naslednjega meseca po poteku meseca, za katerega je sestavil obračun.

Iz obračuna iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni: obdobje, za katero se plačuje davek, opravljen promet motornih vozil po vrstah vozil iz 6. člena tega zakona ter zneski obračunanega davka.

Davčni zavezanec mora davčnemu organu predložiti obračun davka ne glede na to, ali je za obdobje, za katerega predloži obračun, dolžan plačati davek ali ne.

8.a člen

Davčnemu zavezancu, ki pridobi motorno vozilo iz druge države članice Evropske unije z namenom opravljanja drugih dejavnosti, kot so navedene v prvem odstavku 8. člena tega zakona, odmeri davek pristojni davčni organ.

Davčni organ iz prejšnjega odstavka odmeri davek na podlagi napovedi, ki jo davčni zavezanec predloži najpozneje v roku 15 dni od dneva pridobitve motornega vozila.

Brez dokazila o plačilu davka oziroma o oprostitvi plačila iz 5. člena tega zakona, se motornega vozila ne sme registrirati.

9. člen

Davčni zavezanec mora obračunani davek plačati do zadnjega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je nastala davčna obveznost.

Davek iz drugega odstavka 3. člena tega zakona se plača v roku 15 dni od nastanka davčne obveznosti. Davek obračuna pristojni davčni organ v kraju sedeža oziroma stalnega prebivališča davčnega zavezanca. Brez dokazila o plačilu davka se motorno vozilo iz drugega odstavka 3. člena tega zakona ne sme registrirati.

10. člen

Pri uvozu motornih vozil obračunava davek pristojni carinski organ, davek pa se obračunava in plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev.

11. člen

Če davčni zavezanec izvozi motorno vozilo, od katerega je bil plačan davek, ima pravico do vračila plačanega davka, če davčnemu organu predloži dokazilo o plačilu ter izvozno carinsko deklaracijo, potrjeno s strani carinskega organa, iz katere mora biti razvidno, da je motorno vozilo zapustilo carinsko območje Evropske skupnosti.

Če davčni zavezanec motorno vozilo, od katerega je bil plačan davek, dobavi v drugo državo članico Evropske unije, ima pravico do vračila plačanega davka, če davčnemu organu predloži dokazilo o plačilu davka, račun, izdan kupcu v drugi državi članici Evropske unije, in dokazilo o dejanski dobavi vozila v drugo državo članico Evropske unije.

12. člen

(črtan)

13. člen

V skladu z ekonomsko politiko Slovenije lahko Vlada Republike Slovenije zmanjša ali poveča zneske davka iz 6. člena tega zakona do 50%.

14. člen

Glede obračunavanja zamudnih obresti, pravnih sredstev, postopka prisilne izterjave ter vseh drugih vprašanj postopka, stvarne in krajeve pristojnosti davčnega oziroma carinskega organa, ki niso urejena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja davčno službo oziroma carinski zakon in zakon, ki ureja carinsko službo.

Obvezna navodila za izvajanje tega zakona izda, če je potrebno, minister, pristojen za finance.

15. člen

Z globo od 600.000 do 18.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne obračuna davka ali ne sestavi ali ne predloži mesečnega obračuna davka davčnemu organu v skladu z 8. členom tega zakona;

2. ne predloži napovedi za odmero davka v skladu z 8.a členom tega zakona.

Z globo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali samostojnega podjetnika posameznika.

Zakon o davkih na motorna vozila – ZDMV (Uradni list RS, št. 52/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

16. člen

Določba 8. točke 5. člena tega zakona se uporablja do 31. 12. 2000.

17. člen

Davek na promet rabljenih motornih vozil in drugih motornih vozil po drugem odstavku 3. člena tega zakona se plača tudi od prenosa lastninske pravice na motornih vozilih, ki so bila izročena kupcem pred 1. julijem 1999 na podlagi leasing pogodbe in prodajnih pogodb s pridržkom lastninske pravice, sklenjenih pred 1. julijem 1999, razen od prenosa, od katerega se obračunava davek na dodano vrednost, in sicer od odkupne vrednosti motornega vozila.

18. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davkih na motorna vozila – ZDMV-A (Uradni list RS, št. 42/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

Če so bila motorna vozila pred 1. majem 2004 uvožena na ozemlje Slovenije iz Evropske skupnosti ali iz držav, ki so pristopile k Evropski uniji 1. maja 2004, in je bil za ta vozila začet eden od odločnih carinskih postopkov ali so bili vnešeni v prosto carinsko cono v skladu s carinskimi predpisi, se davek po tem zakonu obračuna in plača po predpisih, ki so veljali ob začetku postopka oziroma ob vnosu vozil v prosto carinsko cono.

13. člen

Višina globe iz 11. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

Do roka iz prejšnjega odstavka se za prekršek iz prvega odstavka 11. člena tega zakona kaznuje:

- pravna oseba z denarno kaznijo od 1,000.000 do 18,000.000 tolarjev;
- samostojni podjetnik posameznik z denarno kaznijo od 300.000 do 12,000.000 tolarjev in
- odgovorna oseba pravne osebe z denarno kaznijo od 200.000 do 1,000.000 tolarjev.

14. člen

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.

**4261. Zakon o davku na dodano vrednost
(ZDDV-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo)**

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. junija 2004 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o davku na dodano vrednost, ki obsega:

- Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV (Uradni list RS, št. 89/98 z dne 23. 12. 1998),
- odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi 1. točke 26. člena Zakona o davku na dodano vrednost in 49. člena Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost z odložnim rokom, št. U-I-96/99 (Uradni list RS, št. 17/2000 z dne 25. 2. 2000),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-A (Uradni list RS, št. 30/01 z dne 26. 4. 2001),
- Zakon o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003 – ZIPRS0203 (Uradni list RS, št. 103/01 z dne 17. 12. 2001),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-B (Uradni list RS, št. 67/02 z dne 26. 7. 2002),
- odločbo o ugotovitvi neskladnosti 8. točke prvega odstavka 27. člena Zakona o davku na dodano vrednost, z rokom za usklajitev in načinom izvršitve, št. U-I-383/02-12 (Uradni list RS, št. 30/03 z dne 27. 3. 2003),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-C (Uradni list RS, št. 101/03 z dne 21. 10. 2003) in
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-D (Uradni list RS, št. 45/04 z dne 29. 4. 2004).

Št. 434-02/96-13/77

Ljubljana, dne 17. junija 2004.

EPA 1353-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor l. r.

ZAKON
O DAVKU NA DODANO VREDNOST
(uradno prečiščeno besedilo)
(ZDDV-UPB2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem in ujava obveznost plačevanja davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Po tem zakonu imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

- »ozemlje Slovenije« je ozemlje pod suverenostjo Republike Slovenije, všteti zračni prostor in morska območja, nad katerimi ima Republika Slovenija suverenost ali jurisdikcijo v skladu z notranjim in mednarodnim pravom,
- »ozemlje države članice« in »Skupnost« je ozemlje držav članic in ozemlje Skupnosti, ki je kot tako definirano v zakonodaji Evropskih skupnosti,
- »tretja država« je katerokoli drugo ozemlje, razen ozemlja Slovenije in ozemlja drugih držav članic oziroma Skupnosti,
- »tretje ozemlje« je del državnega ozemlja države članice, ki pa ne tvori sestavnih del »ozemlja države članice« v smislu druge alineje tega odstavka, in sicer:
 - v Zvezni Republiki Nemčiji: otok Heligoland, ozemlje Büsingen;
 - v Kraljevini Španiji: Ceute, Melille, Kanarskega otoka;
 - v Italijanski republiki: Livigno, Campione d'Italia, italijanske vode Luganskega jezera;
 - v Francoski republiki: čezmorski departmaji;
 - v Helenski republiki: 'A'Oo (gora Atos).

(3) Po tem zakonu se:

- transakcije v ali iz Kneževine Monako obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Francoske republike ter
- transakcije na ali z otoka Man obravnavajo kot transakcije v oziroma iz Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske.

2. člen

(pripadnost DDV)

Prihodki od DDV pripadajo proračunu Republike Slovenije.

3. člen

(predmet obdavčitve)

DDV se obračunava in plačuje od:

1. dobav blaga in opravljenih storitev (v nadaljnjem besedilu: promet blaga oziroma promet storitev), ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenije) za plačilo;
2. uvoza blaga v Skupnost.

3.a člen

(pridobitve blaga znotraj Skupnosti, ki so predmet obdavčitve)

DDV se obračunava in plačuje tudi od:

1. blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje dejavnosti ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, če je prodajalec davčni zavezanec v drugi državi članici, ki v skladu z zakonodajo te države članice ni oproščen obračunavanja DDV kot mali davčni zavezanec, in ni zajet z ureditvijo iz drugega stavka prve alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona ali iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;
2. novih prevoznih sredstev, ki jih na ozemlju Slovenije pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, za plačilo, od prodajalca iz druge države članice, in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona ali katerakoli druga oseba, ki ni davčni zavezanec;
3. trošarinskih izdelkov, ki jih na ozemlju Slovenije od prodajalca iz druge države članice za plačilo pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona, in za katere, v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, nastane obveznost obračuna trošarine v Sloveniji.

II. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

1. Promet blaga

4. člen

(promet blaga)

(1) Promet blaga pomeni prenos lastninske pravice na opredmetenih stvareh, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za promet blaga se šteje tudi:

1. promet blaga, opravljen za plačilo, na podlagi odločitve državnega organa, organa lokalne skupnosti oziroma na podlagi zakona;

2. prodaja blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija ob nakupu oziroma prodaji blaga;

3. izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje oziroma na podlagi prodajne pogodbe z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najkasneje ob plačilu zadnjega obroka;

4. prenos stvarnih pravic in deležev na nepremičninah, ki dajejo imetniku lastninsko pravico oziroma pravico posesti na nepremičnini ali delu nepremičnine;

5. razpolaganje s poslovnimi sredstvi davčnega zavezanca s strani druge osebe, vključno z likvidacijskim in stečajnim upraviteljem ter skrbnikom;

6. dobava električne energije, plina ter energije za ogrevanje, zamrzovanje oziroma hlajenje;

7. uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca;

8. uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti;

9. zamenjava blaga.

(3) Za promet blaga po 1. točki drugega odstavka tega člena se šteje:

1. pridobitev lastninske pravice na blagu s strani ali za račun države oziroma lokalne skupnosti, na podlagi zakona;

2. odvzem lastninske pravice na blagu s strani katerekoli osebe, na podlagi zakona.

5. člen

(uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca)

(1) Za uporabo blaga iz 7. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona se šteje uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca za zasebne namene ali za zasebne namene njegovih zaposlenih, brezplačna odtujitev tega blaga ali odtujitev blaga za zmanjšano plačilo ali kakršnakoli uporaba blaga za druge namene, kot za namene opravljanja njegove dejavnosti, če je bil od tega blaga oziroma dela blaga v celoti ali deloma odbit vstopni DDV. Uporaba blaga iz tega odstavka se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za promet blaga, opravljen za plačilo, ne šteje:

1. brezplačno dajanje poslovnih vzorcev v razumnih količinah kupcem ali bodočim kupcem, če jih ti ne dajo v prodajo oziroma so v takšni obliki, da ni mogoče, da se prodajajo;

2. dajanje daril manjših vrednosti v okviru opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, če se dajejo le občasno in če se ne dajejo istim osebam. Za darila manjših vrednosti se štejejo darila, pri katerih vrednost posameznega darila ne preseže 2.000 tolarjev.

6. člen

(uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti, sprememba namembnosti ter zadržanje blaga ob prenehanju opravljanja dejavnosti)

(1) Za uporabo blaga iz 8. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona se šteje:

1. uporaba blaga, ki ga davčni zavezanec proizvede, zgradi, pridobi, predela ali uvozi v okviru opravljanja dejavnosti za namene opravljanja svoje dejavnosti, če od takega blaga, če bi ga nabavil od drugega davčnega zavezanca, ne bi imel pravice, da odbije celotni vstopni DDV;

2. uporaba blaga za namene transakcij davčnega zavezanca, od katerih se DDV ne obračunava, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s prejšnjo točko odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem;

3. zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih pravnih naslednikov (razen v primerih iz 7. člena tega zakona), ko preneha opravljati dejavnost oziroma po prenehanju identifikacije za namene DDV, če je ob nabavi ali uporabi blaga v skladu s 1. točko tega člena odbil celoten vstopni DDV ali delež vstopnega DDV, določen v skladu z odbitnim deležem.

(2) Uporaba blaga iz prvega odstavka tega člena se šteje za promet blaga, opravljen za plačilo.

7. člen

(prenos podjetja)

(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca, ne glede na to, ali gre za odplačni ali neodplačni prenos, se šteje da promet blaga ni bil opravljen.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za potrebe DDV prevzemnik šteje za pravnega naslednika prenosnika podjetja ali dela podjetja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora prevzemnik, ki uporablja prevzeta sredstva za druge namene, kot za tiste, za katere ima pravico do odbitka vstopnega DDV, plačati DDV v skladu z določbami tega zakona, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.

7.a člen

(prenos blaga v drugo državo članico)

(1) Za dobavo blaga, opravljeno za plačilo, se šteje tudi prenos blaga, ki ga opravi davčni zavezanec iz svojega podjetja, v drugo državo članico.

(2) Šteje se, da je bil opravljen prenos blaga v drugo državo članico, če davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun, za potrebe svoje dejavnosti, odpošlje ali odpelje blago iz Slovenije v drugo državo članico, razen za namene katere od naslednjih transakcij:

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec na ozemlju namembne države članice, pod pogoji iz drugega stavka prve alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona in iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec pod pogoji iz tretje alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona;

– dobave tega blaga, ki jo opravi ta davčni zavezanec v Sloveniji pod pogoji iz 31. ali 31.a člena tega zakona;

– opravljanja storitev za davčnega zavezanca in vključno s storitve, ki se na tem blagu dejansko opravijo v namembni državi članici, če se blago, na katerem so bile storitve opravljene, ponovno vrne istemu davčnemu zavezancu v državo članico, v kateri se je začel prevoz ali odpošiljanje blaga;

– začasne rabe tega blaga na ozemlju namembne države članice zaradi opravljanja storitev v tej državi članici, ki jih opravlja davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji;

– začasne rabe tega blaga na ozemlju druge države članice za obdobje, ki ne presega 24 mesecev, če bi se za začasni uvoz enakega blaga iz tretje države lahko uporabil postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila uvoznih dajatev;

– dobave plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobave električne energije pod pogoji iz četrte in pete alinee prvega odstavka 15. člena tega zakona.

(3) Če eden od pogojev iz drugega odstavka tega člena ni več izpolnjen, se šteje, da je bilo blago preneseno v drugo državo članico. V tem primeru se šteje, da je prenos opravljen v trenutku, ko pogoji niso več izpolnjeni.

2. Promet storitev

8. člen

(promet storitev)

(1) Promet storitev pomeni opravljanje, opustitev oziroma dopustitev vsakega dejanja v okviru opravljanja dejavnosti, ki ni promet blaga v smislu 4., 5. in 6. člena tega zakona.

(2) Za promet storitev se med drugim šteje tudi:

1. prenos, odstopanje, koriščenje in odrekanje avtorskih pravic, patentov, licenc, zaščitnih znakov in drugih premoženjskih pravic (v nadaljnjem besedilu: premoženjske pravice);

2. promet storitev na podlagi odločitve državnega organa, organa lokalne skupnosti oziroma na podlagi zakona;

3. uporaba storitev davčnega zavezanca za neposlovne namene;

4. zamenjava storitev.

9. člen

(uporaba storitev za neposlovne namene)

(1) Za uporabo storitev iz 3. točke drugega odstavka 8. člena tega zakona se šteje:

1. uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev davčnega zavezanca za opravljanje storitev v zasebne namene ali v zasebne namene zaposlenih oziroma uporaba za druge namene kot za namene opravljanja dejavnosti;

2. promet storitev, ki ga davčni zavezanec opravi brez ali za zmanjšano plačilo za zasebne namene ali za zasebne namene zaposlenih oziroma za druge namene kot za namene opravljanja dejavnosti.

(2) Uporaba blaga iz 1. točke in promet storitev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se šteje za promet storitev, opravljen za plačilo.

10. člen

(promet storitev v svojem imenu in za račun druge osebe)

Pri prometu storitev, kjer davčni zavezanec deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da prejme in opravi te storitve sam.

3. Uvoz blaga

11. člen

(definicija)

Uvoz blaga pomeni:

1. vsak vnos blaga v Skupnost, ki v skladu s carinskimi predpisi nima statusa blaga Skupnosti ali blaga, ki je uvoženo iz tretje države, pa znotraj Skupnosti ni sproščeno v prost promet v skladu s carinskimi predpisi;

2. vsak vnos drugega blaga, kot je blago iz prejšnje točke, v Skupnost iz tretjega ozemlja.

4. Pridobitev blaga znotraj Skupnosti

11.a člen

(pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

(1) Pridobitev blaga znotraj Skupnosti pomeni pridobitev lastninske pravice na premičninah, ki jih prejemniku odpošlje ali odpelje v Slovenijo iz druge države članice prodajalec ali sam prejemnik ali druga oseba za račun enega od njiju.

(2) Ne glede na 1. točko 3.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od:

1. blaga, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga, če bi bil promet opravljen med osebami v Sloveniji, oproščena plačila DDV v skladu s 4. do 10. točko 31. člena tega zakona;

2. drugega blaga, razen blaga iz prejšnje točke, ki ga znotraj Skupnosti pridobi davčni zavezanec iz drugega odstavka 45. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje po sistemu pavšalne ureditve v skladu s 46. členom tega zakona, davčni zavezanec, ki opravlja izključno dobave blaga ali storitev, pri katerih ni pravice do odbitka vstopnega DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar le:

– če skupni znesek pridobitev v tekočem koledarskem letu ne preseže 10.000 evrov v tolaški protivrednosti in

– pod pogojem, da skupni znesek pridobitev blaga znotraj Skupnosti v preteklem koledarskem letu, ni presegel zneska iz prejšnje alineje.

(3) Znesek iz 2. točke drugega odstavka tega člena pomeni skupni znesek, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za pridobljeno blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano. Znesek ne vključuje vrednosti nabavljenih novih prevoznih sredstev in vrednosti nabavljenih trošarinskih izdelkov znotraj Skupnosti.

(4) Ne glede na določbe 2. točke drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu s 1. točko 3.a člena tega zakona. Davčni zavezanec mora izbirno vnaprej prijaviti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

(5) Prevozna sredstva so:

– kopenska motorna vozila s prostornino motorja nad 48 kubičnih centimetrov ali močjo motorja nad 7,2 kilovata, namenjena za prevoz oseb ali blaga;

– plovila, daljša od 7,5 metrov, razen plovil iz 5. točke 31. člena tega zakona;

– zrakoplovi, katerih vzletna teža presega 1550 kilogramov, razen zrakoplovov iz 6. točke 31. člena tega zakona.

(6) Prevozna sredstva iz petega odstavka tega člena se štejejo za nova, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

– plovila in zrakoplovi so dobavljeni pred potekom treh mesecev po datumu, ko so bili prvič dani v uporabo, kopenska motorna vozila pa pred potekom šest mesecev po datumu, ko so bila prvič dana v uporabo, in

– da s kopenskimi motornimi vozili ni prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovili ni preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovi ni preletenih več kot 40 ur.

(7) Trošarinski izdelki iz 3. točke 3.a člena tega zakona so izdelki, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja trošarine.

11.b člen

(transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitev blaga znotraj Skupnosti)

Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti, opravljeno za plačilo, se šteje tudi:

– uporaba blaga za namene opravljanja dejavnosti davčnega zavezanca, ki ga odpošlje ali odpelje ta davčni zavezanec ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, na ozemlju katere je bilo blago izdelano, črpano, predelano, kupljeno, pridobljeno, ali kamor ga je davčni zavezanec uvozil v okviru opravljanja dejavnosti v to drugo državo članico;

– blago, ki ga pridobijo oborožene sile države članice Severnoatlantske zveze za njihove potrebe ali potrebe njihovega spremnega civilnega osebja, ki ga niso pridobile pod splošnimi pravili obdavčevanja na domačem trgu ene od držav članic, če pri uvozu tega blaga ne bi mogle uveljavljati oprostitve v skladu s podtočko e) 3. točke 28. člena tega zakona.

III. PLAČNIKI DDV

12. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) Osebe, ki morajo plačati DDV, so:

1. davčni zavezanec, ki opravi obdavčen promet blaga oziroma storitev, razen v primerih iz 2., 3., 4. in 7. točke tega odstavka;

2. davčni zavezanec, ki so mu opravljene storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

3. osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki so jim opravljene storitve iz 18.a, 18.b, 18.c in 18.d člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;

4. prejemnik blaga, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– opravljena je dobava blaga pod pogoji iz 28.c člena tega zakona;

– dobava blaga je bila opravljena drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za namene DDV v Sloveniji, in

– račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, vsebuje predpisane podatke;

5. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV;

6. vsaka oseba, ki pridobi blago znotraj Skupnosti, če je ta nabava obdavčena v Sloveniji;

7. osebe, identificirane za namene DDV v Sloveniji, ki jim je dobavljeno blago pod pogoji iz četrte in pete alineje prvega odstavka 15. člena tega zakona, če to dobavo blaga opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji.

(2) Če je oseba, ki je v skladu s prvim odstavkom tega člena dolžna plačati DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, lahko ne glede na določbe prvega odstavka tega člena imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki je dolžna plačati DDV. Če davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ne imenuje davčnega zastopnika, plača DDV prejemnik blaga oziroma storitev.

(3) Pri uvozu mora DDV plačati uvoznik, to je carinski dolжник, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga.

IV. DAVČNI ZAVEZANCI

13. člen

(definicija)

(1) Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno (samostojno) opravlja katerokoli dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti.

(2) Dejavnost po prvem odstavku tega člena obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

(3) Državni organi in organizacije ter organi lokalnih skupnosti se ne štejejo za davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom tega člena, kadar opravljajo dejavnosti oziroma transakcije v okviru svojih pristojnosti, javne agencije in druge osebe javnega prava pa, kadar opravljajo upravne naloge na podlagi javnega pooblastila, čeprav opravljajo te naloge proti plačilu (takse, prispevki in druge dajatve). Če ti organi ali osebe opravljajo katero od dejavnosti iz drugega odstavka tega člena oziroma promet, pri katerem bi njihovo obravnavanje kot davčnih nezavezancev za DDV, vodilo k izkrivljanju konkurence, se v teh primerih le-ti štejejo za davčne zavezance.

(4) Davčni zavezanci so tudi organizatorji storitev po 3.a točki drugega odstavka 17. člena tega zakona.

13.a člen

(davčni zavezanec, ki občasno dobavi novo prevozno sredstvo)

Davčni zavezanec je tudi vsaka oseba, ki pod pogoji iz 2. točke 31.a člena tega zakona občasno dobavi novo prevozno sredstvo.

V. KRAJ OBDAVČITVE

14. člen

(splošno)

(1) DDV se obračunava in plačuje po kraju, kjer je bil opravljen promet blaga oziroma promet storitev oziroma po kraju, kjer se šteje, da je bil promet opravljen po tem zakonu.

(2) Slovenija se šteje za en kraj opravljenega prometa, če ni s tem zakonom drugače določeno.

15. člen

(kraj dobave blaga)

(1) Za kraj dobave blaga se šteje:

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku, ne glede na to, ali odpošiljanje ali prevoz opravi dobavitelj, prejemnik ali kdo drug za račun enega od njiju. Kadar blago instalira ali sestavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, s poskusnim zagonom ali brez, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago instalirano ali sestavljeno;

– kraj, kjer se blago nahaja, ko se opravi dobava, če se blago ne odpošilja ali prevaža;

– kraj, v katerem se prevoz potnikov začne, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, na krovu zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Skupnosti.

V primeru povratnega potovanja se povratna vožnja šteje za ločen prevoz.

– pri dobavi plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobavi električne energije davčnemu zavezancu – preprodajalcu: kraj, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je blago dobavljeno, oziroma če takega kraja ni kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

Izraz »davčni zavezanec – preprodajalec« po tej alineji pomeni davčnega zavezanca, katerega osnovna dejavnost v zvezi z nabavami plina in električne energije je preprodaja takšnega blaga, in katerega lastna poraba tega blaga je neznatna;

– pri dobavi plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali dobavi električne energije, ki ni dobava iz prejšnje alineje: kraj, kjer naročnik dejansko rabi in porabi plin ali električno energijo.

Kadar navedeni naročnik ne porabi plina ali električne energije v celoti, se šteje, da sta bila neporabljen plin ali električna energija rabljena in porabljena v kraju, kjer ima sedež ali stalno poslovno enoto, za katero sta plin ali električna energija dobavljena. Če takega kraja ni, se šteje, da sta bila plin ali električna energija rabljena in porabljena v kraju, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

(2) Izrazi iz tretje alineje prvega odstavka tega člena pomenijo:

– »del prevoza potnikov v Skupnosti« pomeni del prevoza, ki se brez postanka na tretjem ozemlju opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne in krajem, v katerem se prevoz potnikov konča, pri čemer se kot kraj, v katerem se prevoz potnikov konča, šteje zadnji predvideni kraj znotraj Skupnosti, kjer potniki, ki so vstopili v Skupnost izstopijo pred delom poti izven Skupnosti;

– »kraj, v katerem se prevoz potnikov začne« pomeni prvi kraj, v katerem bodo potniki znotraj Skupnosti predvidoma vstopili po delu poti izven Skupnosti.

(3) Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v tretji državi, se ne glede na prvo alineo prvega odstavka tega člena šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona in kraj vsakršnih kasnejših dobav, v državi članici uvoza blaga.

15.a člen

(kraj dobave blaga pri dobavi blaga iz druge države članice)

(1) Ne glede na prvo alineo prvega odstavka in tretji odstavek 15. člena tega zakona se šteje, da je kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz druge države članice, ki ni namembna država članica, tam, kjer se odpošiljanje ali prevoz konča, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

– blago je dobavljeno davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, če so izpolnjeni pogoji za izjemo iz drugega odstavka 11.a člena tega zakona, ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec in

– predmet dobave niso nova prevozna sredstva in blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo sestavljeno ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

(2) Kadar je tako dobavljeno blago odposlano ali odpeljano iz tretje države in ga dobavitelj uvozi v drugo državo članico, kot je država članica kupca blaga, se šteje, da je bilo odposlano ali odpeljano iz države članice uvoza.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena ne veljata za dobave blaga, razen trošarinskih izdelkov, kadar skupna vrednost (brez DDV) takšnega blaga, v tekočem koledarskem letu ne presega protivrednosti 35.000 evrov v tolarjih, pod pogojem, da tudi v preteklem koledarskem letu ni presegla te vrednosti.

(4) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka tega člena, lahko kraj takšne dobave določi v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu priglasitve.

16. člen

(kraj uvoza blaga)

(1) Kraj uvoza blaga je ozemlje tiste države članice, v kateri je blago vnešeno v Skupnost.

(2) Če je za blago iz 1. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začel eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo uvoznih dajatev ali zunanji tranzitni postopek, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza takega blaga v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

(3) Če je za blago iz 2. točke 11. člena tega zakona ob vnosu v Skupnost začel eden od postopkov iz tretjega ali četrtega odstavka 32.a člena tega zakona, je ne glede na prvi odstavek tega člena kraj uvoza v državi članici, na ozemlju katere se ti postopki končajo.

17. člen

(kraj opravljanja storitev)

(1) Za kraj, kjer je storitev opravljena, se šteje kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki opravlja storitve, sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za kraj opravljanja storitev šteje:

1. kraj, kjer nepremičnina leži, če gre za opravljanje storitev neposredno povezanih z nepremičnino, vključno s storitvami, kot so: posredovanje nepremičnin, cenitev nepremičnin ter pripravljala dela v gradbeništvu, kot so storitve arhitektov in pooblaščenih nadzornikov;

2. kraj, kjer se opravi prevozna storitev, pri čemer se upošteva prevozna razdalja;

3. kraj, kjer so storitve dejansko opravljene, če gre za:

a) storitve s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, športa, zabavnih prireditev, vključno z dejavnostjo organizatorjev teh storitev;

b) pomožne prevozne storitve, kot so storitve nakladanja, razkladanja, pretovarjanja in druge storitve v zvezi z navedenimi ali drugimi storitvami v povezavi s prevozom;

c) cenitev premičnin;

d) storitve, ki se opravljajo na premičinah.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri storitvah:

1. prenosa, izkoriščanja ter opustitve premoženjskih pravic;

2. ekonomskega propagiranja;

3. svetovalcev, inženirjev, odvetnikov in notarjev, revizorjev in računovodij, tolmačev, prevajalcev in podobnih storitvah, storitvah računalništva in dajanja informacij;

4. v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo opravljanja dejavnosti;

5. bančnih, finančnih in zavarovalnih storitvah, vključno pozavarovalnih storitvah, razen najema trezorjev;

6. posredovanja delovne sile;

7. telekomunikacij;

Telekomunikacije so vsak prenos, oddajanje ali sprejemanje znakov, signalov, pisane besede, slike, zvoka ali sporočil po žičnih, radijskih, optičnih ali drugih elektromagnetnih sistemih, vključno s prenosom pravice do uporabe sredstev za takšen prenos, oddajanje ali sprejemanje. Telekomunikacije vključujejo tudi priključitev na globalno informacijsko mrežo;

8. najema premičnih stvari, razen najema vseh oblik prevoznih sredstev;

9. posredovanja v zvezi s storitvami iz tega odstavka, ki jih opravljajo posredniki v imenu in za račun naročnika;

10. oddajanja radijskih in televizijskih programov;

11. ki so elektronsko opravljene;

za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je storitev opravljena, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva, če so storitve opravljene za naročnika s sedežem izven Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici;

12. zagotavljanje dostopa do in prevoz ali prenos preko distribucijskih sistemov za zemeljski plin ali električno energijo in opravljanje drugih, s tem neposredno povezanih storitev.

(4) Za kraj opravljanja storitev iz 11. točke tretjega odstavka tega člena, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebi, ki ni davčni zavezanec, ima pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebiva v državi članici, se šteje kraj, kjer ima oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva.

18. člen

(posebna pravila)

(1) Za storitve iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona (razen storitev iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona), kadar se opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci in za dajanje v najem vseh oblik prevoznih sredstev se šteje, da je:

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona na ozemlju Slovenije, izven Skupnosti, če se storitev dejansko uporabi in uživa izven Skupnosti;

– kraj opravljanja storitev, ki bi bil po 17. členu tega zakona izven Skupnosti, na ozemlju Slovenije, če se storitev dejansko uporabi in uživa v Sloveniji.

(2) Določba druge alineje prvega odstavka tega člena se uporablja tudi za storitve telekomunikacij in oddajanja radijskih in televizijskih programov iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona, ki jih davčni zavezanec, ki ima sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je opravljena storitev, izven Skupnosti, oziroma če takega kraja ni, ima stalno prebivališče ali običajno prebiva izven Skupnosti, opravi osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež, stalno prebivališče ali običajno prebivajo v Sloveniji.

18.a člen

(kraj opravljanja storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 2. točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti opravljena tam, kjer je kraj odhoda.

(2) Izrazi v tem členu imajo naslednji pomen:

– »prevoz blaga znotraj Skupnosti« pomeni prevoz, pri katerem sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic.

Kot prevoz blaga znotraj Skupnosti se šteje tudi prevoz blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju Slovenije, če je takšen prevoz neposredno povezan s prevozom blaga, kjer sta kraj odhoda in namembni kraj na ozemlju dveh različnih držav članic;

– »kraj odhoda« pomeni kraj, v katerem se prevoz blaga dejansko začne;

– »namembni kraj« pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča.

(3) Če se prevoz blaga opravi za naročnika, identificiranega za DDV v državi članici, ki ni država članica odhoda, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je storitev prevoza opravljena na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.b člen

(kraj opravljanja pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti)

Če so pomožne storitve pri prevozu blaga znotraj Skupnosti opravljene za naročnika, identificiranega za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, kjer so storitve dejansko opravljene, se ne glede na 3.b točko drugega odstavka 17. člena tega zakona šteje, da so storitve opravljene na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.c člen

(kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki)

(1) Ne glede na prvi odstavek 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki, ki delujejo v imenu in za račun drugih oseb:

– kraj odhoda, kadar so storitve posrednika del storitev prevoza blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se pomožne storitve dejansko opravijo, kadar so storitve posrednika del pomožnih storitev pri prevozu blaga znotraj Skupnosti;

– kraj, kjer se transakcije opravijo, kadar so storitve posrednika del drugih transakcij, razen transakcij iz prejšnjih alinej ali iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona.

(2) Če se storitev posrednika opravi za naročnike, identificirane za DDV, in je identifikacijsko številko izdala druga država članica, kot je država, kjer bi se v skladu s prvim odstavkom tega člena štelo, da je kraj opravljene storitve, se ne glede na prvi odstavek tega člena šteje, da je kraj opravljene storitve na ozemlju države, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena.

18.d člen

(kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah)

Ne glede na 3.c in 3.d točko drugega odstavka 17. člena tega zakona se šteje, da je kraj opravljanja storitev pri cenitvah ali storitvah na premočninah, ki se opravijo za naročnike, identificirane za DDV v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri so storitve dejansko opravljene, na ozemlju države članice, ki je naročniku izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je bila zanj storitev opravljena, če se blago odpošlje ali odpelje iz države članice, v kateri so bile storitve dejansko opravljene.

18.e člen

(kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti)

(1) Za kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti se šteje kraj, kjer se blago nahaja, ko se konča odpošiljanje ali prevoz osebi, ki ga je nabavila.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se šteje, da je kraj pridobitve blaga znotraj Skupnosti na ozemlju države članice, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero oseba, ki pridobiva blago, to blago pridobi, razen če dokaže, da je bila nabava obdavčena v drugi državi članici v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Šteje se, da je pridobitev blaga znotraj Skupnosti obdavčena v skladu s prvim odstavkom tega člena, če:

– pridobitelj dokaže, da je pridobil blago znotraj Skupnosti zaradi kasnejše dobave v državo članico iz prvega odstavka tega člena, in za katero je bil določen prejemnik kot oseba, ki je dolžna plačati davek v skladu s peto alinejo 28.c člena tega zakona,

– je pridobitelj izpolnil obveznosti glede predložitve kvartalnega poročila iz 39.b člena tega zakona.

VI. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

19. člen

(splošno)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene.

(2) Če je račun izdan pred opravljeno dobavo blaga oziroma pred opravljeno storitvijo, nastane obveznost obračuna DDV, ko je izdan račun.

(3) Če račun ni izdan, blago pa je bilo dobavljeno oziroma storitev opravljena, se DDV obračuna najkasneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(4) Za dobave blaga, razen dobav iz 3. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona, in opravljanje storitev, pri katerih se izdajajo zaporedni obračuni ali se izvršijo zaporedna plačila, se šteje, da so opravljene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni ali plačila nanašajo, vendar to obdobje ne sme biti daljše od enega leta.

(5) Če je plačilo izvršeno, preden je blago dobavljeno ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna DDV na dan prejema plačila in od prejetega zneska plačila.

(6) Pri prometu blaga oziroma storitev po 5., 6. in 9. členu tega zakona nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

19.a člen

(obveznost obračuna DDV pri pridobivanju in dobavah blaga znotraj Skupnosti)

(1) Obdavčljivi dogodek nastane, ko je blago znotraj Skupnosti pridobljeno. Šteje se, da je bilo blago znotraj Skupnosti pridobljeno takrat, ko bi se za podobno blago štelo, da

je bilo dobavljeno v skladu z 19. členom tega zakona, če bi šlo za dobavo na ozemlju Slovenije.

(2) Za pridobitev blaga znotraj Skupnosti obveznost obračuna DDV nastane 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan osebi, ki pridobiva blago, pred potekom roka iz drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na 19. in 20. člen tega zakona nastane obveznost obračuna DDV za dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona, 15. dan meseca, ki sledi mesecu, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena, obveznost obračuna DDV nastane, ko je izdan račun, če je ta račun izdan pred potekom roka iz četrtega odstavka tega člena.

20. člen (uvoz blaga)

(1) Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago uvoženo. Če je za blago ob vnosu v Skupnost začet eden od postopkov iz drugega ali tretjega odstavka 16. člena tega zakona, obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko se za to blago ti postopki končajo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena nastane obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka za uvoženo blago, ki je zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike takrat, ko nastane obdavčljivi dogodek za te dajatve in s tem obveznost obračuna teh dajatev.

(3) Za blago, ki ni zavezano plačilu katerikoli dajatev iz drugega odstavka tega člena, nastane obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka takrat, ko bi v skladu s carinskimi predpisi nastala obveznost za obračun carine, če bi bila predpisana.

VII. DAVČNA OSNOVA

21. člen

(davčna osnova ter popravek davčne osnove)

(1) Osnova za DDV (v nadaljnjem besedilu: davčna osnova) je vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvarih ali v storitvah), ki ga je ali ga bo davčni zavezanec prejel od kupca, naročnika ali tretje osebe za opravljen promet blaga oziroma storitev, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takega prometa, razen DDV, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se vštevajo, če že niso všteti:

1. trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV;

2. posredni stroški kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve;

3. (črtana).

(3) Če plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev ni izvršeno v denarju ali ni v celoti izvršeno v denarju, je davčna osnova enaka tržni vrednosti blaga oziroma storitev v času in kraju opravljenega prometa.

(4) Pri zamenjavi blaga oziroma storitev je davčna osnova vrednost prejetega blaga oziroma storitev.

(5) Pri prometu blaga oziroma storitev, ki ga opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, je davčna osnova vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo prejemnik blaga oziroma storitev moral izvršiti dobavitelju.

(6) Pri prometu blaga iz 5. in 6. člena tega zakona je davčna osnova nabavna cena zadevnega ali podobnega blaga, ki ne vključuje DDV oziroma lastna cena blaga v času in kraju opravljenega prometa, pri prometu storitev iz 9. člena

tega zakona pa stroški davčnega zavezanca za opravljeno storitev.

(7) Če je zaradi neposlovnih razlogov plačilo manjše od tržne vrednosti ali če ni plačila, je davčna osnova tržna vrednost blaga oziroma storitev v času in kraju opravljenega prometa.

(8) Če plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev preseže znesek, do katerega bi bil davčni zavezanec upravičen, je davčna osnova prejet plačilo, v katero ni vključen DDV na ta promet.

(9) V davčno osnovo se ne vštevajo:

1. znižanja cen in popusti, odobreni na računu v času opravljenega prometa, finančni popusti za predčasno plačilo (plačilo pred rokom zapadlosti);

2. zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v njegovem imenu in za njegov račun, in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke. Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.

(10) Če se davčna osnova naknadno spremeni zaradi vračila, preklica naročila, popustov, nezmožnosti plačila ali znižanja cene po dobavi, lahko davčni zavezanec, ki je opravil promet blaga ali storitev, popravi (zmanjša) znesek DDV. Davčni zavezanec lahko popravi oziroma zmanjša znesek DDV, če davčni zavezanec, kateremu je bil opravljen promet blaga oziroma storitev, popravi (zmanjša) odbitek vstopnega DDV in če o tem pisno obvesti dobavitelja.

(11) Ne glede na deseti odstavek tega člena lahko davčni zavezanec zaradi nezmožnosti poplavlja popravi (zmanjša) znesek DDV, če na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o zaključenem stečajnem postopku ali o uspešno zaključenem postopku prisilne poravnave ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Na enak način lahko postopa tudi davčni zavezanec, če pridobi pravnomočni sklep sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma drugo listino, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ter davčni zavezanec, ki ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti, ker je bil dolжник izbrisan iz sodnega registra oziroma drugih ustreznih registrov ali predpisanih evidenc. Če davčni zavezanec naknadno prejme plačilo ali delno plačilo za opravljen promet blaga oziroma storitev, v zvezi s katerim je uveljavil popravek davčne osnove v skladu s tem odstavkom, mora od prejetega zneska obračunati DDV.

(12) Če se spremeni znesek DDV, obračunan pri uvozu blaga, ki ga je davčni zavezanec upošteval kot odbitek vstopnega DDV, se na podlagi carinskega dokumenta ali odločbe carinskega organa lahko popravi odbitek vstopnega DDV za nastalo razliko.

(13) V davčno osnovo se ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno.

21.a člen

(davčna osnova pri pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Določbe 21. člena tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za pridobivanje blaga znotraj Skupnosti.

(2) V skladu s 1. točko drugega odstavka 21. člena tega zakona se v davčno osnovo vključi trošarina, ki jo dolguje ali jo je plačala oseba, ki je znotraj Skupnosti pridobila trošarinski izdelek. Če je po pridobitvi blaga znotraj Skupnosti kupcu vrnjena trošarina, ki je bila plačana v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano, se davčna osnova ustrezno zmanjša.

(3) Za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 11.b člena tega zakona ter za dobave blaga iz 4. točke 31.a člena tega zakona se davčna osnova določi v skladu s šestim odstavkom 21. člena tega zakona ter drugim in devetim odstavkom 21. člena tega zakona.

(4) Če je pridobitev obdavčena v skladu s prvim odstavkom 18.e člena tega zakona v državi članici, kjer se konča odpošiljanje ali prevoz, potem ko je bila obdavčena v skladu z drugim odstavkom 18.e člena tega zakona, se davčna osnova v državi članici, ki je izdala identifikacijsko številko za DDV, pod katero je oseba, ki pridobiva blago, blago nabavila, ustrezno zmanjša.

22. člen

(davčna osnova pri uvozu blaga)

(1) Davčna osnova pri uvozu blaga iz 1. in 2. točke 11. člena tega zakona je carinska vrednost, določena v skladu z veljavnimi carinskimi predpisi Skupnosti.

(2) Davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vključuje, če že niso vključeni:

1. davke, trošarine, prelevmane in druge dajatve, ki se plačajo izven države članice uvoza in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen DDV;

2. dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države članice uvoza.

»Prvi namembni kraj« pomeni kraj, naveden na tovor-nem listu ali drugem dokumentu, s katerim se blago uvozi v državo članico uvoza. Če tak kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prvega pretovora blaga v državi članici uvoza.

V skladu s to točko se v davčno osnovo pri uvozu blaga vključijo tudi dodatni stroški, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj na ozemlju Skupnosti, če je ta kraj znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(3) Pri uvozu blaga se iz davčne osnove izključijo, če že niso izključeni, znižanja cen in popusti v skladu s 1. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(4) Pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Skupnosti na oplemenitenje po tem, ko je bilo izven Skupnosti popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno, je davčna osnova iz prvega odstavka tega člena vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, določena v skladu s carinskimi predpisi.

23. člen

(preračun vrednosti tuje valute v domačo valuto)

(1) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva tečaj, določen v skladu s carinskimi predpisi za izračun carinske vrednosti blaga.

(2) Če je vrednost, ki je podlaga za določitev davčne osnove, razen pri uvozu blaga, določena v tuji valuti, se za preračun te vrednosti v domačo valuto upošteva srednji tečaj Banke Slovenije na dan nastanka davčne obveznosti.

VIII. STOPNJA DDV

24. člen

(splošna stopnja DDV)

DDV se obračunava in plačuje po stopnji 20% od vsakega prometa blaga, storitev in uvoza blaga, razen od prometa blaga, storitev in uvoza blaga, za katerega je s tem zakonom določeno, da se ne obračunava in plačuje DDV ter od prometa blaga, storitev in uvoza blaga, za katerega je predpisana nižja stopnja DDV.

24.a člen

(stopnja DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti)

(1) DDV za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se obračunava in plačuje po stopnji, ki velja, ko nastane obveznost obračuna davka.

(2) Za blago, pridobljeno znotraj Skupnosti, se uporablja enaka stopnja DDV, kot če bi enako blago dobavil drug davčni zavezanec na ozemlju Slovenije.

25. člen

(nižja stopnja DDV)

Po stopnji 8,5% se obračunava in plačuje DDV od:

1. hrane (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; živih živali, semen, rastlin in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelkov, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprave jedi;

2. dobave vode;

3. zdravil, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

4. medicinske opreme, pripomočkov in drugih sredstev, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;

5. prevoza oseb in njihove osebne prtljage;

6. knjig (vključno z brošurami, letaki in podobnim tiskanim materialom, otroškimi slikanicami ter otroškimi knjigami za risanje in barvanje, tiskanimi notami ter notnimi rokopisi, zemljevidi ter hidrografskimi in podobnimi kartami), časopisov in periodičnih publikacij (vključno s knjižnično izposajo teh gradiv, če le-ta ni oproščena plačila DDV v skladu s 26. členom tega zakona) razen tistih, ki v celoti ali v večini vključujejo reklamne vsebine;

7. vstopnin za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;

8. avtorskih pravic književnikov in skladateljev ter storitev izvajalskih umetnikov;

9. uvoza umetniških predmetov, zbirk in starin iz četrtega, petega in šestega odstavka 48. člena tega zakona;

10. umetniških predmetov iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona, če jih prodaja:

– avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali

– davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

11. stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;

12. živali za pisanje, semen, sadik, gnojil, fitofarmacevtskih sredstev ter storitev, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

13. dajanja nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanjem prostorov za šotore, prikolice in podobne pre-mične objekte;

14. uporabe športnih objektov;

15. storitev pokopa in upepelitve skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

16. storitev javne higiene.

IX. OPROSTITVE DDV

26. člen

(oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu)

(1) Plačila DDV je oproščena:

1. bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba in z njo neposredno povezane dejavnosti, ki jih kot javno

službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije;

2. zdravstvena oskrba, ki jo zdravstveni delavci opravljajo v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti;

3. oskrba s krvjo in krvnimi pripravki, materinim mlekom ter človeškimi organi za presajanje;

4. storitve zobnih tehnikov in zobna protetika, ki jo izdelata zobni tehnik oziroma zobozdravnik;

5. storitve, ki jih za svoje člane opravljajo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

6. socialno varstvene storitve, vključno s storitvami domov za starejše, in promet blaga, ki je z njimi neposredno povezan, ki jih kot javno službo opravljajo javni socialno varstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije, ali ki jih opravljajo druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč;

7. storitve in blago, ki je neposredno povezano z varstvom otrok in mladostnikov, ki jih kot javno službo opravljajo javni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije;

8. predšolska vzgoja, šolsko in univerzitetno izobraževanje in usposabljanje, vključno s prometom blaga in storitev, ki so neposredno povezane z vzgojo in izobraževanjem ter usposabljanjem, ki jih v skladu s predpisi opravljajo javni zavodi ali druge organizacije, pod pogoji, predpisanimi za opravljanje teh storitev, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

9. zasebno poučevanje s strani oseb, ki izpolnjujejo predpisane pogoje za učitelja v javni šoli, in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;

10. zagotavljanje osebja s strani verskih skupnosti ali filozofskih združenj za namene iz 1., 6., 7. in 8. točke tega člena, z namenom zadovoljevanja duhovnih potreb;

11. storitve in promet blaga, ki je neposredno povezan s temi storitvami, ki ga opravijo nepridobitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

12. storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije nudijo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje;

13. kulturne storitve in z njimi neposredno povezano blago, ki jih opravljajo javni zavodi in druge s strani države priznane kulturne institucije;

14. promet storitev in blaga, ki ga opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko tega odstavka, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da takšna oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence;

15. reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb v za te namene posebej prirejenih vozilih in plovilih;

16. prispevek za programe RTV Slovenija.

(2) Promet storitev ali blaga po 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točki prvega odstavka tega člena, ki ga opravijo davčni zavezanci, ki niso omenjeni v prvem odstavku tega člena, je oproščen plačila DDV, če:

– njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;

– jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;

– zaračunavajo cene, ki jihodobri pristojni organi ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

– ni verjetno, da oprostitve DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance za DDV.

(3) Promet storitev ali blaga ni oproščen plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. in 13. točko prvega odstavka tega člena, če:

– ni nujen za transakcije, ki so oproščene plačila DDV oziroma je oproščene dejavnosti mogoče opravljati brez tega prometa;

– je osnovni namen prometa, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam, davčnih zavezancev, ki obračunavajo DDV.

(4) Osebe iz drugega odstavka tega člena lahko uveljavljajo oprostitve plačila DDV po tem členu na podlagi predhodne priglasitve davčnemu organu.

27. člen

(druge oprostitve DDV)

(1) Plačila DDV so oproščeni tudi:

1. zavarovalni in pozavarovalni posli, vključno s povezanimi storitvami zavarovalnih posrednikov in zastopnikov;

2. najem oziroma zakup nepremičnin (vključno z leasingom), razen:

– nastanitve v hotelih ali podobnih nastanitvenih zmogljivostih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju;

– dajanja v najem parkirnih prostorov, garaž in parkirišč;

– dajanja v najem trajno instalirane opreme in strojev;

– najema sefov;

3. promet blaga, ki se je v celoti uporabljalo za namene oproščenih dejavnosti oziroma transakcij iz 26. člena tega zakona in tega člena, če davčni zavezanec ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV za to blago, ali blaga, pri pridobitvi oziroma proizvodnji katerega ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s šestim odstavkom 40. člena tega zakona;

4. finančne storitve, in sicer:

a) dajanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki in posredovanje pri sklepanju teh poslov ter upravljanje kreditov oziroma posojil v denarni obliki, ko te storitve opravlja kreditodajalec oziroma posojilodajalec;

b) izdajanje kreditnih garancij in drugih denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani kreditodajalca;

c) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi oziroma transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;

d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valutno, bankovci in kovanci, ki so zakonito plačilno sredstvo, razen bankovcev in kovancev, katerih prodajna cena je določena na podlagi njihove vrednosti kot zbirateljskega predmeta ali na podlagi vrednosti kovine, iz katere so izdelani;

e) transakcije (razen upravljanja, hrambe, investicijskega svetovanja in storitev v zvezi s prevzemi), vključno s posredovanjem, z delnicami, deleži v podjetjih ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z dokumenti o lastninski pravici na blagu in pravicami in deleži iz 4. točke drugega odstavka 4. člena tega zakona;

f) upravljanje investicijskih skladov;

5. kolki in druge podobne znamke;

6. igre na srečo;

7. promet objektov ali delov objektov in zemljišč na katerih so postavljeni, razen če je promet opravljen, preden so

objekti ali deli objektov prvič vseljeni oziroma uporabljeni, ali če je promet opravljen, preden potečeta dve leti od začetka prve uporabe oziroma prve vselitve;

8. promet zemljišč, razen stavbnih zemljišč;

9. dobava zlata Banki Slovenije.

(2) Ne glede na določbe 2., 7. in 8. točke prvega odstavka tega člena se lahko davčni zavezanec dogovori z najemnikom, zakupnikom, leasingojemalcem oziroma kupcem nepremičnine – davčnim zavezancem, ki ima pravico do odbitka celotnega vstopnega DDV, da bo od prometa, ki bi moral biti oproščen plačila DDV v skladu z 2., 7. oziroma 8. točko prvega odstavka tega člena, obračunal DDV po predpisani stopnji.

(3) Davčni zavezanec obračuna DDV v skladu z drugim odstavkom tega člena, če sta z najemnikom oziroma kupcem nepremičnine pred opravljenim prometom podala skupno izjavo pristojnemu davčnemu organu.

28. člen

(oprostitve DDV pri uvozu blaga)

Plačila DDV je oproščeno:

1. sprostitve blaga v prost promet, če bi dobava takšnega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

2. ponovno uvoženo blago, ki ga v nespremenjenem stanju uvaža oseba, ki ga je izvozila, in če je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

3. uvoženo blago, ki je oproščeno plačila carine in je namenjeno:

a) za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji. Za konzularna predstavništva, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji, oprostitve v skladu s to podtočko velja le za blago, ki ga pošilja država pošiljateljica, razen prevoznih sredstev, če za to blago ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, izda soglasje;

b) za službene potrebe mednarodnih organizacij, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

c) za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

d) za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

e) oboroženim silam drugih držav članic Severnoatlantske zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

Oprostitve iz podtočk c) in d) te točke ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji. Oprostitve po tej točki se uveljavlja na podlagi potrdil ministrstva, pristojnega za zunanje zadeve. Blago, ki je oproščeno DDV v skladu s to točko, se ne sme odtujiti; odtuji se lahko samo, če se plača DDV oziroma po poteku treh let od dneva uvoza blaga. Če je v skladu z mednarodno pogodbo mogoče oprostitve uveljavljati le ob pogoju vzajemnosti, le-to potrdi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način za uveljavljanje oprostitve DDV ter določi količinske omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz prvega pododstavka te točke lahko uveljavijo oprostitve DDV;

4. uvoz ulova ribiških ladij in ribiških čolnov, s katerimi se opravlja dejavnost ribištva v pristanišče, če je ulov nepredelan ali predmet le tistih postopkov, ki so potrebni, da se ohrani njegova kvaliteta in če ni bil pred uvozom opravljen promet v skladu s tem zakonom;

5. storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu z 2. točko drugega odstavka 22. člena tega zakona;

6. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;

7. uvoz plina preko distribucijskega sistema za zemeljski plin ali uvoz električne energije.

28.a člen

(posebna določba)

Če je blago uvoženo iz tretje države ali tretjega ozemlja na ozemlje države članice, ki ni namembna država članica, je tak uvoz oproščen plačila DDV, če je dobava, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v tretjem odstavku 12. člena tega zakona, oproščena plačila DDV v skladu z 31.a členom tega zakona.

28.b člen

(oprostitve DDV pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV je oproščena pridobitev blaga znotraj Skupnosti:

a) katerega dobava bi bila, če bi jo opravil davčni zavezanec na ozemlju države, v vsakem primeru oproščena plačila DDV;

b) katerega uvoz bi bil v vsakem primeru oproščen plačila DDV v skladu z 28. in 29. členom tega zakona;

c) pri katerem bi oseba, ki pridobi blago, v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 40. člena tega zakona, v vsakem primeru imela pravico do vračila celotnega DDV, katerega obveznost nastane v skladu s 3.a in četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona.

28.c člen

(druge oprostitve pri pridobitvah blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene pridobitve blaga v Skupnosti, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

– blago pridobi davčni zavezanec, ki nima sedeža na ozemlju Slovenije, vendar je identificiran za DDV v drugi državi članici,

– blago pridobi za namene nadaljnjih dobav blaga, ki jih opravi ta davčni zavezanec na ozemlju Slovenije,

– blago, ki ga ta davčni zavezanec tako pridobi, se neposredno odpošlje ali odpelje iz druge države članice kot je država, v kateri je identificiran za DDV, in je namenjeno osebi, ki je prejemnik nadaljnjih dobav,

– prejemnik nadaljnjih dobav blaga je davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki je identificirana za DDV v Sloveniji, in

– oseba, ki je dolžna plačati davek za dobave, ki jih opravi davčni zavezanec iz prve alineje tega člena, je prejemnik blaga iz 4. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.

29. člen

(oprostitve DDV pri sprostitvi uvoženega blaga v prost promet)

Pri sprostitvi uvoženega blaga v prost promet se v skladu s pogoji in roki, določenimi v predpisu iz 66. člena tega zakona, plačila DDV oprosti:

1. pošiljke neznatne vrednosti, poslane neposredno iz tujine. Oprostitve se ne nanaša na tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode. Skupna vrednost blaga v posamezni pošiljki, ki se šteje za neznatno, ne sme presegati zneska, ki ga določi minister, pristojen za finance;

2. rabljeno osebno premoženje, ki pripada fizični osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev, in ki se seli v Slovenijo. Oprostitve se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

3. predmete, ki pripadajo osebi, ki je prebivala v tujini neprekinjeno najmanj 12 mesecev in ki se seli v Slovenijo

zaradi sklenitve zakonske zveze. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, motorna vozila ter opremo za opravljanje dejavnosti;

4. predmete, ki jih fizična oseba, ki stalno živi v Sloveniji, pridobi z dedovanjem. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, prevozna sredstva, opremo, zaloge surovin, polizdelkov in končnih izdelkov, živino in kmetijske pridelke, ki presegajo običajne družinske potrebe;

5. učne pripomočke, ki jih za lastne potrebe prinesejo s seboj dijaki in študenti, ki prihajajo v Slovenijo z namenom šolanja;

6. blago v osebni prtljagi potnika, ki se uvaža v nekomercialne namene in je v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;

7. nekomercialno blago v pošiljkah, ki jih fizična oseba s prebivališčem v tujini brezplačno pošilja fizični osebi na carinskem območju do vrednosti, za tobak in tobačne izdelke, alkohol in alkoholne pijače ter parfume in toaletne vode pa do količin, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

8. častna odlikovanja in nagrade, če njihova narava ali posamična vrednost kaže na to, da niso uvožene za komercialne namene; priložnostna darila, prejeta v okviru mednarodnih odnosov, če ne odražajo komercialnega namena; ob pogoju vzajemnosti predmete, namenjene šefom tujih držav oziroma njihovim predstavnikom za njihove potrebe v času uradnega obiska v Sloveniji. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače ter tobak in tobačne izdelke;

9. terapevtske substance človeškega izvora in reagente za določanje krvnih skupin ter tipov tkiv, ki se uporabljajo za nekomercialne medicinske ali znanstvene namene; farmacevtske izdelke za zdravstveno oziroma veterinarsko uporabo na mednarodnih športnih prireditvah; laboratorijske živali, živalske, biološke in kemične substance, poslano brezplačno, ki so namenjene znanstvenim raziskavam, ter vzorci referenčnih substanc, namenjenih kontroli kvalitete medicinskih proizvodov, ki jih je odobrila Svetovna zdravstvena organizacija;

10. blago, ki ga brezplačno pridobijo državni organi, dobrotelne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev osebam, potrebnim pomoči, ali blago, poslano brezplačno in brez vsakih komercialnih namenov, z namenom, da se uporabi izključno zaradi zadovoljitve njihovih delovnih potreb ali izvrševanja njihovih nalog. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke, kavo in pravi čaj ter motorna vozila (razen reševalna vozila). Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

11. blago, ki ga uvozijo državni organi in organizacije, dobrotelne in človekoljubne organizacije, namenjeno pa je za brezplačno razdelitev med žrtve naravnih in drugih nesreč in vojn, ali blago, ki ostane last teh organizacij, dano pa je na razpolago prej omenjenim žrtvam. Oprostitev se ne nanaša na material in opremo, namenjeno za obnovo območij, ki jih je prizadela naravna in druga nesreča. Oprostitev se nanaša le na organizacije, ki vodijo ustrezno knjigovodstvo in pristojnim organom omogočajo nadzor nad njihovim delovanjem in ki po potrebi nudijo zavarovanje plačila DDV;

12. predmete, ki so posebej izdelani za izobraževanje, usposabljanje ali zaposlovanje slepih in gluhih oziroma drugih fizično ali duševno prizadetih oseb, če so bili pridobljeni brezplačno ter uvoženi s strani ustanov oziroma organizacij, katerih dejavnost je izobraževanje oziroma nudenje pomoči tem osebam in če s strani donatorjev ni izražen komercialni namen;

13. opremo, ki jo imetnik uporablja za opravljanje svoje dejavnosti, pa le-to preseli v Slovenijo. Oprostitev se ne nanaša na prevozna sredstva, gorivo, zaloge blaga, izdelkov in polizdelkov ter živino, katere imetniki so trgovci;

14. rastlinske in živalorejske proizvode, ki jih pridobijo kmetje – državljani Republike Slovenije na svojih posestvih v obmejnem območju sosednje države ter naraščaj in druge proizvode, pridobljene od živine, ki jo imajo na teh posestvih zaradi poljskih del, paše ali prezimovanja; semena, gnojiva in podobni izdelki za obdelavo tal, ki jo uporabljajo kmetje – tuji državljani na svojih posestvih v Sloveniji;

15. vzorce blaga neznatne vrednosti, ki so namenjeni za pridobivanje naročil tovrstnega blaga, in ki so glede izgleda in količine neuporabni za kakršnekoli druge namene;

16. tiskovine in reklamni material, ki ga pošilja oseba s sedežem poslovanja izven Slovenije;

17. blago, namenjeno uporabi na sejmu, razstavi ali podobni prireditvi. Oprostitev se ne nanaša na alkoholne pijače, tobak in tobačne izdelke ter goriva in kuriva;

18. blago, ki je zaradi določitve njihove sestave, kvalitete ali drugih tehničnih značilnosti, namenjeno preizkušanju, preiskovanju ali testiranju, ki se v celoti porabi oziroma uniči. Oprostitev se ne nanaša na blago, uporabljeno pri preizkušanju, analiziranju ali testiranju zaradi pospeševanja prodaje;

19. predmete in spremljajoče dokumente, ki se v zvezi s pridobitvijo ali varstvom blagovnih znamk, patentov in modelov pošiljajo organizacijam za varstvo pravic intelektualne lastnine;

20. turistično informativno dokumentacijo, ki je namenjena za brezplačno razdelitev, in katere glavni namen je predstaviti tujo turistično ponudbo;

21. dokumente, ki se pošiljajo državnim organom; publikacije tujih državnih organov in mednarodnih organov in organizacij; obrazce za izvajanje pooblastil državnih organov; dokazni predmeti v sodnih postopkih; tiskane okrožnice, ki se pošiljajo kot del običajne izmenjave informacij med javnimi službami ali bančnimi ustanovami; uradne tiskovine, ki jih prejema Banka Slovenije; dokumente, arhive, ter obrazce za uporabo na mednarodnih srečanjih, konferencah ali kongresih; načrte, tehnične slike, modele in podobne dokumente za namene sodelovanja na mednarodnem natečaju, ki se organizira v Sloveniji; tiskane obrazce, ki se v skladu z mednarodnimi konvencijami uporabljajo kot uradni dokumenti v mednarodnem prometu vozil in blaga; fotografije in diapozitive, ki se pošiljajo tiskovnim agencijam ali časopisnim hišam; zbirateljske predmete in umetniška dela, ki niso namenjena prodaji in so uvožena brezplačno s strani muzejev, galerij in drugih institucij ter so namenjeni za brezplačne ogleda; zidni zemljevidi, filmi (razen kinematografskih) in drugi avdiovizualni izdelki vzgojno-izobraževalnega značaja, ki jih izdela OZN ali njene specializirane agencije;

22. material, potreben za natovarjanje ter zavarovanje blaga med transportom; stelja in krma za živali med transportom, naložena na prevozna sredstvo, ki se uporablja za prevoz živali iz tuje države v Slovenijo ali preko Slovenije;

23. goriva in maziva v rezervoarjih, ki so tovarniško vdelani v motorna vozila;

24. material za postavitev, vzdrževanje ali okrasitev spominskih obeležij, grobov ali pokopališč vojnih žrtev iz drugih držav; krste s posmrtnimi ostanki in žare s pepelom pokojnika ter pogrebni artikli, ki običajno spremljajo krste in žare.

30. člen

(črtan)

31. člen

(oprostitve pri izvozu iz Skupnosti in podobnih transakcijah ter pri mednarodnih prevozih)

Plačila DDV je oproščena:

1. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti prodajalec ali druga oseba za njegov račun;

2. dobava blaga, ki ga iz Slovenije odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven Skupnosti kupec, ki nima sedeža na

ozemlju Slovenije ali druga oseba za njegov račun, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno za opremljanje, oskrbovanje z gorivom ali druge vrste oskrbovanja zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerikoli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;

Če gre za blago, ki ga potnik prenaša v svoji osebni prtljagi, se oprostitev plačila davka v skladu s to točko uveljavlja na način vračila DDV, če so izpolnjeni pogoji, določeni v skladu s 55. členom tega zakona;

3. storitev dodelave blaga (premičnin), ki ga je izvajalec ali naročnik storitve pridobil oziroma uvozil z namenom, da se na ozemlju Skupnosti na tem blagu opravi takšna dodelava, vendar le v primeru, če naročnik storitve nima sedeža na ozemlju Slovenije in če blago odpošlje ali odpelje izven Skupnosti izvajalec ali naročnik storitve ali druga oseba za račun enega od njiju;

4. dobava blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje:

a) plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena za opravljanje komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti;

b) plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje ladij za priobalni ribolov;

c) vojaških plovil, kot so opredeljena pod tarifno številko 89.01 A skupne carinske tarife, ki zapustijo državo in so namenjena v tuja pristanišča oziroma sidrišča;

5. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem plovil iz podtočke a) in b) prejšnje točke ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se v ali na njih uporablja;

6. dobava, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalski prevozniki za zračne prevoze na mednarodnih zračnih progah za plačilo ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena v zrakoplov ali se v ali na njih uporablja;

7. dobava blaga zaradi oskrbovanja z gorivom in drugega oskrbovanja zrakoplovov iz prejšnje točke;

8. opravljanje storitev, razen storitev iz 5. točke tega člena, za neposredne potrebe plovil iz navedene točke ali njihovega tovora;

9. opravljanje storitev, razen storitev iz 6. točke tega člena, za neposredne potrebe zrakoplovov iz navedene točke ali njihovega tovora;

10. dobave blaga in storitev, ki so namenjene:

– za službene potrebe diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, razen konzularnih predstavništev, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji;

– za službene potrebe mednarodnih organizacij in drugih subjektov mednarodnega javnega prava, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Republiko Slovenijo;

– za osebne potrebe tujega osebja diplomatskih in konzularnih predstavništev ter posebnih misij, akreditiranih v Sloveniji, vključno z njihovimi družinskimi člani;

– za osebne potrebe tujega osebja mednarodnih organizacij, vključno z njihovimi družinskimi člani, če to določajo mednarodne pogodbe, ki veljajo za Slovenijo;

– za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe;

– v drugo državo članico in namenjene za oborožene sile katerekoli države članice, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen namembne države članice, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri zagotavljanju skupne obrambe.

Oprostitev DDV iz tretje in četrte alineje te točke ne morejo uveljaviti državljani Slovenije oziroma tuji državljani s stalnim prebivališčem v Sloveniji;

11. dobave zlata centralnim bankam;

12. dobave blaga pooblaščenim organizacijam, ki ga le-te izvozijo iz Skupnosti kot del njihovih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja, ki jih izvajajo izven Skupnosti. Dovoljenje se izda organizaciji, ki izpolnjuje predpisane pogoje, in sicer za vsako dobavo blaga posebej ali pa za določeno obdobje. Oprostitev po tej točki se izvede tako, da se pooblaščenim organizacijam vrne plačani DDV, ki ga le-te niso mogle uveljaviti kot odbitek vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona;

13. opravljanje storitev, vključno prevoznih storitev in pomožnih storitev, razen opravljanja storitev, ki so oproščene v skladu s 26. in 27. členom tega zakona, če so te neposredno povezane z izvozom oziroma uvozom blaga v smislu drugega in tretjega odstavka 16. člena tega zakona;

14. storitve, ki jih opravijo zastopniki in drugi posredniki, ki delujejo v imenu in za račun druge osebe, če so te storitve del transakcij iz tega člena ali transakcij, opravljenih izven Skupnosti. Ta oprostitev se ne nanaša na potovalne agente, ki dobavljajo v imenu in za račun potnika storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

31.a člen

(oproščene dobave blaga znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene:

1. dobave blaga, kot so opredeljene v 4., 5. in 6. členu tega zakona, ki ga odpošlje ali odpelje prodajalec ali oseba, ki pridobi blago ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, ki kot taka deluje v drugi državi članici, kot je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz začne.

Ta oprostitev se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 45. členom tega zakona ali na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV;

2. dobave novih prevoznih sredstev, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec ali kupec ali druga oseba za njun račun, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve znotraj Skupnosti niso predmet DDV ali katerikoli drugi osebi, ki ni davčni zavezanec;

3. dobave trošarinskih izdelkov, ki jih odpošlje ali odpelje prodajalec, kupec ali druga oseba za račun enega od njiju, v drugo državo članico, davčnim zavezancem ali pravnim osebam, ki niso davčni zavezanci, in izpolnjujejo pogoje za izjemo po drugem odstavku 11.a člena tega zakona, kadar je za odpošiljanje ali prevoz izdelkov izdan spremenli dokument, trošarina plačana v državi odpošiljanja in zavarovano njeno plačilo v namembni državi v skladu z zakonom, ki ureja trošarine.

Ta oprostitev se ne nanaša na trošarinske izdelke, ki jih dobavijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s prvim odstavkom 45. člena tega zakona.

4. prenos blaga v smislu 7.a člena tega zakona, za katerega bi se priznavale oprostitve v skladu s 1. do 3. točko tega člena, če bi bile opravljene za račun drugega davčnega zavezanca.

31.b člen

(oprostitev plačila DDV od prevoznih storitev znotraj Skupnosti)

Plačila DDV so oproščene prevozne storitve znotraj Skupnosti pri pošiljanju ali prevozu blaga na ali z otokov, ki so del avtonomnega področja Azorov in Madeire, kot tudi pošiljanje ali prevoz blaga med temi otoki.

32. člen

(druge posebne oprostitve)

(1) Plačila DDV je oproščen uvoz blaga, ki je namenjeno, da:

- a) se predloži carinskemu organu in, kadar je to dovoljeno v skladu s carinskimi predpisi, da v začasno hrambo;
- b) se vnese v prosto carinsko cono;
- c) se zanj začne postopek carinskega skladiščenja ali postopek uvoza zaradi izvoza po sistemu odloga.

(2) Oprostitev se nanaša tudi na promet storitev, povezanih s prometom blaga po prvem odstavku tega člena in na dobavo blaga iz prvega odstavka tega člena ter promet storitev v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih na blagu iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oprostitev plačila DDV v skladu s tem členom se lahko uveljavi le, če blago ni sproščeno v prost promet oziroma ni namenjeno končni potrošnji in če je znesek DDV, ki se zaračuna ob zaključku transakcij, navedenih v tem členu, enak znesku DDV, ki bi ga bilo treba obračunati, če bi bila vsaka od teh transakcij obdavčena v Sloveniji.

(4) Plačila DDV je oproščeno tudi blago, namenjeno prodaji v prostih carinskih prodajalnah na letališču, odprtem za mednarodni zračni promet oziroma v pristanišču, odprtem za mednarodni promet, pod pogojem, da ga potniki v dovoljenih količinah kot osebno prtljago odnesejo v drugo državo z zrakoplovom oziroma z ladjo.

(5) Za potnika iz četrtega odstavka tega člena se šteje potnik, ki ima vozovnico, na kateri je navedeno namembno letališče oziroma pristanišče druge države.

32.a člen

(uporaba tega zakona za blago, uvoženo iz tretjih ozemelj oziroma izvoženo v tretja ozemlja)

(1) Blago iz 2. točke 11. člena tega zakona, ki se uvaža v Slovenijo iz tretjega ozemlja, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu z drugim do četrtem odstavkom tega člena.

(2) Formalnosti, ki se nanašajo na vnos blaga iz prvega odstavka tega člena v Skupnost, so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo uvoz blaga na carinsko območje Skupnosti.

(3) Če je namembni kraj pri prevozu ali pošiljanju blaga iz prvega odstavka tega člena v drugi državi članici, kot je država članica, v kateri je blago vnešeno v Skupnost, se blago prevaža znotraj Skupnosti v skladu z določbami evropskih carinskih predpisov, ki urejajo notranji tranzitni postopek, vendar le, če je v skladu s temi predpisi za to blago ob vnosu v Skupnost vložena tranzitna deklaracija.

(4) Če je za blago iz prvega odstavka tega člena v trenutku vnosa v Skupnost začet postopek, zaradi katerega bi, če bi bilo blago uvoženo v smislu 1. točke 11. člena tega zakona, zavezanec za blago lahko uveljavil oprostitev iz prvega odstavka 32. člena tega zakona, velja oprostitev iz prvega odstavka 32. člena tega zakona tudi za blago iz prvega odstavka tega člena.

(5) Blago, razen blaga iz 1. točke 11. člena tega zakona, ki se iz Slovenije pošlje na tretje ozemlje, ki sicer tvori sestavni del carinskega območja Skupnosti, vendar zanj v skladu s 1. členom tega zakona ne veljajo splošna pravila obdavčevanja dobav in nabav blaga znotraj Skupnosti, se obravnava v Sloveniji v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena.

(6) Formalnosti v zvezi z izvozom blaga iz petega odstavka tega člena na tretje ozemlje so določene z evropskimi carinskimi predpisi, ki urejajo izvoz blaga iz carinskega območja Skupnosti.

(7) Če je bilo blago začasno izvoženo na tretje ozemlje z namenom, da bo ponovno uvoženo v Slovenijo, se za blago

iz petega odstavka tega člena upoštevajo določbe, ki sicer urejajo obdavčitev oziroma oprostitvev plačila DDV za ponovni uvoz blaga, ki je bilo prvotno začasno izvoženo iz carinskega območja Skupnosti.

X. IZDAJA RAČUNOV

33. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Davčni zavezanec mora za vsak promet blaga oziroma storitev, ki ga opravi, zagotoviti, da je izdan račun.

(2) Če je račun izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora vsebovati podatke, predpisane v 34. členu tega zakona, če je izdan drugim osebam pa podatke, predpisane v 35. členu tega zakona, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Račun mora biti izdan tudi za dobave blaga iz prvega odstavka 15.a člena tega zakona in za blago dobavljeno pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec mora zagotoviti, da je izdan račun tudi za vsako predplačilo, ki ga prejme pred opravljenim prometom blaga oziroma storitev od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec.

(5) Če davčni zavezanec opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(6) Račun izda davčni zavezanec, ki opravi dobavo, lahko pa ga izda tudi kupec blaga ali naročnik storitev ali tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca, če so izpolnjeni pogoji, ki jih določi minister, pristojen za finance.

(7) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki dopolnjuje ali se izrecno in nedvoumno nanaša na prvoten račun.

34. člen

(podatki na računu, ki je izdan davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV naročnika oziroma kupca, če je naročnik oziroma kupec plačnik DDV za nabavljeno blago oziroma storitve ali če mu je dobavljeno blago v skladu z 31.a členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega naročnika;
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
7. datum opravljenе dobave blaga oziroma datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana oziroma datum prejetega predplačila, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;
8. davčno osnovo, od katere se obračunava DDV po posamezni stopnji ali na katero se nanaša posamezna oprostitvev, ceno na enoto blaga ali storitve brez DDV, in kakršnakoli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;
9. uporabljeno stopnjo DDV;
10. znesek DDV, razen če je s tem zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi, drugače določeno.

(2) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, mora biti na računu navedena določba tega zakona, ki določa oprostitvev.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisano, da je plačnik DDV naročnik, mora biti na računu navedena določba tega zakona, na podlagi katere je plačnik DDV naročnik.

(4) Davčni zavezanec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, mora na računu navesti določbo tega zakona, na podlagi katere obračunava DDV od razlike v ceni.

(5) Če je plačnik DDV davčni zastopnik v smislu drugega odstavka 12. člena tega zakona, mora izdajatelj računa na računu navesti njegovo identifikacijsko številko za DDV ter njegovo ime in naslov.

35. člen

(podatki, ki jih mora vsebovati račun, izdan drugim osebam)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun drugim osebam, razen osebam iz prvega odstavka 34. člena tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev;
4. ime in naslov davčnega zavezanca;
5. prodajno vrednost blaga oziroma storitve z vključenim DDV ter
6. znesek vračunanega DDV.

(2) Če davčni zavezanec opravlja promet in storitev po različnih davčnih stopnjah, mora prodajno vrednost z vključenim DDV izkazati ločeno po davčnih stopnjah in izkazati ločeno tudi vrednost DDV.

(3) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV, mora na računu navesti določbo tega zakona, ki določa oprostitve.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu s 34. členom tega zakona, če prejemnik potrebuje takšen račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (npr. 10. točka 31. člena in 55. člen tega zakona).

35.a člen

(posebne določbe)

(1) Znesek DDV na računu mora biti izkazan v tolarjih.

(2) Računi se lahko izdajo v papirni obliki, lahko pa tudi v elektronski obliki, če s tem soglaša kupec oziroma naročnik. Pogoje za pošiljanje in izdajanje računov v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(3) Podatke, ki jih mora vsebovati račun, ki ga izda davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona, predpiše minister, pristojen za finance.

(4) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov, če se podatki o prodaji blaga oziroma storitev lahko zagotovijo na drug način in ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

XI. DAVČNO OBDOBJE, OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE DAVČNE OBVEZNOSTI

36. člen

(obdobje obdavčevanja)

(1) Davčni zavezanec mora obračunavati davčno obveznost v davčnem obdobju.

(2) Davčno obdobje je koledarski mesec, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 10,000.000 tolarjev, je davčno obdobje koledarsko polletje, za davčnega zavezanca, ki je v preteklem

koledarskem letu dosegel promet blaga oziroma storitev od 10,000.000 tolarjev do vključno 20,000.000 tolarjev, je davčno obdobje koledarsko trimesečje. Pri začetku opravljanja obdavčljive dejavnosti se davčno obdobje določi glede na pričakovano vrednost prometa blaga oziroma storitev v prvem koledarskem letu. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka je za davčnega zavezanca, za katerega je predpisano davčno obdobje koledarsko polletje in pridobiva oziroma dobavlja blago znotraj Skupnosti, davčno obdobje koledarsko trimesečje.

(4) Za davčnega zavezanca, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, se davčno obdobje zaključi z dnem začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka se davčno obdobje zaključi z datumom sklepa o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(5) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji ter za prejemnika blaga oziroma storitev, ki ni identificiran za namene DDV in je plačnik DDV na podlagi 2. točke prvega odstavka ali na podlagi drugega stavka drugega odstavka 12. člena tega zakona, je davčno obdobje za plačilo DDV koledarski mesec.

(6) Davčni zavezanec, na katerega se nanaša četrty odstavek 53. člena tega zakona in ki izpolnjuje pogoje za obračunavanje DDV v trimesečnem oziroma polletnem davčnem obdobju, se lahko odloči za obračunavanje DDV v enomesečnem davčnem obdobju. V tem primeru mora pisno obvestiti pristojni davčni organ v roku 15 dni pred prehodom na mesečni obračun DDV. Obdobje obračunavanja DDV po tem odstavku ne sme biti krajše od 12 mesecev.

(7) Promet blaga oziroma storitev po tem členu je promet, ki je izkazan v obračunu DDV za preteklo koledarsko leto.

37. člen

(obračunavanje DDV)

(1) Davčni zavezanec obračunava DDV na podlagi zneskov na izdanih računih za opravljen promet blaga oziroma storitev v davčnem obdobju.

(2) Za zneske na izdanih računih po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi zneski predplačil ter vrednost opravljenega prometa blaga oziroma storitev po 5., 6. in 9. členu tega zakona.

38. člen

(predložitev obračuna DDV)

(1) Davčno obveznost za davčno obdobje je davčni zavezanec dolžan izkazati v mesečnem, trimesečnem oziroma polletnem obračunu DDV; v mesečnem oziroma trimesečnem obračunu morajo izkazati davčno obveznost tudi osebe iz 3., 4. in 6. točke prvega odstavka 12. člena tega zakona.

(2) Obračun iz prvega odstavka tega člena je davčni zavezanec dolžan predložiti davčnemu organu do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(3) Davčni zavezanec mora predložiti obračun DDV ne glede na to, ali je za obdobje, za katerega predloži obračun, dolžan plačati DDV.

(4) V primeru prenehanja identifikacije za namene DDV je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

(5) Davčni zavezanec, nad katerim se začne likvidacijski ali stečajni postopek, je dolžan predložiti obračun v 20 dneh od dneva začetka likvidacijskega ali stečajnega postopka. Ob zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka pa je davčni zavezanec dolžan predložiti obračun do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je izdan sklep o zaključku likvidacijskega ali stečajnega postopka.

(6) Obračun DDV mora vsebovati vse potrebne podatke za obračun davčne obveznosti.

(7) Obliko in vsebino davčnih obračunov predpiše minister, pristojen za finance.

(8) Obračun DDV lahko davčni zavezanec predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

39. člen

(plačevanje davčne obveznosti)

(1) Davčna obveznost za davčno obdobje dospe v plačilo zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

(2) V roku iz prvega odstavka tega člena plača DDV tudi oseba iz 2., 3., 4. in 6. točke prvega odstavka in drugega odstavka 12. člena tega zakona.

(3) Pri uvozu blaga se DDV obračunava in plačuje, kot da bi bil uvozna dajatev.

39.a člen

(obdobje poročanja za dobave blaga znotraj Skupnosti)

(1) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora davčnemu organu poročati o vseh dobavah blaga, ki jih opravi osebam, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici, v obdobju poročanja.

(2) Obdobje poročanja je koledarsko trimesečje.

39.b člen

(predložitev kvartalnega poročila)

(1) Dobave blaga znotraj Skupnosti mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, izkazati v kvartalnem poročilu za obdobje poročanja.

(2) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, predložiti davčnemu organu do 10. dne drugega meseca, ki sledi obdobju poročanja.

(3) V kvartalnem poročilu mora davčni zavezanec navesti vse potrebne podatke za poročanje o dobavah blaga znotraj Skupnosti osebi, identificirani za namene DDV v drugi državi članici in popravke podatkov za pretekla obdobja poročanja. V kvartalno poročilo se vpisujejo podatki o skupni vrednosti dobav, razčlenjenih po prejemnikih blaga.

(4) Kvartalno poročilo iz prvega odstavka tega člena lahko davčni zavezanec v roku iz drugega odstavka tega člena predloži tudi v elektronski obliki preko elektronskih sredstev, pod pogoji, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(5) Vsebinsko in obliko kvartalnega poročila predpiše minister, pristojen za finance.

XII. ODBITEK VSTOPNEGA DDV

40. člen

(pravica do odbitka vstopnega DDV)

(1) Pravica do odbitka vstopnega DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV.

(2) Če ni s tem zakonom drugače določeno, sme davčni zavezanec od svoje davčne obveznosti odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij (v nadaljnjem besedilu: vstopni DDV), in sicer:

1. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z blagom oziroma storitvami, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

2. vstopni DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal na ozemlju Slovenije v zvezi z uvozom blaga;

3. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s 1. točko 6. člena in 11.b členom tega zakona;

4. vstopni DDV, ki ga je dolžan plačati v skladu s prvim odstavkom 3.a člena in četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec ima tudi pravico do odbitka vstopnega DDV iz drugega odstavka tega člena, če se blago in storitve uporabijo za namene:

1. transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 13. člena tega zakona opravil izven Slovenije, ob pogoju, da bi bil upravičen do odbitka vstopnega DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;

2. transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, prvim in tretjim odstavkom 32. člena, 32.a členom ali v skladu z 31.a in 31.b členom tega zakona;

3. katerihkoli od transakcij, ki so oproščene v skladu s 1. in 4.a do 4.e točko 27. člena tega zakona, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz v državo izven Skupnosti.

(4) DDV iz tretjega odstavka tega člena se davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Slovenije oziroma davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju Skupnosti in zato ne morejo uveljavljati odbitka vstopnega DDV, vrne v skladu s 54. členom tega zakona.

(5) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec uporabi ali jih bo uporabil tako za transakcije iz drugega in tretjega odstavka tega člena, pri katerih se DDV lahko odbije, kot za transakcije, pri katerih se DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo takšen delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu z 41. členom tega zakona za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

(6) Davčni zavezanec ne sme odbiti vstopnega DDV od:

1. jaht in čolnov, namenjenih za šport in razvedrilo, zasebnih zrakoplovov, osebnih avtomobilov ter motornih koles, goriv in maziv ter nadomestnih delov ter storitev, tesno povezanih s tem, razen od plovil oziroma od vozil, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti dajanja v najem in zakup in za nadaljnjo prodajo, vozil, ki se uporabljajo v avtošolah za izvajanje programa usposabljanja iz vožnje v skladu z veljavnimi predpisi ter kombiniranih vozil za opravljanje dejavnosti javnega linijskega in posebnega linijskega prevoza. Če se vozilo ne uporablja izključno za opravljanje dejavnosti javnega in posebnega linijskega prevoza, zavezanec lahko uveljavlja odbitek v delu, ki se nanaša na opravljanje te dejavnosti;

2. stroškov za reprezentanco (pri čemer se kot stroški za reprezentanco štejejo zgolj stroški za pogostitev in zabavo ob poslovnih ali družabnih stikih), stroškov za prehrano (vključno s pijačo) ter stroškov za nastanitev.

(7) Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka vstopnega DDV mora davčni zavezanec:

1. za odbitke po 1. točki drugega odstavka tega člena, imeti račun;

2. za odbitke po 2. točki drugega odstavka tega člena, imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek oziroma omogoča izračun zneska dolgovane davka;

3. za odbitke po 3. točki drugega odstavka tega člena, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

4. če je v primerih iz 12. člena tega zakona dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec, izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;

5. za odbitke po 4. točki drugega odstavka tega člena, izkazati v obračunu DDV podatek o znesku DDV, ki ga dolguje za blago, ki ga je pridobil znotraj Skupnosti, in imeti račun.

(8) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 46. člena tega zakona lahko odbije kot vstopni DDV znesek pavšalne-

ga nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(9) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne odbije vstopnega DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek vstopnega DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne kasneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka vstopnega DDV.

(10) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV kot vstopnega DDV, ne glede na to, če nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(11) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska kot vstopni DDV, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

40.a člen

(dobava novih prevoznih sredstev)

(1) Davčni zavezanec iz 13.a člena tega zakona sme odbiti DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pri nabavi prevoznega sredstva znotraj Skupnosti, do zneska, ki ne presega DDV, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena.

(2) Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi v trenutku dobave.

(3) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

41. člen

(izračun odbitnega deleža vstopnega DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, določi znesek vstopnega DDV, ki se nanaša na obdavčeno in oproščeno dejavnost, v zvezi s katero ima pravico do odbitka vstopnega DDV v skladu z drugim in tretjim odstavkom 40. člena tega zakona, z odbitnim deležem, razen če v svojem knjigovodstvu ali izvenknjigovodski evidenci zagotovi podatke o vstopnem DDV in znesku vstopnega DDV, za katerega mu je priznana pravica do odbitka vstopnega DDV.

(2) Odbitni delež DDV se določi za ves promet blaga oziroma storitev tako, da je:

1. v števcu: celotni znesek letnega prometa, ki se nanaša na promet, od katerega ima davčni zavezanec pravico do odbitka vstopnega DDV, brez DDV;

2. v imenovalcu: znesek, ki je vključen v števec in celotni znesek letnega prometa, od katerega davčni zavezanec nima pravice do odbitka DDV, vključno s subvencijami in dotacijami, razen subvencij iz prvega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) V izračun odbitnega deleža se ne všteva:

1. znesek, ki se nanaša na opremo, ki jo je davčni zavezanec odtujil v okviru opravljanja svoje dejavnosti;

2. znesek prometa finančnih storitev, če se opravljajo občasno;

3. znesek prometa nepremičnin, če se promet opravlja občasno.

(4) Odbitni delež DDV se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto se začasno določi na podlagi podatkov o prometu preteklega leta (v nadaljnjem besedilu: začasni odbitni delež). Če podatkov o prometu preteklega leta ni ali, če so v znesku neznatni, začasni odbitni delež določi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Odbitni delež se dokončno določi, ko so znani podatki o dejanskem obsegu prometa v letu, za katero se

določa odbitni delež (v nadaljnjem besedilu: dejanski odbitni delež). Če se ugotovi, da je bil odbitek vstopnega DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža obračunan v višjem ali nižjem znesku, kot bi smel biti glede na dejanske podatke o obsegu prometa v tekočem letu, se odbitek vstopnega DDV ustrezno popravi v davčnem obdobju, v katerem se ugotovi dejanski odbitni delež.

(6) Ne glede na drugi odstavek tega člena, lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje dejavnosti in če pripravi izbran način določanja odbitnega deleža davčnemu organu. Davčni zavezanec lahko začne izračunavati odbitni delež v skladu s tem odstavkom v prvem davčnem obdobju, ki sledi davčnemu obdobju, v katerem je svojo izbiro prijavil davčnemu organu, če je davčni organ prejel prijavitev vsaj 15 dni pred začetkom novega davčnega obdobja, sicer pa z začetkom naslednjega davčnega obdobja. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom najmanj 12 mesecev. Če davčni zavezanec želi ponovno spremeniti izbrani način določanja odbitnega deleža, mora tudi to spremembo prijaviti davčnemu organu.

(7) Davčni organ lahko na podlagi prijavitve iz šestega odstavka tega člena prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoča izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu z zakonom.

42. člen

(popravek odbitka vstopnega DDV)

(1) Odbitek vstopnega DDV, ki ga je davčni zavezanec izvršil v skladu s tem zakonom, se mora ustrezno popraviti:

1. če se naknadno ugotovi, da je bil odbitek vstopnega DDV obračunan v višjem ali nižjem znesku, kakor je znesek, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen;

2. če se po davčnem obračunu izkaže, da so se spremenili dejavniki za izračun odbitnega zneska vstopnega DDV, kot so odpovedi nakupov in znižanja cen.

(2) Če se znotraj obdobja pet let od koledarskega leta pričetka uporabe opreme spremenijo pogoji, ki so bili v tem letu merodajni za odbitek vstopnega DDV, se za obdobje po spremembi izvrši popravek vstopnega DDV. Pri nepremičninah se namesto obdobja pet let upošteva obdobje 20 let.

(3) Za pričetek uporabe opreme oziroma nepremičnin po drugem odstavku tega člena, se šteje davčno obdobje, v katerem je izvršen (oziroma ni izvršen) odbitek vstopnega DDV.

(4) Za opremo po drugem odstavku tega člena se šteje oprema, ki se po računovodskih predpisih uvršča med opredmetena osnovna sredstva davčnega zavezanca.

(5) Popravek odbitka vstopnega DDV se ne izvrši, če znaša razlika do 1.500 tolarjev.

43. člen

(odbitek vstopnega DDV pri začetku opravljanja obdavčljive dejavnosti)

(1) Z dnem veljavnosti identifikacije za namene DDV pridobi davčni zavezanec pravico do sorazmernega odbitka vstopnega DDV za blago, ki ga ima na zalogi na dan pred identifikacijo. Sorazmerni odbitek vstopnega DDV določi davčni organ na podlagi knjigovodskih podatkov davčnega zavezanca in podatkov o primerljivih zalogah blaga za opravljanje istovrstne dejavnosti pri drugih davčnih zavezancih.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena sme odbiti vstopni DDV sorazmerno opravljenemu prometu, nima pa na tej podlagi pravice do vračila davka.

44. člen
(črtan)

XIII. POSEBNI POSTOPKI OBDAVČEVANJA

1. Posebna ureditev za male davčne zavezance

45. člen
(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev ne preseže oziroma ni verjetno, da bo presegel 5.000.000 tolarjev obdavčljivega prometa, ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona.

(2) Davčni zavezanec, predstavnik gospodinjstva, ki opravlja dejavnost kmetijstva in gozdarstva, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, ne obračunava DDV, če skupni katarstski dohodek vseh članov gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 1.500.000 tolarjev. Tak davčni zavezanec ne sme obračunavati DDV, na izdanih računih ne sme izkazovati DDV, nima pravice do odbitka vstopnega DDV v skladu s 40. členom tega zakona in mu za potrebe tega zakona ni treba voditi knjigovodstva v skladu s 56. členom tega zakona. Z gospodinjstvom je mišljena skupnost življenja, pridobivanja in trošenja sredstev.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiri vnaprej priglasiti pristojnemu davčnemu uradu in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Če povezane osebe opravljajo promet blaga iste vrste oziroma promet storitev iste narave, se za namene tega člena skupni znesek vrednosti opravljenega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(5) Določbe prvega odstavka tega člena se ne nanašajo na davčne zavezance, ki v Sloveniji nimajo sedeža.

45.a člen
(nova prevozna sredstva)

Določbe 45. člena tega zakona se ne nanašajo na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

46. člen
(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 45. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat dejavnosti, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč, pravico do pavšalnega nadomestila vstopnega DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, ki opravijo promet blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za ta promet prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 4% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot vstopni DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci iz drugega odstavka 45. člena tega zakona imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

2. Posebna ureditev za potovalne agencije

47. člen

(storitve potovalnih agencij in organizatorjev potovanj)

(1) Potovalna agencija in organizator potovanja (v nadaljnjem besedilu: potovalna agencija), ki deluje v svojem imenu, pri zagotavljanju ponudbe pa določene storitve, povezane z izvedbo potovanja, zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, obračunava in plačuje DDV v skladu s tem členom. Določbe tega člena se ne nanašajo na potovalno agencijo, ki deluje kot posrednik (v imenu in za račun potnika) in pri obračunavanju DDV upošteva 2. točko devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(2) Vse storitve, ki jih opravi potovalna agencija v zvezi s potovanjem, se štejejo za eno storitev potovalne agencije potniku. Šteje se, da je ta storitev opravljena v kraju, kjer ima potovalna agencija sedež ali poslovno enoto, če je storitev opravila iz poslovne enote.

(3) Potovalna agencija obračuna DDV od zneska, ki predstavlja razliko med celotnim zneskom, ki ga plača potnik, v katerega ni vključen DDV, in dejanskimi stroški potovalne agencije za storitve, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če je neposredni uporabnik teh storitev potnik.

(4) Če so transakcije, ki jih potovalna agencija zaupa v izvedbo drugim davčnim zavezancem, opravljene izven Skupnosti, se storitev potovalne agencije šteje kot oproščena storitev posredovanja v skladu s 14. točko 31. člena tega zakona. Če so te transakcije opravljene tako znotraj Skupnosti kot izven nje, je oproščen samo tisti del storitev potovalne agencije, ki se nanaša na transakcije izven Skupnosti.

(5) Potovalna agencija nima v nobeni državi članici pravice do odbitka vstopnega DDV, niti do vračila DDV, ki ji ga zaračunajo drugi davčni zavezanci od storitev, ki so jih nudili neposredno potniku.

3. Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine

48. člen

(rabljeno blago, umetniški predmeti, zbirke in starine)

(1) Davčni zavezanec, ki v okviru opravljanja svoje dejavnosti kupuje ali pridobiva ali uvaža rabljeno blago in/ali umetniške predmete, zbirke ali starine z namenom nadaljnje prodaje (v nadaljnjem besedilu: preprodajalec), ne glede na to, ali ta davčni zavezanec deluje za lasten račun ali za račun druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo, obračunava DDV v skladu s tem ter 49. členom tega zakona.

(2) Rabljeno blago je premična stvar, ki je primerna za nadaljnjo uporabo takšna, kot je, ali po popravilu, razen umetniških predmetov, zbirk ali starin ter plemenitih kovin in dragega kamenja.

(3) Plemenite kovine so platina, zlato, paladij in srebro ter zlitine plemenite kovine z drugo plemenito kovino. Drago kamenje so diamanti, rubini, safirji in smaragdi, obdelani ali neobdelani, če niso vdelani oziroma nanizani.

(4) Umetniški predmeti so:

1. slike, risbe in pasteli, kolaži in podobne dekorativne plošče, ki se uvrščajo v tarifno oznako 9701 kombinirane nomenklature carinske tarife (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka), če so jih avtorji izdelali v celoti ročno, razen: načrti in risbe za arhitekturo, strojogradnjo, industrijo, topografijo ali podobne namene; ročno slikani ali okrašeni izdelki; gledališke kulise in podobno iz pobarvanega ali poslikanega platna;

2. izvirna grafična dela, odtisi in litografije iz tarifne oznake 9702 00 00, če jih avtor izdela ročno v omejenem številu v črnobeli barvi ali v barvi ene ali več plošč, ne glede na postopek in material, ki je bil uporabljen, razen če je bil uporabljen mehanični ali fotomehanični postopek;

3. izvirne plastike in kipi iz kakršnegakoli materiala iz tarifne oznake 9703 00 00, če jih izdela avtor ter skulpturni odlitki, katerih izdelava je omejena na osem kopij, če jo nadzoruje avtor ali njegov naslednik;

4. tapiserije iz tarifne oznake 5805 00 00 in ročno izdelani tekstilni stenski predmeti iz tarifne oznake 6304 00 00 na podlagi izvirnega umetniškega dela pod pogojem, da ni več kot osem kopij vsakega;

5. unikatni keramični predmeti, izdelani izključno s strani avtorja in z njegovim podpisom;

6. poslikave na baker, izdelane izključno ročno, omejene na osem oštevilčenih kopij, na katerih je podpis avtorja ali studia, razen izdelkov draguljarjev (dragotine, nakit), zlatarjev in srebrarjev;

7. umetniške fotografije, ki jih posname oziroma natisne avtor, ali so posnete pod njegovim nadzorstvom, če so podpisane in oštevilčene ter omejene na 30 kopij, v vseh velikostih.

(5) Zbirke so:

1. poštne znamke in kolki, priložnostni pisemski ovitki prvega dne, natisnjene frankirane pisemske pošiljke in podobno iz tarifne oznake 9704 00 00, rabljene, ali če niso rabljene, take, ki niso v obtoku oziroma niso namenjene za uporabo;

2. zbirke in zbirateljski predmeti iz tarifne oznake 9705 00 00, ki imajo zoološki, botanični, mineraloški, anatomski, zgodovinski, arheološki, paleontološki, etnografski ali numizmatični pomen.

(6) Starine so predmeti iz tarifne oznake 9706 00 00, ki so stari več kot 100 let, razen umetniških predmetov ali zbirk.

(7) Preprodajalec obračunava DDV od ustvarjene razlike v ceni v skladu s tem ter z 49. členom tega zakona le, če je blago iz prvega odstavka tega člena na davčnem območju Slovenije pridobil od:

1. osebe, ki ni davčni zavezanec, ali

2. drugega davčnega zavezanca, ki v skladu s tem zakonom za to blago ni imel pravice do odbitka vstopnega DDV, ali

3. davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če gre za poslovna sredstva, ali

4. drugega preprodajalca, ki je od opravljenega prometa blaga obračunal DDV od razlike v ceni.

49. člen

(davčna osnova za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine)

(1) Davčna osnova za promet blaga iz prvega odstavka 48. člena tega zakona je razlika v ceni, ki jo doseže preprodajalec, zmanjšana za znesek DDV, ki se nanaša na razliko v ceni. Razlika v ceni je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo zaračuna preprodajalec za navedeno blago, in nabavno ceno.

(2) Prodajna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je ali ga bo davčni zavezanec – preprodajalec prejel od kupca ali tretje osebe, vključno s subvencijami, neposredno

povezanimi s tem prometom, davki in vsemi drugimi dajatvami, posrednimi stroški nabave, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih preprodajalec zaračuna kupcu, vključno z DDV, razen zneskov iz devetega odstavka 21. člena tega zakona.

(3) Nabavna cena pomeni vse, kar predstavlja plačilo, opredeljeno v drugem odstavku tega člena, ki ga je ali ga bo prejela oseba iz sedmega odstavka 48. člena tega zakona od davčnega zavezanca – preprodajalca.

(4) Če je nabavna cena večja od prodajne cene zadevnega blaga, se šteje, da je davčna osnova enaka 0.

50. člen

(drugi primeri prometa umetniških predmetov, zbirk in starin)

(1) Ne glede na sedmi odstavek 48. člena tega zakona, lahko davčni zavezanec – preprodajalec obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, tudi od prometa:

1. umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;

2. umetniških predmetov, ki jih pridobi neposredno od avtorjev ali njihovih zakonitih naslednikov;

3. umetniških predmetov, ki jih pridobi od drugega davčnega zavezanca, ki ni preprodajalec, če je bil promet, ki ga je opravil ta, drugi davčni zavezanec, obdavčen po nižji stopnji v skladu z drugo alineo 10. točke 25. člena tega zakona.

(2) Oseba iz prvega odstavka tega člena lahko kadar koli pristojnemu davčnemu organu predloži prijavo, da bo obračunavala DDV po tem členu. DDV po tem členu začne obračunavati prvega dne prvega naslednjega meseca po vložitvi prijave. Obdobje obračunavanja DDV po tem členu ne sme biti krajše od dveh koledarskih let.

(3) Davčni zavezanec obračunava DDV od prometa blaga po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu z 49. členom tega zakona. Od prometa umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je davčni zavezanec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 22. členom tega zakona, povečani za obračunani (ali plačani) DDV pri uvozu.

(4) Če preprodajalec obračunava DDV po splošni ureditvi in po posebnem postopku, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti ločeno izkazovanje prometa za vsako ureditev posebej.

50.a člen

(oprostitev plačila DDV)

Če so izpolnjeni pogoji iz 31. člena tega zakona, je promet rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, od katerega se obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, oproščen plačila DDV.

50.b člen

(odbitek vstopnega DDV)

(1) Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni v skladu z 49. in s 50. členom tega zakona, nima pravice do odbitka vstopnega DDV od tega blaga.

(2) Preprodajalec, ki obračunava DDV po splošni ureditvi, sme odbiti vstopni DDV v davčnem obdobju, v katerem nastane obveznost za obračun davka od prometa, za katerega se je preprodajalec odločil, da bo uporabil splošni postopek obdavčevanja z DDV.

50.c člen

(izkazovanje DDV na računih)

Preprodajalec, ki obračunava DDV od dosežene razlike v ceni, na računih, ki jih izdaja, ne sme izkazovati DDV.

51. člen

(promet blaga na javni dražbi)

(1) Davčni zavezanec, ki v okviru opravljanja dejavnosti, bodisi deluje v svojem imenu ali v imenu druge osebe v skladu s pogodbo, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo in, ki ponuja rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine, za prodajo na javni dražbi (v nadaljnjem besedilu: dražitelj), z namenom, da jih izroči najboljšemu ponudniku, lahko DDV obračunava v skladu s tem in v skladu z 52. členom tega zakona.

(2) Če dražitelj hkrati obračunava DDV po splošni ureditvi in po posebni ureditvi, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti ločeno izkazovanje prometa ter obračuna DDV za vsako ureditev posebej.

(3) Dražitelj obračunava DDV v skladu s prvim odstavkom tega člena, če deluje v imenu principala, ki je:

1. oseba, ki ni davčni zavezanec;
2. drug davčni zavezanec, ki v skladu s tem zakonom za to blago nima pravice do odbitka vstopnega DDV;
3. davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če gre za njegova poslovna sredstva;

4. preprodajalec iz 48. člena tega zakona.

(4) Za rabljeno blago se šteje blago iz drugega odstavka 48. člena tega zakona.

(5) Za umetniške predmete se šteje blago iz četrtega odstavka 48. člena tega zakona.

(6) Za zbirke se šteje blago iz petega odstavka 48. člena tega zakona.

(7) Za starine se šteje blago iz šestega odstavka 48. člena tega zakona.

52. člen

(davčna osnova pri prometu blaga na javni dražbi)

(1) Davčna osnova za promet blaga iz 51. člena tega zakona je ustvarjena razlika med ceno, doseženo na javni dražbi in zneskom, ki ga je plačal dražitelj principalu za opravljen promet blaga in zneskom DDV, ki ga je dolžan plačati dražitelj za svojo provizijo.

(2) Znesek, ki ga je dražitelj dolžan plačati principalu, je enak razliki med doseženo ceno blaga na javni dražbi in zneskom provizije, ki jo je ali bo pridobil dražitelj od svojega principala po pogodbi, kjer se provizija plača od prodaje.

(3) Cena, dosežena na dražbi, pomeni celotni znesek, vključno z davki in vsemi drugimi dajatvami, posrednimi stroški nabave, kot so provizije, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih plača kupec dražitelju za to blago.

(4) Dražitelj mora za vsak promet blaga na javni dražbi izdati kupcu in principalu račun.

(5) Na računu, ki ga izda kupcu, mora navesti ceno blaga, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve, posredne stroške nabave kot so: provizija, stroški embalaranja, prevoza in zavarovanja, ki jih zaračuna dražitelj kupcu blaga. Na računu ne sme biti ločeno izkazan DDV.

(6) Na dokumentu, ki ga dražitelj izda principalu, mora ločeno navesti: znesek, to je ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije, ki jo je ali jo bo prejel od principala.

(7) Če je dražitelj izdal račun principalu, ki je davčni zavezanec, se šteje, kot da ga je izdal principal.

(8) Šteje se, da principal opravi promet takrat, ko dražitelj proda blago na javni dražbi.

52.a člen

(pridobivanje in dobava rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin znotraj Skupnosti)

(1) Ne glede na 1. točko 3.a in četrtega odstavka 11.a člena tega zakona, se DDV ne obračunava in ne plačuje od pridobitve rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali

starin znotraj Skupnosti, če prodajalec deluje kot preprodajalec, pridobljeno blago pa je bilo obdavčeno v državi članici odhoda po posebni ureditvi obdavčevanja od dosežene razlike v ceni, ali če prodajalec deluje kot organizator prodaje na javni dražbi in je bilo pridobljeno blago v državi članici odhoda obdavčeno po posebni ureditvi obdavčevanja blaga na javni dražbi.

(2) Določbe 15.a ter 1., 3. in 4. točke 31.a člena tega zakona se ne uporabljajo za dobave blaga, ki se obdavčujejo v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine.

(3) Posebna ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine se ne nanaša na dobave novih prevoznih sredstev, kot so opredeljena v šestem odstavku 11.a člena tega zakona, ki so opravljene pod pogoji iz 31.a člena tega zakona.

4. Posebna ureditev za investicijsko zlato

52.b člen

(definicije)

(1) Po tej ureditvi izraz »investicijsko zlato« pomeni:

a) zlato v obliki palic ali ploščic z maso, ki jo sprejemajo trgi plemenitih kovin, čistine, ki je enaka ali večja od 995 tisočink, predstavljeno z vrednostnimi papirji ali ne, razen majhnih palic ali ploščic z maso manj kot 1 g;

b) zlate kovance:

- s čistino enako ali večjo od 900 tisočink,
- skovane po letu 1800,
- ki so ali so bili zakonito plačilno sredstvo v državi porekla, in
- ki se običajno prodajo po ceni, ki ne presega za več kot 80% vrednosti zlata na odprtem trgu, vsebovanega v kovancih.

(2) Po tej ureditvi se šteje, da se taki kovanci ne prodajajo v zbirateljske namene.

52.c člen

(oprostitve transakcij z investicijskim zlatom)

Plačila DDV so oproščene:

– dobave, pridobitve znotraj Skupnosti in uvoz investicijskega zlata, vključno z investicijskim zlatom, ki ga predstavljajo potrdila za alocirano ali nealocirano zlato, ali s katerimi se trguje na računih za zlato, predvsem posojila v zlato in zamenjalni (swap) posli, ki vključujejo lastninsko pravico ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom, kot tudi transakcije z investicijskim zlatom, ki vključujejo terminske posle in terminske pogodbe, ki pripeljejo do prenosa lastninske pravice ali terjatve v zvezi z investicijskim zlatom;

– storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar posredujejo pri dobavah investicijskega zlata za svojega principala.

52.d člen

(pravica do izbire za obdavčitev)

(1) Ne glede na določbe 52.c člena tega zakona imajo davčni zvezanci, ki proizvajajo investicijsko zlato ali predelujejo kakršnokoli zlato v investicijsko zlato, pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata, če ga dobavijo drugemu davčnemu zvezancu.

(2) Pravico, da se odločijo za obdavčitev investicijskega zlata iz točke a) 52.b člena tega zakona imajo tudi davčni zvezanci, ki v okviru svoje dejavnosti običajno dobavljajo zlato drugemu davčnemu zvezancu za industrijske namene.

(3) Če se dobavitelj iz prvega ali drugega odstavka tega člena odloči za obdavčitev, ima pravico do izbire za obdavčitev tudi posrednik za storitve iz druge alineje 52.c člena tega zakona.

(4) Podrobnejša pravila za izvajanje tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

52.e člen

(pravica do odbitka)

(1) Davčni zavezanec sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal:

1. za investicijsko zlato, ki mu ga je dobavila oseba, ki je izbrala obdavčitev v skladu z 52.d členom tega zakona;

2. za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali za uvoz zlata, razen investicijskega zlata, ki ga kasneje sam ali druga oseba za njegov račun predela v investicijsko zlato;

3. za storitve, ki so mu bile opravljene, kamor spadajo sprememba oblike, mase ali čistosti zlata, vključno z investicijskim zlatom, če je kasnejša dobava tega zlata oproščena po tej ureditvi.

(2) Davčni zavezanec, ki proizvaja investicijsko zlato ali predeluje zlato v investicijsko zlato, sme odbiti DDV, ki ga je dolžan ali ga je plačal za nabavo ali pridobitev znotraj Skupnosti ali ob uvozu blaga ali za storitve v zvezi s proizvodnjo ali predelavo tega zlata, kot da bi bila kasnejša dobava zlata, ki je oproščena po tej ureditvi, obdavčena.

52.f člen

(posebne obveznosti za davčne zavezanca, ki trgujejo z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanec morajo voditi evidence o transakcijah z investicijskim zlatom in hraniti dokumentacijo najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Minister, pristojen za finance, predpiše evidence iz prvega odstavka tega člena.

5. Posebna ureditev za davčne zavezanca, ki nimajo sedeža znotraj Skupnosti, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanec

52.g člen

(definicije)

Po tej ureditvi imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »davčni zavezanec, ki nima sedeža« je davčni zavezanec, ki nima niti sedeža niti stalne poslovne enote znotraj Skupnosti in ki ni kakorkoli drugače zavezan k identifikaciji za namene DDV znotraj Skupnosti;

– »elektronske storitve« in »elektronsko opravljene storitve« so storitve iz 11. točke tretjega odstavka 17. člena tega zakona;

– »država članica za identifikacijo« je država članica, ki jo davčni zavezanec, ki nima sedeža, izbere kot državo, v kateri bo prijavil, kdaj se njegova dejavnost, ki jo znotraj Skupnosti opravlja kot davčni zavezanec po določbah te ureditve, začne;

– »država članica potrošnje« je država članica, v kateri se šteje, da so bile elektronske storitve v skladu z 11. točko tretjega odstavka 17. člena tega zakona opravljene;

– »poseben obračun DDV« je poročilo, ki vsebuje informacije, potrebne za ugotovitev zneska davka, ki pripada posamezni državi članici iz prejšnje alineje.

52.h člen

(uporaba posebne ureditve)

(1) Posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve se uporablja za vse elektronsko opravljene storitve, ki jih davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona opravi osebam, ki niso davčni zavezanec, imajo pa sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebivajo v katerikoli državi članici.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža iz 52.i člena tega zakona, uporablja to ureditev za vse elektronske storitve, ki jih opravlja znotraj Skupnosti.

52.i člen

(prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki kot državo članico za identifikacijo izbere Slovenijo, mora davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, prične, preneha ali spremeni v tolikšni meri, da se ta ureditev ne more več uporabljati. Prijavo mora posredovati v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) V prijavi iz prvega odstavka tega člena, ki jo predloži davčnemu organu ob pričetku opravljanja elektronskih storitev, mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti naslednje podatke za identifikacijo: ime, poštni naslov, elektronski naslov, vključno z naslovi internetnih strani, nacionalno davčno številko, če jo ima, in izjavo, da ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti. Davčni zavezanec, ki nima sedeža, je dolžan davčnemu organu sporočiti tudi vse spremembe posredovanih podatkov za identifikacijo.

(3) Davčnemu zavezancu, ki nima sedeža, davčni organ dodeli individualno številko, ki služi za identifikacijo. O dodeljeni individualni številki davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, obvesti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

52.j člen

(izključitev iz posebne evidence)

(1) Davčni organ vodi posebno evidenco davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža, ki jim je bila dodeljena individualna številka v skladu s tretjim odstavkom 52.i člena tega zakona.

(2) Davčni organ davčnega zavezanca, ki nima sedeža, izključuje iz posebne evidence, če:

- ga ta obvesti, da ne opravlja več elektronskih storitev, ali
- davčni organ kakorkoli drugače domneva, da ne opravlja več obdavčljivih dejavnosti, ali
- ne izpolnjuje več zahtev, ki morajo biti izpolnjene za uporabo posebne ureditve, ali
- krši pravila posebne ureditve.

52.k člen

(predložitev posebnega obračuna DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora davčnemu organu predložiti poseben obračun DDV za elektronske storitve za vsako koledarsko trimesečje, ne glede na to, ali je v tem obdobju opravljal elektronske storitve ali ne. Obračun je dolžan predložiti v 20 dneh po koncu obračunskega obdobja, na katerega se obračun nanaša. Posebni obračun DDV je dolžan predložiti v elektronski obliki preko elektronskih sredstev na način, ki ga določi minister, pristojen za finance.

(2) V posebnem obračunu DDV iz prvega odstavka tega člena mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, navesti individualno številko ter za vsako državo članico potrošnje, v kateri je nastala obveznost za plačilo davka, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, zmanjšano za DDV, in skupni znesek pripadajočega DDV. V posebnem obračunu DDV je davčni zavezanec, ki nima sedeža, dolžan navesti tudi uporabljene davčne stopnje in celoten znesek dolgovane DDV.

(3) V posebnem obračunu DDV mora davčni zavezanec, ki nima sedeža, izkazovati zneske v evrih.

(4) Obliko posebnega obračuna DDV določi minister, pristojen za finance.

52.l člen

(plačilo DDV)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora plačati DDV ob predložitvi posebnega obračuna DDV. DDV mora plačati na bančni račun, ki je denominiran v evrih, in ki ga določi davčni organ.

52.m člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža, ki opravlja elektronske storitve po določbah posebne ureditve, nima pravice do odbitka vstopnega DDV, lahko pa uveljavlja pravico do vračila plačanega DDV.

(2) Zahtevek za vračilo davčni zavezanec, ki nima sedeža, pošlje v elektronski obliki preko elektronskih sredstev.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV v skladu s tem členom in predpisano vsebino zahtevka za vračilo.

52.n člen

(vodenje evidenc)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža, mora voditi evidence o transakcijah v okviru te ureditve tako, da z njimi zagotovi vse podatke, na podlagi katerih lahko davčni organ države članice potrošnje izvaja davčni nadzor glede pravilnosti davčnega obračuna v skladu z zakonom. Na zahtevo morajo biti evidence v elektronski obliki na voljo tako davčnemu organu v Sloveniji, kot davčnemu organu v državi članici potrošnje. Davčni zavezanec mora evidence hraniti deset let po koncu leta, ko je bila transakcija opravljena.

XIV. VRAČILO DDV

53. člen

(vračilo vstopnega DDV)

(1) Če je znesek davčne obveznosti v davčnem obdobju manjši od zneska vstopnega DDV, ki ga sme davčni zavezanec odbiti v istem davčnem obdobju, se mu razlika všteva v plačila v naslednjih davčnih obdobjih.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo razlika vrne v 60 dneh po predložitvi obračuna DDV, in sicer:

1. davčnemu zavezancu, ki predlaga mesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 200.000 tolarjev;

2. davčnemu zavezancu, ki predlaga trimesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 100.000 tolarjev;

3. davčnemu zavezancu, ki predlaga šestmesečne obračune DDV, če znesek za vračilo v tem davčnem obdobju presega 30.000 tolarjev.

(3) Davčnemu zavezancu, ki ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena, se na njegovo zahtevo razlika vrne v 60 dneh po predložitvi obračuna DDV, ki se nanaša na zadnje davčno obdobje v koledarskem letu.

(4) Prvi do tretji odstavek tega člena se ne nanašajo na davčnega zavezanca, ki zaradi pretežnega izvoza blaga oziroma dobav blaga znotraj Skupnosti v zaporednih obračunih DDV izkazuje presežek vstopnega DDV. Davčni zavezanec – izvoznik lahko zahteva vračilo razlike takrat, ko predloži obračun DDV. Razlika se davčnemu zavezancu vrne najkasneje v 30 dneh po predložitvi obračuna.

(5) Davčnemu zavezancu, ki ne prejme razlike davka v roku iz drugega do četrtega odstavka tega člena, pripadajo obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti od prvega dne po poteku 60 oziroma 30 dni od predložitve obračuna DDV.

(6) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se mu vrne razlika, zmanjšana za znesek davčnega dolga.

(7) Podrobnejše pogoje in način vračila vstopnega DDV po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

54. člen

(vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji)

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima ob pogojih, določenih s tem zakonom, pravico do vračila DDV, zaračunanega za storitve ali za premičnine, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci na ozemlju Slovenije, ali zaračunanega ob uvozu blaga v Slovenijo.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV, če:

a) v predpisanem obdobju ni opravil prometa blaga oziroma storitev, za katerega se šteje, da je bil opravljen v Sloveniji, razen:

– prevoznih in s prevozom povezanih storitev, za katere velja oprostitve v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

– storitev, od katerih mora v skladu z 2. točko 12. člena tega zakona, DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

b) če se blago oziroma storitve iz prvega odstavka tega člena uporabljajo za namene:

– transakcij iz 1. točke tretjega odstavka 40. člena tega zakona;

– transakcij, ki so oproščene plačila DDV v skladu s 5. točko 28. člena, 31. členom, ali prvim odstavkom 32. člena tega zakona;

– opravljanja storitev, od katerih mora v skladu z 2. točko 12. člena tega zakona DDV plačati izključno oseba, kateri so bile storitve opravljene;

c) če so izpolnjeni drugi pogoji, določeni v 40. členu tega zakona, ki se nanašajo na pravico do odbitka vstopnega DDV.

(3) Ta člen se ne uporablja za dobave blaga in storitev, ki so oproščene po 2. točki 31. člena tega zakona.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je upravičen do vračila DDV, če:

1. pri pristojnem davčnem organu vloži zahtevek za vračilo DDV na predpisanem obrazcu;

2. zahtevku predloži izvirnike računov oziroma uvoznih dokumentov;

3. predloži potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je dolžan obračunavati DDV v tej državi;

4. v obdobju, za katero prosi za vračilo DDV, ni opravil prometa blaga oziroma storitev, ki bi se štel za promet, opravljen v Sloveniji, razen prometa storitev iz podtočke a) drugega odstavka tega člena;

5. se zaveže, da bo povrnil katerikoli neupravičeno pridobljen (vrnjen) znesek DDV.

(5) Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem izven Skupnosti se prizna samo, če je zagotovljena vzajemnost.

(6) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje za uveljavljanje vračila DDV, zlasti pa rok za predložitev zahtevka za vračilo, obdobje, na katerega se lahko nanaša zahtevek, davčni organ, ki je pristojen za obravnavanje in odločanje o zahtevku, minimalni znesek, na katerega se lahko glasi zahtevek, ter rok, v katerem mora davčni organ odločiti o zahtevku in vrniti DDV, če so izpolnjeni predpisani pogoji za vračilo.

55. člen

(vračilo DDV v potniškem prometu)

(1) Kupec-fizična oseba, ki na ozemlju Skupnosti nima niti stalnega niti začasnega prebivališča, ima pravico do vračila DDV od blaga, ki ga nabavi v Sloveniji, in ki ga iznese iz Skupnosti pred potekom tretjega meseca, ki sledi mesecu nakupa.

(2) Pravica do vračila DDV po tem členu se ne nanaša na mineralna olja, alkohol in alkoholne pijače ter na tobačne izdelke.

(3) Podrobnejše predpise o pogojih in načinu vračila, minimalno vrednost nakupov, za katere ima oseba iz prvega odstavka tega člena pravico do vračila DDV, vsebino zahtevka za vračilo ter obveznosti prodajalca pri vračilu DDV ter obračunu njegove davčne obveznosti predpiše minister, pristojen za finance.

XV. KNJIGOVODSTVO DAVČNEGA ZAVEZANCA IN HRAMBA DOKUMENTACIJE

56. člen

(knjigovodstvo davčnega zavezanca)

(1) Davčni zavezanec je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti vse podatke, potrebne za pravilno in pravočasno obračunavanje in plačevanje DDV, še posebej pa:

1. o skupni vrednosti opravljenega prometa blaga oziroma storitev; vrednosti prometa blaga oziroma storitev po različnih stopnjah DDV; vrednosti opravljenega prometa blaga oziroma storitev, za katerega je predpisana oprostitve DDV;

2. o obračunanem DDV po izdanih računih za opravljen promet blaga oziroma storitev;

3. o skupni vrednosti prejetega blaga oziroma storitev; vrednosti prejetega blaga oziroma storitev z zaračunanim DDV po predpisanih stopnjah; vrednosti prejetega blaga oziroma storitev brez DDV;

4. o obračunanem DDV na računih za prejeta blago in storitve (vstopni DDV);

5. o obveznosti za plačilo in o plačilu DDV;

6. o terjatvah za vračilo vstopnega DDV ter o njegovem plačilu oziroma prenosu v naslednje davčno obdobje.

(2) Podatke iz 1. do 5. točke prvega odstavka tega člena je davčni zavezanec dolžan zagotoviti za obdobje, ki je predpisano za plačilo DDV.

(3) Davčni zavezanec, ki vodi zaloge blaga po prodajnih cenah z vračunanim davkom, je dolžan poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena, zagotoviti tudi podatke o vračunanem DDV.

(4) Zaradi zagotovitve podatkov o izdanih in prejetih računih, je davčni zavezanec dolžan voditi knjigo izdanih računov in knjigo prejetih računov.

(5) Davčni zavezanec, ki uvaža blago, je dolžan voditi posebno evidenco o vstopnem DDV, plačnem pri uvozu blaga.

(6) Vsebinsko knjige prejetih in knjige izdanih računov iz četrtega odstavka tega člena predpiše minister, pristojen za finance.

56.a člen

(zagotavljanje podatkov o dobavah in pridobivanju blaga znotraj Skupnosti)

(1) Vsak davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v Skupnost oziroma pridobiva blago znotraj Skupnosti, mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor pravilnosti in pravočasnosti obračunavanja DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi posebno evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, iz ozemlja Slovenije v drugo državo članico za namene transakcij iz četrte, pete in šeste alineje 7.a člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke o blagu, ki ga pridobi iz druge države članice od davčnega zavezanca, identificiranega za DDV v tej drugi državi članici, ali druge osebe za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena storitev v skladu s 3.c) ali 3.d) točko drugega odstavka 17. člena tega zakona.

57. člen

(hramba dokumentacije)

(1) Davčni zavezanec je dolžan hraniti vso prejeto in izdano dokumentacijo, še posebej pa: prejete in izdane račune, dokumente o popravkih računov, dokumente o opravljenem izvozu in uvozu, finančno dokumentacijo, dokumente, na podlagi katerih je uveljavljal oprostitve DDV, obračune DDV in vse druge knjigovodske listine, ki se kakorkoli nanašajo na promet blaga in storitev oziroma na uvoz blaga in so pomembne za obračunavanje in plačevanje DDV, najmanj deset let po poteku leta, na katero se te listine nanašajo.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, je davčni zavezanec dolžan dokumentacijo, ki se nanaša na obdavčevanje nepremičnin po tem zakonu, hraniti najmanj 20 let po poteku leta, na katero se nanaša.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, so davčni zavezanci iz prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena dolžni hraniti vse dokumente, ki so jim bili izdani v povezavi s prometom blaga oziroma storitev, ki jim je bil opravljen ter uvozom blaga.

(4) Davčni zavezanec lahko dokumentacijo iz tega člena hrani tudi v elektronski obliki, če je v obdobju iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena davčnemu organu zagotovljen dostop do tako shranjenih podatkov brez povzročanja neupravičenih dodatnih stroškov in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– podatki, vsebovani v elektronskem dokumentu ali zapisu, so dosegljivi in primerni za kasnejšo uporabo, in

– podatki so shranjeni v obliki, v kateri so bili oblikovani, poslani ali prejeti, in

– iz shranjenega elektronskega sporočila je mogoče ugotoviti, od kod izvira, komu je bilo poslano ter čas in kraj njegovega pošiljanja ali prejema, in

– uporabljena tehnologija in postopki v zadostni meri onemogočajo spremembo ali izbris podatkov, oziroma obstaja zanesljivo jamstvo glede nespremenljivosti podatkov oziroma sporočil.

XVI. IDENTIFIKACIJA ZA NAMENE DDV

58. člen

(obveznost prijavljanja in identifikacija za namene DDV)

(1) Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti začetek opravljanja dejavnosti. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z opravljanjem dejavnosti in prenehanje opravljanja dejavnosti. Davčni organ lahko davčnemu zavezancu dovoli ali pa od njega zahteva, da predloži prijavo v elektronski obliki preko elektronskih sredstev. Pogoje za predložitev prijave v elektronski obliki predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, in pridobiva blago znotraj Skupnosti, ki ni predmet obdavčitve v skladu z drugim odstavkom 11.a člena tega zakona, davčnemu organu prijaviti, da pridobiva blago znotraj Skupnosti, če pogoji za neobdavčitev, določeni v drugem odstavku 11.a člena tega zakona, niso več izpolnjeni.

(3) Vsebinsko in obliko prijave po tem členu predpiše minister, pristojen za finance.

59. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ identificira s posamično identifikacijsko številko za DDV:

– vse davčne zavezance, ki na ozemlju Slovenije dobavljajo blago ali opravljajo storitve, od katerih se DDV lahko odbija, razen davčnih zavezancev iz 13.a člena tega zakona

in davčnih zavezancev, ki dobavljajo blago ali opravljajo storitve, za katere je plačnik DDV izključno naročnik ali prejemnik blaga ali storitev;

– vse davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in pridobivajo blago, ki je predmet obdavčitve znotraj Skupnosti in vse davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, in se odločijo, da so njihove pridobitve znotraj Skupnosti predmet obdavčitve v skladu s četrtem odstavkom 11.a člena tega zakona;

– vse davčne zavezance, ki na ozemlju Slovenije pridobivajo blago znotraj Skupnosti zaradi njihovih transakcij, ki so povezane z opravljanjem dejavnosti iz drugega odstavka 13. člena tega zakona, ki jih opravijo izven ozemlja Slovenije.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s prefiksom SI.

XVII. NADZOR NAD OBRAČUNAVANJEM IN PLAČEVANJEM DDV

60. člen

(nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem DDV)

(1) Obračunavanje in plačevanje DDV nadzoruje davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek in z zakonom, ki ureja davčno službo. Obračunavanje in plačevanje DDV od prevoznih storitev v mednarodnem prometu lahko v skladu s predpisom iz drugega odstavka 66. člena tega zakona nadzoruje tudi carinski organ.

(2) Davčni organ in davčni zavezanec praviloma izmenjujeta podatke v elektronski obliki.

(3) Če davčni zavezanec ne predloži obračuna DDV ali ga predloži v nepopolni obliki ali če davčni organ ugotovi, da davčna obveznost ni pravilno obračunana, kot tudi glede zamudnih obresti, pravnih sredstev in vseh vprašanj postopka in pristojnosti davčnega organa, ki niso določena s tem zakonom, se uporablja zakon, ki ureja davčni postopek in zakon, ki ureja davčno službo.

(4) Pri uvozu blaga nadzoruje obračunavanje in plačevanje DDV carinski organ v skladu s carinskimi predpisi, kot da bi bil DDV uvozna dajatev.

XVIII. KAZENSKKE DOLOČBE

61. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 300.000 do 10.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. ne prihlasi oziroma ne prihlasi pravočasno izbire za obračunavanje DDV (četrti odstavek 11.a člena in tretji odstavek 45. člena);

2. ne prihlasi oziroma ne prihlasi pravočasno izbire kraja dobave (četrti odstavek 15.a člena);

3. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (38. člen);

4. ne poroča oziroma ne poroča o dobavah blaga znotraj Skupnosti v predpisanem obdobju, oziroma ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku kvartalnega poročila z izkazanimi dobavami blaga znotraj Skupnosti (39.a in 39.b člen);

5. v kvartalnem poročilu ne izkaže predpisanih podatkov (tretji odstavek 39.b člena);

6. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 52.i člena);

7. v prijavi davčnemu organu ne predloži predpisanih podatkov za identifikacijo (drugi odstavek 52.i člena);

8. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku posebnega obračuna DDV, oziroma v obračunu ne izkaže predpisanih podatkov (52.k člen);

9. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 58. člena);

10. davčnemu organu ne prijavi, da pridobiva blago znotraj Skupnosti (drugi odstavek 58. člena);

11. davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV (četrti odstavek 58. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Oseba iz petega odstavka 46. člena tega zakona se kaznuje za prekršek z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev, če ne sestavi obračuna pavšalnega nadomestila in ga ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku.

62. člen

(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 500.000 do 30.000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu z 19. oziroma 19.a členom tega zakona;

2. DDV ne obračuna od davčne osnove v skladu z 21. oziroma 21.a členom tega zakona;

3. ne zagotovi, da je izdan račun (33. člen);

4. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (34. in 35. člen);

5. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV (36. in 37. člen);

6. ne plača oziroma ne plača v predpisanem roku DDV (39. člen);

7. nepravilno obračuna znesek vstopnega DDV (40., 40.a, 41., 42. in 43. člen);

8. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija vstopni DDV v nasprotju s 45. členom tega zakona;

9. ne obračunava DDV v skladu s 47. členom tega zakona;

10. kot preprodajalec rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin ne obračuna DDV v skladu z 48. do 50.c in 52.a členom tega zakona;

11. kot dražitelj ne obračuna DDV v skladu z 51., 52. in 52.a členom tega zakona;

12. na računih izkazuje DDV (50.c člen, peti odstavek 52. člena);

13. na računu ne navede ceno, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve ter posredne stroške nabave (peti odstavek 52. člena);

14. na dokumentu ne navede ločeno ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije (šesti odstavek 52. člena);

15. ne vodi evidenc o transakcijah z investicijskim zlatom oziroma ne zagotavlja hranjenja dokumentacije v predpisanem roku (52.f člen);

16. ne predloži obračuna in ne plača DDV od elektronsko dobavljenih storitev v predpisanem roku in na predpisan način (52.k in 52.l člen);

17. ne vodi evidenc o transakcijah v okviru posebne ureditve za davčne zavezance, ki nimajo sedeža, ki opravljajo elektronske storitve, oziroma je ta evidenca nepopolna ali nenatančna (52.n člen);

18. ne zagotavlja hranjenja evidenc o elektronsko opravljenih storitvah v predpisanem roku hranjenja (52.n člen);

19. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 56. oziroma 56.a člena tega zakona, oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

20. ne vodi knjige prejetih in izdanih računov ter drugih evidenc (četrti in peti odstavek 56. člena in 56.a člen);

21. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (57. člen).

(2) Z globo od 50.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

63. člen

(črtan)

64. člen

(zastaranje postopka o prekršku)

Postopek o davčnem prekršku ni dopusten, ko potečejo tri leta od dneva, ko je bil prekršek storjen, v nobenem primeru pa ni več mogoč, ko poteče šest let od dneva storitve prekrška.

XIX. POSEBNE DOLOČBE

65. člen

(pooblastilo vladi)

(1) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni tolarške zneske iz 2. točke drugega odstavka 5. člena, 6. točke 29. člena, petega odstavka 42. člena ter prvega in drugega odstavka 45. člena tega zakona, če se pomembneje spremeni razmerje tolarja proti EVRO po tečaju Banke Slovenije ali če se spremenijo predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko spremeni pavšalno nadomestilo iz tretjega odstavka 46. člena tega zakona, če se pomembneje spremenijo pogoji gospodarjenja ali če se spremenita stopnji DDV.

(3) Z zakonom o izvrševanju proračuna se lahko stopnji DDV po tem zakonu povečata ali zmanjšata do 15%.

66. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitve predpiše minister, pristojen za finance.

Zakon o davku na dodano vrednost – ZDDV (Uradni list RS, št. 89/98) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XX. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

67. člen

(kazni za davčne prekrške, storjene v obdobju do 31. decembra 1999)

(1) Ne glede na določbe 61. člena tega zakona se v obdobju do 31. decembra 1999 posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 100.000 do 4.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo od 500.000 do 6.000.000 tolarjev, če:

1. kupcu blaga oziroma naročniku storitve ne izroči računa (drugi odstavek 35. člena);

2. ne predloži oziroma ne predloži v predpisanem roku obračuna DDV (38. člen);

3. nepravočasno vloži prijavo za obdavčitev po posebni ureditvi (sedmi odstavek 48. člena);

4. davčnemu organu ne sporoči, kdaj se njegova dejavnost prične, spremeni ali preneha (prvi odstavek 58. člena);

5. ne vloži prijave za registracijo v predpisanem roku (tretji in četrti odstavek 58. člena ter drugi odstavek 76. člena);

6. na dan 30. junija 1999 ne popiše izdane, neplačane račune in jih ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku (73. člen);

7. na dan 30. junija 1999 ne popiše blaga na zalogi, ne določi novih prodajnih cen ter ne predloži davčnemu organu popisnih listov in drobno-prodajnih cen v predpisanem roku (prvi in drugi odstavek 74. člena);

8. na dan 30. junija 1999 ne popiše zalog brezalkoholnih pijač in piva, mineralnih vod, sadnih sokov in sadnih napitkov ter alkoholnih pijač in vinskega destilata po prodajnih cenah s posebej izkazanim prometnim davkom, ter popisne liste ne predloži davčnemu organu v predpisanem roku (prvi odstavek 75. člena);

9. na dan 30. junija 1999 ne popiše zalog tobačnih izdelkov, ne predloži popisnih listov davčnemu organu v predpisanem roku ter ne prodaja zalog tobačnih izdelkov po zatečenih cenah (tretji odstavek 75. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se za prekrške iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

68. člen

(kazni za davčne prekrške, storjene v obdobju do 31. decembra 1999)

(1) Ne glede na določbe 62. člena tega zakona se v obdobju do 31. decembra 1999 posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti, kaznuje za prekršek z denarno kaznijo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev, pravna oseba pa z denarno kaznijo od 500.000 do 8.000.000 tolarjev, če:

1. DDV ne obračuna takrat, ko nastane obveznost v skladu z 19. členom tega zakona;

2. DDV ne obračuna od osnove v skladu z 21. členom tega zakona;

3. ne izda računa in če ne obdrži kopije računa (prvi odstavek 33. člena);

4. na računu ne izkaže predpisanih podatkov (34. in 35. člen);

5. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV (36. in 37. člen);

6. nepravilno obračuna znesek vstopnega DDV (40., 41., 42., 43. in 44. člen);

7. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV ter odbija vstopni DDV v nasprotju s 45. členom tega zakona;

8. ne obračunava DDV v skladu s 47. členom tega zakona;

9. kot preprodajalec rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk in starin, ne obračuna DDV v skladu z 48., 49. in 50. členom tega zakona;

10. kot dražitelj ne obračuna DDV v skladu z 51. in 52. členom tega zakona;

11. na računih izkazuje DDV (deseti odstavek 48. člena, peti odstavek 52. člena);

12. na računu ne navede ceno, doseženo na dražbi, davke in druge dajatve ter neposredne stroške nabave (peti odstavek 52. člena);

13. na dokumentu ne navede ločeno ceno, doseženo na dražbi, zmanjšano za znesek provizije (šesti odstavek 52. člena);

14. v svojem knjigovodstvu ne zagotovi podatkov iz 56. člena tega zakona oziroma jih ne zagotovi za predpisano obdobje;

15. ne vodi knjige prejetih in izdanih računov ter drugih evidenc (četrti in peti odstavek 56. člena);

16. ne hrani poslovnih knjig in druge dokumentacije v predpisanem roku (57. člen);

17. ne obračuna in plača DDV v skladu s tretjim odstavkom 59. člena tega zakona;

18. na dan 30. junija 1999 kupcem ne obračuna vrednost dobavljenega blaga in opravljenih storitev (prvi odstavek 71. člena);

19. ne plača prometnega davka na način in v predpisanih rokih (drugi odstavek 72. člena);

20. ne plača zneska prometnega davka, vsebovanega v neplačanih terjatvah na dan 30. junija 1999, do 31. decembra 1999 (tretji odstavek 72. člena).

(2) Z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

69. člen

(vračilo DDV v obdobju do 30. junija 2000)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 53. člena tega zakona se v obdobju do 30. junija 2000 razlika davka vrne davčnemu zavezanecu ne prej kot v 30 dneh, vendar ne pozneje kot v 90 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(2) Davčnemu zavezanecu, ki ne prejme razlike davka v roku iz prejšnjega odstavka, pripadajo obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja obrestno mero zamudnih obresti, od prvega dneva po poteku 90 dni.

70. člen

(proste carinske prodajalne in nižja stopnja DDV v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbo četrtega odstavka 32. člena tega zakona, je do polnopravnega članstva Slovenije v Evropski uniji oproščeno plačila DDV tudi blago, ki se v dovoljenih količinah prodaja potnikom v prostih carinskih prodajalnah na mednarodnih cestnih mejnih prehodih, razen če je z mednarodno pogodbo drugače določeno.

(2) Ne glede na določbe 25. člena tega zakona se do 1. januarja 2003 od vina obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5%.

(3) Ne glede na določbe 6. točke 25. člena tega zakona se do članstva Slovenije v Evropski uniji obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% tudi od drugih nosilcev besede, slike in zvoka.

(4) Ne glede na določbo 11. točke 25. člena tega zakona se do 31. decembra 2007 obračunava in plačuje DDV po stopnji 8,5% od stanovanj, stanovanjskih in drugih objektov, namenjenih za trajno bivanje, ter delov teh objektov, ki niso del socialne politike, vključno z gradnjo in popravili le-teh.

71. člen

(obračun opravljenega prometa blaga in storitev na dan 30. 6. 1999)

(1) Dobavitelji blaga in storitev morajo na dan 30. junija 1999 obračunati vrednost dobavljenega blaga in opravljenih storitev in jih zaračunati kupcem. Obveznost se nanaša tudi na storitve podizvajalcev glavnim izvajalcem storitev.

(2) Če se po 1. juliju 1999 sestavlja obračun v primerih iz prejšnjega odstavka, v katerem se izkazuje celotna vrednost dobavljenih proizvodov ali opravljenih storitev, je davčna osnova za izračun DDV le vrednost, zaračunana za obdobje po 1. juliju 1999.

(3) Davčna osnova po prejšnjem odstavku se zmanjša tudi za predplačila, plačana do 30. junija 1999, ki se nanašajo na dobavo investicijske opreme in izgradnjo nepremičnin ter storitev, ki bo opravljena po 1. juliju 1999, če je bil od predplačil obračunan in plačan davek od prometa proizvodov in storitev po zakonu o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, 9/92 – popr., 12/93 – odločba US, 71/93, 16/96, 57/97, 3/98 in 35/98).

(4) Računi, ki so bili izstavljeni in za katere niso bile opravljene dobave blaga oziroma opravljene storitve do 30. junija 1999, se razveljavijo.

(5) Dobavitelji, ki blago in storitve dobavljajo postopno in za dobave izdajajo zaporedne račune, za dobave in zaračunane akontacije do 30. junija 1999, obračunajo davek od prometa proizvodov oziroma storitev po zakonu o prometnem davku.

72. člen

(končni obračun davka od prometa proizvodov in storitev in roki za plačilo davka od prometa proizvodov in storitev)

(1) Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku sestavijo za obdobje od 1. januarja 1999 do 30. junija 1999 končni obračun davka od prometa proizvodov in storitev in ga predložijo davčnemu organu do 20. avgusta 1999.

(2) Davek od prometa proizvodov oziroma davek od prometa storitev, za katerega je nastala obveznost za obračun do 30. junija 1999, se plača v rokih in na način, kot je določeno za plačilo davka po končnem obračunu.

(3) Znesek prometnega davka, vsebovan v neplačanih terjatvah na dan 30. junija 1999, ki ni bil plačan na podlagi končnega obračuna prometnega davka za obdobje januar-junij 1999, se plačuje ob poplačilu terjatev, v petih dneh po prejemu plačila, vendar najkasneje do 30. junija 2000.

73. člen

(popis izdanih neplačanih računov)

Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku morajo na dan 30. junija 1999 popisati izdane neplačane račune in predplačila, v katerih je obračunan davek od prometa proizvodov za dobavljene proizvode oziroma davek od prometa storitev za opravljene storitve, in jih predložiti davčnemu organu pri predložitvi dokončnega obračuna prometnega davka za obdobje januar-junij 1999.

74. člen

(popis blaga v trgovini na drobno)

(1) Zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku, ki opravljajo dejavnost trgovine na drobno, morajo na dan 30. junija 1999 popisati blago na zalogi, ki ga vodijo po prodajnih cenah z vračunanim davkom od prometa proizvodov in storitev ter stornirati obračunani prometni davek v zalogah.

(2) Zavezanci iz prejšnjega odstavka za blago iz prejšnjega odstavka določijo prodajno ceno brez prometnega davka in na tako ugotovljeno prodajno ceno obračunajo DDV po določbah tega zakona. Če pri tem pride do povečanja drobnoprodajnih cen, morajo zavezanci popisne liste zalog in drobnoprodajnih cen, predložiti pristojnemu davčnemu organu do 10. julija 1999.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka, ki niso zavezanci za DDV, predložijo obračun DDV do 31. julija 1999 in plačajo obračunani DDV do 31. avgusta 1999.

(4) Spremembe drobnoprodajnih cen nadzoruje tržna inšpekcija v skladu z zakonom.

75. člen

(popis določenega blaga v trgovini na drobno in gostinstvu)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena morajo zavezanci za davek po zakonu o prometnem davku, ki so zavezanci za DDV in opravljajo trgovsko in gostinsko dejavnost, na dan 30. junija 1999 popisati zaloge brezalkoholnih pijač in piva iz tarifne številke 1, mineralnih vod iz tarifne številke 2, sadnih sokov in sadnih napitkov iz tarifne številke 3 ter alkoholnih pijač in vinskega destilata iz tarifne številke 7 tarife davka od prometa proizvodov, ki je sestavni del zakona o prometnem davku, po nabavnih cenah. Od popisanih zalog navedenih pijač morajo izkazati prometni davek, vključen v nabavni ceni, ne more ugotoviti, se vključen prometni davek ugotovi po preračunanih stopnjah, izračunanih na podlagi stopenj v zakonu o prometnem davku. Popisne liste zalog

z izkazanim prometnim davkom morajo ti davčni zavezanci predložiti davčnemu organu do 10. julija 1999.

(2) Prometni davek, izkazan v zalogah iz prejšnjega odstavka, se šteje za vstopni DDV po tem zakonu. Zavezanci imajo pravico do odbitka tega davka in sicer sorazmerno opravljenemu prometu, nimajo pa na tej podlagi pravice do vračila.

(3) Zavezanci iz prvega odstavka tega člena morajo na dan 30. junija 1999 popisati zaloge tobačnih izdelkov iz tarifne številke 6 tarife davka od prometa proizvodov in popis zalog predložiti davčnemu organu do 10. julija 1999. Zaloge tobačnih izdelkov, ugotovljene na dan 30. junija 1999, se morajo prodajati po zatečenih cenah nadzoruje tržna inšpekcija v skladu z zakonom.

76. člen

(prijave za registracijo za DDV)

(1) Osebe iz 13. člena tega zakona postanejo davčni zavezanci po določbah tega zakona, če so v letu 1998 dosegli promet, večji od 5.000.000 tolarjev oziroma katastrski dohodek kmetijskih in gozdnih zemljišč večji od 1.500.000 tolarjev.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo najkasneje do 31. marca 1999 predložiti davčnemu organu prijavo za registracijo, razen kmetov, ki jih davčni organ uvrsti med davčne zavezance po uradni dolžnosti.

(3) Davčni organ izda osebam iz prejšnjega odstavka potrdilo o registraciji najkasneje do 31. maja 1999, drugim osebam pa do 30. junija 1999.

77. člen

(odložitev uporabe 41. člena)

Ne glede na določbe 41. člena tega zakona, se do 31. decembra 1999, odbitni delež vstopnega DDV določa na podlagi dejanskih podatkov o opravljenem prometu blaga oziroma storitev, od katerega se obračunava in plačuje DDV.

78. člen

(uporaba 43. člena)

43. člen tega zakona se ne uporablja za blago na zalogi, ki je bilo nabavljeno pred 1. julijem 1999.

79. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Zakon o prometnem davku (Uradni list RS, št. 4/92, 9/92 – popravek, 12/93 – odločba US, 71/93, 16/96, 57/97, 3/98 in 35/98);

2. Zakon o posebnem prometnem davku od izvoznih storitev (Uradni list RS, št. 45/95);

3. Pravilnik o uporabi zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 6/92, 8/92, 29/92, 39/93, 37/95 – odločba US in 5/97 – odločba US);

4. Odredba o ortopedskih pripravah in rehabilitacijskih pripomočkih (Uradni list RS, št. 6/92);

5. Odredba o zdravilih, od katerih se ne plača prometni davek (Uradni list RS, št. 6/92);

6. Odredba o proizvodih, ki spadajo med turistično propagandne in informativne publikacije (Uradni list RS, št. 6/92);

7. Odredba o proizvodih, ki spadajo med kmetijsko mehanizacijo, naprave in drugo opremo, kmetijska orodja za primarno obdelavo zemljišča ter nadomestne dele za to opremo in naprave (Uradni list RS, št. 6/92, 27/92, 49/93 in 21/95);

8. Odredba o davčnih evidencah in načinu obračuna prometnega davka pri zavezancih, ki poslovnih knjig ne vodijo po sistemu dvostavnega knjigovodstva (Uradni list RS, št. 6/92);

9. Odlok o spremembi stopnje davka od prometa električne energije (Uradni list RS, št. 11/92);

10. Sklep o izdaji enotne menične golice (Uradni list RS, št. 20/92);

11. Navodilo o postopku pri obračunavanju in plačevanju prometnega davka od meničnih golic (Banka Slovenije, Oddelek za gotovinsko poslovanje, navodilo 05-1734/92-MJ-03);

12. Odredba o kontrolnih listkih za označevanje tobačnih izdelkov (Uradni list RS, št. 42/92);

13. Navodilo o načinu izdajanja mnenja, da posamezne barve za fasade, zidove, okna in vrata ne vsebujejo škodljivih snovi (Uradni list RS, št. 39/92);

14. Uredba o določitvi zneska davka iz tarifne številke 6 tarife davka od prometa proizvodov (Uradni list RS, št. 54/98);

15. Sklep o uskladitvi zneska iz prvega odstavka 67. člena zakona o prometnem davku (Uradni list RS, št. 37/95);

16. tretji odstavek 11. člena in drugi odstavek 14. člena Pravilnika o znaku dobra igrača (Uradni list RS, št. 29/96);

17. Uredba o spremembi stopenj davka od prometa določenih naftnih derivatov (Uradni list RS, št. 51/98), uporablja pa se še do 30. junija 1999.

80. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. julija 1999, razen določb 71., 72., 73., 74., 75. in 76. člena tega zakona, ki se uporabljajo od dneva uveljavitve zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-A (Uradni list RS, št. 30/01) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

7. člen

(1) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(2) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko trimesečje in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko trimesečje ali koledarski mesec, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(3) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarsko trimesečje in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(4) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarski mesec in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko trimesečje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje.

(5) Davčni zavezanci, ki so pred uveljavitvijo tega zakona vlagali obračune DDV za koledarski mesec in je v skladu s 1. členom tega zakona njihovo davčno obdobje koledarsko polletje, vlagajo obračune v skladu s 1. členom tega zakona za davčna obdobja od 1. julija 2001 dalje ter vložijo skupni davčni obračun za davčna obdobja od maja do junija 2001.

(6) Davčni zavezanci iz tega člena vlagajo obračune DDV za davčna obdobja pred 1. majem 2001 v skladu s predpisi, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona.

8. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-B (Uradni list RS, št. 67/02) vsebuje naslednjo prehodno in končni določbi:

PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

47. člen

Davčni zavezanec, katerega davčno obdobje, določeno v skladu s tretjim odstavkom 36. člena zakona, ne poteče na dan pred dnevom, ko se začne uporabljati ta zakon, vloži obračun DDV po poteku davčnega obdobja v skladu s drugim odstavkom 38. člena zakona, mora pa obračunu priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do začetka uporabe tega zakona ter na del davčnega obdobja po začetku uporabe tega zakona.

48. člen

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati 41. člen Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2002 in 2003 (Uradni list RS, št. 103/01).

(2) Če je davčni zavezanec opravil del prometa blaga ali storitve pred 1. januarjem 2002, del pa po tem datumu, obračuna DDV za celoten promet blaga ali storitve po stopnjah, ki so v veljavi na dan 1. januarja 2002, razen če je na dan 31. decembra 2001 opravil obračun že dobavljenega blaga in opravljenih storitev ter obračunal DDV po stopnjah, ki veljajo 31. decembra 2001.

(3) Računi, ki so bili izdani pred 1. januarjem 2002, nanašajo pa se na promet blaga in storitev, ki bo opravljen 1. januarja ali kasneje, se razveljavijo.

49. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od prvega dne drugega meseca, ki sledi mesecu, v katerem je zakon uveljavljen, razen določb 14. in 15. člena tega zakona, v delu, ki se nanaša na višino stopnje, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-C (Uradni list RS, št. 101/03) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

66. člen

(prehodni režim za uvoženo blago)

(1) Ta člen ureja obdavčitev blaga, ki je uvoženo v Slovenijo iz Skupnosti ali iz novih držav članic pred datumom pristopa k Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: pristop), vendar do vključno 30. aprila 2004 ni bilo sproščeno v prost promet.

(2) Za izvajanje tega člena imajo naslednji izrazi naslednji pomen:

– »Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti pred 1. majem 2004, kot je definirano v zakonodaji Evropske skupnosti oziroma v 1. členu tega zakona,

– »nove države članice« pomeni ozemlje držav, ki so pristopile k Evropski skupnosti s pogodbo, ki je bila podpisana 16. aprila 2003,

– »razširjena Skupnost« pomeni ozemlje držav članic Evropske skupnosti po pristopu novih držav članic.

(3) Če je bilo blago uvoženo na ozemlje Slovenije pred datumom pristopa in je bil za to blago začet postopek začasnega uvoza s popolno oprostitvijo plačila dajatev ali eden od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona, ki do datuma pristopa še ni bil zaključen, se to blago, dokler ni za-

ključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(4) Če je bil za blago pred datumom pristopa začet carinski tranzitni postopek, ki ni bil zaključen do datuma pristopa, se to blago, dokler ni zaključen omenjeni postopek, obravnava po dosedanjih predpisih o DDV.

(5) Če se v postopku ugotovi, da je blago v prostem prometu v Sloveniji ali znotraj Skupnosti, se kot uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona šteje tudi:

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz postopka začasnega uvoza, ki je bil v skladu s pogoji iz drugega odstavka tega člena začet pred datumom pristopa;

– odstranitev, vključno z nezakonito odstranitvijo blaga iz enega od postopkov iz prvega odstavka 32. člena zakona, ki je bil v skladu s pogoji iz tretjega odstavka tega člena začet pred datumom pristopa;

– zaključek postopka iz četrtega odstavka tega člena, ki se je začel pred datumom pristopa v eni od novih držav članic z namenom, da davčni zavezanec v okviru svoje dejavnosti dobavi blago za plačilo v tej državi članici pred datumom pristopa;

– vsaka nepravilnost ali kršitev, ki je zagrešena med tranzitnim postopkom iz četrtega odstavka tega člena, vendar le, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnje alineje.

(6) Če prejemnik blaga, ki mu je dobavljeno pred datumom pristopa v eni od novih držav članic ali znotraj Skupnosti, uporablja to blago po datumu pristopa v Sloveniji, se ta uporaba šteje za uvoz blaga v smislu 1. točke 11. člena zakona, vendar le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– dobava tega blaga je bila oproščena DDV ali bi bila oproščena DDV v skladu določbami, ki so enakovredne določbam 1. ali 2. točke 31. člena zakona;

– blago ni bilo uvoženo v Slovenijo pred datumom pristopa.

(7) V primerih iz petega odstavka tega člena se kot kraj uvoza šteje država članica, na območju katere se zaključijo postopek, ki je bil začet pred datumom pristopa.

(8) Ne glede na 20. člen zakona se uvoz blaga v smislu četrtega in petega odstavka tega člena zaključijo, ne da bi zaradi tega nastal obdavčljivi dogodek, če:

– je uvoženo blago ponovno izvoženo iz razširjene Skupnosti ali

– je uvoženo blago iz prve alineje petega odstavka tega člena vrnjeno v državo članico, iz katere je bilo izvoženo, vendar le, če je blago vrnjeno osebi, ki je prvotno izvozila blago. Ta določba ne velja za prevozna sredstva;

– so prevozna sredstva, začasno uvožena v skladu s prvo alinejo petega odstavka tega člena, pridobljena ali uvožena pred datumom pristopa in obdavčena v skladu s splošnimi predpisi o obdavčevanju v novi državi članici ali državi članici Skupnosti, oziroma niso bila predmet oprostitve ali povračila DDV zaradi izvoza.

Šteje se, da je pogoj iz te alineje izpolnjen, če je bilo prevozno sredstvo prvič uporabljeno pred 1. majem 1996, ali če je znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati zaradi uvoza, nižji od 2500 tolarjev.

67. člen

(izvajanje 2. točke drugega odstavka 11.a člena)

V letu 2004 se kot vrednost nabav iz 2. točke drugega odstavka 11.a člena zakona upošteva vrednost vseh nabav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz carinskih deklaracij za sprostitev blaga v prost promet v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost nabav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca.

68. člen

(izvajanje četrtega odstavka 58. člena)

(1) Vsakemu davčnemu zavezancu, ki je pred 1. majem 2004 prejel odločbo o vpisu zavezanosti za DDV v davčni register, mora davčni organ do 1. maja 2004 po uradni dolžnosti izdati identifikacijsko številko za DDV.

(2) Šteje se, da je davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena identificiran za namene DDV s 1. majem 2004.

69. člen

(izvajanje tretjega odstavka 15.a člena)

V letu 2004 se vrednost dobav iz tretjega odstavka 15.a člena zakona določi z upoštevanjem skupne vrednosti dobav posameznega davčnega zavezanca, ugotovljena na podlagi podatkov iz njegovih carinskih deklaracij za izvoz oziroma ponovni izvoz blaga v Slovenijo v letu 2003 oziroma od 1. januarja do vključno 30. aprila 2004. Za obdobje po 1. maju 2004 se vrednost dobav ugotavlja na podlagi podatkov iz knjigovodstva davčnega zavezanca o dobavah blaga v Slovenijo.

70. člen

(izvajanje tretjega odstavka 36. člena)

Davčni zavezanec, za katerega je v skladu s tretjim odstavkom 36. člena zakona predpisano davčno obdobje koledarsko polletje ali koledarsko trimesečje, ki bo po 1. maju 2004 pridobil oziroma dobavljal blago znotraj Skupnosti, mora obračunu DDV priložiti ločene podatke o davčni obveznosti, ki se nanaša na del davčnega obdobja do vključno 30. aprila 2004 in na del davčnega obdobja po 1. maju 2004.

71. člen

(obdobje poročanja)

Za davčnega zavezanca, ki po 1. maju 2004 dobavlja blago davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugih državah članicah, je prvo obdobje poročanja iz 39.a člena zakona obdobje od 1. maja 2004 do 30. junija 2004.

72. člen

(prekrški do 1. januarja 2005)

(1) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 5.000.000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(2) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 61. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 6.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo od 100.000 do 500.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 61. člena zakona.

(3) Do 1. januarja 2005 se oseba iz petega odstavka 46. člena zakona, za prekršek, določen v tretjem odstavku 61. člena zakona, kaznuje z denarno kaznijo od 50.000 do 450.000 tolarjev.

(4) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 300.000 do 12.000.000 tolarjev kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanjem dejavnosti.

(5) Do 1. januarja 2005 se za prekrške, določene v 62. členu zakona, z denarno kaznijo od 1.000.000 do 18.000.000 tolarjev kaznuje pravna oseba, z denarno kaznijo od 200.000 do 1.000.000 tolarjev pa odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz 62. člena zakona.

(6) Določba 65. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2005.

73. člen

(uporaba predpisov)

Do dneva začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 89/98, 17/2000 – odločba US, 30/01, 103/01 – ZIPRS0203, 67/02 in 30/03 – odločba US) ter predpisi izdani na njegovi podlagi.

74. člen

(začetek veljavnosti in uporabe)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. maja 2004, razen določbe 68. člena tega zakona, ki se uporablja od dneva uveljavitve tega zakona.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-D (Uradni list RS, št. 45/04) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(1) Določbe 2. do 6. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. januarja 2005, določbe 7. člena tega zakona pa naslednji dan po objavi potrditve ureditve po zaključenem postopku posvetovanj v skladu s 29. členom Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) s spremembami.

(2) Potrditev iz prejšnjega odstavka objavi v Uradnem listu Republike Slovenije minister, pristojen za finance.

13. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PREDSEDNIK REPUBLIKE**4262. Ukaz o odpoklicu izredne in pooblašene veleposlanice Republike Slovenije na Irskem**

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01 in 78/03) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izredne in pooblašene veleposlanice Republike Slovenije na Irskem**

Odpoklicujem Heleno Drnovšek Zorko, izredno in pooblašeno veleposlanico Republike Slovenije na Irskem.

Št. 001-19-11/04

Ljubljana, dne 30. avgusta 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

4263. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ukrajini

Na podlagi prvega odstavka 107. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00) in prvega odstavka 17. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01 in 78/03) izdajam

U K A Z**o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ukrajini**

Odpoklicujem Andreja Gerenčerja, izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ukrajini s sedežem v Budimpešti.

Št. 001-19-12/04

Ljubljana, dne 30. avgusta 2004.

dr. Janez Drnovšek l. r.
Predsednik
Republike Slovenije

VLADA**4264. Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina**

Na podlagi prvega odstavka 30. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 79/99, 8/00 – popr., 52/02 – ZJA, 110/02 – ZGO-1 in 51/04 – EZ-A) in 3. in 7. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93 in 30/98) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O**o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina****I. SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

Ta uredba ureja način izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina (v nadaljnjem besedilu: dejavnost sistemskega operaterja), zlasti pa določa:

- pravice in obveznosti izvajalcev javne službe;
- organizacijsko zasnovo opravljanja te javne službe;
- način in pogoje zagotavljanja storitev, ki sestavljajo javno službo;
- pravice in obveznosti uporabnikov;
- način financiranja javne službe.

2. člen

Poleg pomenov, določenih v Energetskem zakonu, imajo izrazi v tej uredbi še naslednji pomen:

– distribucijsko omrežje zemeljskega plina: je omrežje plinovodov, ki so funkcionalno zgrajeni na zaključenem geografskem območju, določenim s strani lokalne skupnosti kot območje izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina, in po katerem se izvaja distribucija zemeljskega plina do končnih odjemalcev;

– poslovno občutljiv podatek: je posamezen podatek ali sklop povezanih podatkov, ki kaže na značilnost ali okoliščino gospodarskega poslovanja pravne ali fizične osebe, kot so podatki o cenah, sklenjenih pogodbah in njihovi vsebini, obsegu poslovanja, poslovnih rezultatih in podobno;

– prenosno omrežje zemeljskega plina: je visokotlačno plinsko omrežje od proizvajalca oziroma povezave s sosednjimi prenosnimi omrežji do distribucijskega omrežja ali do uporabnika omrežja;

– priključni plinovod: je del prenosnega omrežja zemeljskega plina, zgrajen z namenom povezave obstoječega prenosnega omrežja z omrežjem ali plinovodi uporabnikov zemeljskega plina;

– priključek: je fizični spoj priključnega plinovoda z omrežjem ali plinovodi uporabnika zemeljskega plina;

– priključitev: je postopek izvedbe priključnega plinovoda oziroma izvedbe povezave med priključnim plinovodom in omrežjem ali plinovodi uporabnika zemeljskega plina;

– proizvodno omrežje: je omrežje, ki je bilo zgrajeno kot sestavni del objekta za pridobivanje zemeljskega plina, ali omrežje, ki se uporablja za transport zemeljskega plina od nahajališča do naprave za oplemenitenje;

– sistemski operater: je izvajalec javne službe dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina;

– uporabnik prenosnega omrežja zemeljskega plina: je pravna ali fizična oseba, ki iz prenosnega omrežja zemeljskega plina odjema ali v to omrežje oddaja zemeljski plin.

3. člen

Gospodarsko javno službo po tej uredbi mora izvajalec opravljati nepretrgano ves čas.

Obveznost začne za izvajalca gospodarske javne službe teči z dnem, ko pridobi pravico in dolžnost opravljati to javno službo in traja ves čas dokler je izvajalec upravičen in dolžan izvajati javno službo.

Izvajalec javne službe po tej uredbi lahko začasno prekine izvajanje javne službe le iz razlogov, ki jih določa Energetski zakon in predpisi oziroma splošni akti za izvrševanje javnih pooblastil, izdani na njegovi podlagi.

4. člen

Sistemski operater je dolžan pri izvajanju javne službe ter pri gradnji in vzdrževanju prenosnega omrežja ravnati v skladu z načelom najboljše dosegljive tehnologije, zlasti s tem, da uporablja take gradbene in tehnične rešitve, ki brez nesorazmernih stroškov v največji možni meri zagotavljajo varnost in zanesljivost delovanja prenosnega omrežja ter varstvo okolja.

II. OPREDELITEV JAVNE SLUŽBE**5. člen**

Gospodarska javna služba dejavnost sistemskega operaterja obsega:

- izvajanje prenosa zemeljskega plina;
- vodenje in obratovanje prenosnega omrežja zemeljskega plina;
- omogočanje priključitve in dostopa do omrežja;
- zagotavljanje vzdrževanja in razvoja omrežja tako, da je zagotovljena dolgoročna zmogljivost omrežja, ki omogoča priključitev in dostop do omrežja;
- zagotavljanje sistemskih storitev;
- ugotavljanje in obračunavanje izravnave odstopanj prevzema in predaje zemeljskega plina od napovedi;
- vzpostavitev in nadzor mehanizmov za upravljanje pretokov in izravnave odstopanj v omrežju, opredeljenih v sistemskih obratovalnih navodilih prenosnega omrežja zemeljskega plina;

- evidentiranje vseh sklenjenih pogodb za oskrbo z zemeljskim plinom;
- pripravo in izvajanje sistemskih obratovalnih navodil in splošnih pogojev za dobavo in odjem;
- napoved porabe zemeljskega plina ter potrebnih virov z uporabo metode celovitega načrtovanja z upoštevanjem varčevalnih ukrepov pri porabnikih.

6. člen

Vodenje in obratovanje prenosnega omrežja obsega zlasti:

- odgovornost za varno in zanesljivo obratovanje prenosnega sistema;
- odgovornost za usklajeno delovanje prenosnega sistema s sosednjimi omrežji;
- zagotavljanje potrebnih podatkov drugim sistemskim operaterjem, z omrežji katerih je omrežje, ki ga upravlja, povezano;
- izvajanje obratovalnih meritev v prenosnem omrežju;
- predlaganje Vladi Republike Slovenije v sprejem akte, ki urejajo nenadno in nepredvideno pomanjkanje zemeljskega plina na trgu in njihovo izvajanje.

III. ORGANIZACIJSKA ZASNOVA IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

7. člen

Za izvajanje javne službe po tej uredbi mora sistemski operater pridobiti koncesijo.

S koncesijo se ne pridobi izključne pravice opravljati javne službe po tej uredbi na območju koncesije.

8. člen

Koncesija se podeli z odločbo v upravnem postopku na zahtevo:

- lastnika prenosnega omrežja;
- osebe, ki ima z lastnikom prenosnega omrežja sklenjeno pogodbo iz 21. člena te uredbe ali izkaže za verjetno, da bo tako pogodbo sklenil po pridobitvi koncesije;
- osebe, ki ima gradbeno dovoljenje za prenosno omrežje oziroma njegov del in izkaže za verjetno, da ga bo zgradil po pridobitvi koncesije.

Plačilo koncesije, določeno v koncesijskem aktu, mora biti odvisno tudi od obsega dejavnosti, ki je predmet koncesije in njenih gospodarskih učinkov ter gospodarskih bremen, ki so povezani z izvajanjem obveznosti javne službe.

9. člen

Sistemski operater ne sme opravljati nobene druge dejavnosti, razen kolikor ni to nujno potrebno za izvrševanje nalog sistema operaterja.

Sistemski operater mora zagotoviti izvajanje upravljaljskih in organizacijskih ukrepov iz drugega odstavka 31.b člena Energetskega zakona in vzpostaviti program ukrepov za doseganje teh ciljev. Sistemski operater mora program po potrebi spremeniti in uskladiti s pripombami in predlogi Javne agencije Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

O programu in izvajanju programa mora sistemski operater poročati agenciji najkasneje do 31. marca za preteklo koledarsko leto.

IV. NAČIN IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

1. Priključitev na prenosno omrežje

10. člen

Sistemski operater je dolžan priključiti na prenosno omrežje vsakega uporabnika prenosnega omrežja zemelj-

skega plina (v nadaljnjem besedilu: uporabnik omrežja), ki izpolnjuje pogoje za priključitev na prenosno omrežje zemeljskega plina, določenimi s predpisi in splošnim akti za izvrševanje javnih pooblastil.

Uporabnika omrežja oziroma odjemalca zemeljskega plina lahko priključi sistemski operater le, če na območju, kjer je ta uporabnik oziroma odjemalec, ni organizirano izvajanje gospodarske javne službe dejavnost sistema operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina, v okviru katere ima na tem območju izvajalec gospodarske javne službe dejavnost sistema operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina posebno ali izključno pravico opravljati to javno službo, ali če sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina zavrne priključitev tega uporabnika oziroma odjemalca zaradi premajhne zmogljivosti distribucijskega omrežja.

Sistemski operater ne sme sistemskim operaterjem distribucijskega omrežja zemeljskega plina v medsebojnih pogodbah določiti prepoved priključitve kateregakoli uporabnika omrežja oziroma odjemalca.

Določbe prvega, drugega in prejšnjega odstavka tega člena veljajo tudi za posrednika, ki v skladu s 73. členom Energetskega zakona oskrbuje odjemalce na zaokroženem gospodarskem območju, ki je obstajalo ob uveljavitvi Energetskega zakona.

Tehnične in druge pogoje za priključitev določajo sistemski obratovalna navodila.

11. člen

Za vsako posamezno priključitev na prenosno omrežje zemeljskega plina ali njeno spremembo mora uporabnik omrežja pridobiti soglasje za priključitev sistema operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina. Uporabnik omrežja mora pridobiti soglasje za priključitev pred začetkom upravnega postopka za umestitev uporabnikovega omrežja ali plinovoda v prostor.

Na enem priključku je lahko priključen le en končni odjemalec ali le en sistemski operater distribucijskega omrežja zemeljskega plina.

Soglasje se izda za vsak priključek, ki izpolnjuje tehnične in druge zahteve, ki so določene s sistemskimi obratovalnimi navodili.

Sistemski operater zavrne izdajo soglasja, če ni izpolnjen pogoj iz drugega odstavka 10. člena te uredbe, če niso izpolnjene tehnične in druge zahteve za priključek, če bi zaradi priključitve prišlo do motnje v delovanju prenosnega omrežja ali če bi sistemskemu operaterju zaradi priključitve nastali nesorazmerno visoki stroški, pa jih vlagatelj zahteve ni pripravljen kriti.

S soglasjem se določijo značilnosti priključitve glede na lokacijo, tehnične in druge značilnosti in da je le za spremembo osnovnih parametrov priključitve potrebno pridobiti novo soglasje.

Dopusten je prenos priključka na drugo osebo tako, da to ne otežuje prometa z nepremičninami ali delovanje trga z zemeljskim plinom.

O izdaji soglasja odloči sistemski operater z odločbo v upravnem postopku, o pritožbi zoper to odločbo pa odloča agencija.

Pred priključitvijo skleneta sistemski operater in uporabnik pogodbo o priključitvi, s katero uredita vsa medsebojna razmerja v zvezi s plačilom priključka, njegovo izvedbo, premoženjska vprašanja v zvezi s priključkom, vzdrževanjem priključka in druga medsebojna razmerja, ki zadevajo priključek in priključitev.

Stroški priključitve so praviloma stroški projektiranja plinovoda, merilno-regulacijskih postaj in morebitnih drugih objektov, stroški pridobivanja upravnih dovoljenj in potrebnih stvarnih pravic ter stroški gradnje. Stroške priključitve nosi sistemski operater, razen nesorazmernih stroškov iz četrtega odstavka tega člena.

12. člen

Uporabnik omrežja lahko odjema oziroma oddaja zemeljski plin iz omrežja oziroma v omrežje le, če ima sklenjeno pogodbo o dostopu do omrežja s sistemskim operaterjem in pogodbeno urejeno izravnavo odstopanj prevzema oziroma predaje zemeljskega plina od napovedi. Odjemalec zemeljskega plina mora imeti tudi sklenjeno pogodbo o dobavi plina.

Sistemski operater ustavi prenos zemeljskega plina uporabniku omrežja iz razlogov, navedenih v 75., 76. in 77. členu Energetskega zakona.

13. člen

Če odjemalec odjema zemeljski plin brez ali mimo zahtevanih ali dogovorjenih merilnih naprav ali če onemogoča pravilno merjenje, je odjemalec dolžan plačati ocenjeno količino zemeljskega plina.

Način ugotavljanja ali ocenitve neupravičenega odjema mora omogočati čimbolj realno oceno neupravičenega odjema in določitev njegovih stroškov.

2. Dostop do prenosnega omrežja

14. člen

Upravičeni odjemalec zemeljskega plina in vsak izvajalec energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina (v nadaljnjem besedilu: upravičenec do dostopa) ima pravico do dostopa do omrežja za izvršitev pogodb o nakupu oziroma prodaji zemeljskega plina, razen če mu je v skladu z Energetskim zakonom in to uredbo dostop zavrnjen.

Glede postopka dostopa do omrežja se za tranzit zemeljskega plina uporabljajo določbe te uredbe in Energetskega zakona, ki urejajo dostop upravičenih odjemalcev do prenosnega omrežja za zemeljski plin. Dostop do omrežja za tranzit ne sme ogroziti potrebnih transportnih zmogljivosti za dobavo zemeljskega plina odjemalcem v Republiki Sloveniji.

Pogodba o dostopu do omrežja se sklene na zahtevo upravičenca do dostopa.

Če sistemski operater v skladu z Energetskim zakonom in to uredbo ne zavrne zahteve za dostop do omrežja je dolžan skleniti pogodbo o dostopu do omrežja.

Sistemski operater je dolžan skleniti pogodbo o dostopu do omrežja tudi v primeru, ko tako odloči agencija v skladu s četrtem odstavkom 32. člena Energetskega zakona na zahtevo upravičenca do dostopa, kateremu je sistemski operater zavrnil dostop do omrežja.

S pogodbo o dostopu do omrežja, ki jo skleneta upravičenec do dostopa in sistemski operater, pridobi upravičenec do dostopa za določen čas zagotovljen dostop do prenosnega omrežja za določeno količino zemeljskega plina oziroma za določeno prenosno kapaciteto zemeljskega plina.

Sklenjene pogodbe o dostopu do omrežja mora sistemski operater nemudoma, najkasneje pa do začetka njihovega izvrševanja, poslati agenciji. Agencija lahko tudi odloči, da se ji posredujejo le določeni bistveni podatki iz teh pogodb, in določi vrste podatkov.

15. člen

Sistemski operater lahko zavrne dostop do omrežja:

- če je to v posameznem primeru nujno za izvajanje obveznosti gospodarske javne službe;
- zaradi premajhnih zmogljivosti prenosnega omrežja;
- zaradi verjetnosti nastopa resnih gospodarskih težav izvajalca energetskih dejavnosti na področju zemeljskega plina zaradi njegovih že sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu zemeljskega plina ali o prenosu zemeljskega plina do prenosnega omrežja, s katerim izvaja javno službo sistemski operater;
- zaradi načela vzajemnosti.

16. člen

Sistemski operater lahko zavrne dostop do omrežja, če bi dostop onemogočil ali otežil dobavo zemeljskega plina gospodinjskim odjemalcem na distribucijskem omrežju.

17. člen

Sistemski operater mora pri odločanju o dostopu do prenosnega omrežja upoštevati pregledne in nepristranske kriterije, kot so: vrstni red prispetja zahtev za dostop do omrežja, sorazmerno zmanjšanje dostopa vsem upravičencem do dostopa, ki zahtevajo dostop, javna dražba in podobno. Te kriterije, ki so lahko za posamezne dele omrežja različni, sistemski operater določi v soglasju z agencijo.

Če tako ob upoštevanju določbe prvega odstavka tega člena določi sistemski operater v soglasju z agencijo, se pri odločanju o zavrnitvi dostopa do omrežja zaradi premajhnih zmogljivosti prenosnega omrežja šteje, da so vloge za dostop do prenosnega omrežja zemeljskega plina, ki jih prejme sistemski operater do vključno 31. oktobra v tekočem letu, prispele istočasno. Sistemski operater razdeli proste prenosne zmogljivosti sistema, ki še niso zasedene s sklenjenimi pogodbami o dostopu, med te uporabnike, v sorazmerju z zahtevanimi količinami.

Če tako ob upoštevanju določbe prvega odstavka tega člena določi sistemski operater v soglasju z agencijo, se vloge za dostop do prenosnega omrežja zemeljskega plina, ki jih prejme sistemski operater po dnevu iz prejšnjega odstavka, obravnavajo po vrstnem redu prispetja vlog, do zasedenosti prenosnih zmogljivosti.

Nov uporabnik ali uporabnik, ki mu je pogodba o dostopu potekla, mora sistemskemu operaterju prenosnega omrežja zemeljskega plina predložiti vlogo za dostop do omrežja najmanj dva meseca pred želenim datumom začetka koriščenja le-tega.

Za nemoteno dobavo plina gospodinjskim odjemalcem mora pri dostopu do omrežja sistemski operater zagotoviti prednost sistemskim operaterjem distribucijskega omrežja zemeljskega plina ali dobaviteljem gospodinjskim odjemalcem zemeljskega plina.

Sistemski operater je dolžan dnevno na svoje stroške objavljati podatke o zasedenosti prenosnega omrežja, ki obsegajo najmanj podatke o celotni tehnično razpoložljivi prenosni kapaciteti, pogodbeno zakupljeni in dejansko razpoložljivi prenosni kapaciteti za vse primerne vstopne in izstopne točke prenosnega omrežja, ki morajo obsegati vsaj 50% vstopne in izstopne prenosne kapacitete omrežja, vključno vse tiste točke, ki predstavljajo več kot 2% prenosne kapacitete omrežja.

18. člen

Če pride do zavrnitve dostopa zaradi premajhnih zmogljivosti prenosnega omrežja, sme upravičenec do dostopa, kateremu je bil dostop zavrnjen, zahtevati povečanje zmogljivosti prenosnega omrežja sistemskega operaterja.

V zahtevi, ki jo pošlje sistemskemu operaterju, mora upravičenec do dostopa navesti zlasti:

- predloge ukrepov za povečanje zmogljivosti omrežja,
- način in dinamiko njihove izvedbe,
- način in pogoje, pod katerimi bo zagotovil sredstva za financiranje teh ukrepov,
- način povrnitve vloženih sredstev ali drug način ureditve razmerij med upravičenim odjemalcem in sistemskim operaterjem glede tega vložka,
- druge bistvene sestavine pogodbe, s katero predlaga ureditev razmerij v zvezi s povečanjem zmogljivosti prenosnega omrežja.

Sistemski operater mora upravičencu, če ta tako zahteva, posredovati podatke, ki jih potrebuje za pripravo zahteve iz prejšnjega odstavka, razen podatkov, katere je dolžan varovati kot zaupne.

Če po pogajanjih o zahtevi upravičenca do dostopa ne pride do soglasja o predlaganem povečanju zmogljivosti prenosnega omrežja, sistemski operater ni dolžan skleniti pogodbe o tem, razen če mu tako ne naloži agencija v skladu s šestim odstavkom 32. člena Energetskega zakona v postopku odločanja o pobudi uporabnika omrežja, ki je vložil zahtevo za sklenitev pogodbe o povečanju zmogljivosti prenosnega omrežja.

19. člen

Vsak izvajalec energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina, ki meni, da bo zaradi posameznega zahtevanega dostopa do omrežja zašel v resne ekonomske ali finančne težave zaradi že sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu zemeljskega plina oziroma o prenosu zemeljskega plina, lahko zahteva od agencije, da tak dostop prepove.

Pri odločanju o razdelitvi prostih prenosnih zmogljivosti po drugem odstavku 17. člena te uredbe mora sistemski operater o predlogu možne razdelitve prenosnih zmogljivosti obvestiti vse osebe, ki so dale vlogo za dostop do omrežja in tudi druge izvajalce energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina. Pri tem jim določi rok, v katerem lahko posamezen izvajalec energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina, ki bi zaradi predlagane razdelitve prenosnih kapacitet zašel v resne ekonomske ali finančne težave zaradi že sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu oziroma prenosu zemeljskega plina, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka. V roku, ki ne sme biti krajši od 10 in ne daljši od 20 dni, sistemski operater ne sme odločiti o razdelitvi prostih prenosnih kapacitet omrežja.

Sistemski operater, ki prejme zahtevo za dostop do omrežja po tretjem odstavku 17. člena te uredbe, mora nemudoma obvestiti izvajalca energetske dejavnosti na področju zemeljskega plina, ki bi lahko zašel v resne ekonomske ali finančne težave zaradi že sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu oziroma prenosu zemeljskega plina, in mu določiti rok, v katerem naj vloži zahtevo iz prvega odstavka tega člena. V roku, ki ne sme biti krajši od 10 in ne daljši od 20 dni, sistemski operater ne sme odločiti o zahtevi za dostop do omrežja.

O vložitvi zahteve iz prvega odstavka tega člena mora vlagatelj v roku iz drugega in prejšnjega odstavka obvestiti sistemskega operaterja, sicer lahko sistemski operater šteje, da zahteva ni vložena. Do odločitve agencije o zahtevi vlagatelja sistemski operater ne sme omogočiti dostopa do omrežja, na katerega se zahteva nanaša.

Pri odločanju o zahtevi po prvem odstavku tega člena mora agencija zlasti upoštevati:

- zagotavljanje konkurenčnega trga z zemeljskim plinom;
- obveznosti javne službe vlagatelja zahteve, zlasti zanesljivost in varnost dobave;
- položaj vlagatelja zahteve na trgu in dejansko stanje konkurence na tem trgu;
- stopnjo resnosti ekonomskih in finančnih težav vlagatelja zahteve oziroma upravičencev do dostopa;
- čas sklenitve dolgoročnih pogodb, ki so morebitni razlog za zavrnitev dostopa;
- možnosti vlagatelja zahteve, da bi resne ekonomske in finančne težave predvidel že ob sklenitvi pogodbe, zlasti upoštevaje splošne težnje odpiranja trga z zemeljskim plinom;
- prizadevanje vlagatelja zahteve za rešitev problema;
- stopnjo povezanosti omrežja sistemskega operaterja z drugimi omrežji.

Šteje se, da ne nastanejo resne ekonomske težave, če zaradi dovoljenega dostopa do omrežja prenos plina za vlagatelja zahteve ne pade pod najmanjšo količino oziroma zmogljivost, ki jo je treba plačati ne glede na odjem oziroma uporabo po dolgoročnih pogodbah, ki so morebitni razlog za zavrnitev dostopa.

Agencija mora o izdaji dokončne odločbe o zavrnitvi dostopa do omrežja nemudoma obvestiti Evropsko Komisijo. Če Komisija v osmih tednih po prejemu obvestila zahteva spremembo ali odpravo dovoljenja, ga agencija po uradni dolžnosti ustrezno spremeni ali odpravi.

Če agencija pri odločanju o zahtevi po prvem odstavku ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za zavrnitev dostopa do omrežja, lahko tak dostop dovoli in zavrne zahtevo iz prvega odstavka tega člena, če hkrati z odločbo, s katero zavrne zahtevo, odloči o tem, da se zaradi dovoljenega dostopa sproščene prenosne zmogljivosti oziroma količine zemeljskega plina, zaradi katerih bi vlagatelj zahteve prišel v resne ekonomske ali finančne težave, prodajo na javni dražbi, ki jo izvede vlagatelj zahteve po navodilih in pod nadzorom agencije. V tem primeru izda odločbo agencija s soglasjem Vlade Republike Slovenije.

Če izkupiček na dražbi prodanih prenosnih zmogljivosti oziroma količin zemeljskega plina ne prepreči resnih ekonomskih ali finančnih težav vlagatelja zahteve, ima vlagatelj pravico do povračila razlike med izkupičkom dražbe in stroški, ki izhajajo iz neizpolnjevanja obveznosti že sklenjenih dolgoročnih pogodb o nakupu oziroma prenosu zemeljskega plina. Razlika se povrne iz dodatka k omrežnini za sprostitev dolgoročnih prenosnih zmogljivosti za prenos zemeljskega plina.

V postopku odločanja o izdaji dovoljenja za zavrnitev dostopa do omrežja po tem členu imata sistemski operater in upravičenec do dostopa, na katerega se nanaša sporni dostop do omrežja, položaj stranke.

20. člen

Sistemski operater lahko zavrne dostop tudi zaradi vzajemnosti, če upravičen odjemalec iz druge države, ki zahteva dostop do omrežja, ni upravičen odjemalec v tej drugi državi in v Republiki Sloveniji.

Agencija naloži sistemskemu operaterju sklenitev pogodbe o dostopu na zahtevo upravičenca do dostopa, kateremu je bil dostop do omrežja zavrnjen zaradi načela vzajemnosti:

- če oceni, da s tem ne bo prišlo do neravnotežja v odpiranju trga z zemeljskim plinom v Republiki Sloveniji in državi prodajalca, od katerega namerava upravičeni odjemalec kupiti plin,
- če to poveča zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom v Republiki Sloveniji, ali
- če tako zahteva Evropska Komisija v skladu s predpisom te skupnosti.

3. Urejanje razmerij z lastnikom prenosnega omrežja

21. člen

Sistemski operater, ki prenaša več kot 75% zemeljskega plina, porabljenega v Republiki Sloveniji, mora imeti za izvajanje javne službe po tej uredbi v svoji lasti potrebno infrastrukturo (prenosno omrežje), razen v primeru, če je to omrežje v lasti Republike Slovenije.

Če sistemski operater, razen sistemskega operaterja iz prvega odstavka tega člena, ni lastnik prenosnega omrežja ali njegovega dela, na katerem mora izvajati javno službo dejavnost sistemskega operaterja, mora skleniti z lastnikom prenosnega omrežja pogodbo, s katero uredi vsa vprašanja uporabe tega omrežja za izvajanje nalog sistemskega operaterja.

Sklenjeno pogodbo iz drugega odstavka tega člena mora sistemski operater poslati agenciji.

Če ne pride do sklenitve pogodbe iz drugega odstavka tega člena, pa je prenosno omrežje neogibno potrebno za izvajanje javne službe dejavnost sistemskega operaterja, sistemski operater predlaga državi kot razlastitvenemu upravičencu, da vloži predlog za razlastitev oziroma omejitev lastninske pravice na tem omrežju v skladu s prvim odstavkom 59. člena Energetskega zakona.

Določbe tega člena, ki se nanašajo na lastnika prenosnega omrežja, se nanašajo tudi na vsako osebo, ki ima glede tega omrežja stvarno pravno ali obligacijsko pravico, v okviru katere lahko odloča o njegovi uporabi za izvajanje nalog sistemskega operaterja.

22. člen

Lastnik prenosnega omrežja in sistemski operater v pogodbi iz drugega odstavka 21. člena te uredbe uredita vse medsebojne pravice in obveznosti v zvezi z zagotavljanjem uporabe prenosnega omrežja sistemskemu operaterju, zlasti pa:

- način prevzema prenosnega omrežja v upravljanje in ugotovitve stanja ob njegovem prevzemu;
- obveznosti lastnika omrežja v zvezi z vzdrževanjem prenosnega omrežja in zagotavljanjem odprave napak v omrežju;
- obveznosti lastnika omrežja v zvezi z možnostjo sistemskega operaterja, da sam izvaja posege in dela na omrežju, ki so potrebna za odpravo napak in za vzdrževanje omrežja;
- druge obveznosti lastnika omrežja v zvezi z zagotavljanjem takega stanja prenosnega omrežja, ki omogoča varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje tega omrežja;
- ureditev medsebojnih razmerij glede širitve prenosnega omrežja;
- pravice in obveznosti strank v zvezi z medsebojnim obveščanjem;
- razmerja med strankama v zvezi s prekinitvijo obratovanja prenosnega omrežja;
- najemnino in druga plačila sistemskega operaterja lastniku omrežja za njegovo uporabo, ki jo sistemski operater plačuje iz omrežnine.

23. člen

Lastnik prenosnega omrežja je dolžan dopustiti in omogočiti sistemskemu operaterju izvedbo vseh ukrepov na in v zvezi s prenosnim omrežjem, ki omogočajo varno, zanesljivo in učinkovito vodenje ter obratovanje tega omrežja.

Lastnik zemljišča, na katerem je prenosno omrežje, je dolžan proti pravični odškodnini dopustiti sistemskemu operaterju izvedbo vseh ukrepov na in v zvezi s prenosnim omrežjem, ki omogočajo varno, zanesljivo in učinkovito vodenje ter obratovanje tega omrežja, če ni s pravnim poslom ta pravica zagotovljena drugače.

4. Vzdrževanje prenosnega omrežja

24. člen

Sistemski operater je dolžan investicijsko in tekoče vzdrževati oziroma zagotavljati tekoče vzdrževanje prenosnega omrežja, s katerim izvaja to javno službo tako, da je ves čas ohranjena njegova nezmanjšana funkcionalnost, obratovalna usposobljenost in varnost delovanja. Prenosno omrežje je dolžan tudi ustrezno škodno zavarovati.

25. člen

Sistemski operater mora nemudoma in v najkrajšem možnem času popraviti in odpraviti vse poškodbe in okvare, do katerih pride na prenosnem omrežju.

V ta namen mora sistemski operater organizirati stalno službo, ki mora razpolagati z ustreznim številom usposobljenih ljudi in opremo za takojšnje posege v zvezi z odpravljanjem poškodb in okvar na prenosnem omrežju.

5. Razvoj prenosnega omrežja

26. člen

Sistemski operater je dolžan vsaki dve leti pripraviti za naslednjih deset let oziroma največ za čas trajanja koncesije načrt razvoja prenosnega omrežja na območju, na katerem

izvaja to javno službo, upošteva podatke o zasedenosti omrežja oziroma njihove analize, in ga uskladi z nacionalnim energetskega programom.

Sistemski operater si je dolžan prizadevati za uresničitev načrta razvoja prenosnega omrežja.

27. člen

Načrt razvoja prenosnega omrežja mora sistemski operater takoj po sprejemu posredovati ministru, pristojnemu za energijo.

Če minister, pristojen za energijo, ugotovi, da je načrt razvoja prenosnega omrežja v določenih delih neskladen z nacionalnim energetskega programom, lahko zahteva, da ga sistemski operater v teh delih spremeni.

Sistemski operater si je dolžan prizadevati za vključitev načrta razvoja prenosnega omrežja v prostorske akte, v nasprotnem primeru pa spremeniti načrt razvoja prenosnega omrežja, da se zagotovi usklajenost med prostorskimi akti ter tem načrtom.

28. člen

Pri opravljanju nalog iz 48. člena Energetskega zakona v zvezi z nameravanimi posegi v prostor mora sistemski operater skrbeti za tako stanje prenosnega omrežja, da je omogočeno njegovo varno, zanesljivo in učinkovito obratovanje.

6. Druge določbe o načinu izvajanja javne službe

29. člen

Sistemski operater v okviru izvajanja gospodarske javne službe prenaša zemeljski plin takšne kakovosti, kot ga prevzame na vstopni točki v prenosno omrežje, ki ga vodi in obratuje.

Lastnosti zemeljskega plina so določene v sistemskih obratovalnih navodilih.

Sistemski operater ni dolžan prenesti zemeljskega plina, ki ne ustreza v prejšnjem odstavku navedeni sestavi.

Če sistemski operater ugotovi, da tehnične možnosti omogočajo prenos zemeljskega plina, katerega sestava je po določbah tega člena neustrezna, lahko zemeljski plin prenese le ob hkratnem zagotavljanju ustrezne kakovosti zemeljskega plina za vse odjemalce na prenosnem omrežju. Dodatne stroške, ki so posledica prenosa zemeljskega plina, ki ne ustreza specifikaciji iz prvega odstavka tega člena, nosi vsakokratni naročnik dostopa do omrežja.

30. člen

Sistemski operater mora zagotavljati brezhibno delovanje merilnih naprav, ki so v njegovi lasti.

Če odjemalec ugotovi, da merilna naprava ne deluje ali ne deluje pravilno, je dolžan o tem obvestiti sistemskega operaterja.

Sistemski operater omrežja mora nastaviti ali zamenjati merilne naprave najkasneje v sedmih delovnih dneh po prejemu obvestila.

31. člen

Odjemalec mora zagotoviti, da so njegova napeljava in plinska trošila projektirana, izvedena in vzdrževana po veljavnih predpisih in standardih tako, da delujejo varno, ne povzročajo motenj pri dobavi in uporabi zemeljskega plina in da so v brezhibnem tehničnem stanju.

Odjemalec mora takoj obvestiti sistemskega operaterja o okvari na svojih objektih in napravah, zlasti o okvari, ki lahko povzroči motnje v omrežju ali ogrozi varnost ljudi in premoženja.

32. člen

Sistemski operater mora zagotoviti merjenje prenesenega oziroma odvzetega zemeljskega plina vsakemu uporabniku omrežja.

Merilne naprave morajo ustrezati zakonskim predpisom in pogojem iz soglasja za priključitev. Sistemski operater je dolžan preveriti ustreznost merilnih naprav pred njihovo uporabo in opravljati občasne tehnične kontrole teh naprav.

Podrobneje sistemski operater določi način merjenja odčitavanja števecov v splošnih pogojih tako, da zbrani podatki omogočajo obračun dobavljene količine zemeljskega plina in izračun cene za uporabo omrežja.

33. člen

Sistemski operater mora zagotavljati sistemskim operaterjem drugih omrežij, s katerimi je povezano omrežje njegovega izvajanja javne službe, vse potrebne podatke, da je zagotovljeno varno in učinkovito obratovanje vseh omrežij in njihovo vzajemno delovanje.

Sistemski operater mora zagotavljati organizatorju trga zemeljskega plina vse podatke, ki jih le-ta potrebuje za delovanje trga zemeljskega plina, s katerimi razpolaga za potrebe izvajanja dejavnosti sistema operaterja prenosnega omrežja.

Sistemski operater mora varovati kot zaupne ali poslovno občutljive podatke, do katerih je prišel pri izvajanju svoje javne službe, razen podatke, ki jih je v skladu z Energetskim zakonom dolžan zagotavljati agenciji in ministrstvu, pristojnemu za energijo.

34. člen

Če je ogrožena zanesljivost oskrbe z zemeljskim plinom, lahko sistemski operater določenim kategorijam odjemalcev zmanjša prenos zemeljskega plina pod pogodbeno določene količine ali prenos prekine po naslednjem vrstnem redu trošil pri posameznih odjemalcih:

- ki porabljajo zemeljski plin kot energetski vir za proizvodnjo pare ali tople vode v ogrevalne namene, kjer je na razpolago nadomestno gorivo;
- katerih produkt je tehnološka para, ki pogojuje samo zanesljivejšo in čistejšo proizvodnjo;
- kjer tehnološki postopki omogočajo porabo zemeljskega plina z večjim gospodarskim izkoristkom in večjo kvaliteto proizvoda;
- pri katerih uporaba zemeljskega plina v tehnoloških postopkih direktno vpliva na kvaliteto proizvoda (neposreden prenos toplote plamena na predmet proizvodnje, redukcija in prehod na nadomestno gorivo pa povzroči spremembo kvalitete proizvoda ali proizvodnje);
- ki porabljajo zemeljski plin kot surovino in kjer izpad dobave plina povzroči ustavitev proizvodnje;
- kjer so namenjena za komercialno rabo;
- kjer iz tehnoloških razlogov ni možna uporaba nadomestnega goriva in bi ustavitev dobave povzročila večjo škodo na trošilu;
- ki porabljajo zemeljski plin kot energetski vir za proizvodnjo pare ali tople vode v ogrevalne namene, kjer ni na razpolago nadomestnega goriva, in
- ki porabljajo zemeljski plin za lastno domačo rabo (gospodinjski odjemalci).

V. FINANCIRANJE JAVNE SLUŽBE

35. člen

Vse naloge in dejavnosti, ki predstavljajo javno službo dejavnost sistema operaterja, se financirajo iz omrežnine, ki jo plačujejo uporabniki omrežja sistemskemu operaterju.

Metodologijo za obračunavanje in določitev omrežnine določa v okviru svojih pristojnosti agencija na način, ki vzpodbuja učinkovitost izvajalcev energetskih dejavnosti in uporabnikov omrežja, ločeno za prenosna omrežja, distribucijska omrežja, povezovalne vode in za posamezne sistemske storitve, pri tem pa se upoštevajo tudi prihodki iz tranzita.

Omrežnina mora biti določena nepristransko za uporabnike omrežja z enakimi značilnostmi odjema, ne glede na vrsto omrežja, na katerega so priključeni, upoštevajoč stroške, ki jih uporabniki povzročajo.

Omrežnino za prenosno omrežje določi sistemski operater prenosnega omrežja zemeljskega plina po javnem pooblastilu in mora nanjo pred objavo v Uradnem listu Republike Slovenije pridobiti soglasje agencije.

36. člen

Sistemski operater mora na zahtevo ministrstvu, pristojnemu za energijo, in agenciji dati na razpolago vse podatke, ki so potrebni za izvajanje njunih nalog v skladu s predpisi, zlasti pa:

- podatke o finančnem poslovanju;
- podatke o vloženem kapitalu in njegovih lastnikih;
- podatke o poslovanju, ki vplivajo na nastajanje stroškov ali drugače vplivajo na omrežnino.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Koncesijski akt za koncesijo gospodarske javne službe dejavnost sistema operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina mora biti izdan v 90 dneh po uveljavitvi te uredbe.

Do podelitve koncesije za gospodarsko javno službo po tej uredbi opravlja to javno službo izvajalec, ki jo izvaja v času uveljavitve te uredbe, vendar najdalj do 31. decembra 2004.

38. člen

Določba 9. člena te uredbe se začne uporabljati z dnem, ko sistemski operater zagotovi v skladu z 78. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona (Uradni list RS, št. 51/04) izvajanje javne službe dejavnost sistema operaterja v ločeni pravni osebi, vendar ne pozneje kot 1. januarja 2005.

39. člen

Odjemalcu, ki je postal upravičeni odjemalec z uveljavitvijo Zakona o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona (Uradni list RS, št. 51/04) in nima pogodbe o dobavi zemeljskega plina ter samostojno ne organizira nakupa zemeljskega plina, je dosedANJI dobavitelj dolžAN dobavljati zemeljski plin še naprej.

Šteje se, da imajo upravičeni odjemalci iz prejšnjega odstavka s tem tudi že sklenjeno pogodbo o dostopu do omrežja v enakem obsegu, na način in pod enakimi pogoji kot do sedaj.

40. člen

Določbe od 14. do 20. člena te uredbe o dostopu do prenosnega omrežja se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve splošnega akta agencije, ki bo urejal metodologijo za obračunavanje in določitev omrežnine na prenosnem omrežju zemeljskega plina, do tedaj pa se uporabljajo doslej veljavna pravila o dostopu do omrežja.

41. člen

Določbe od 10. do 13. člena te uredbe o priključitvi na prenosno omrežje se ne uporabljajo za tiste uporabnike prenosnega omrežja zemeljskega plina, ki imajo do dneva uveljavitve te uredbe že pridobljeno soglasje o priključitvi na prenosno omrežje ali ki imajo s sistemskim operaterjem prenosnega omrežja zemeljskega plina že sklenjeno pogodbo o priključitvi ali dostopu do omrežja.

Vsi postopki o priključitvi na prenosno omrežje, ki so bili začeti pred uveljavitvijo te uredbe in še ni bilo izdano soglasje o priključitvi na prenosno omrežje, se zaključijo po določbah te uredbe.

42. člen

Sistemiški operater mora najkasneje v 6 mesecih po začetku opravljanja javne službe dejavnost sistemskega operaterja v ločeni pravni osebi pripraviti in sprejeti program upravljaljskih in organizacijskih ukrepov iz drugega odstavka 9. člena te uredbe in ga nemudoma posredovati agenciji.

43. člen

Določba prvega odstavka 32. člena te uredbe se ne uporablja za tiste uporabnike prenosnega omrežja zemeljskega plina, ki imajo do dneva uveljavitve te uredbe že sklenjen pisni dogovor o skupni meritvi na skupnem odjemnem mestu in pri tem niso kršena načela nepristranske obravnave uporabnikov omrežja.

44. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe prenos zemeljskega plina in gospodarske javne službe upravljanje prenosnega omrežja (Uradni list RS, št. 8/01 in 11/01).

45. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 319-09/2004-1

Ljubljana, dne 26. avgusta 2004.

EVA 2004-2511-0220

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4265. Uredba o taksi za obremenjevanje okolja zaradi uporabe mazalnih olj in tekočin

Na podlagi četrtega odstavka 112. in četrtega odstavka 113. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o taksi za obremenjevanje okolja zaradi uporabe mazalnih olj in tekočin

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Ta uredba določa način določanja in obračunavanja takse za obremenjevanje okolja (v nadaljnjem besedilu: taksa), ki je posledica uporabe mazalnih olj, tekočin in njim sorodnih proizvodov (v nadaljnjem besedilu: mazalna olja).

2. člen

Taksa je v celoti prihodek proračuna Republike Slovenije.

3. člen

Mazalna olja po tej uredbi so olja mineralnega ali sintetičnega izvora, ki so glede na odmero takse razvrščena v dva razreda in imajo naslednjo tarifno oznako po kombinirani nomenklaturi v skladu z Uredbo o kombinirani nomenklaturi s carinskimi stopnjami (Uradni list RS, št. 98/01 in 13/02):

- prvi razred: 2710 19 81, 2710 19 87 in 3403 19 91;
- drugi razred: 2710 19 83, 2710 19 85, 2710 19 91, 2710 19 93, 2710 19 99, 3403 19 99, 3403 99 10, 3403 99 90 in 3819 00 00.

4. člen

(1) Takse se ne plačuje za uporabo mazalnih olj, če so namenjena kot surovina za proizvodnjo drugih mazalnih olj ali so kot proizvod namenjena za mehčanje materialov in po uporabi ostanejo v teh materialih.

(2) Za mazalna olja po tej uredbi se ne štejejo tista mazalna olja, ki so rastlinskega ali živalskega izvora, ali mešanice mazalnih olj z olji rastlinskega ali živalskega izvora, če je biološka razgradljivost njihovih osnovnih sestavin in dodatkov najmanj 60%, določena s preskusno metodo iz standarda OECD 301, oziroma najmanj 80%, če se biološka razgradljivost določa s preskusno metodo iz standarda CEC-L-33-A-93.

(3) Standarda za preskusno metodo iz prejšnjega odstavka sta na vpogled pri ministrstvu, pristojnem za okolje.

(4) Taksa se ne plačuje za mazalna olja, ki se ne porabi na območju Republike Slovenije zaradi izvoza iz območja Skupnosti ali iznosa v druge države članice Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ne glede na to ali so proizvedene v Republiki Sloveniji, uvožene iz tretjih držav ali pridobljene v drugih državah članicah EU.

(5) Taksa se ne plačuje za mazalna olja, ki se proizvedejo, pridobijo v drugi državi članici EU ali uvozijo za namen vgradnje v končne izdelke, ki se iznesejo iz ozemlja Republike Slovenije ali izvozijo iz območja Skupnosti.

II. OBRAČUNAVANJE IN PLAČEVANJE TAKSE

5. člen

(1) Obveznost za obračun takse nastane, ko je mazalno olje dano prvič v promet, če gre za proizvodnjo, oziroma ob pridobitvi mazalnega olja iz druge države članice EU oziroma ob uvozu mazalnega olja iz tretjih držav.

(2) Zavezanec za obračunavanje in plačevanje takse je:

- proizvajalec mazalnih olj (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec),
- oseba, ki zaradi opravljanja svoje dejavnosti pridobi mazalna olja v drugi državi članici EU in jih vnese na ozemlje Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: pridobitelj mazalnih olj) in
- uvoznik mazalnih olj (v nadaljnjem besedilu: uvoznik).

(3) Uvoz po tej uredbi je sprostitev blaga v prost promet ali katerikoli drug carinski postopek ali ravnanje, pri katerem nastane carinski dolg v skladu s carinskimi predpisi.

6. člen

(1) Osnova za obračunavanje takse je masa mazalnega olja, izražena v kilogramih. Za preračun prostorninskih enot v masne se za vsa mazalna olja po tej uredbi uporablja faktor 0,9.

(2) Taksa se plačuje v višini, ki znaša:

- 50% osnove iz prejšnjega odstavka za mazalna olja drugega razreda iz 3. člena te uredbe,
- 100% osnove iz prejšnjega odstavka za mazalna olja prvega razreda iz 3. člena te uredbe.

(3) Višino takse za enoto osnove za obračunavanje takse določi Vlada Republike Slovenije s sklepom.

7. člen

(1) Proizvajalec in pridobitelj mazalnih olj morata za koledarski mesec voditi evidenco proizvedenih ali pridobljenih mazalnih olj ločeno po vrsti in količini ter po namenu porabe ne glede na to, ali za mazalna olja plačuje takso, ali takso porablja za namene iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, ali pa je oproščen plačila takse zaradi razlogov iz četrtega ali petega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Na podlagi evidenc iz prejšnjega odstavka sestavi proizvajalec oziroma pridobitelj mazalnih olj mesečni obračun

takse, ki ga mora predložiti davčnemu organu do zadnjega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je nastala obveznost za obračun takse.

(3) Iz obračuna iz prejšnjega odstavka morajo biti razvidni: obdobje, za katero se plačuje taksa, opravljen promet po vrstah in količinah mazalnih olj ter zneski obračunane takse in vrste in količine mazalnih olj, za katere je plačila takse oproščen oziroma se zahteva vračilo plačane takse zaradi izvoza oziroma iznosa.

(4) Proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj morata obračunano takso plačati do zadnjega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je nastala obveznost za obračun takse.

(5) Proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj mora predložiti davčnemu organu mesečni obračun takse na obrazcu »TAKSA-obračun« iz Priloge 1, ki je sestavni del te uredbe.

(6) Če proizvajalec ali pridobitelj preneha obstajati, ali če preneha opravljati dejavnost, zaradi katere je dolžan obračunavati ali plačevati takso, je treba predložiti davčnemu organu ob zadnjem obračunu takse iz prejšnjega odstavka tudi obvestilo o prenehanju obstoja oziroma opravljanja dejavnosti na obrazcu »TAKSA- mazalna olja-Prijava« iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe.

8. člen

(1) Uvoznik je carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Pri uvozu mazalnih olj obračunava takso pristojni carinski organ, taksa pa se obračunava in plačuje kot uvozna dajatev po carinskih predpisih.

(3) V skladu s prejšnjim odstavkom se takse ne plačuje od mazalnih olj, sproščenih v prost promet, za katere je v skladu s carinskimi predpisi uveljavljena oprostitvev plačila carinskih dajatev.

9. člen

Glede obračunavanja zamudnih obresti, pravnih sredstev, doplačila in povračila takse, postopka prisilne izterjave ter vseh drugih vprašanj postopka, stvarne in krajevne pristojnosti davčnega oziroma carinskega organa se uporabljajo predpisi, ki urejajo davčni postopek in davčno službo oziroma carinski predpisi in predpisi, ki urejajo carinsko službo.

III. PRIJAVA DEJAVNOSTI IN EVIDENTIRANJE PROIZVAJALCEV IN PRIDOBITELJEV

10. člen

(1) Proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj je dolžan davčnemu organu prijaviti, kdaj se njegova dejavnost, zaradi katere je zavezan obračunavanju in plačevanju takse, prične, spremeni ali preneha.

(2) Proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj, ki prvič postane zavezanec, mora pri davčnem organu vložiti prijavo za evidentiranje najmanj 15 dni pred začetkom opravljanja dejavnosti.

(3) Proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj mora v roku 15 dni pred predvidenim prenehanjem opravljanja dejavnosti le-to prijaviti, prekinitvev oziroma ustavitvev opravljanja dejavnosti zaradi nepredvidenih razlogov pa mora prijaviti nemudoma.

(4) V primerih iz prejšnjih odstavkov tega člena mora proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj predložiti davčnemu organu prijavo na obrazcu »TAKSA-mazalna olja-Prijava« iz Priloge 2 te uredbe.

11. člen

Če proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj preneha opravljati dejavnost, davčni organ odloči o izbrisu iz evidence iz 12. člena te uredbe po uradni dolžnosti ali na zahtevo proizvajalca oziroma pridobitelja.

12. člen

(1) Davčni organ vzpostavi in vodi posebno evidenco proizvajalcev oziroma pridobiteljev mazalnih olj.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- ime in naslov oziroma firmo in sedež proizvajalca oziroma pridobitelja ter davčno številko,
- vrsto mazalnih olj, na katere se nanaša prijava dejavnosti, zaradi katere je zavezan obračunavanju in plačevanju takse, in
- začetek opravljanja dejavnosti.

IV. VRAČILO PLAČANE TAKSE

13. člen

(1) Do vračila plačane takse je upravičen proizvajalec, pridobitelj mazalnih olj, uvoznik ali druga pravna oseba, ki mazalna olja ali avtomobile, stroje in druge naprave, ki vsebujejo mazalna olja, iznese v drugo državo članico EU ali jih izvozi, če k zahtevku za vračilo takse priloži dokumente, ki dokazujejo, da je bila taksa za mazalna olja plačana in da je bilo blago iznešeno iz območja Republike Slovenije ali izvoženo iz območja Skupnosti.

(2) Zahtevek za vračilo takse iz prejšnjega odstavka vlagatelj predloži ministrstvu, pristojnemu za okolje, v roku 30 dni po poteku meseca, v katerem je nastal vzrok za vračilo takse. Zahtevku mora vlagatelj predložiti kopije dokumentov, ki dokazujejo upravičenost do vračila takse in sicer: dokazilo o vplačilu takse, račun, ki ga je izstavil kupcu mazalnih olj ali avtomobilov, strojev in drugih naprav, ki vsebujejo mazalna olja, in prevozno listino ali drug dokument, iz katerega sta razvidna ime in naslov prejemnika mazalnih olj, ali izvozno carinsko deklaracijo, če gre za izvoz.

V. NADZOR

14. člen

Nadzor nad izvajanjem te uredbe izvaja pristojen davčni in carinski organ.

VI. KAZENSKA DOLOČBA

15. člen

(1) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je zavezanec za plačilo takse, če pri uvozu mazalnih olj carinskemu organu ne predloži pravih podatkov o uvoženem mazalnem olju, če to povzroči ali bi lahko povzročilo, da se taksa ne plača ali da bi se plačala v manjšem znesku, kot je določeno s to uredbo.

(2) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba, ki stori prekršek, če kot proizvajalec ali pridobitelj mazalnih olj:

- proda mazalno olje brez plačila takse,
- ne prijavi dejavnosti, za katero je zavezan plačevati takso,
- ne predloži pravočasno obračuna takse,
- z obračunom ne predloži podatkov, ki so potrebni za obračun takse, oziroma predloži neresnične podatke.

(3) Z globo od 1.000.000 tolarjev do 10.000.000 tolarjev se kaznuje tudi samostojni podjetnik posameznik, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Z globo od 30.000 tolarjev do 150.000 tolarjev se za prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika.

VII. PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

(1) Za blago, ki je bilo iznešeno iz območja Republike Slovenije ali izvoženo v tretjo državo, lahko upravičenci uveljavljajo vračilo plačane takse za takso, ki je bila vplačana po 1. maju 2004.

(2) Do uveljavitve drugačne ureditve ministrstvo, pristojno za okolje, posreduje odločbe o vračilu takse davčnemu organu, ki izvrši izplačilo vračila plačane takse upravičencem.

17. člen

(1) Globe iz 15. člena te uredbe se do dne začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) v postopku o prekršku izrekajo kot denarne kazni v mejah, ki so določene z Zakonom o prekrških (Uradni list SRS, št. 25/83, 36/83 – popr., 42/85, 2/86 – popr., 47/87 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/91, 13/91, 66/93, 35/97, 73/97 – odl. US, 87/97, 73/98, 31/00 in 24/01).

(2) Določbe četrtega odstavka 15. člena te uredbe, ki urejajo globe za prekršek, ki ga stori odgovorna oseba samostojnega podjetnika, se uporabljajo od začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/93).

18. člen

(1) Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o taksi za obremenjevanje okolja zaradi uporabe mazalnih olj in tekočin (Uradni list RS, št. 2/02, 20/02 in 46/04).

(2) Do sprejema sklepa iz 6. člena te uredbe se za znesek takse uporablja znesek iz Sklepa o znesku takse za obremenjevanje okolja zaradi uporabe mazalnih olj in tekočin (Uradni list RS, št. 3/02).

19. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike.

Št. 423-16/2001-5

Ljubljana, dne 26. avgusta 2004.

EVA 2004-2511-0245

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

PRILOGA 1: TAKSA – obračun

OBRAČUN TAKSE ZA OBREMENJEVANJE OKOLJA
ZARADI UPORABE MAZALNIH OLJ

ZA DAVČNO OBDOBJE

Firma in sedež proizvajalca oz. pridobitelja*/prebivališče:

* ustrezno obkroži

.....

Davčna številka:

Matična številka:

Zap. št.	Vrsta mazalnega olja*	Količina (kg)	Taksa se ne plača **	Skupaj taksa v tolarjih
	:			
	SKUPAJ ZA PLAČILO			

* tarifna oznaka po Uredbi o kombinirani nomenklaturi s carinskimi stopnjami (Uradni list RS, št. 98/01 in 13/02)

** Vpiši A, B ali C:

A – iznos v druge države članice EU

B – izvoz

C – vgradnja v končni izdelek, ki se iznese iz ozemlja Republike Slovenije ali izvozi iz območja Skupnosti

Potrjujem resničnost podatkov.

V/Na dne

Podpis odgovorne osebe:.....

Priloga 2: TAKSA - mazalna olja – Prijava

P R I J A V A

DEJAVNOSTI, SPREMEMBE DEJAVNOSTI ALI PRENEHANJA DEJAVNOSTI PROIZVAJALCEV O:
PRIDOBITELJEV* ZA OBRAČUN TAKSE ZA OBREMENJEVANJE OKOLJA ZARADI UPORABE
MAZALNIH OLJ

*ustrezno obkroži

I. Vrsta vpisa (obkroži ustrezno črko)

- A Priglasitev začetka dejavnosti
B Priglasitev sprememb (pod III se vpišejo spremenjeni podatki)
C Priglasitev prenehanja dejavnosti

II. Splošni podatki o zavezancu za plačilo takse

NAZIV: _____

SEDEŽ/PREBIVALIŠČE: _____

DAVČNA ŠTEVILKA: _____

MATIČNA ŠTEVILKA: _____

III. Dejavnost

VRSTA MAZALNIH OLJ IN TEKOČIN:

(tarifna oznaka po kombinirani nomenklaturi carinske tarife*)

Potrjujem resničnost podatkov.

V/Na

Datum

Podpis odgovorne osebe:

.....

* Izpis iz tarifne oznake po Uredbi o kombinirani nomenklaturi s carinskimi stopnjami (Uradni list RS, št. 98/01 in 13/02):

Olje, dobljeno iz nafte, in olja dobljena iz bituminoznih mineralov, razen surovin, ter proizvodi, ki niso navedeni in ne zajeti na drugem mestu, ki vsebujejo po masi 70 % ali več olj iz nafte ali olj, dobljenih iz bituminoznih mineralov, če so ta olja osnovne sestavine teh proizvodov; odpadna olja:
2710 19 81 – motorna olja, kompenzacijska mazalna olja, turbinska mazalna olja
2710 19 87 – olja za menjalnike in reduktorje
2710 19 83 – tekočine za hidravlične namene
2710 19 85 – bela olja, tekoči parafin
2710 19 91 – sredstva za obdelavo kovin, za ločevanje kalupov, antikorozivna olja
2710 19 93 – elektroizolacijska olja
2710 19 99 – druga mazalna in druga olja ter masti
Mazalni preparati (vključno s preparati na osnovi olj za hlajenje, kaljenje in preparati za popuščanje vijakov in matic, preparati zoper rjo in korozijo ter preparati za ločevanje kalupov na osnovi mazalnih sredstev) ter preparati, ki se uporabljajo za pooljitev in maščenje tekstilnih materialov, usnja, krzna ali drugih materialov, toda brez preparatov, ki vsebujejo 70 mas. % ali več naftnega olja ali olj, dobljenih iz bituminoznih mineralov, kot osnovne sestavine:
3403 19 91 – preparati za mazanje strojev, naprav in vozil, ki vsebujejo naftna olja ali olja iz bituminoznih mineralov
3403 19 99 – drugo
3403 99 10 – preparati za mazanje strojev, naprav in vozil - drugo
3403 99 90 – drugo
3819 00 00 – tekočine za hidravlične zavore in druge pripravljene tekočine za hidravlični prenos, ki po masi ne vsebujejo ali vsebujejo pod 70 % naftnega olja ali olj dobljenih iz bituminoznih mineralov

4266. Uredba o spremembi in dopolnitvah Uredbe o načinu izračuna potrjene škode v kmetijstvu in načinu izračuna višine dodeljenih sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu

Na podlagi osmega in devetega odstavka 40. člena Zakona o odpravi posledic naravnih nesreč (Uradni list RS, št. 75/03) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o spremembi in dopolnitvah Uredbe o načinu izračuna potrjene škode v kmetijstvu in načinu izračuna višine dodeljenih sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu

1. člen

V Uredbi o načinu izračuna potrjene škode v kmetijstvu in načinu izračuna višine dodeljenih sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu (Uradni list RS, št. 109/03 in 77/04) se v 8. členu pred besedilom »Ne glede na« doda številka »(1)«.

V sedanjem prvem odstavku se črta besedilo »povprečnega zneska neposrednih plačil za 1 ha poljščin v letu 2003, to je«.

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Če so sredstva, določena v programu odprave posledic naravne nesreče, manjša od vsote izračunanih sredstev, ki se dodelijo posameznemu upravičencu po 6. členu te uredbe, se izplačila posameznemu upravičencu sorazmerno zmanjšajo tako, da se pomnožijo s količnikom med razpoložljivimi sredstvi za odpravo posledic škode in vsoto vseh sredstev, izračunanih po 6. členu te uredbe.«.

2. člen

Za 8. členom so doda nov 8.a člen, ki se glasi:

»8.a člen

Za neposredno plačilo se ne štejejo podpore na površino, ki jih določajo predpisi, ki urejajo kmetijstvo.«.

3. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 403-35/2003-3
Ljubljana, dne 25. avgusta 2004.
EVA 2004-2311-0335

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4267. Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega

Na podlagi četrtega odstavka 68. člena, četrtega odstavka 70. člena in sedmega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O

o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(splošno)

(1) Ta uredba določa vrsto dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in za katere morajo njihovi upravljavci pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(2) Ta uredba določa tudi podrobnejšo vsebino in sestavine vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja in merila za presojanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnik.

(3) Ta uredba prenaša 6. in 9. člen ter Priloge I, III in IV Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja okolja (UL L št. 257 z dne 10. 10. 1996).

2. člen

(izrazi)

(1) V tej uredbi uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Naprava, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega (v nadaljnjem besedilu: naprava) je nepremična tehnološka enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti iz priloge 1, ki je sestavni del te uredbe, in na istem kraju katerakoli druga z njo neposredno tehnično povezana dejavnost, ki lahko povzroča obremenitev okolja.

2. Obstoječa naprava je naprava, ki je obratovala na dan uveljavitve te uredbe ali je bilo pred njeno uveljavitvijo zanjo pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov.

3. Druga z napravo neposredno tehnično povezana dejavnost je dejavnost, ki je nujno potrebna za delovanje naprave, ali pa je njeno delovanje pogoj ali vzrok njenega obstoja. Za takšno dejavnost se šteje tudi v primeru, če ni na istem kraju kot naprava, pa je z njo neposredno tehnično povezana.

4. Proizvodna zmogljivost naprave je njena nazivna zmogljivost v 24 urah na dan ob predpostavki, da je naprava zmožna obratovati na takšen način.

5. Isti kraj je prostorska ureditev naprave po predpisih o urejanju prostora.

6. Istovrstna naprava je naprava z isto oznako kot naprava iz priloge 1, ki ne dosega v prilogi 1 določenih proizvodnih zmogljivosti.

7. Druga naprava je naprava, ki mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje po določbah 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04).

8. Referenčni dokument je dokument o najboljših razpoložljivih tehnikah za posamezno vrsto naprav iz priloge 1, katerega sprejem pristojni organ Evropske unije objavi v Uradnem listu Evropske unije.

9. Dopustna vrednost je mejna vrednost emisij v vode, zrak ali tla, poraba naravnih virov in energije ali drug ustrezen parameter, določen za napravo v okoljevarstvenem dovoljenju.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo isti pomen kot izrazi uporabljeni v zakonu, ki ureja varstvo okolja.

II. DEJAVNOSTI IN NAPRAVE, ZA KATERE JE TREBA PRIDOBITI OKOLJEVARSTVENO DOVOLJENJE

3. člen

(dejavnosti in naprave)

(1) Dejavnosti in vrste naprav, za katere je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, so navedene v prilogi 1.

(2) Med naprave iz prejšnjega odstavka ne spadajo tiste, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preizkušanje novih izdelkov ter procesov.

4. člen

(združevanje istovrstnih naprav)

(1) Če isti upravljavec na istem kraju upravlja z več z istovrstnimi napravami, se njihove proizvodne zmogljivosti seštevajo.

(2) Če v primeru iz prejšnjega odstavka proizvodne zmogljivosti istovrstnih naprav dosežejo prag, določen za posamezno napravo v prilogi 1, se štejejo za napravo, njihov upravljavec pa mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje.

5. člen

(združevanje naprav in drugih naprav ali obratov na istem kraju)

(1) Če isti upravljavec na istem kraju upravlja tudi z drugo napravo ali obratom, ki ima z napravo skupne objekte ali naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki, se okoljevarstveno dovoljenje za drugo napravo ali obrat izda v okviru okoljevarstvenega dovoljenja za napravo.

(2) V okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka se dopustne vrednosti ali pravila ravnanja za skupne objekte in naprave za odvajanje emisij ali ravnanje z odpadki določijo tako, da se na podlagi predpisanih mejnih vrednosti ali pravil ravnanj upoštevajo vplivi posamezne naprave ali druge naprave ali obrata na okolje.

III. VLOGA ZA PRIDOBITEV DOVOLJENJA

6. člen

(vloga za pridobitev dovoljenja)

(1) Upravljavec naprave mora vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vložiti na ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), na obrazcu, ki ga ministrstvo objavi v svetovnem spletu na svoji domači strani.

(2) Vloga se lahko vloži pisno ali v elektronski obliki v skladu s predpisi o elektronskem poslovanju.

(3) Podatki v vlogi, ki so poslovna skrivnost, morajo biti ustrezno označeni, upravljavec naprave pa mora k vlogi priložiti listino, s katero je pooblaščen organ upravljavca določil poslovno skrivnost.

7. člen

(podrobnejša vsebina vloge)

(1) Vloga mora vsebovati zlasti:

1. podatke o upravljavcu;

2. podatke o napravi:

– navedbo dejavnosti in oznako naprave v skladu s priloženo 1 ter njeno proizvodno zmogljivost,

– navedbo drugih naprav ali obratov na istem kraju,

– navedbo kraja naprave (naslov/parcelna številka zemljišč),

– navedbo številke, datuma in organa, ki je izdal uporabno dovoljenje za napravo, drugo napravo ali obrat, če gre za obstoječo napravo,

– geodetske podatke o zgradbi, v kateri se nahaja naprava, druga naprava ali obrat,

– opis tehnoloških procesov v napravi, drugi napravi ali obratu,

– navedbo vrst in količin surovin, pomožnih sredstev, drugih snovi in energije, uporabljenih v napravi, drugi napravi ali obratu,

– opis virov emisij in njihovih izpustov,

– navedbo vrste in količine emisij iz naprave, druge naprave ali obrata v posamezne dele okolja in opredelitev njihovih učinkov na okolje,

– opis vrste, količin in načina ravnanja z odpadki;

3. okoljske značilnosti kraja naprave, druge naprave ali obrata:

– opis lokacije z grafičnim prikazom objektov, naprav in infrastrukture, opredelitvijo območja varstva pred hrupom,

– opis meteoroloških, hidroloških in geoloških značilnosti kraja,

– opis obstoječega stanja okolja, na katerega vpliva naprava (kakovost zraka, voda in tal),

– navedbo in opis občinskih prostorskih aktov, iz katerih je razvidna umeščenost dejavnosti v prostoru;

4. podatke o ukrepih in tehnikah za:

– preprečevanje onesnaževanja okolja, zlasti z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik,

– preprečevanje onesnaženja okolja večjega obsega,

– preprečevanje nastajanja in ponovno izrabo odpadkov,

– predelavo nastalih odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava tehnološko ali ekonomsko ni mogoča,

– učinkovito rabo energije;

5. prikaz skladnosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, opisanimi v referenčnih dokumentih iz 9. člena te uredbe ali drugih javno dostopnih virih iz 11. člena te uredbe:

– primerjavo uporabljenih tehnik in emisij naprav v vode, zrak in tla,

– primerjavo nastajanja in ravnanja z odpadki,

– primerjavo specifične porabe naravnih virov in energije;

6. opis nevarnosti in tveganj za okolje ter ukrepov za preprečevanje nesreč in omejevanje njihovih posledic;

7. opis ukrepov za vzpostavitev zadovoljivega stanja okolja na kraju naprave po dokončnem prenehanju njenega obratovanja;

8. opis sistema ravnanja z okoljem;

9. podatke o emisiji toplogrednih plinov, če gre za napravo, ki potrebuje tudi dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov:

– podatke o vrsti in množini surovin in drugih snovi, katerih uporaba lahko povzroči emisijo toplogrednih plinov,

– podatke o vrsti, količini in virih emisij toplogrednih plinov iz naprave,

– podatke o ukrepih, ki jih upravljavec naprave načrtuje za izvajanje monitoringa emisij toplogrednih plinov in poročanje ter dokazila o sposobnosti zagotavljanja monitoringa in poročanja o emisijah toplogrednih plinov,

– navedbo drugih dejstev, za katera upravljavec meni, da so pomembna za pridobitev dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov;

10. sestavine vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 18. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04), če gre za tak obrat;

11. podatke o obratovalnem monitoringu za napravo, drugo napravo in obrat:

– opis merilnih mest in mest vzorčenja,

– navedbo merjenih parametrov in pogostosti meritev in

– navedbo metod merjenja in izračunavanja parametrov.

(2) Vlogi mora biti priloženo:

1. dokazilo o posesti naprave, če upravljavec naprave ni njen lastnik,

2. elaborat o določitvi vplivnega območja naprave z opredelitvijo območja, na katerem je mogoče pričakovati, da bo obratovanje naprave povzročilo obremenitev okolja, ki lahko vpliva na zdravje ali premoženje ljudi, če gre za novo napravo ali večjo spremembo,

3. idejna zasnova po predpisih o graditvi objektov, če gre za novo napravo,

4. poljuden povzetek vloge.

(3) Če je za napravo treba izvesti presojo vplivov na okolje, je treba vlogi poleg sestavin iz prejšnjega odstavka priložiti tudi projekt nameravanega posega v okolje, poročilo o vplivih na okolje in revizijo poročila vplivov na okolje.

IV. VSEBINA OKOLJEVARSTVENEGA DOVOLJENJA

8. člen

(podrobnejša vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Okoljevarstveno dovoljenje vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu,

2. navedbo naprave in kraja,

3. opis dejavnosti in zmogljivosti naprave,

4. navedbo za napravo pomembnih referenčnih dokumentov iz 9. člena te uredbe ali drugih javno dostopnih virov iz 11. člena te uredbe,

5. določitev dopustnih vrednosti emisij v vode, zrak ali tla, po potrebi ločeno za normalno obratovanje, zagon in zaustavitev naprave,

6. način ravnanja z odpadki,

7. določitev dopustne porabe vode in energije,

8. obveznost upravljavca v zvezi z izvajanjem obratovalnega monitoringa in poročanjem,

9. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja, ter zmanjševanje tveganja ob nesrečah in obvladovanje nenormalnih razmer (zagon, puščanje, okvare v delovanju, trenutne zaustavitve in dokončno prenehanje obratovanja naprave),

10. druge posebne pogoje,

11. obveznost, da v primeru spremembe upravljavca najkasneje v 15 dneh obvesti ministrstvo o novemu upravljavcu, in

12. čas veljavnosti dovoljenja.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje za napravo, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, vsebuje poleg sestavin iz prejšnjega odstavka tudi zahteve, povezane z izvajanjem monitoringa emisij toplogrednih plinov, vključno z načinom in pogostostjo izvajanja, ter obveznost predaje emisijskih kuponov.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka okoljevarstveno dovoljenje ne vsebuje dopustnih vrednosti za emisije toplogrednih plinov in zahtev v zvezi s porabo energije.

(4) Če je bilo okoljevarstveno dovoljenje izdano skladno z določbami 5. člena te uredbe, se podatki iz 1., 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena nanašajo tudi na drugo napravo ali obrat, pogoji iz 5. do 10. točke prvega odstavka tega člena pa se lahko določijo ločeno za napravo, drugo napravo ali obrat.

(5) Čas veljavnosti dovoljenja iz 12. točke prvega odstavka tega člena začne teči:

1. z dnem začetka poskusnega obratovanja po predpisih o graditvi objektov, če je bilo takšno obratovanje zahtevano, ali

2. z dnem dokončnosti uporabnega dovoljenja ali

3. z dnem dokončnosti okoljevarstvenega dovoljenja, če za obratovanje naprave ali njeno večjo spremembo ni bila zahtevana gradnja po predpisih o graditvi objektov.

9. člen

(določanje dopustnih vrednosti emisij in drugih parametrov)

(1) Dopustne vrednosti emisij se določijo za snovi iz priloge 2, ki je sestavni del te uredbe, razen v primeru, če nastanek teh snovi pri delovanju naprave ni mogoč.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se v dovoljenju lahko določijo dopustne vrednosti emisij tudi za snovi, ki niso navedene v prilogi 2, če pomembno prispevajo k obremenjevanju okolja iz naprave glede na njegovo kakovost in predpisane standarde kakovosti okolja.

(3) Dopustne vrednosti emisij ne smejo biti višje od predpisanih mejnih vrednosti in morajo upoštevati referenčne dokumente za posamezne vrste naprav, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, geografske značilnosti območja, stanje okolja na območju naprave in njene tehnične značilnosti.

(4) Dopustne vrednosti emisij so lahko tudi nižje od predpisanih mejnih vrednosti in vrednosti, dosegljivih z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, če je to potrebno zaradi doseganja predpisanih standardov kakovosti okolja.

10. člen

(presojanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnik)

(1) Pri presoji uporabe najboljših razpoložljivih tehnik se upoštevajo merila iz priloge 3, ki je sestavni del te uredbe. Osnova za presojo najboljših razpoložljivih tehnik so referenčni dokumenti.

(2) Merilo za presojo skladnosti naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami je doseganje enakovrednih okoljskih vplivov, izraženih z emisijskimi vrednostmi, s porabo naravnih virov in energije ali z drugimi ustreznimi parametri, kot se dosegajo z uporabo najboljših dosegljivih tehnik, opisanih v referenčnih dokumentih iz prejšnjega odstavka.

11. člen

(druga osnova za presojanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnik)

(1) Če za posamezno vrsto naprav iz priloge 1 referenčnega dokumenta ni, se za določanje dopustnih vrednosti emisij in drugih parametrov iz 9. člena te uredbe in presojanje uporabe najboljših razpoložljivih tehnik iz prejšnjega člena uporabljajo drugi javno dostopni dokumenti o najboljših razpoložljivih tehnikah za to vrsto naprav.

(2) Javno dostopne dokumente iz prejšnjega odstavka na podlagi meril iz prejšnjega člena določi ministrstvo in njihov seznam ter informacije o tem, kje so dokumenti na razpolago, objavi na svoji spletni strani.

V. INŠPEKCIJSKI NADZOR

12. člen

(inšpekcijski nadzor)

Nadzor nad izvajanjem določb te uredbe opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

VI. KAZENSKÉ DOLOČBE

13. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 10,000.000 do 30,000.000 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če v predpisanem roku ne prijavi obstoječe naprave (prvi odstavek 14. člena).

(2) Z globo od 5,000.000 do 15,000.000 tolarjev se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali kmet.

(3) Z globo od 2,500.000 do 5,000.000 tolarjev se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

14. člen

(obstoječe naprave)

(1) Upravitelji obstoječih naprav morajo svoje naprave prijaviti ministrstvu najkasneje do 30. aprila 2005 na obrazcu, ki ga ministrstvo objavi v svetovnem spletu na svoji domači strani.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke iz 1. do vključno 5. točke prvega odstavka 7. člena te uredbe, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 6. člena te uredbe.

(3) Upravitelji obstoječih naprav morajo vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vložiti najkasneje do 31. 10. 2006.

(4) Čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je bilo izdano upraviteljem obstoječih naprav, začne teči z dnem njegove dokončnosti.

15. člen

(elaborat o vplivnem območju)

Do izdaje predpisa o metodologiji za izdelavo elaborata iz 2. točke drugega odstavka 7. člena te uredbe se za njegovo izdelavo uporabljajo določbe 21. člena Navodila o metodologiji za izdelavo poročila o vplivih na okolje (Uradni list RS, št. 70/96).

16. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 354-31/2004-1

Ljubljana, dne 26. avgusta 2004.

EVA 1999-2511-0061

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

PRILOGA 1

VRSTE DEJAVNOSTI IN NAPRAV, KI LAHKO POVZROČAJO ONESNAŽEVANJE OKOLJA VEČJEGA OBSEGA

Oznaka naprave	Naprava	Proizvodna zmogljivost
1. Energetika		
1.1	Kurilne naprave	z nazivno vhodno toplotno močjo več kot 50 MW
1.2	Rafinerije nafte in plina	*
1.3	Koksarne	*
1.4	Naprave za uplinjanje in utekočinjanje premoga	*
2. Proizvodnja in predelava kovin		
2.1	Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidno rudo)	*
2.2	Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno ali sekundarno taljenje), vključno s kontinuiranim litjem	z zmogljivostjo več 2,5 tone na uro
2.3 a	Naprave za vroče valjanje železa in jekla	z zmogljivostjo več kot 20 ton surovega jekla na uro
2.3 b	Kovačije železa in jekla s kladivi	v katerih uporabljena kalorična moč presega 20 MW, z energijo kladiv ki presega 50 kilojoulov na kladivo,
2.3 c	Naprave za nanašanje zaščitnih prevlek iz staljenih kovin na železo in jeklo	z vložkom več kot 2 toni surovega jekla na uro
2.4	Livarne železa in jekla	s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
2.5 a	Naprave za proizvodnjo surovih barvnih kovin iz rude, koncentratov ali sekundarnih surovin z metalurškimi, kemičnimi ali elektrolitskimi postopki	*
2.5 b	Naprave za taljenje barvnih kovin, vključno zlitin in produktov, primernih za ponovno predelavo (iz postopkov rafinacije, vlivanja)	s tališno zmogljivostjo več kot 4 tone na dan za svinec in kadmij ali 20 ton na dan za vse druge kovine
2.6	Naprave za površinsko obdelavo kovin in plastičnih mas z uporabo elektrolitskih ali kemičnih postopkov	v delovnih kadeh s prostornino več kot 30 m ³ (kadi za izpiranje niso vštete)
3. Nekovinska industrija		
3.1 a	Naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh	s proizvodno zmogljivostjo več kot 500 ton na dan
3.1 b	Naprave za proizvodnjo apna v rotacijskih pečeh	s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
3.1 c	Naprave za proizvodnjo apna v drugih pečeh	s proizvodno zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
3.2	Naprave za proizvodnjo azbesta in za izdelavo azbestnih izdelkov	*
3.3	Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni	s tališno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
3.4	Naprave za taljenje mineralnih snovi, vključno s proizvodnjo mineralnih vlaken	s tališno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
3.5	Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevarnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana	s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton na dan ali z zmogljivostjo peči več kot 4 m ³ in gostoto vložka v posamezno peč več kot 300 kg/m ³
4. Kemična industrija **		
4.1 a	Naprave za proizvodnjo enostavnih ogljikovodikov (cikličnih ali acikličnih, nasičenih ali nenasičenih, alifatskih ali aromatskih)	*
4.1 b	Naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vezanim kisikom, kot so alkoholi, aldehidi, ketoni, karboksilne kisline, estri, acetati, etri, peroksidi, epoksidne smole	*
4.1 c	Naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vezanim žveplom	*
4.1 d	Naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vezanim dušikom, kot so amini, amidi, nitroso-, nitro- ali nitratne spojine, nitrili, cianati, izocianati	*
4.1 e	Naprave za proizvodnjo ogljikovodikov z vezanim fosforjem	*
4.1 f	Naprave za proizvodnjo halogeniranih ogljikovodikov	*
4.1 g	Naprave za proizvodnjo organokovinskih spojin	*
4.1 h	Naprave za proizvodnjo osnovnih plastičnih mas (polimeri, sintetična vlakna in celulozna vlakna)	*
4.1 i	Naprave za proizvodnjo sintetičnega kavčuka	*
4.1 j	Naprave za proizvodnjo organskih barvil in pigmentov	*

Oznaka naprave	Naprava	Proizvodna zmogljivost
4.1 k	Naprave za proizvodnjo površinsko aktivnih snovi	*
4.2 a	Naprave za proizvodnjo anorganskih plinov, kot so amoniak, klor ali vodikov klorid, fluor ali vodikov fluorid, ogljikovi oksidi, žveplove spojine, dušikovi oksidi, vodik, žveplov dioksid, karbonilklorid	*
4.2 b	Naprave za proizvodnjo anorganskih kislin, kot so kromova kislina, fluorovodikova kislina, fosforjeva kislina, dušikova kislina, solna kislina, žveplova kislina, oleum, žveplasta kislina	*
4.2 c	Naprave za proizvodnjo anorganskih baz, kot so amonijev hidroksid, kalijev hidroksid, natrijev hidroksid	*
4.2 d	Naprave za proizvodnjo anorganskih soli, kot so amonijev klorid, kalijev klorat, kalijev karbonat, natrijev karbonat, perborat, srebrov nitrat	*
4.2 e	Naprave za proizvodnjo nekovin, kovinskih oksidov ali drugih anorganskih spojin, kot so kalcijev karbid, silicij in silicijev karbid	*
4.3	Naprave za proizvodnjo fosforjevih, dušikovih ali kalijevih gnojil (enostavnih ali sestavljenih)	*
4.4	Naprave za proizvodnjo osnovnih sredstev za zaščito rastlin in biocidov	*
4.5	Naprave, ki v proizvodnji osnovnih farmacevtskih izdelkov uporabljajo kemične ali biološke postopke	*
4.6	Naprave za proizvodnjo eksplozivnih sredstev	*
5. Ravnanje z odpadki		
5.1	Naprave za predelavo nevarnih odpadkov, po postopkih kot so določeni v Prilogi 4 (postopki R1, R5, R6, R8 in R9). Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03) in Pravilniku o ravnanju z odpadnimi olji (Uradni list RS, št. 85/98, 50/01),	z zmogljivostjo več kot 10 ton na dan
5.2	Naprave za sežig komunalnih odpadkov, kot so določeni v Pravilniku o sežiganju odpadkov (Uradni list RS, št. 32/00, 53/01, 81/02) in Uredbi o emisiji snovi v zrak iz sežigalnic odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 50/01, 56/02, 84/02), Uredbi o emisiji snovi pri odvajanju odpadne vode iz naprav za čiščenja odpadnih plinov sežigalnice odpadkov in pri sosežigu odpadkov (Uradni list RS, št. 51/01, 56/02, 84/02)	z zmogljivostjo več kot 3 tone na uro
5.3	Naprave za odstranjevanje nenevarnih odpadkov, kot so določeni v Prilogi 5 (postopki D8 in D9) Pravilnika o ravnanju z odpadki (Uradni list RS, št. 84/98, 45/00, 20/01, 13/03),	z zmogljivostjo več kot 50 ton na dan
5.4	Odlagališča odpadkov z izjemo odlagališč za inertne odpadke	ki sprejmejo več kot 10 ton odpadkov na dan ali s celotno zmogljivostjo več kot 25.000 ton
6. Druge dejavnosti		
6.1 a	Industrijske naprave za proizvodnjo papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknastih materialov	*
6.1 b	Industrijske naprave za proizvodnjo papirja in lepenke	s proizvodno zmogljivostjo več kot 20 ton na dan
6.2	Naprave za predhodno obdelavo (postopki, kot so spiranje, beljenje, mercerizacija) ali barvanje vlaken ali tkanin	katerih zmogljivost presega 10 ton na dan
6.3	Naprave za strojenje kože	z zmogljivostjo obdelave več kot 12 ton končnih izdelkov na dan
6.4 a	Klavnice	z zmogljivostjo zakola več kot 50 ton na dan
6.4 b1	Naprave za proizvodnjo živil z obdelavo in predelavo surovin živalskega izvora (razen mleka)	s proizvodno zmogljivostjo več kot 75 ton končnih izdelkov na dan
6.4 b2	Naprave za proizvodnjo živil z obdelavo in predelavo surovin rastlinskega izvora	s proizvodno zmogljivostjo več kot 300 ton končnih izdelkov na dan (povprečna četrletna vrednost)
6.4 c	Naprave za obdelavo in predelavo mleka	z zmogljivostjo sprejetja več kot 200 ton mleka na dan (povprečna letna vrednost)
6.5	Kafilrije	z zmogljivostjo predelave več kot 10 ton na dan
6.6 a	Naprave za intenzivno rejo perutnine več kot	40.000 mesti
6.6 b	Naprave za intenzivno rejo prašičev pitancev (težje od 30 kg) z več kot	2.000 mesti

Oznaka naprave	Naprava	Proizvodna zmogljivost
6.6 c	Naprave za intenzivno rejo plemenskih svinj z več kot	750 mesti
6.7	Naprave za površinsko obdelavo snovi, predmetov ali izdelkov z uporabo organskih topil, še posebej za apreturo, tiskanje, premazovanje, razmaščevanje, impregniranje proti vodi in drugo impregniranje, lepljenje, barvanje in čiščenje	s porabo topil več kot 150 kg na uro ali več kot 200 ton na leto
6.8	Naprave za proizvodnjo ogljika ali elektrografita s sežiganjem ali grafitizacijo	*

* neodvisno od proizvodne zmogljivosti

** proizvodnja v smislu vrst dejavnosti iz te točke pomeni proizvodnjo osnovnih kemikalij na industrijski ravni s kemično sintezo snovi ali skupin snovi, naštetih v dejavnostih 4.1 do 4.6

PRILOGA 2

SEZNAM SNOVI, KI SE UPOŠTEVAJO PRI DOLOČANJU DOPUSTNIH VREDNOSTI EMISIJ

ZRAK

1. Žveplov dioksid in druge žveplove spojine
2. Dušikovi oksidi in druge dušikove spojine
3. Ogljikov monoksid
4. Hlapne organske spojine
5. Kovine in njihove spojine
6. Prah
7. Azbest (suspendirani delci, vlakna)
8. Klor in klorove spojine
9. Fluor in fluorove spojine
10. Arzen in arzenove spojine
11. Cianidi
12. Snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogene ali mutagene, ali da bi preko zraka lahko vplivale na razmnoževanje
13. Poliklorirani dibenzodioksini in poliklorirani dibenzofurani

VODA

1. Organohalogeneske spojine in snovi, ki bi v vodnem okolju lahko tvorile take spojine
 - a. Organofosforne spojine
 2. Organokositrne spojine
2. Snovi in pripravki, za katere je bilo dokazano, da so karcinogeni ali mutageni, ali da bi v vodnem okolju ali prek vodnega okolja lahko vplivali na razmnoževanje
4. Obstojni ogljikovodiki in obstojne strupene organske snovi, ki se kopičijo v organizmih
5. Cianidi
6. Kovine in njihove spojine
7. Arzen in arzenove spojine
8. Biocidi in sredstva za zaščito rastlin
9. Suspendirane snovi
10. Snovi, ki prispevajo k eutrofikaciji (posebno nitrati in fosfati)
11. Snovi, ki neugodno vplivajo na kisikove razmere (in se lahko merijo s parametri, kot so BPK, KPK itd.).

PRILOGA 3

MERILA ZA PRESOJO UPORABE NAJBOLJŠIH RAZPOLOŽLJIVIH TEHNIK

Pri presoji najboljše razpoložljive tehnike je treba na splošno ali v posebnih primerih in ob upoštevanju verjetnih stroškov in koristi takega ukrepa ter načela preventive in previdnosti upoštevati tudi podatke o:

1. uporabi tehnologije, pri kateri nastaja malo odpadkov;
2. uporabi manj nevarnih snovi;
3. predelavi in recikliranju snovi, ki nastajajo in se uporabljajo v procesu, in odpadkov, če je to primerno;
4. preizkušeni primerljivih procesov, naprav ali načinov obratovanja v industrijskem merilu;
5. tehnološkem napredku in novih znanstvenih spoznanjih;
6. vrsti, učinku in obsegu posameznih emisij;
7. datumu začetka obratovanja naprav;
8. času, potrebnem za uvedbo najboljše razpoložljive tehnike;
9. porabi in vrsti surovin (vključno z vodo), uporabljenih v procesu in njihovi energetski učinkovitosti;
10. preprečevanju ali zmanjšanju celotnega vpliva emisij in tveganja za okolje na najnižjo možno raven;
11. preprečevanju nesreč in zmanjšanju njihovih posledic za okolje na najnižjo možno raven;
12. informacijah, ki jih objavlja Komisija EU ali mednarodne organizacije.

4268. Uredba o koncesiji za gojenje školjk na I., II. in III. parceli gojitvenega območja Sečovlje

Na podlagi 196. in 199. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A in 41/04 – ZVO-1) in 165. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 41/04) izdaja Vlada Republike Slovenije

U R E D B O
o koncesiji za gojenje školjk na I., II. in III. parceli gojitvenega območja Sečovlje

I. PREDMET IN OBSEG KONCESIJE

1. člen

(1) Ta uredba je koncesijski akt, na podlagi katerega se podeli koncesija za gojenje školjk – mediteranske klapavice (*Mytilus galloprovincialis*) na delih vodnega telesa morja v gojitvenem območju Sečovlje iz naslednje tabele:

Gojitveno območje Sečovlje		Koordinate		Površina dela vodnega telesa morja (gojitvena parcela) (ha)
		Y	X	
I. parcela	1.	389399	39807	1,98
	2.	389432	39701	
	3.	389260	39648	
	4.	389227	39753	
II. parcela	1.	389619	39875	1,98
	2.	389652	39770	
	3.	389480	39716	
	4.	389447	39821	
III. parcela	1.	389290	39553	1,98
	2.	389322	39448	
	3.	389494	39501	
	4.	389462	39606	

(2) Koncesija iz prejšnjega odstavka se podeli brez javnega razpisa lastniku ali upravljavcu naprav za gojenje školjk, s pomočjo katerih so se na dan uveljavitve Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 110/02 – ZGO-1, 2/04 – ZZdl-A in 41/04 – ZVO-1) na delu vodnega telesa morja iz tabele prejšnjega odstavka školjke tudi gojile.

(3) Parcele gojitvenega območja školjk iz tabele v prvem odstavku tega člena so določene s koordinatami na površini dela vodnega telesa morja, ki so prevzete iz državnega koordinatnega sistema (v Gauss-Krügerjevi projekciji), odčitane v temeljnih topografskih načrtih Republike Slovenije v merilu 1: 5.000.

4. člen

(1) Medsebojna razmerja med koncedentom in koncesionarjem ter razlogi in način prenehanja koncesije se podrobneje uredijo s koncesijsko pogodbo v skladu z zakonom.

(2) V koncesijski pogodbi se podrobneje določi tudi način ureditve pravic in obveznosti med koncesionarjem in koncedentom, če se kakovost morja spremeni tako, da je gojenje školjk omejeno ali ni več dovoljeno.

(3) Koncesijsko pogodbo sklene v imenu koncedenta Vlada Republike Slovenije.

(4) V primeru neskladja med to uredbo in koncesijsko pogodbo veljajo določbe te uredbe.

5. člen

(1) Oseba iz 2. člena te uredbe, ki je pridobila koncesijo za gojenje školjk po tej uredbi (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), mora zagotoviti tudi naslednje ukrepe:

– zavarovanja zemljišč, objektov, naprav in drugih dobrin pred škodljivimi posledicami izvajanja gojenja školjk in drugih spremljajočih dejavnosti,

– omogočanja splošne rabe morja na območju koncesije,

– ohranjanja biološke raznovrstnosti in varstva habitatov ter biološkega ravnotežja tam, kjer je to mogoče in dolgoročno stabilno,

– ohranjanja naravne vrednote v največji možni meri, če je ta na območju koncesije, in

II. PODELITEV IN IZVAJANJE KONCESIJE

2. člen

Imetnik vodnega dovoljenja za uporabo naprav za gojenje školjk na delu vodnega telesa morja iz tabele iz prvega odstavka prejšnjega člena pridobi koncesijo za gojenje vrst školjk, ki so avtohtone v Jadranskem morju, za namen dajanja na trg.

3. člen

(1) Koncesija se podeli za obdobje do 31. decembra 2015.

(2) Koncesija se začne izvajati z dnem sklenitve koncesijske pogodbe.

– varstva prebivalcev in njihovega premoženja, ki bi nastala zaradi posledic rabe morja.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se podrobneje določijo v koncesijski pogodbi.

6. člen

Koncesionar ima pravico, da školjke, ki jih vzgoji, daje na trg sam ali preko dajanja v promet.

III. PLAČILO ZA KONCESIJO

7. člen

(1) Koncesionar mora plačevati za koncesijo za vsako leto gojenja školjk posebej ves čas trajanja koncesije.

(2) Koncesionar krije tudi vse stroške povzročitve obremenitve okolja v skladu z zakonom in nadomestne stroške ureditve prostora, ki nastanejo zaradi gojenja školjk, ki je predmet koncesije.

8. člen

(1) Prihodki od plačila za koncesijo so vir proračuna Republike Slovenije in proračuna Občine Piran.

(2) Plačilo za koncesijo se med državo in Občino Piran razdeli v razmerju 50: 50.

(3) Razdelitev plačila za koncesijo med državo in Občino Piran je določena na podlagi podatkov o razvitosti infrastrukture lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja v teh občinah v skladu s predpisom, ki ureja merila za določanje razvitosti infrastrukture in obremenjenosti okolja zaradi ugotavljanja deleža plačila občini za koncesijo na naravni dobrini.

9. člen

(1) Plačilo za koncesijo se določi za vsako koledarsko leto posebej, na podlagi ocenjene letne količine vzgojenih školjk.

(2) Ocenjena letna količina vzgojenih školjk iz prejšnjega odstavka se izračuna kot zmnožek površine gojitvenih parcel iz tabele v prvem odstavku 1. člena te uredbe in povprečne letne količine vzgojenih školjk na 1 ha površine gojitvenih parcel, ki je enaka 50 t/ha.

(3) Višina plačila za koncesijo je enaka 2% prodajne vrednosti ocenjene letne količine vzgojenih školjk.

(4) Prodajno vrednost za 1 tono školjk določi minister, pristojen za okolje, na podlagi statističnih podatkov o odkupni ceni školjk v tekočem letu do 31. decembra za naslednje leto s sklepom, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

10. člen

Koncesionar mora Agenciji Republike Slovenije za okolje (v nadaljnjem besedilu: agencija) do 31. januarja tekočega leta posredovati vse podatke, potrebne za izračun višine plačila za koncesijo za preteklo leto.

11. člen

Koncesionar, ki je med letom prenehal izvajati dejavnost, zaradi katere je dolžan plačevati koncesijo po tej uredbi, mora posredovati dokazila o prenehanju izvajanja te dejavnosti v tridesetih dneh po prenehanju rabe morja za gojenje školjk.

12. člen

(1) Koncesionar plačuje za koncesijo med letom v obliki dveh akontacij in poročila plačil za koncesijo na račun, določen s predpisom ministra, pristojnega za finance.

(2) Plačilo prve akontacije v letu zapade v plačilo zadnji delovni dan v juniju, druge akontacije v letu pa zadnji delovni dan v decembru.

(3) Morebitna razlika med z akontacijo vplačanim zneskom plačila za koncesijo in s strani agencije odmerjenim plačilom za koncesijo se mora plačati na račun iz prvega odstavka tega člena ali vrniti koncesionarju v 60 dneh po tem, ko je agencija koncesionarju izstavila poročilo plačil za koncesijo.

(4) Za nepravočasno plačane zneske plačila za koncesijo mora koncesionar plačati zakonite zamudne obresti.

13. člen

Znesek akontacije znaša polovico zadnjega plačila za koncesijo, povečanega ali zmanjšane sorazmerno odstotku spremembe cene osnove plačila za koncesijo.

14. člen

Če agencija ugotovi, da koncesionar ni posredoval podatkov, potrebnih za izračun višine plačila za koncesijo v predpisanem roku, agencija uporabi za določitev višine plačila za koncesijo podatke o rabi vode iz svojih evidenc o rabi vode.

IV. NADZOR

15. člen

Izvajanje te uredbe nadzirajo inšpektorji, pristojni za vode.

V. KONČNA DOLOČBA

16. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 328-06/2004-1

Ljubljana, dne 26. avgusta 2004.

EVA 2004-2511-0243

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

4269. Sklep o soglasju za odprtje Konzulata Demokratične socialistične republike Šri Lanke v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani, na čelu s častnim konzulom

Na podlagi 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/93, 23/96, 47/97, 119/00) in 66. člena Zakona o zunanjih zadevah (Uradni list RS, št. 45/01) izdaja Vlada Republike Slovenije

S K L E P

o soglasju za odprtje Konzulata Demokratične socialistične republike Šri Lanke v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani, na čelu s častnim konzulom

1. člen

Daje se soglasje za odprtje Konzulata Demokratične socialistične republike Šri Lanke v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani, na čelu s častnim konzulom.

2. člen

Konzularno območje Konzulata Demokratične socialistične republike Šri Lanke obsega celotno ozemlje Republike Slovenije.

3. člen

Vlada Republike Slovenije soglaša z imenovanjem Draga Bahuna za častnega konzula Demokratične socialistične republike Šri Lanke v Republiki Sloveniji.

4. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 912-13/2001-13

Ljubljana, dne 26. avgusta 2004.

Vlada Republike Slovenije

mag. Anton Rop l. r.
Predsednik

MINISTRSTVA

**4270. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah
Pravilnika o izpolnjevanju enotne upravne
listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o
drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih
postopkih**

Na podlagi 30., tretjega odstavka 33. in tretjega odstavka 34. člena Zakona o izvajanju carinskih predpisov Evropske skupnosti (Uradni list RS, št. 25/04) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K

**o spremembah in dopolnitvah Pravilnika
o izpolnjevanju enotne upravne listine in
računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih
obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih**

1. člen

V Pravilniku o izpolnjevanju enotne upravne listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih (Uradni list RS, št. 35/04 in 48/04) se 11. člen spremeni tako, da se glasi:

"11. člen

(obrazec dopolnilne carinske deklaracije v obliki seznama)

Obrazec dopolnilne carinske deklaracije v obliki seznama je v prilogi 5 tega pravilnika, ki je njegov sestavni del".

2. člen

V 14. členu se v naslovu in v besedilu člena za besedo "obrazec" doda beseda "potrdila".

3. člen

V Prilogi 1 se v točki 1 (a) "Polja EUL, ki se izpolnjujejo pri deklaracijah za izvoz, pasivno oplemenitenje in ponovni izvoz" za vejico za številko "7" doda številka "8", v točkah 1 (c) "Polja EUL, ki se izpolnjujejo pri deklaracijah za sprostitev v prost promet" in 1 (d) "Polja EUL, ki se izpolnjujejo pri deklaracijah z vnos v postopek z ekonomskim učinkom, razen za carinsko skladiščenje in pasivno oplemenitenje" pa se za vejico za številko "1" doda številka "2".

V točki 2.1 Formalnosti ob izvozu (ali odpremi), ponovnem izvozu, pasivnem oplemenitvenju in/ali skupnostnem tranzitu se v naslovu črta beseda "skupnostnem", v navodilu za izpolnjevanje Polja 1 – DEKLARACIJA pa se v prvem odstavku besedilo "deklaracija" nadomesti z besedilom "za polje 1(Deklaracija)".

V navodilu za izpolnjevanje polja 2 se besedilo prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"Vpiše se polno ime in priimek oziroma firma (v prvo vrstico), popolni naslov oziroma sedež (v drugo vrstico) in šifra države iz šifranta držav (v tretjo vrstico) osebe, ki blago pošilja oziroma za čigar račun se blago pošilja."

V navodilu za izpolnjevanje polja 8 se besedilo prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"Vpiše se polno ime in priimek oziroma firma (v prvo vrstico), popolni naslov oziroma sedež (v drugo vrstico) in šifra države iz šifranta držav (v tretjo vrstico) osebe, ki se ji blago dobavlja in ki ji je namenjeno.", v tretjem odstavku se za besedama "identifikacijska številka" doda besedilo "kolikor je znana,".

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

"Če je prejemnik oseba s sedežem izven Skupnosti, se vpiše njegova identifikacijska številka, v kolikor je znana, iz države, v kateri ima sedež. Pred številko se vpiše predpona iz šifranta držav (dvomestna črkovna oznaka).", dosedanja četrti in peti odstavek pa postaneta peti in šesti odstavek.

V navodilu za izpolnjevanje polja 18 se drugi odstavek spremeni, tako da se glasi:

"V prvo podpolje se vpišejo podatki o prevoznem sredstvu, na katero je blago neposredno naloženo ob zaključku izvoznih ali tranzitnih formalnosti.

Odvisno od zadevnega prevoznega sredstva se lahko vpišejo naslednji podatki:

– promet po morju ali celinskih vodnih poteh: ladja/ime ladje;

– zračni promet: letalo/številka in datum leta (če številke leta ni, se vpiše registrska številka letala);

– cestni promet: vrsta cestnega vozila (tovornjak, avto...)/registrska številka vozila;

– železniški promet: železniški vagon/številka vagona."

V navodilu za izpolnjevanje polja 21 se prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

"V prvo podpolje se vpišejo podatki o predvidenem aktivnem prevoznem sredstvu ob prehodu zunanje meje Skupnosti, znani ob zaključku formalnosti.

Odvisno od zadevnega prevoznega sredstva se lahko vpišejo naslednji podatki:

– promet po morju ali celinskih vodnih poteh: ladja/ime ladje;

– zračni promet: letalo/številka in datum leta (če številke leta ni, se vpiše registrska številka letala);

– cestni promet: vrsta cestnega vozila (tovornjak, avto...)/registrska številka vozila;

– železniški promet: železniški vagon/številka vagona."

V navodilu za izpolnjevanje polja 21 se v drugem odstavku besedi "kodeksa šifer" nadomestita z besedama "Šifranta držav".

V navodilu za izpolnjevanje polja 23 se v prvem odstavku črta besedilo "(v skladu z določbami 6. poglavja izvedbene uredbe)".

Navodilo za izpolnjevanje polja 26 se spremeni, tako da se glasi:

"Z ustreznimi šiframi iz šifranta vrste prevoza se vpiše vrsta prevoza ob odhodu.

To polje se ne izpolni, če se izvozne formalnosti izpolnijo pri izstopnem carinskem organu."

V navodilu za izpolnjevanje polja 31 se v prvem odstavku besedi "vrste pakiranja" nadomestita z besedama "vrst tovorkov", doda pa se drugi stavek, ki se glasi: "Šifra se vpiše le pri tranzitu."

Naslov polja 32 se spremeni, tako da se glasi "Zaporedna številka postavke".

V navodilu za izpolnjevanje polja 33 se v tretjem in četrtem odstavku besedilo "Uradnem listu Evropskih skupnosti" nadomesti z besedilom "Uradnem listu Evropske unije v uredbi".

V navodilu za izpolnjevanje polja 40 se v drugem odstavku črta prva alineja, v četrti alineji se besedi "dve mesti" nadomestita z besedama "štiri mesta", v primeru za izpolnjevanje polja 40 pa se beseda "postavke" nadomesti z besedo "pozicije".

V navodilu za izpolnjevanje polja 46 se doda drugi odstavek, ki se glasi:

"V deklaraciji za ponovni izvoz pridobljenih proizvodov iz blaga, prepuščenega v postopek začasnega uvoza blaga na oplemenitenje, se v to polje vpiše skupna preračunana vrednost začasno uvoženega blaga, storitve in domačega blaga, porabljenega pri izvajanju proizvodnje oziroma proizvodnih operacij, ter drugih stroškov, nastalih na ozemlju Republike Slovenije."

V navodilu za izpolnjevanje polja 49 se v drugem odstavku za besedo "način" doda besedilo ", podatki so ločeni s poševnico", v primeru za izpolnjevanje pa se črta poševnica med SI in številko 002006.

V navodilu za izpolnjevanje polja 51 se v tretjem odstavku besedi "šifrant država" nadomestita z besedilom "šifrant oznake držav tranzitnih uradov".

V navodilu za izpolnjevanje polja 54 se v drugem odstavku besedilo "sistema za elektronsko izmenjavo podatkov" nadomesti z besedilom "sistema računalniške izmenjave podatkov".

V točki 2.3. Formalnosti pri sprostitvi blaga v prosti promet in vnosu blaga v postopek z ekonomskim učinkom se pred rubriko **Polje 3 – OBRAZCI** doda besedilo, ki se glasi:

"Polje 2 – POŠILJATELJ/IZVOZNIK"

Vpiše se polno ime in priimek oziroma firma (v prvo vrstico), popolni naslov oziroma sedež (v drugo vrstico) in šifra države iz šifrant država (v tretjo vrstico) osebe, ki blago pošilja oziroma za čigar račun se blago pošilja.

Za "Št." v desnem zgornjem delu polja se vpiše njegova identifikacijska številka, v kolikor je znana, iz države, v kateri ima sedež. Pred številko se vpiše predpona iz šifrant država (dvomestna črkovna oznaka).

Za določene skupine oseb se uporabi šifra iz šifrant posebnih šifer za določene skupine oseb.

Če gre za skupinsko pošiljko več pošiljateljcev, se v to polje vpiše beseda "razno", deklaraciji pa se priloži seznam izvoznikov."

V navodilu za izpolnjevanje polja 8 se besedilo prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"Vpiše se polno ime in priimek oziroma firma (v prvo vrstico), popolni naslov oziroma sedež (v drugo vrstico) in šifra države iz šifrant država (v tretjo vrstico) osebe, ki se ji blago dobavlja in ki ji je namenjeno."

V navodilu za izpolnjevanje polja 15 se v prvem odstavku črta beseda "članice".

V navodilu za izpolnjevanje polja 15a se v prvem odstavku črta beseda "članice".

V navodilu za izpolnjevanje polja 21 se prvi odstavek spremeni, tako da se glasi:

"V prvo podpolje se vpišejo podatki o aktivnem prevoznem sredstvu ob prehodu zunanje meje Skupnosti.", v drugem odstavku pa se besedi "kodeksa šifer" nadomestita z besedama "šifrant država".

V navodilu za izpolnjevanje polja 23 se v prvem odstavku oznaka "SIT" nadomesti z besedama "slovenski tolarij".

Navodilo za izpolnjevanje polja 26 se spremeni, tako da se glasi:

"Z ustreznimi šiframi iz šifrant vrste prevoza se vpiše vrsta prevoza ob prihodu.

To polje se ne izpolni, če se uvozne formalnosti izpolnijo pri vstopnem carinskem organu."

V navodilu za izpolnjevanje polja 31 se besedilo prvega odstavka spremeni, tako da se glasi:

"Prvi del polja ostane prazen."

Naslov polja 32 se spremeni tako, da se glasi **"Zaporedna številka postavke"**.

V navodilu za izpolnjevanje polja 33 se v četrtem odstavku oznaka "EU" nadomesti z besedilom "Evropske unije v uredbi".

V navodilu za izpolnjevanje polja 40 se v četrti alineji drugega odstavka besedi "dve mesti" nadomestita z besedama "štiri mesta", v peti alineji se beseda "postavka" nadomesti z besedo "pozicija".

V navodilu za izpolnjevanje polja 46 se doda drugi odstavek, ki se glasi:

"Če se carini blago, ki se ponovno uvaža z začasnega izvoza na oplemenitenje, se v to polje vpiše skupna preračunana vrednost začasno izvoženega blaga, storitve, vgrajenega tujega materiala, kot tudi vrednost drugih stroškov, ki so nastali v zvezi z blagom v tujini."

V navodilu za izpolnjevanje polja 47 se v tretjem odstavku črta besedilo "Uradni list RS, št. 84/98, 52/99, 57/99, 2/01, 33/01, 99/01, 5/02, 126/03 in 7/04 – popravek;".

V navodilu za izpolnjevanje polja 49 se črta poševnica med SI in številko 002006.

4. člen

V Prilogi 2 se v **Seznamu šifrantov, ki se uporabljajo pri izpolnjevanju EUL**, 11. točka spremeni, tako, da se glasi: "11. ŠIFRANT VRST TOVORKOV".

V **1. ŠIFRANTU ZA POLJE 1 (DEKLARACIJA)** se v **Šifrantu za polje 1/1** za šiframi EX, IM, EU in COM črta dvopičje.

8. ŠIFRANT VALUT se spremeni, tako da se glasi:

8. ŠIFRANT VALUT

Šifra	Valuta	Država
AED	dirham Združenih arabskih emirats	Združeni arabski emirati
AFN	Afgan	Afganistan
ALL	Lek	Albanija
AMD	armenski dram	Armenija
ANG	Nizozemsko-antilski gulden	Nizozemski Antili
AOA	kvanza	Angola
ARS	argentinski peso	Argentina
AUD	avstralski dolar	Avstralija, Božični otok, Heardov otok in McDonalddovi otoki, Kiribati, Kokosovi (Keeling) otoki, Nauru, Norfolški otok, Tuvalu

Šifra	Valuta	Država
AWG	arubski gulden	Aruba
AZM	azerbajdžanski manat	Azerbajdžan
BAM	konvertibilna marka	Bosna in Hercegovina
BBD	barbadoški dolar	Barbados
BDT	taka	Bangladeš
BGN	bolgarski lev	Bolgarija
BHD	bahrajnski dinar	Bahrajn
BIF	burundski frank	Burundi
BMD	bermudski dolar	Bermudi
BND	brunejski dolar	Brunei
BOB	boliviano	Bolivija
BRL	brazilski real	Brazilijska
BSD	bahamski dolar	Bahami
BTN	ngultrum	Butan
BWP	pula	Bocvana
BYR	beloruski rubelj	Belorusija
BZD	belizejski dolar	Belize
CAD	kanadski dolar	Kanada
CDF	kongoški frank	Kongo, Demokratična republika
CHF	švicarski frank	Švica, Lihtenštajn
CLP	čilski peso	Čile
CNY	juan renmimbi	Kitajska
COP	kolumbijski peso	Kolumbija
CRC	kostariški kolon	Kostarika
CSD	srbski dinar	Srbija in Črna Gora
CUP	kubanski peso	Kuba
CVE	kapverdski eskudo	Zelenortski otoki
CYP	ciprski funt	Ciper
CZK	češka krona	Češka republika
DJF	džibutski frank	Džibuti
DKK	danska krona	Danska, Ferski otoki, Grenlandija
DOP	dominikanski peso	Dominikanska republika
DZD	alžirski dinar	Alžirija
EEK	estonska krona	Estonija
EGP	egiptovski funt	Egipt
ERN	nakfa	Eritreja
ETB	etiopski bir	Etiopija
EUR	evro	Andora, Avstrija, Belgija, Finska, Francija, Francoska Gvajana, Francosko južno ozemlje, Grčija, Guadeloupe, Irska, Italija, Luksemburg, Martinik, Monako, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Reunion, San Marino, Srbija in Črna Gora, Saint Pierre in Miquelon, Sveti sedež (Vatikanska mestna država), Španija
FJD	fidžijski dolar	Fidži
FKP	falklandski funt	Falklandski otoki (Malvini)
GBP	angleški funt	Združeno kraljestvo (Velika Britanija)
GEL	lari	Gruzija
GHC	cedi	Gana
GIP	gibraltarski funt	Gibraltar
GMD	dalasi	Gambija
GNF	gvinejski frank	Gvineja
GTQ	kvecal	Gvatemala
GWP	gvinejsko bisaoski peso	Gvineja Bissau
GYD	gvajanski dolar	Gvajana
HKD	hongkonški dolar	Hongkong
HNL	lempira	Honduras
HRK	hrvaška kuna	Hrvaška
HTG	gurd	Haiti
HUF	forint	Madžarska
IDR	rupija	Indonezija
ILS	novi izraelski šekel	Izrael

Šifra	Valuta	Država
INR	indijska rupija	Indija, Butan
IQD	iraški dinar	Irak
IRR	iranski rial	Iran (Islamska republika)
ISK	islandska krona	Islandija
JMD	jamajski dolar	Jamajka
JOD	jordanski dinar	Jordan
JPY	jen	Japonska
KES	kenijski šiling	Kenija
KGS	som	Kirgizistan
KHR	riel	Kambodža
KMF	komorski frank	Komori
KPW	severnokorejski von	Koreja, Demokratična ljudska republika
KRW	von	Koreja, Republika
KWD	kuvajtski dinar	Kuvajt
KYD	kajmanski dolar	Kajmanski otoki
KZT	tenge	Kazahstan
LAK	kip	Laos
LBP	libanonski funt	Libanon
LKR	šrilanška rupija	Šrilanka
LRD	liberijski dolar	Liberija
LSL	loti	Lesoto
LTL	litvanski litas	Litva
LVL	latvijski lats	Latvija
LYD	libijski dinar	Libijska arabska džamahirija
MAD	maroški dirham	Maroko, Zahodna Sahara
MDL	moldavijski lev	Moldavija, Republika
MGA	malgaški ariari	Madagaskar
MGF	malgaški frank	Madagaskar
MKD	denar	Makedonija, Nekdanja jugoslovanska republika
MMK	kjat	Mjanmar
MNT	tugrik	Mongolija
MOP	pataka	Macao
MRO	uguija	Mavretanija
MTL	malteška lira	Malta
MUR	mavricijska rupija	Mauritius
MVR	rufija	Maldivski otoki
MWK	malavijska kvača	Malavi
MXN	mehiški peso	Mehika
MYR	malezijski ringit	Malezija
MZM	metikal	Mozambik
NAD	namibijski dolar	Namibija
NGN	naira	Nigerija
NIO	zlata kordova	Nikaragva
NOK	norveška krona	Norveška, Bouvetov otok, Svalbard in Jan Mayen
NPR	nepalska rupija	Nepal
NZD	novozelandski dolar	Nova Zelandija, Niue, Cookovi otoki, Pitcairn, Tokelau
OMR	omanski rial	Oman
PAB	balboa	Panama
PEN	novi sol	Peru
PGK	kina	Papua – Nova Gvineja
PHP	filipinski peso	Filipini
PKR	pakistanska rupija	Pakistan
PLN	zlot	Poljska
PYG	gvarani	Paragvaj
QAR	katarski rial	Katar
ROL	lev	Romunija
RUB	ruski rubelj	Ruska federacija
RWF	ruandski frank	Ruanda
SAR	savdski rial	Saudova Arabija
SBD	solomonski dolar	Salomonovi otoki

Šifra	Valuta	Država
SCR	sejšelska rupija	Sejšeli
SDD	sudanski dinar	Sudan
SEK	švedska krona	Švedska
SGD	singapurski dolar	Singapur
SHP	funt Svete Helene	Saint Helena
SIT	tolar	Slovenija
SKK	slovaška krona	Slovaška
SLL	leone	Sierra Leone
SOS	somalski šiling	Somalija
SRD	surinamski dolar	Surinam
STD	dobra	Sao Tome in Principe
SVC	salvadorski kolon	Salvador
SYR	sirski funt	Sirska arabska republika
SZL	lilangeni	Svazi
THB	bat	Tajska
TJS	somoni	Tadžikistan
TMM	manat	Turkmenistan
TND	tunizijski dinar	Tunizija
TOP	paanga	Tonga
TRL	turška lira	Turčija
TTD	dolar Trinidada in Tobaga	Trinidad in Tobago
TWD	novi tajvanski dolar	Tajvan, Provinca Kitajske
TZS	tanzanijski šiling	Tanzanija, Združena republika
UAH	hryvnia	Ukrajina
UGX	ugandski šiling	Uganda
USD	ameriški dolar	Združene države Amerike, Ameriška Samoa, Britansko ozemlje Indijskega oceana, Deviški otoki (ZDA), Deviški otoki (britanski), Ekvador, Guam, Haiti, Marshallovi otoki, Mikronezija (federativne države), Palau, Panama, Portoriko, Salvador, Severni Marianski otoki, Timor-Leste, Turks in Caicos
UYU	urugvajski peso	Urugvaj
UZS	uzbekistanski sum	Uzbekistan
VEB	bolivar	Venezuela
VND	dong	Vietnam
VUV	vat	Vanuatu
WST	tala	Samoa
XAF	CFA-frank BEAC	Čad, Ekvatorialna Gvineja, Gabon, Kamerun, Kongo, Srednjejafriška republika
XCD	vzhodnokaribski dolar	Angvila, Antigva in Barbuda, Dominika, Grenada, Montserrat, Saint Kitts in Nevis, Saint Lucija, Saint Vincent in Grenadine
XOF	CFA-frank BCEAO	Benin, Burkina Faso, Gvineja Bissau, Mali, Niger, Senegal, Slonokoščena obala, Togo
XPF	CFP-frank	Francoska Polinezija, Nova Kaledonija
YER	jemenski rial	Jemen
ZAR	rand	Južna Afrika, Lesoto, Namibija
ZMK	kvača	Zambija
ZWD	zimbabvejski dolar	Zimbabve

9. ŠIFRANT VRSTE POSLOV se spremeni, tako da se glasi:

9. ŠIFRANT VRSTE POSLOV

Posel je vsako dejanje, komercialno ali ne, ki povzroči premik blaga (pošiljanje ali prejem).

Šifra v stolpcu A		Šifra v polju 24	Šifra v stolpcu B	
1	Posli, pri katerih gre za dejanski ali nameravani prenos lastništva proti plačilu ali drugemu nadomestilu ⁽¹⁾ (razen poslov, navedenih pod šiframi 2, 7 in 8)	11	1	Končni nakup/prodaja ⁽²⁾
		12	2	Blago, odposlano na ogled, poskusni vzorci, blago, odposlano s pravico do vračila, in posli, ki vključujejo provizijo
		13	3	Posli, pri katerih gre za plačilo v naravi
		14	4	Prodaja tujim potnikom za njihovo osebno uporabo
		15	5	Finančni lizing ⁽³⁾
2	Vračilo blaga, ki je bilo predhodno že zavedeno pod šifro 1 ⁽⁴⁾ ; brezplačna zamenjava blaga oziroma nadomestilo za blago ⁽⁴⁾	21	1	Vračilo blaga
		22	2	Zamenjava oziroma nadomestilo za vrnjeno blago
		23	3	Zamenjava oziroma nadomestilo za blago, ki ni bilo vrnjeno (npr. zaradi garancije)

Šifra v stolpcu A		Šifra v polju 24	Šifra v stolpcu B	
3	Posli, ki niso začasnega značaja in pri katerih gre za prenos lastništva, vendar brez nadomestila (finančnega ali drugačnega)	31	1	Dobave blaga po programih, ki jih v celoti ali delno financira Evropska Skupnost
		32	2	Druge dobave iz naslova vladne pomoči
		33	3	Druge dobave pomoči (s strani posameznikov in nevladnih organizacij)
		34	4	Drugi posli
4	Posli s predvidenim oplemenitenjem na podlagi pogodbe ⁽⁵⁾ ali posli s predvidenim popravilom ⁽⁶⁾ (razen poslov, navedenih pod šifro 7)	41	1	Oplemenitenje
		42	2	Popravilo in vzdrževanje proti plačilu
		43	3	Brezplačno popravilo in vzdrževanje
5	Posli po opravljenem oplemenitenju na podlagi pogodbe ⁽⁵⁾ ali po opravljenem popravilu ⁽⁶⁾ (razen poslov, navedenih pod šifro 7)	51	1	Oplemenitenje
		52	2	Popravilo in vzdrževanje proti plačilu
		53	3	Brezplačno popravilo in vzdrževanje
6	Posli, pri katerih ne gre za prenos lastništva, npr. najem, posoja, operativni lizing ⁽⁷⁾ in druge začasne uporabe ⁽⁸⁾ , razen oplemenitenja na podlagi pogodbe ali popravila (dobava in vračilo)	61	1	Najem, posoja, operativni lizing
		62	2	Druge začasne uporabe
7	Posli v zvezi s skupnimi obrambnimi programi ali z drugimi skupnimi medvladnimi proizvodnimi programi (npr. Airbus)	70		
8	Dobava gradbenega materiala in opreme v zvezi z gradbenimi dejavnostmi ali dejavnostmi gradbenega inženirstva, ki predstavljajo del splošne pogodbe ⁽⁹⁾	80		
9	Drugi posli	90		

Opombe:

⁽¹⁾ Ta točka zajema večino izvoznih in uvoznih poslov, tj. poslov, pri katerih:

- se lastništvo prenese z rezidenta na nerezidenta ali obratno;
- je ali bo opravljeno plačilo ali drugo nadomestilo (plačilo v naravi).

Opozoriti je treba, da to velja tudi za blago, ki si ga pošiljajo enote istega podjetja ali iste skupine podjetij, in za blago, poslano iz/v skladišča za osrednjo distribucijo, razen če se v zvezi s temi posli ne opravi nobeno plačilo ali drugo nadomestilo (v tem primeru so taki posli navedeni pod šifro 3 stolpca A).

⁽²⁾ Vključno z rezervnimi deli in drugimi nadomestnimi dobavami proti plačilu.

⁽³⁾ Vključno s finančnim lizingom: obroki za lizing se izračunajo tako, da zajamejo vso ali skoraj vso vrednost blaga. Koristi in tveganja lastništva se ob sklenitvi pogodbe prenesejo na lizingojemalca. Po zaključku pogodbe postane lizingojemalec zakoniti lastnik.

⁽⁴⁾ Vračilo in zamenjane oziroma nadomestne pošiljke blaga, ki so bile prvotno zavedene pod šiframi 3 do 9 stolpca A, je treba navesti pod ustrezne šifre.

⁽⁵⁾ Posle oplemenitenja (pod carinskim nadzorom ali ne) je treba navesti pod šiframi 4 in 5 stolpca A. Posli oplemenitenja za lasten račun niso zajeti pod tema šiframa in jih je treba navesti pod šifro 1 stolpca A.

⁽⁶⁾ Popravilo blaga pomeni povrnitev njegove prvotne funkcije; to lahko vključuje nekatere strukturne spremembe ali izboljšave.

⁽⁷⁾ Operativni lizing: vse pogodbe o lizingu, razen finančnega lizinga (gl. opombo ⁽³⁾).

⁽⁸⁾ Ta šifra zajema blago, ki se izvažajo/uvažajo z namenom kasnejšega ponovnega uvoza/ponovnega izvoza brez spremembe lastništva.

⁽⁹⁾ Posli, navedeni pod šifro 8 stolpca A, vključujejo blago, ki ni ločeno fakturirano, ampak se zanj izda en sam račun, ki pokriva celotno skupno vrednost. V nasprotnem primeru je treba posle navesti pod šifro 1 stolpca A.

11. ŠIFRANT VRSTE PAKIRANJA se spremeni, tako da se glasi:

11. ŠIFRANT VRST TOVORKOV

Šifra	Opis
AE	Aerosol
AM	Ampula, nezaščiten
AP	Ampula, zaščiten
BT	Bala tkanine (30 jardov)
BN	Bala, nestisnjena
BL	Bala, stisnjena
BF	Balon (velika trebušasta steklenica), nezaščiten
BP	Balon (velika trebušasta steklenica), zaščiten
DR	Boben
JG	Bokal (Vrč)
GZ	Bruna, v povezu
GI	Bruno (tram)
TU	Cev
TD	Cev, zložljiva
TZ	Cevi, v povezu
PI	Cevka
PZ	Cevke, v povezu
TR	Debilo
PN	Deska
FP	Filmski zvitek
LG	Hlod
LZ	Hlodi, v povezu
IN	Ingot
IZ	Ingoti, v povezu
TB	Kad (čeber)
CI	Kanister
CF	Kaseta (blagajna)
CG	Kletka

Šifra	Opis
RG	Kolut (obroč)
TN	Konzerva (pločevinka)
BI	Korito
BK	Košara
CE	Košara (vrša)
CA	Kovinska posoda, pravokotna
CX	Kovinska posoda, valjasta
JC	Kovinska ročka, pravokotna
JY	Kovinska ročka, valjasta
PG	Kovinska/steklena plošča
PY	Kovinske/steklene plošče, v povezu
JR	Kozarec
SW	Krčljiva toplotna folija
CJ	Krsta
FD	Lesen zabojček za steklo
PH	Lončen vrč
PT	Lonec
SE	Mornariški kovček (skrinja)
RL	Motovilo (motek)
NT	Mreža
RT	Mreža za sadje
NE	Nepakirano ali razpakirano
FR	Okvir
EN	Omot (ovojnica)
PC	Paket
RD	Palica (drog)
BR	Palice
RZ	Palice (drogovi), v povezu
BZ	Palice, v povezu
PU	Pladenj
GB	Plinska jeklenka
SC	Plitva košara (nizek zabojček)
SM	Pločevina
SZ	Pločevina, v povezu
FL	Ploska steklenica, čutara; posoda za smodnik
BD	Plošča
ST	Plošča
BY	Plošče, v povezu
CV	Pokrov (prevleka)
CZ	Ponjava
CS	Posoda
HR	Potna košara (košarica s pokrovom)
AT	Razpršilec
VG	Razsuto, plin (pri 1031 mbar in 15°C)
VL	Razsuto, tekoče
VQ	Razsuto, tekoči plin (neobičajna temperatura/pritisk)
VO	Razsuto, trdno, (grude)
VY	Razsuto, trdno, (prah)
VR	Razsuto, trdno, (zrna)
TK	Rezevoar (cisterna), pravokoten
TY	Rezevoar (cisterna), valjast
SU	Ročni kovček
MT	Rogoznica (groba vreča za kavo)
CU	Skodelica
CH	Skrinja
TS	Snop
CK	Sod
BA	Sod (147 l)
HG	Sod (238 l ali 286 l)
BU	Sod (490,96 l)

Šifra	Opis
TO	Sod velik (1144,98 l)
KG	Sodček (utežna mera za žeblje (45,36 kg))
FI	Sodček, vedro za maslo ali mast (za okrog 40 litrov)
CO	Stekleni balon (steklenica pletenka), nezaščiten
CP	Stekleni balon (steklenica pletenka), zaščiten
WB	Steklenica pletenka
BS	Steklenica, nezaščiten, čebulasta
BO	Steklenica, nezaščiten, valjasta
BV	Steklenica, zaščiten čebulasta
BQ	Steklenica, zaščiten valjasta
VI	Steklenička (za zdravila)
BE	Sveženj
BX	Škatla
CT	Škatla iz lepenke (karton)
MX	Škatlica za vžigalice
BH	Šop
BB	Tuljava (navitje)
VP	Vakumsko pakirano
CY	Valj
MB	Večdelna vreča
NS	Večdelni zaboj (predalnik)
MS	Večslojna vreča
PL	Vedro (čeber)
BJ	Vedro (škaf)
VA	Velik sod (bedenj, kotel)
CC	Velika kangla za mleko
CR	Velika košara letvenica (gajba)
DJ	Velika pletenka, nezaščiten
DP	Velika pletenka, zaščiten
FO	Vojaški kovček
SA	Vreča
JT	Vreča iz jute
BG	Vrečka
PO	Vrečka (mošnja, torbica)
SH	Vrečica (za dišave)
SD	Vreteno
SK	Zaboj iz letev
TC	Zaboj za čaj
BC	Zabojček ali stojalo za steklenice
MC	Zabojček za mleko
CB	Zabojček za pivo
FC	Zabojček za sadje
SL	Založni papir
PK	Zavoj
PA	Zavojček
CL	Zvitek
RO	Zvitek (rola)

V 12. ŠIFRANTU POSEBNIH OZNAK ZA POLJE 31 se v delu »Šifre za količine, ki vplivajo na izračun dajatev« pri šifri TJ za besedo "gigajoul" doda besedilo "na 1000 kg", za šifro E9 pa doda šifra:

EK	Evropa; kos
----	-------------

13. ŠIFRANT NACIONALNIH DODATNIH KOD se spremeni, tako da se glasi:

13. ŠIFRANT NACIONALNIH DODATNIH KOD

S001	fitofarmacevtska sredstva v končni obliki
S011	mamila in psihotropne substance (MIPS)

S021	dinitronaftalen (DNT)
S022	nitroglicer in drugi estri solitrne kisline
S023	tulci z netilkami in netilke ter strelivo, ki vsebuje netilke ali tulce z netilkami
S031	bojni
S041	cevi, zaklepi in strelni mehanizmi za revolverje, samokrese, pištole, puške, bobnice za revolverje, menjalne in vložne cevi
S042	pištole za humano ubijanje živali, metalnice ladijskih vrvi in delovne priprave, ki uporabljajo smodnikove pline kot pogonsko gorivo
S043	puške za podvodni ribolov, solzilci v obliki pršil ali v trdni obliki in električni paralizatorji
S051	izdelki živalskega izvora
S052	čebelji proizvodi
S053	hrana hišnih ljubljencev
S054	trofeje divjadi
S055	trofeje mesojedih sesalcev in plazilcev (npr. medved, volk, divje mačke)
S999	drugo
T101	pogonsko gorivo
T102	gorivo za ogrevanje
T199	niiti pogon niiti ogrevanje
T201	pivo
T202	vino
T203	fermentirane pijače
T204	vmesne pijače
T205	etilni alkohol
T301	cigarete
T302	cigare in cigarilosi
T303	drobno rezan tobak
T304	ostali tobak
T999	blago ni trošarinski izdelek
V001	motorna vozila kategorije m1; to so vozila za prevoz potnikov z največ osmimi sedeži poleg sedeža voznika
V002	motorna vozila kategorije n1; to so vozila za prevoz blaga z največjo maso do vključno 3,5 tone.
V003	motorna vozila kategorije l5; to so vozila s tremi kolesi, ki so simetrično razporejena glede na vzdolžno os in katerih največja masa ne presega 1000 kg in pri katerih ali prostornina motorja presega 50 cm ³ ali konstrukcijsko določena hitrost presega 50 km/h
V999	drugo

V 14. ŠIFRANTU UGODNOSTI se v 3. Šifrantu ugodnosti (kombinacije) pri šifri 123 besedilo "priloge 6 KN" nadomesti z besedilom "priloge 7 KN", pri šifri 150 pa se besedilo "npr. 1202 30 50" nadomesti z besedilom "npr. 0202 3050".

V 15. ŠIFRANTU POSTOPKOV se pri šifri 94 besedilo spremeni, tako da se glasi: "sprostitve v prosti promet blaga, ki je predmet carinskega nadzora glede posebne uporabe".

16. ŠIFRANT PREDLISTIN se spremeni, tako da se glasi:

16. ŠIFRANT PREDLISTIN

01	EUL za izvoz blaga
02	EUL za začasni izvoz blaga
03	EUL za ponovni izvoz blaga
04	EUL za sprostitev blaga v prost promet
05	EUL za začasni uvoz blaga
06	EUL za vrnitev izvoženega blaga oziroma začasno izvoženega blaga

07	EUL za carinsko skladiščenje blaga
09	EUL za carinske postopke s šifro 9xxx v polju 37 EUL
10	Skupna deklaracija
11	Tranzitna EUL
14	Vnos blaga ¹ v prosto cono po morju
16	Vnos blaga ² v prosto cono po kopnem
18	Vnos skupnostnega blaga ³ v prosto cono po kopnem
27	Poenostavljeno prijavljanje na meji – uvoz (oznaka dovoljenja PU) ⁴
40	Številka iz carinske evidence, podeljena na podlagi opravljenega vpisa v evidence imetnika dovoljenja za hišno carinjenje pri uvozu (oznaka dovoljenja HU). Šifra se uporablja v primerih, ko je bilo blago v predhodnem poenostavljenem tranzitnem postopku na podlagi 372/1/f člena izvedbene uredbe (imetnik dovoljenja ima status pooblaščenega prejemnika).
43	Poenostavljeno prijavljanje na meji – izvoz (oznaka dovoljenja PI) ⁵
60	Prejem blaga po NCTS na carinski izpostavi
70	Vpis v evidence (KV) priznanega izvoznika (oznaka dovoljenja HI) ⁶
80	Vpis v evidence (KV) imetnika dovoljenja za hišno carinjenje pri uvozu (oznaka dovoljenja HU). Šifra se uporablja v primerih, ko je bilo blago v predhodnem poenostavljenem tranzitnem postopku na podlagi 372/1/g člena izvedbene uredbe. ⁷
81	Vpis v evidence (KV) pri imetniku dovoljenja za hišno uvozno carinjenje (oznaka dovoljenja HU) (v primeru sprostitev v prost promet iz skladišča tipa D na podlagi vpisa v evidence) ⁸

¹ Blago nečlanice ali blago Skupnosti, za katero velja ukrep Skupnosti, ki vključuje izvoz tega blaga v tretje države, in za katero so že bile opravljene ustrezne izvozne carinske formalnosti.

² Glej opombo 2.

³ Blago Skupnosti, za katerega še ni bil začel drug carinski postopek kot vnos blaga v PC.

⁴ Šifra 27 se vpisuje samo pri dopolnilnih deklaracijah.

⁵ Šifra 43 se vpisuje samo pri dopolnilnih deklaracijah.

⁶ Šifra 70 se vpisuje samo pri dopolnilnih deklaracijah in se uporablja zaradi zagotovitve sledljivosti.

⁷ Šifra 80 se vpisuje samo pri deklaracijah, s katerimi se vključuje poenostavitev za hišno carinjenje pri uvozu, in se uporablja zaradi zagotovitve sledljivosti.

⁸ Šifra 81 se vpisuje samo pri dopolnilnih deklaracijah in se uporablja zaradi zagotovitve sledljivosti.

V 17. ŠIFRANTU METOD VREDNOTENJA se v točkah a) in b) črta beseda "to", za besedo "polje" pa se doda številka "43".

V 18. ŠIFRANTU ZA POLJE 44 se pred naslovom "Seznam šifer z oznako "3C" (oprostitve plačila uvoznih dajatev)" doda besedilo, ki se glasi:

"Pojasnilo:

V polje 44 se vpišejo potrebne šifre iz črkovnih skupin, ki pomenijo:

- oprostitve plačila uvoznih dajatev (podatkovna skupina z oznako 3C);
- davke in takse (podatkovna skupina z oznako 3D);
- postopke z ekonomskim učinkom in posebno uporabo blaga (podatkovna skupina z oznako 3E);
- faktuorne dokumente (podatkovna skupina z oznako 3F);
- zavarovanja (podatkovna skupina z oznako 3G);
- izjave (podatkovna skupina z oznako 3I);
- skupno kmetijsko politiko (podatkovna skupina z oznako 3K);
- nacionalne kode (podatkovna skupina z oznako 3N);
- ostale priložene dokumente (podatkovna skupina z oznako 3O);

- potrdila o poreklu in druga potrdila (podatkovna skupina z oznako 3P);
- poenostavljene postopke (podatkovna skupina z oznako 3S);
- trošarine (podatkovna skupina z oznako 3T);
- carinsko vrednost blaga (podatkovna skupina z oznako 3V).

Vsako posamezno podatkovno skupino je mogoče opisati v največ dveh podpoljih (44/1 in 44/2):

- v podpolje 44/1 se vpiše štirimestna šifra,
- v podpolje 44/2 se vpišejo podatki, ki so vezani na izbrano šifro. Če vsebina ni predpisana, se to podpolje ne izpolni.

Podpolja ločimo z oklepaji.

Primer: (3C12)(345/2004)

Šifra pomeni, da deklarant uveljavlja oprostitev plačila uvoznih dajatev na podlagi akta pristojnega organa o podedovanju predmetov št. 345 iz leta 2004.

Več šifer iz ene črkovne skupine se vpiše po rastočem vrstnem redu. Če šifra še ni določena, se podatki lahko vpišejo tudi z besedami.

Če v deklaracijah z več kot eno postavko veljajo šifre posamezne črkovne skupine za celotno deklaracijo (vse po-

stavke), jih je mogoče vpisati samo v prvi postavki. V teh primerih mora biti (razen pri šifrah črkovnih skupin 3I, 3O in 3S, kjer to ni potrebno) v prvi postavki vpisana tudi dodatna šifra take črkovne skupine z oznako 00 (npr. 3C00, 3E00, 3P00).

Primer: (3C00)(3C37)(14/2004)

Šifra pomeni, da velja potrdilo splošnega združenja industrijske panoge št. 14 iz leta 2004 za vse postavke EUL.

Taka poenostavitev ne velja za šifre črkovne skupine 3V.

Besedilo pod Opombo "člen 918/83" se nadomesti z besedilom "člen/918/83".

V **Seznamu šifer z oznako "3D" (davki in takse)** se pri šifri 3D50 v Opisu šifre v oklepaju črta besedilo "Uradni list RS, št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00, 30/01, 82/01, 67/02, 30/03 in 101/03,"; pri šifri 3D92 v Opisu šifre pa se v oklepaju črta besedilo "Uradni list RS, št. 52/99 in 2/04,".

V **Seznamu šifer z oznako "3E" (postopki z ekonomskim učinkom)** se v naslovu besedilo v oklepaju nadomesti z besedilom: "postopki z ekonomskim učinkom in posebna uporaba blaga", za šifro 3E35 pa se dodata šifri:

3E41	dovoljenje za posebno uporabo blaga	car. org./št./LLLL
3E45	poenostavljeno dovoljenje za posebno uporabo blaga	car. org./št./LLLL

V Opombi se besedilo "člen/točka: največ trimestno številko člena in dvomestno številko točke, na kateri" nadomesti z besedilom "člen/2454/93: člen izvedbene uredbe, na katerem".

V **Seznamu šifer z oznako "3G" (zavarovanja)** se v Opombi beseda "garancije" nadomesti z besedo "zavarovanja".

V **Seznamu šifer z oznako "3N" (nacionalna koda)** se v Opombi številka "15" nadomesti s številko "13".

V **Seznamu šifer z oznako "3O" (ostali priloženi dokumenti)** se pri šifrah 3O26 in 3O30 v vsebini podpolja 44/2 beseda "vrsta" nadomesti z besedo "šifra", v Opombi pa se besedilo "car. org./vrsta/št. /LLLL" nadomesti z besedilom "car. org./šifra/št. /LLLL".

V **Seznamu šifer z oznako "3P" (potrdila o poreklu in druga potrdila)** se za šifro 3P11 dodajo naslednje šifre:

3P12	potrdilo o gibanju blaga EUR.1 (Evropski gospodarski prostor)	št./LLLL
3P13	izjava na računu (Evropski gospodarski prostor)	št./LLLL
3P14	izjava pooblaščenega izvoznika na računu (Evropski gospodarski prostor)	št./LLLL
3P15	izjava na računu v skladu z 89. členom izvedbene uredbe k Carinskemu zakoniku (GPS)	št./LLLL

, za šifro 3P51 pa se doda šifra:

3P60	potrdilo o gibanju blaga A.TR.	št.
------	--------------------------------	-----

V **Seznamu šifer z oznako "3S" (poenostavljeni postopki)** se v šifri 3S13 v Opisu šifre beseda "deklariranja" nadomesti z besedo "prijavljanja", pri šifri 3S16 v Vsebini podpolja 44/2 pa se črta besedilo "LLLL".

V **Seznamu šifer z oznako "3V" (carinska vrednost blaga)** se za šifro 3CV1 doda nova šifra, skupaj z opombo:
"Šifra za vrednost blaga, namenjenega za izvoz"

3CV2	fakturna vrednost blaga, namenjenega za izvoz	znesek v SIT
------	---	--------------

Opomba: V stolpcu "Vsebina podpolja 44/2" pomeni: znesek v SIT: vrednost blaga z računa, preračunana v slovenske tolarje, upoštevajoč valutni tečaj iz polja 23 EUL

Če deklaracija vsebuje več postavk, se pri vsaki postavki v polje 44 vpiše fakturna vrednost blaga, namenjenega za izvoz. Vsota vrednosti iz podpolja 44/2 posameznih postavk mora biti enaka vrednosti blaga iz polja 22, izraženi v slovenskih tolarjih."

Naslov pred šifro 3V70 se spremeni, tako da se glasi:

"Šifra za prijavo stroškov, ki se prištevajo pri izračunu statistične vrednosti ob uvozu blaga".

Pri šifri 3V70 se črta beseda "skupni", beseda "urada" pa se nadomesti z besedo "kraja".

Za šifro 3V70 se dodata novi šifri, ki se glasita:

"Šifra, s katero se ob vrnitvi blaga iz postopka začasnega uvoza na oplemenitenje ali začasnega izvoza na oplemenitenje prijavi vrednost blaga, deklariranega ob začetku teh postopkov

3V71	vrednost začasno uvoženega ali začasno izvoženega blaga na oplemenitenje	znesek v SIT
------	--	--------------

Šifra za prijavo vrednosti informacije, ki se nahaja na nosilcu informacije

3V72	vrednost informacije	znesek v SIT
------	----------------------	--------------

Obrazložitev:

Za blago, ki se uporablja kot nosilec informacij (npr. diske, računalniški trakovi, filmi, načrti, avdio in videotrakovi, CD-ROM-i...) in se trži za zagotavljanje informacij, statistična vrednost temelji na skupni vrednosti blaga; tj. ne zajema le nosilca, temveč tudi informacije na njem."

Naslov pred šifro 3V90 se spremeni, tako da se glasi:

"Šifri za prijavo stroškov, ki se odštevajo ali prištevajo pri izračunu statistične vrednosti ob izvozu blaga".

Pri šifrah 3V90 in 3V91 se besedilo spremeni, tako da se glasi:

"3V90: stroški, ki se odštevajo pri izračunu statistične vrednosti

3V91: stroški, ki se prištevajo pri izračunu statistične vrednosti".

Naslov pred šifro 3V95 se spremeni, tako da se glasi:

"Šifra za prijavo stroškov, ki povečujejo davčno osnovo pri uvozu blaga"; besedilo ki se glasi: "3V95 skupni stroški, ki zmanjšujejo davčno osnovo za obračun DDV znesek v SIT", pa se črta.

Pri šifri 3V96 se besedilo spremeni, tako da se glasi: "stroški, ki povečujejo davčno osnovo za obračun DDV pri uvozu blaga".

V 19. ŠIFRANTU IZ TARIC se doda nova opomba, vezana na šifro C019, ki se glasi:

"^{7a} Ta šifra je že zajeta s šifro 3E31 oziroma 3E35 v Šifrantu za polje 44 (Seznam šifer z oznako "3E") in je v primeru, ko je v polju 44 že vpisana šifra 3E31 oziroma 3E35, ni treba vpisati."

Potrdila pod številko: A002, A005, A006, A011, A012, A013, C002, C009, C010, C011, C016, C020, C021, C025, C030, C033, D001, D002, D004, E001, E002, E003, E004, E005, E006, E007, E008, E009, E010, I002, K001, K002, K003, K004, K005, K006, K007, K008, K009, K010, K011, K012, L003, L004, L005, L007, L008, L009, L010, L011, L013, L015, L024, L027, L029, L037, L039, L052, L053, L054, L057, L060, L062, L063, L067, L068, L070, L071, L073, L077, L078, L083, L092, L093, L095, L101, L107, T005, U006, U025, U029, U032, Y004, Y012, Y014, Z009, Z021, Z027, Z029, Z030, Z031, Z032, Z033, Z034, Z036, Z039, Z041, Z045, Z046, Z047, Z048, Z049, Z050, Z051, Z052, Z054 in Z055 se črtajo ter dodajo naslednja nova potrdila:

D007	potrdilo o kemični analizi kvalitete na vsaki stopnji za izdelek, neveden na komercialnem računu
L130	pristopna dovoljenja (banane) za tradicionalnega dobavitelja Dovoljenje je veljavno le v novi državi članici.
L131	pristopna dovoljenja (banane) za netradicionalnega dobavitelja Dovoljenje je veljavno le v novi državi članici.
N	POTRDILA UN/EDIFAC
N823	Kontrolni izvod T5

V 20. ŠIFRANTU VRST DAJATEV se pri šifri 21 besedilo spremeni, tako da se glasi: "trošarine – energenti in električna energija".

V 21. ŠIFRANTU NAČINOV PLAČILA se na koncu doda nova šifra, ki se glasi:

N	oprostitev zavarovanja v skladu z določbo 4. točke 189. člena Carinskega zakonika (državni organ)
---	---

25. ŠIFRANT DRŽAV se spremeni, tako da se glasi:

25. ŠIFRANT DRŽAV

Šifrant držav, razvrščen po šifrah držav:

Šifra države	Naziv države	Opomba
AD	Andora	
AE	Združeni Arabski Emirati	
AF	Afganistan	
AG	Antigva in Barbuda	
AI	Angvila	
AL	Albanija	
AM	Armenija	
AN	Nizozemski Antili	
AO	Angola	
AQ	Antarktika	
AR	Argentina	
AS	Ameriška Samoa	
AT	Avstrija	
AU	Avstralija	
AW	Aruba	
AX	Aland otoki	Uporablja se šifra za Finsko (FI)
AZ	Azerbajdžan	
BA	Bosna in Hercegovina	
BB	Barbados	
BD	Bangladeš	
BE	Belgija	
BF	Burkina Faso	
BG	Bolgarija	
BH	Bahrajn	
BI	Burundi	
BJ	Benin	
BM	Bermudi	
BN	Sultanat Brunej	
BO	Bolivija	
BR	Brazilijska	
BS	Bahami	
BT	Butan	
BV	Bouvetov otok	
BW	Bocvana	
BY	Belorusija	
BZ	Belize	
CA	Kanada	
CC	Kokosovi (Keeling) otoki	
CD	Kongo, Demokratična Republika	
CF	Srednjeafriška Republika	
CG	Kongo	
CH	Švica	
CI	Slonokoščena obala	
CK	Cookovi otoki	
CL	Čile	
CM	Kamerun	
CN	Kitajska	

Šifra države	Naziv države	Opomba
CO	Kolumbija	
CR	Kostarika	
CS	Srbija in Črna gora	
CU	Kuba	
CV	Zelenortski otoki	
CX	Božični otok	
CY	Ciper	
CZ	Češka Republika	
DE	Nemčija	
DJ	Džibuti	
DK	Danska	
DM	Dominika	
DO	Dominikanska Republika	
DZ	Alžirija	
EC	Ekvador	
EE	Estonija	
EG	Egipt	
ER	Eritreja	
ES	Španija	
ET	Etiopija	
FI	Finska	
FJ	Fidži	
FK	Falklandski otoki (Malvini)	
FM	Mikronezija (Federativne države)	
FO	Ferski otoki	
FR	Francija	
GA	Gabon	
GB	Združeno kraljestvo (Velika Britanija)	
GD	Grenada	
GE	Gruzija	
GF	Francoska Gvajana	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
GH	Gana	
GI	Gibraltar	
GL	Grenlandija	
GM	Gambija	
GN	Gvineja	
GP	Guadeloupe	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
GQ	Ekvatorialna Gvineja	
GR	Grčija	
GS	Južna Georgija in Otoki Južni Sandwich	
GT	Gvatemala	
GU	Guam	
GW	Gvineja Bissau	
GY	Gvajana	
HK	Hongkong	
HM	Heardov otok in Mcdonaldovi otoki	
HN	Honduras	
HR	Hrvaška	
HT	Haiti	

Šifra države	Naziv države	Opomba
HU	Madžarska	
ID	Indonezija	
IE	Irska	
IL	Izrael	
IN	Indija	
IO	Britansko ozemlje Indijskega oceana	
IQ	Irak	
IR	Iran (Islamska Republika)	
IS	Islandija	
IT	Italija	
JM	Jamajka	
JO	Jordanija	
JP	Japonska	
KE	Kenija	
KG	Kirgizistan	
KH	Kambodža	
KI	Kiribati	
KM	Komori	
KN	Saint Kitts in Nevis	
KP	Koreja, Demokratična Ljudska Republika	
KR	Koreja, Republika	
KW	Kuvajt	
KY	Kajmanski otoki	
KZ	Kazahstan	
LA	Laos	
LB	Libanon	
LC	Saint Lucija	
LI	Lihtenštajn	
LK	Šrilanka	
LR	Liberija	
LS	Lesoto	
LT	Litva	
LU	Luksemburg	
LV	Latvija	
LY	Libijska Arabska Džamahirija	
MA	Maroko	
MC	Monako	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
MD	Moldavija, Republika	
MG	Madagaskar	
MH	Marshallovi otoki	
MK	Makedonija, nekdanja Jugoslovanska republika	
ML	Mali	
MM	Mjanmar	
MN	Mongolija	
MO	Macao	
MP	Severni Marianski Otoki	
MQ	Martinik	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
MR	Mavretanija	
MS	Montserrat	

Šifra države	Naziv države	Opomba
MT	Malta	
MU	Mauritius	
MV	Maldivi	
MW	Malavi	
MX	Mehika	
MY	Malezija	
MZ	Mozambik	
NA	Namibija	
NC	Nova Kaledonija	
NE	Niger	
NF	Norfolški otok	
NG	Nigerija	
NI	Nikaragva	
NL	Nizozemska	
NO	Norveška	
NP	Nepal	
NR	Nauru	
NU	Niue	
NZ	Nova Zelandija	
OM	Oman	
PA	Panama	
PE	Peru	
PF	Francoska Polinezija	
PG	Papua-Nova Gvineja	
PH	Filipini	
PK	Pakistan	
PL	Poljska	
PM	Saint Pierre in Miquelon	
PN	Pitcairn	
PR	Portoriko	Uporablja se šifra za Združene države Amerike (US)
PS	Palestinsko Območje, zasedeno	
PT	Portugalska	
PW	Palau	
PY	Paragvaj	
QA	Katar	
RE	Reunion	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
RO	Romunija	
RU	Ruska Federacija	
RW	Ruanda	
SA	Saudova Arabija	
SB	Salomonovi otoki	
SC	Sejšeli	
SD	Sudan	
SE	Švedska	
SG	Singapur	
SH	Saint Helena	
SI	Slovenija	
SJ	Svalbard in Jan Mayen	Uporablja se šifra za Norveško (NO)
SK	Slovaška	

Šifra države	Naziv države	Opomba
SL	Sierra Leone	
SM	San Marino	
SN	Senegal	
SO	Somalija	
SR	Surinam	
ST	Sao Tome in Principe	
SV	Salvador	
SY	Sirija, Arabska Republika	
SZ	Svazi	
TC	Otoki Turks in Caicos	
TD	Čad	
TF	Francosko južno ozemlje	
TG	Togo	
TH	Tajska	
TJ	Tadžikistan	
TK	Tokelau	
TL	Vzhodni Timor	
TM	Turkmenistan	
TN	Tunizija	
TO	Tonga	
TR	Turčija	
TT	Trinidad in Tobago	
TV	Tuvalu	
TW	Tajvan, Provinca Kitajske	
TZ	Tanzanija, Združena Republika	
UA	Ukrajina	
UG	Uganda	
UM	Stranski zunanji otoki Združenih Držav	
US	Združene države Amerike	
UY	Urugvaj	
UZ	Uzbekistan	
VA	Sveti sedež (Vatikanska mestna država)	
VC	Saint Vincent in Grenadine	
VE	Venezuela	
VG	Deviški otoki (Britanski)	
VI	Deviški otoki (ZDA)	
VN	Vietnam	
VU	Vanuatu	
WF	Otoki Wallis in Futuna	
WS	Samoa	
XC	Ceuta	
XL	Melilla	
YE	Jemen	
YT	Mayotte	
ZA	Južna Afrika	
ZM	Zambija	
ZW	Zimbabve	

Šifrant držav, razvrščen po nazivih držav:

Naziv države	Šifra države	Opomba
Afganistan	AF	
Aland otoki	AX	Uporablja se šifra za Finsko (FI)
Albanija	AL	
Alžirija	DZ	
Ameriška Samoa	AS	
Andora	AD	
Angola	AO	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Angvila	AI	
Antarktika	AQ	
Antigva in Barbuda	AG	
Argentina	AR	
Armenija	AM	
Aruba	AW	
Avstralija	AU	
Avstrija	AT	
Azerbajdžan	AZ	
Bahami	BS	
Bahrajn	BH	
Bangladeš	BD	
Barbados	BB	
Belgija	BE	
Belize	BZ	
Belorusija	BY	
Benin	BJ	
Bermudi	BM	
Bocvana	BW	
Bolgarija	BG	
Bolivija	BO	
Bosna in Hercegovina	BA	
Bouvetov otok	BV	
Božični otok	CX	
Brazilijska	BR	
Britansko ozemlje Indijskega oceana	IO	
Burkina Faso	BF	
Burundi	BI	
Butan	BT	
Ceuta	XC	
Ciper	CY	
Cookovi otoki	CK	
Čad	TD	
Češka Republika	CZ	
Čile	CL	
Danska	DK	
Deviški otoki (Britanski)	VG	
Deviški otoki (ZDA)	VI	
Dominika	DM	
Dominikanska Republika	DO	
Džibuti	DJ	
Egipt	EG	
Ekvador	EC	
Ekvatorialna Gvineja	GQ	
Eritreja	ER	
Estonija	EE	
Etiopija	ET	
Falklandski otoki (Malvini)	FK	
Ferski otoki	FO	
Fidži	FJ	
Filipini	PH	
Finska	FI	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Francija	FR	
Francoska Gvajana	GF	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
Francoska Polinezija	PF	
Francosko južno ozemlje	TF	
Gabon	GA	
Gambija	GM	
Gana	GH	
Gibraltar	GI	
Grčija	GR	
Grenada	GD	
Grenlandija	GL	
Gruzija	GE	
Guadeloupe	GP	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
Guam	GU	
Gvajana	GY	
Gvatemala	GT	
Gvineja	GN	
Gvineja Bissau	GW	
Haiti	HT	
Heardov otok in Mcdonaldovi otoki	HM	
Honduras	HN	
Hongkong	HK	
Hrvaška	HR	
Indija	IN	
Indonezija	ID	
Irak	IQ	
Iran (Islamska Republika)	IR	
Irska	IE	
Islandija	IS	
Italija	IT	
Izrael	IL	
Jamajka	JM	
Japonska	JP	
Jemen	YE	
Jordanija	JO	
Južna Afrika	ZA	
Južna Georgija in Otoki Južni Sandwich	GS	
Kajmanski otoki	KY	
Kambodža	KH	
Kamerun	CM	
Kanada	CA	
Katar	QA	
Kazahstan	KZ	
Kenija	KE	
Kirgizistan	KG	
Kiribati	KI	
Kitajska	CN	
Kokosovi (Keeling) otoki	CC	
Kolumbija	CO	
Komori	KM	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Kongo	CG	
Kongo, Demokratična Republika	CD	
Koreja, Demokratična Ljudska Republika	KP	
Koreja, Republika	KR	
Kostarika	CR	
Kuba	CU	
Kuvajt	KW	
Laos	LA	
Latvija	LV	
Lesoto	LS	
Libanon	LB	
Liberija	LR	
Libijska Arabska Džamahirija	LY	
Lihtenštajn	LI	
Litva	LT	
Luksemburg	LU	
Macao	MO	
Madagaskar	MG	
Madžarska	HU	
Makedonija, nekdanja Jugoslovanska republika	MK	
Malavi	MW	
Maldivi	MV	
Malezija	MY	
Mali	ML	
Malta	MT	
Maroko	MA	
Marshallovi otoki	MH	
Martinik	MQ	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
Mauritius	MU	
Mavretanija	MR	
Mayotte	YT	
Mehika	MX	
Melilla	XL	
Mikronezija (Federativne države)	FM	
Mjanmar	MM	
Moldavija, Republika	MD	
Monako	MC	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
Mongolija	MN	
Montserrat	MS	
Mozambik	MZ	
Namibija	NA	
Nauru	NR	
Nemčija	DE	
Nepal	NP	
Niger	NE	
Nigerija	NG	
Nikaragva	NI	
Niue	NU	
Nizozemska	NL	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Nizozemski Antili	AN	
Norfolški otok	NF	
Norveška	NO	
Nova Kaledonija	NC	
Nova Zelandija	NZ	
Oman	OM	
Otoki Turks in Caicos	TC	
Otoki Wallis in Futuna	WF	
Pakistan	PK	
Palau	PW	
Palestinsko Območje, zasedeno	PS	
Panama	PA	
Papua-Nova Gvineja	PG	
Paragvaj	PY	
Peru	PE	
Pitcairn	PN	
Poljska	PL	
Portoriko	PR	Uporablja se šifra za Združene države Amerike (US)
Portugalska	PT	
Reunion	RE	Uporablja se šifra za Francijo (FR)
Romunija	RO	
Ruanda	RW	
Ruska Federacija	RU	
Saint Helena	SH	
Saint Kitts in Nevis	KN	
Saint Lucija	LC	
Saint Pierre in Miquelon	PM	
Saint Vincent in Grenadine	VC	
Salomonovi otoki	SB	
Salvador	SV	
Samoa	WS	
San Marino	SM	
Sao Tome in Principe	ST	
Saudova Arabija	SA	
Sejšeli	SC	
Senegal	SN	
Severni Marianski Otoki	MP	
Sierra Leone	SL	
Singapur	SG	
Sirija, Arabska Republika	SY	
Slonokoščena obala	CI	
Slovaška	SK	
Slovenija	SI	
Somalija	SO	
Srbija in Črna gora	CS	
Srednjeafriška Republika	CF	
Stranski zunanji otoki Združenih Držav	UM	
Sudan	SD	
Sultanat Brunej	BN	

Naziv države	Šifra države	Opomba
Surinam	SR	
Svalbard in Jan Mayen	SJ	Uporablja se šifra za Norveško (NO)
Svazi	SZ	
Sveti sedež (Vatikanska mestna država)	VA	
Španija	ES	
Šrilanka	LK	
Švedska	SE	
Švica	CH	
Tadžikistan	TJ	
Tajska	TH	
Tajvan, Provinca Kitajske	TW	
Tanzanija, Združena Republika	TZ	
Togo	TG	
Tokelau	TK	
Tonga	TO	
Trinidad in Tobago	TT	
Tunizija	TN	
Turčija	TR	
Turkmenistan	TM	
Tuvalu	TV	
Uganda	UG	
Ukrajina	UA	
Urugvaj	UY	
Uzbekistan	UZ	
Vanuatu	VU	
Venezuela	VE	
Vietnam	VN	
Vzhodni Timor	TL	
Zambija	ZM	
Združene države Amerike	US	
Združeni Arabski Emirati	AE	
Združeno kraljestvo (Velika Britanija)	GB	
Zelenortski otoki	CV	
Zimbabve	ZW	

V 26. ŠIFRANTU SLOVENSKE CARINSKIH ORGANOVA se v delu **CARINSKI URAD CELJE** naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Celje".

V delu **CARINSKI URAD DRAVOGRAD** se naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Dravograd".

V delu **CARINSKI URAD MURSKA SOBOTA** se naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Murska Sobota".

V delu **CARINSKI URAD MARIBOR** se naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Maribor".

V delu **CARINSKI URAD NOVA GORICA** se naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Nova Gorica".

V delu **CARINSKI URAD SEŽANA** se naziv "Oddelek za trošarine" nadomesti z besedilom "Oddelek za trošarine Sežana".

5. člen

V Prilogi 3 se v navodilu za izpolnjevanje polja D v delu z naslovom "Polje "Rok" prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"V primeru izvoza, tranzitnega postopka oziroma skupnega postopka izvoza in tranzita se vpiše rok, do katerega je treba blago predložiti namembnemu uradu; v primeru pasivnega oziroma aktivnega oplemenitenja rok, do katerega mora biti zaključen postopek pasivnega oziroma aktivnega oplemenitenja; v primeru posebne uporabe pa rok, do katerega morajo biti izpolnjeni pogoji iz dovoljenja. Datumski podatki se vpišejo v obliki DDMMLL (dan, mesec, leto), vključno z dodatnimi oznakami T, E, P."

V drugem odstavku se pri oznaki E za besedama "ekonomskim učinkom" doda besedilo "ali datum zaključka posebne uporabe blaga".

6. člen

V Prilogi 5 se naslov obrazca spremeni, tako da se glasi: **"DOPOLNILNA CARINSKA DEKLARACIJA V OB-
LIKLI SEZNAMA"**.

7. člen

V Prilogi 7 se naslov obrazca spremeni, tako da se glasi: **"Obračun dajatev v potniškem prometu"**.

8. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 15. septembra 2004 dalje.

Št. 420-02-4/2004/12

Ljubljana, dne 25. avgusta 2004.

EVA 2004-1611-0160

dr. Dušan Mramor l. r.

Minister

Za finance

PRILOGA - OCENA FINANČNIH POSLEDIC VLADNEGA GRADIVA

I. Ime predloga zakona, predpisa ali drugega vladnega gradiva:				
PREDLOG - PRAVILNIKA o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izpolnjevanju enotne upravne listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih - (EVA 2004-1611-0160)				
II. Predlog zakona, podzakonskega predpisa ali drugo vladno gradivo, ki ima večje finančne posledice za državni proračun (večje od 10 milijonov SIT)				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideni prihodki državnega proračuna	/	/	/	/
Predvideni odhodki državnega proračuna	/	/	/	/
II.A Pravice porabe za izvedbo vladnega gradiva so zagotovljene na naslednjih proračunskih postavkah (PP) s predvidenimi zneski:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.B Predlog za zagotovitev manjkajočih pravic porabe s prerazporeditvijo iz naslednjih PP:				
Šifra PP	Ime proračunske postavke	Ime proračunskega uporabnika	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.C Predlog za nadomestitev zmanjšanih prihodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				
III. Drugo vladno gradivo, ki nima večjih finančnih posledic za državni proračun (manjše od 10 milijonov SIT)				
Ocena finančnih posledic oz. izjava, da gradivo nima finančnih posledic		Predlagani pravilnik nima finančnih posledic za proračun.		
IV. Predlog zakona				
Ocena finančnih posledic za druga javna finančna sredstva				

4271. Pravilnik o postopku za pridobitev statusa pravne osebe, ki deluje v javnem interesu na področju spodbujanja razvoja turizma

Na podlagi šestega odstavka 15. in četrtega odstavka 17. člena Zakona o spodbujanju razvoja turizma (Uradni list RS, št. 2/04) izdaja minister za gospodarstvo

PRAVILNIK
o postopku za pridobitev statusa pravne osebe, ki deluje v javnem interesu na področju spodbujanja razvoja turizma

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik ureja postopek pridobitve in izgube statusa pravne osebe, ki deluje v javnem interesu na področju spodbujanja razvoja turizma (v nadaljevanju: status) in vsebino evidence pravnih oseb, ki so pridobile status (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

II. POSTOPEK PRIDOBITVE STATUSA

2. člen

Pravna oseba, ki želi pridobiti status, vloži vlogo za pridobitev statusa (v nadaljnjem besedilu: vloga) pri ministrstvu, pristojnem za turizem (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

Vloga mora vsebovati zahtevek za pridobitev statusa na nacionalni ravni ali v okviru turističnega območja, ustrezne podatke iz 14. člena tega pravilnika, ki se vpisujejo v evidenco in druge podatke, ki jih mora vsebovati vsaka vloga v upravnem postopku.

3. člen

K vlogi za pridobitev statusa na nacionalni ravni, je treba priložiti naslednje listine:

- odločbo o registraciji društva ali izpisek iz ustreznega registra pravnih oseb,
- ustanovitveni oziroma temeljni akt pravne osebe,
- poslovno poročilo ali poročilo o delu pravne osebe za zadnji dve koledarski leti, iz katerega so razvidni izvedeni programi, projekti in druge aktivnosti za uresničevanje namena in ciljev, ki so v javnem interesu ter obseg porabljenih sredstev za te namene,
- poslovni načrt ali program dela pravne osebe za tekoče koledarsko leto,
- program delovanja pravne osebe za čas trajanja statusa,
- reference, ki izkazujejo pomembne dosežke pravne osebe na področju spodbujanja razvoja turizma.

4. člen

K vlogi za pridobitev statusa v okviru turističnega območja je treba priložiti listine iz prejšnjega člena in soglasje občin v okviru tega turističnega območja k pridobitvi statusa.

Pravne osebe, ki jih ustanovijo ali soustanovijo občine z namenom spodbujanja razvoja turizma v okviru turističnega območja in je njihova osnovna dejavnost skupno načrtovanje, oblikovanje in trženje turistične ponudbe turističnega območja, morajo k vlogi za pridobitev statusa v okviru turističnega območja priložiti listine iz prve, druge, četrte in pete alineje prejšnjega člena.

5. člen

Če vloga ne vsebuje vseh podatkov in listin iz 2. in 3. oziroma 4. člena tega pravilnika, ministrstvo pozove pravno

osebo, da vlogo dopolni oziroma predloži manjkajoče listine v roku tridesetih dni.

Če pravna oseba vloge ne dopolni v roku iz prejšnjega odstavka, ministrstvo vlogo zavrne in jo vrne pravni osebi s celotno dokumentacijo.

6. člen

Popolno vlogo obravnava komisija, ki jo imenuje minister, pristojen za turizem (v nadaljnjem besedilu: minister).

Komisija prouči, ali pravna oseba izpolnjuje predpisane pogoje za pridobitev statusa in svoje mnenje v pisni obliki posreduje ministru.

7. člen

Minister na podlagi mnenja komisije izda odločbo o podelitvi statusa oziroma o zavrnitvi vloge v tridesetih dneh po prejemu popolne vloge.

8. člen

Pravna oseba, ki je pridobila status mora o vseh spremembah v zvezi s svojim statusom oziroma v zvezi s pogoji za pridobitev statusa takoj obvestiti ministrstvo.

Ministrstvo lahko kadarkoli, na lastno pobudo ali na pobudo občine, ki je dala soglasje k pridobitvi statusa, preveri ali pravna oseba še izpolnjuje pogoje za pridobitev statusa.

III. PODALJŠANJE STATUSA

9. člen

Pravna oseba, ki želi podaljšati status, mora najkasneje šest mesecev pred iztekom petletnega roka veljavnosti statusa pri ministrstvu vložiti vlogo za podaljšanje statusa. Za vlogo za podaljšanje statusa in za izvedbo postopka preverjanja izpolnjevanja pogojev za podaljšanje statusa se primerno uporabljajo določbe 2. do 6. člena tega pravilnika.

10. člen

Po izvedbi postopka preverjanja izpolnjevanja pogojev za podaljšanje statusa izda minister odločbo o podaljšanju statusa za novo obdobje petih let oziroma o zavrnitvi vloge in odvzemu statusa.

IV. ODVZEM STATUSA

11. člen

Pravni osebi se odvzame status:

- če preneha obstajati,
- če ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev statusa.

12. člen

Odločbo o odvzemu statusa izda minister po uradni dolžnosti.

V. EVIDENCA

13. člen

Ministrstvo vodi evidenco pravnih oseb, ki so pridobile status ločeno:

- za pravne osebe, ki so pridobile status na nacionalni ravni,
- za pravne osebe, ki so pridobile status v okviru turističnega območja,
- za pravne osebe, ki so pridobile status v okviru turističnega območja in so jih ustanovile ali soustanovile občine z namenom spodbujanja razvoja turizma v okviru turističnega območja in je njihova osnovna dejavnost skupno načrtovanje, oblikovanje in trženje turistične ponudbe turističnega območja.

Podatki, vpisani v evidenco so javni.

14. člen

V evidenco se vpišejo naslednji podatki:

- datum in zaporedna številka vpisa,
- ime oziroma firma pravne osebe,
- sedež pravne osebe (kraj, ulica in hišna številka),
- številka in datum odločbe o podelitvi statusa,
- številka in datum odločbe o podaljšanju statusa,
- številka in datum odločbe o odvzemu statusa,
- razlog za odvzem statusa.

VI. KONČNA DOLOČBA

15. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 017-72/2003

Ljubljana, dne 17. avgusta 2004.

EVA 2004-2111-0023

dr. Matej Lahovnik l. r.

Minister

za gospodarstvo

4272. Pravilnik o usmerjanju in nadzoru policije

Na podlagi 2. člena Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 110/03 – prečiščeno besedilo, 50/04 in 54/04) izdaja minister za notranje zadeve

**PRAVILNIK
o usmerjanju in nadzoru policije**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik opredeljuje način in oblike izvajanja pooblastil Ministrstva za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) v razmerju do policije v zvezi z določanjem razvojnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih temeljnih usmeritev za delo policije ter usmerjanje, poročanje in nadzor nad izvajanjem nalog policije.

II. USMERJANJE POLICIJE

2. člen

Ministrica oziroma minister za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister) na podlagi predloga notranje organizacijske enote ministrstva, pristojne za usmerjanje in nadzor policije (v nadaljnjem besedilu: direktorat), daje policiji temeljne usmeritve za pripravo srednjeročnega načrta razvoja in dela za obdobje petih let.

Minister pošlje generalni direktorici policije oziroma generalnemu direktorju policije (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor policije) temeljne usmeritve za pripravo srednjeročnega načrta razvoja in dela za obdobje petih let najkasneje šest mesecev pred pričetkom prvega leta, na katerega se nanaša srednjeročni načrt.

Policija pripravi srednjeročni načrt razvoja in dela policije najpozneje v roku treh mesecev po prejemu temeljnih usmeritev.

S srednjeročnim načrtom se določi temeljne razvojne cilje na posameznih področjih dela policije ter opredeli usmeritve izvajanja nalog policije in ukrepe, potrebne za njihovo uresničitev.

Srednjeročni načrt razvoja in dela mora vsebovati področja dela policije, zaposlovanja, opreme in investicij v policiji.

Srednjeročni načrt razvoja in dela policije na predlog generalnega direktorja policije sprejme minister.

3. člen

Direktorat na podlagi srednjeročnega načrta dela policije, opravljenih analiz in ugotovitev pripravi predlog ministru, na podlagi katerega minister policiji določi usmeritve in obvezna navodila za pripravo letnega načrta dela policije.

Pri pripravi usmeritev in obveznih navodil lahko uradniki direktorata opravljajo delovne pogovore v organizacijskih enotah policije. O načrtovanih pogovorih obvestijo generalnega direktorja policije najmanj osem dni pred pogovorom.

Minister pošlje generalnemu direktorju policije usmeritve in obvezna navodila za pripravo letnega načrta dela najkasneje do konca septembra v tekočem letu. Policija pripravi letni načrt dela in ga pošlje v potrditev ministru najpozneje v roku 60 dni po prejemu usmeritev in obveznih navodil.

Letni načrt dela policije vsebuje cilje in ukrepe na posameznih področjih dela policije, načrt zaposlovanja, nabave opreme in investicij v policiji.

4. člen

Če razmere na posameznih delovnih področjih policije terjajo sprejem posebnih ukrepov, minister generalnemu direktorju policije naloži, da policija za ta delovna področja pripravi načrt, v katerem predvidi aktivnosti, nosilce in sredstva, potrebna za izvedbo ukrepov.

Načrt na predlog generalnega direktorja policije sprejme minister.

Sprejem načrta posebnih ukrepov lahko ministru predlaga tudi generalni direktor policije.

III. POROČANJE POLICIJE

5. člen

Generalni direktor policije ali oseba, ki jo za to pooblasti, takoj obvesti ministra o dogodkih, ki so pomembni za varnost države ali varovanih oseb in objektov, o dogodkih, v katerih je več oseb izgubilo življenje ali je nastala večja materialna škoda, in o drugih dogodkih, ki imajo oziroma bi lahko imeli večji odziv v javnosti.

6. člen

Policija posreduje ministru:

- letna in polletna poročila o izvajanju nalog policije;
- letna in polletna poročila s področja nadzora in notranjih preiskav;

– štirimesečna poročila o izvajanju prikritih preiskovalnih ukrepov iz 149.a, 149.b, 150., 151., 155. in 155.a člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 116/03, prečiščeno besedilo);

– poročila o izvajanju posameznih usmeritev, obveznih navodil in nalog, ki jih je generalnemu direktorju policije dal minister;

– zapisnike delovnih sestankov ožjega in širšega kolegija generalnega direktorja policije;

– druga poročila, podatke ali analize, ki jih zahteva.

Letno in polletno poročilo o izvajanju nalog policije mora vsebovati tudi oceno izvajanja letnega in srednjeročnega načrta.

Letno poročilo policije mora biti ministru posredovano najkasneje do 1. marca prihodnjega leta, ostala poročila iz prvega odstavka tega člena pa najkasneje trideset dni po zaključku obravnavanega obdobja oziroma izvedeni dejavnosti.

7. člen

Generalni direktor policije obvešča ministra o predlogih internih splošnih aktov iz svoje pristojnosti in njihovem sprejetju.

Policija sproti seznanja direktorat z obveznimi navodili in usmeritvami, ki jih generalna policijska uprava pošilja organizacijskim enotam policije, tako da mu jih pošilja v vednost.

Policija sproti seznanja direktorat o vseh svojih aktivnostih v zvezi s pobudami in pisanji, ki jih nanjo naslavljajo varuh človekovih pravic, mednarodna nadzorna telesa in nevladne organizacije.

Na zahtevo direktorata policija v določenem roku posreduje tudi druga poročila, podatke ali analize.

IV. NADZOR NAD IZVAJANJEM NALOG POLICIJE

8. člen

Ministrstvo izvaja redni, izredni in ponovni nadzor nad izvajanjem nalog policije.

Z nadzorom se ugotavlja zakonitost in varstvo človekovih pravic pri opravljanju policijskih nalog in uporabi policijskih pooblastil ter izvajanje usmeritev in obveznih navodil ministra.

9. člen

Redni nadzor nad izvajanjem nalog policije se izvaja na podlagi letnega načrta nadzorov, ki ga na predlog direktorata sprejme minister. Z letnim načrtom se pisno seznani generalnega direktorja policije.

Izredni nadzor nad izvajanjem nalog policije odredi minister na podlagi lastne ocene ali na pobudo generalne direktorice oziroma generalnega direktorja (v nadaljnjem besedilu: generalni direktor) direktorata.

Ponovni nadzor se lahko opravi po preteku roka, določenega za izvršitev naloženih ukrepov in nalog, ali po preteku roka, določenega za odpravo kršitev, ugotovljenih v rednem ali izrednem nadzoru.

10. člen

Redni, izredni in ponovni nadzor odredi minister z odredbo. V odredbi določi vodjo nadzora in druge uradnike, ki sodelujejo v nadzoru.

Pri rednem nadzoru vodja nadzora najmanj petnajst dni pred izvedbo vroči odredbo o rednem nadzoru generalnemu direktorju policije in vodji organizacijske enote, kjer se bo nadzor izvajal.

11. člen

Izredni ali ponovni nadzor se lahko opravi nenapovedano.

Vodja nadzora, ki izvaja izredni ali ponovni nadzor, neposredno pred začetkom izvajanja nadzora vroči ministru odredbo vodji organizacijske enote policije, v kateri bo opravljal nadzor.

Istovčasno se o tem obvesti generalnega direktorja policije.

12. člen

Vodja nadzora o opravljenem nadzoru sestavi poročilo, katerega podpišejo uradniki, ki so izvajali nadzor.

Ugotovitve nadzora se po končanem nadzoru obravnava na sestanku vodje nadzora z generalnim direktorjem policije ali osebo, ki jo za to pooblasti, in vodjo organizacijske enote, v kateri je bil opravljen nadzor. Na sestanku so lahko tudi uradniki, ki so sodelovali pri izvajanju nadzora.

Generalni direktor direktorata najkasneje v petnajstih dneh po opravljenem nadzoru pošlje poročilo ministru in generalnemu direktorju policije. Generalni direktor policije lahko v roku petnajstih dni od vročitve poročila nanj poda pripombe.

Zbrano gradivo, na katerem temeljijo ugotovitve nadzora, je sestavni del dokumentarnega gradiva nadzora.

13. člen

Ob ugotovljenih nepravilnostih direktorat predlaga ministru ukrepe za odpravo nepravilnosti in postopke za ugotavljanje odgovornosti.

Minister generalnemu direktorju policije naloži, da v določenem roku ali na določen način odpravi pri nadzoru ugotovljene nepravilnosti. Generalni direktor policije mora o izvedenih ukrepih za odpravo nepravilnosti in postopkih za ugotovitev odgovornosti v določenem roku pisno seznani ministra.

14. člen

Generalni direktor direktorata in generalni direktor policije lahko zaradi uspešne izvedbe nadzora organizirata različne oblike medsebojnega sodelovanja pri izvajanju nadzora.

15. člen

Policija mora takoj obvestiti ministra o sumu kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti ali pa je oškodovanec podal predlog za pregon in katerega je osumljen generalni direktor policije, njegova namestnika ali pomočniki, vodje notranje organizacijskih enot Generalne policijske uprave ali direktorji policijskih uprav.

Minister lahko odredi izredni nadzor nad obravnavo kaznivega dejanja iz prejšnjega odstavka. Izvedbo izrednega nadzora lahko ministru predlaga generalni direktor direktorata.

V. IZVRŠEVANJE POOBLASTIL URADNIKOV
MINISTRSTVA, KI OPRAVLJAJO NADZOR NAD
IZVAJANJEM NALOG POLICIJE

16. člen

Delavci policije so dolžni uradnikom ministrstva, ki opravljajo nadzor, omogočiti izvršitev nadzora in jim zagotoviti potrebno pomoč.

Uradnik ministrstva, ki v okviru nadzora prisostvuje izvajanju posameznih nalog policije, ne sme ovirati dela policije.

17. člen

Uradniki ministrstva, ki opravljajo nadzor nad izvajanjem nalog policije, se pri svojem delu izkazujejo s službeno izkaznico, ki jo izda minister.

Organizacijska enota ministrstva, pristojna za kadrovske zadeve, o izdanih službenih izkaznicah vodi evidenco in opravlja vse ostale naloge v zvezi z izdajanjem službenih izkaznic.

18. člen

Službeno izkaznico sestavlja usnjen etui, velik 105 x 70 mm, z napisom »Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve, Direktorat za policijo in druge varnostne naloge, Službena izkaznica« in grbom Republike Slovenije. V etui sta vložena identifikacijska kartica, velika 85 x 54 mm, izdelana iz posebnega papirja z zaščitnimi znaki, in plastificiran kartonček z navedbo pooblastil.

Na identifikacijski kartici je fotografija imetnika izkaznice, velika 3 x 2,5 cm, z napisom: »Republika Slovenija, Ministrstvo za notranje zadeve, Direktorat za policijo in druge varnostne naloge, Službena izkaznica«. Spodnja stran vsebuje ime in priimek imetnika izkaznice, registrsko številko izkaznice, prostor za žig, podpis ministra in datum izdaje.

Na prednji strani plastificiranega kartončka je napis: »Delavci policije so dolžni imetniku te izkaznice, ko opravlja nadzor, v skladu s svojimi pristojnostmi omogočiti izvršitev nadzora in mu zagotoviti potrebno pomoč«.

Besedilo, izpisano na hrbtni strani plastificiranega kartončka, se glasi: »Imetnik te izkaznice ima v okviru izvajanja nadzora policijska pooblastila in je v svojih pravicah in dolžnostih izenačen s policistom.

Za nemoteno in učinkovito opravljanje posameznega nadzora ima imetnik te izkaznice še naslednja pooblastila:

- zahtevati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija;

- zahtevati vpogled v dokumente, listine, odredbe, zapisnike, odločbe in sklepe, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi pridobiva, pripravlja ali izdaja policija, in po potrebi zahtevati njihovo izročitev ali izročitev njihovih kopij;

- opraviti razgovor z delavci policije;

- vstopiti v vsak prostor, ki ga policija uporablja pri svojem delu;

- zahtevati ateste ter tehnične in druge podatke o tehničnih sredstvih v uporabi policije ter zahtevati dokazila o usposobljenosti policistov za uporabo tehničnih in drugih sredstev, ki jih ti uporabljajo pri svojem delu;

- prisostvovati izvajanju določenih nalog policije;

- od policije in delavcev policije zahtevati posredovanje drugih podatkov in informacij iz njihove pristojnosti, ki so pomembni za uspešno izvedbo nadzora.«

Obrazec službene izkaznice je objavljen v prilogi, ki je sestavni del tega pravilnika.

VI. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, preneha veljati Pravilnik o načinu in oblikah izvajanja pooblastil Ministrstva za notranje zadeve v razmerju do policije na področju usmerjanja in nadzora policije in o pooblastilih delavcev, ki izvajajo nadzor nad delom policije (Uradni list RS, št. 78/99 in 68/01).

20. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 14-03-016-177/2004

Ljubljana, dne 20. avgusta 2004.

EVA 2004-1711-0049

dr. Rado Bohinc l. r.

Minister

za notranje zadeve

PRILOGA

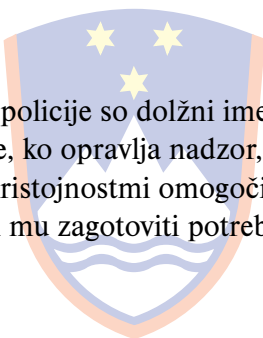
SPREDNJA STRAN ETUIJA

1. Usnjen etui je velik 105x70 mm, podatki so natisnjeni na črnem usnju. Velikost logotipa je širina napisa DIREKTORAT ZA POLICIJO IN DRUGE VARNOSTNE NALOGE, in sicer 74 mm. Logotip in napis SLUŽBENA IZKAZNICA imata sredinsko postavitve. Podatki so natisnjeni v slepem tisku.

IDENTIFIKACIJSKA KARTICA

2. Identifikacijska kartica delavca ministrstva je velika 85x54 mm, enostranska, podatki so natisnjeni na beli plastiki. Velikost logotipa je širina napisa DIREKTORAT ZA POLICIJO IN DRUGE VARNOSTNE NALOGE, in sicer 50 mm. Logotip in napis SLUŽBENA IZKAZNICA imata sredinsko poravnavo pod grbom. Spodnja stran kartice vsebuje ime in priimek imetnika izkaznice, registrsko številko izkaznice, prostor za žig, podpis ministra in datum izdaje. Osebna slika je barvna, logotip ministrstva je tribarven, v procesnem sistemu (modra, rdeča in rumena), kot je predpisano:
- MODRA, Reflex Blue 100/80/0/0
 - RDEČA, Red 032, 0/100/100/0
 - RUMENA, Yellow, 0/0/100/0
- Podatki so natisnjeni v črni barvi.

Delavci policije so dolžni imetniku te izkaznice, ko opravlja nadzor, v skladu s svojimi pristojnostmi omogočiti izvršitev nadzora in mu zagotoviti potrebno pomoč.

SPREDNJA STRAN PLASTIFICIRANEGA KARTONČKA

Imetnik te izkaznice ima v okviru izvajanja nadzora policijska pooblastila in je v svojih pravicah in dolžnostih izenačen s policistom.

Za nemoteno in učinkovito opravljanje posameznega nadzora ima imetnik te izkaznice še naslednja pooblastila:

- zahtevati podatke iz evidenc, ki jih vodi in vzdržuje policija;
- zahtevati vpogled v dokumente, listine, odredbe, zapisnike, odločbe in sklepe, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi pridobiva, pripravlja ali izdaja policija, in po potrebi zahtevati njihovo izročitev ali izročitev njihovih kopij;
- opraviti razgovor z delavci policije;
- vstopiti v vsak prostor, ki ga policija uporablja pri svojem delu;
- zahtevati ateste ter tehnične in druge podatke o tehničnih sredstvih v uporabi policije ter zahtevati dokazila o usposobljenosti policistov za uporabo tehničnih in drugih sredstev, ki jih ti uporabljajo pri svojem delu;
- prisostvovati izvajanju določenih nalog policije;
- od policije in delavcev policije zahtevati posredovanje drugih podatkov in informacij iz njihove pristojnosti, ki so pomembni za uspešno izvedbo nadzora.

ZADNJA STRAN PLASTIFICIRANEGA KARTONČKA

1. Plastificirani kartonček delavca ministrstva je velik 85x54 mm, dvostranski, podatki so natisnjeni na beli plastiki. Grb in sporočilo kartončka sta centrirana sredinsko s sredinsko poravnavo teksta.

Grb ministrstva je tribarven, v procesnem sistemu (modra, rdeča in rumena), kot je predpisano:

- MODRA, Reflex Blue 20/15/0/
- RDEČA, Red 032, 0/18/18/0
- RUMENA, Yellow, 0/0/18/0

Podatki so natisnjeni v črni barvi.

4273. Pravilnik o dopolnitvi pravilnika o uradnem zdravstvenem nadzoru nad živili

Na podlagi četrtega odstavka 16. člena zakona o zdravstveni ustreznosti živil in izdelkov ter snovi, ki prihajajo v stik z živili (Uradni list RS, št. 52/00, 42/02 in 47/04-ZdZPZ) izdaja minister za zdravje

**P R A V I L N I K
o dopolnitvi pravilnika o uradnem zdravstvenem nadzoru nad živili****1. člen**

V Pravilniku o uradnem zdravstvenem nadzoru nad živili (Uradni list RS, št. 73/03 in 45/04) se v 16. členu doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Program iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj:

- merila, uporabljena pri pripravi programa,
- število in vrste pregledov,
- število in vrste ugotovljenih neskladnosti.«.

2. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0220-45/2004

Ljubljana, dne 16. avgusta 2004.

EVA 2004-2711-0082

dr. Dušan Keber l. r.
Minister
za zdravje

BANKA SLOVENIJE**4274. Sklep o spremembi navodila za izvajanje sklepa o opravljanju menjalniških poslov**

Na podlagi tretjega odstavka 49. člena zakona o deviznem poslovanju (Uradni list RS, št. 110/03 – uradno prečiščeno besedilo), 25. točke sklepa o opravljanju menjalniških poslov (Uradni list RS, št. 92/03) in tretjega odstavka 29. člena zakona o Banki Slovenije (Uradni list RS, št. 58/02 in 85/02) izdaja guverner Banke Slovenije

S K L E P**o spremembi navodila za izvajanje sklepa o opravljanju menjalniških poslov****1**

Prvi odstavek 1. točke navodila za izvajanje sklepa o opravljanju menjalniških poslov (Uradni list RS, št. 96/03 in 56/04) se spremeni tako, da se glasi:

»Nalepka, ki jo pogodbeni menjalec ob prejemu dovoljenja prejme za vsako menjalno mesto, je štirioglate oblike, sive barve z zlatim napisom Banka Slovenije in z napisom na belem polju: MENJALNICA IZPOLNJUJE POGOJE ZA MENJALNIŠKO POSLOVANJE, RAZEN NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE, KJER ŽIVITA ITALIJANSKA OZIROMA MADŽARSKA NARODNA SKUPNOST, KJER POGODBENI MENJALEC PREJME NALEPKO Z NAPISOM:

– MENJALNICA IZPOLNJUJE POGOJE ZA MENJALNIŠKO POSLOVANJE

– L'UFFICIO CAMBIO ADEMPIE LE CONDIZIONI PER L'ESPLETAMENTO DELLE OPERAZIONI DI CAMBIO

oziroma

– MENJALNICA IZPOLNJUJE POGOJE ZA MENJALNIŠKO POSLOVANJE

– A PÉNZVÁLTÓ TELJESÍTI A PÉNZVÁLTÁS ÜZLETVITELI FELTÉTELEIT.«

2

Ta sklep začne veljati dne 1. 10. 2004.

Ljubljana, dne 25. avgusta 2004.

Mitja Gaspari l. r.
Guverner

OBČINE

BISTRICA OB SOTLI

4275. Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Bistrica ob Sotli

Na podlagi 36. člena Zakona o kmetijstvu (Uradni list RS, št. 54/00) in 15. člena Statuta Občine Bistrica ob Sotli (Uradni list RS, št. 49/99 in 125/03) je Občinski svet občine Bistrica ob Sotli na 11. redni seji dne 29. 4. 2004 sprejel

P R A V I L N I K

o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Bistrica ob Sotli

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določijo namen, upravičenci, pogoji in merila za dodelitev proračunskih sredstev, namenjenih za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja na območju Občine Bistrica ob Sotli.

Sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Bistrica ob Sotli se zagotavljajo iz občinskega proračuna, njihovo višino pa določi občinski svet z odlokom o proračunu za tekoče leto.

2. člen

Upravičenci do sredstev za kmetijske dejavnosti so fizične osebe s stalnim prebivališčem v Občini Bistrica ob Sotli, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo.

Do sredstev so upravičena tudi društva in druga združenja s področja kmetijstva, ki imajo sedež v občini oziroma društva in združenja, ki nimajo sedeža v občini, združujejo pa tudi člane iz območja Občine Bistrica ob Sotli.

3. člen

Sredstva se lahko upravičencem dodelijo samo za ukrepe, ki se izvajajo na območju občine.

Sredstva se dodeljujejo v obliki subvencij, regresov, plačil storitev in investicijskih odhodkov.

Upravičenci morajo za namene iz člena tega pravilnika podati izjavo, da za posamezen namen niso pridobili sredstev iz državnega proračuna ali mednarodnih virov oziroma koliko sredstev iz teh virov so že prejeli. Višina skupne dodeljene pomoči iz vseh virov ne sme presegati dovoljene intenzivnosti oziroma višine pomoči po posameznih namenih, kot so opredeljene v tem pravilniku.

Sredstva za investicije se lahko dodelijo le za investicije pričete v tekočem letu, razen tistih, ki jih je zaradi sezone del potrebno nujno pričeti že prej.

II. UKREPI ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA IN PODEŽELJA V OBČINI

4. člen

Sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini so predvidena za naslednje namene:

– **Sofinanciranje umetnega osemenjevanja govejih plemenic**

Namen ukrepa je skozi program umetnega osemenjevanja s strani pooblaščenice veterinarske organizacije izboljšati prirejo mleka in mesa na kmetijah z uporabo semen kvalitetnih plemenjakov ter izboljšanje genetskega potenciala domačih živali. Regres za umetno osemenjevanje govejih plemenic znaša 1.000 SIT po glavi živine.

Višina pomoči: do 20% upravičenih stroškov umetnega osemenjevanja govejih plemenic.

Pooblaščenica veterinarske organizacije, ki izvaja storitve osemenjevanja, mora predložiti račun za izvedene storitve ter seznam govejih plemenic.

– **Regresiranje zavarovanja plemenske živine**

Namen ukrepa je sofinanciranje zavarovalnih premij pri zavarovanju živine in s tem dajanje podpore ohranjanju zdrave črede.

Sredstva se lahko pridobijo za zavarovanje plemenske živine in sicer plemenske govede, plemenskih svinj, plemenskih konjev in plemenskih telic. Regres za zavarovanje plemenske živine znaša 4.000 SIT po glavi živine.

Višina pomoči: do 50% zavarovalne premije.

O morebitnem povišanju regresiranja odloča Komisija za kmetijstvo.

– **Integrirana pridelava in ekološko kmetovanje**

Sredstva se namenljajo za sofinanciranje stroškov kontrole integrirane pridelave sadja in zelenjave in ekološkega kmetovanja.

Do sredstev so upravičeni kmetje, ki so vključeni v integrirano pridelavo in ekološko kmetovanje in to dokazujejo s potrdilom ali s certifikatom.

Upravičeni stroški so stroški kontrole, ki jo izvajajo pooblaščenice institucije v višini 50% za prvo kontrolo, 30% za drugo kontrolo.

– **Analiza zemlje**

Namen sofinanciranja je ohranjati kvaliteto kmetijskih zemljišč, ohranjati okolju prijazno kmetovanje.

Upravičeni stroški so stroški analiz, ki jih izvajajo pooblaščenice institucije v višini do 50% stroškov.

– **Analiza krme, listov plodov in testiranje škroplilnih naprav**

Namen ukrepa je upoštevanje načrtnega gnojenja in varstva rastlin ter zmanjšanje onesnaženosti okolja.

Višina pomoči: do 50% upravičenih stroškov za testiranje škroplilnic oziroma do 50% upravičenih stroškov za analizo.

– **Programi izobraževanja kmetov**

Sredstva so namenjena za sofinanciranje programov izobraževanja kmetov- nosilcev kmetijske dejavnosti. Sofinancirajo se programi, ki jih izvaja kmetijska svetovalna služba ali drugi verificirani izvajalec izobraževanja.

Pooblaščenim izvajalcem izobraževanja posameznih programov se krijejo upravičeni stroški izobraževanja oziroma predavanj do 100% (honorarji predavateljem in zagotovitev prostora za izvedbo programov).

– **Sofinanciranje delovanja društev in njihovih programov**

Sofinancirajo se programi delovanja in aktivnosti društev, združenj na področju kmetijstva, ki so neprofitna in se ne ukvarjajo s komercialno dejavnostjo. Podpora je namenje-

na za izvedbo strokovnega dela, strokovnih prireditev in pri izdajanju strokovno informativnih publikacij, ki se ne tržijo.

Do sredstev so upravičena društva, združenja iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika.

Sofinancirajo se finančno ovrednoteni programi v višini do 50% upravičenih stroškov izvedenega programa, med katere se štejejo stroški prevoza za strokovne ekskurzije, uporaba – najem prostorov za izvedbo izobraževalnih programov, demonstracije, organiziranje prireditev in tekmovanj, stojnine na sejnih, plačilo honorarjev izobraževalnih programov, stroški objave v sredstvih javnega obveščanja.

– Sofinanciranje CRPOV

Sredstva so namenjena za pripravo razvojnih projektov celostnega razvoja podeželja in obnove vasi in sicer kot soudeležba občine na razpisu Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Sofinancirajo se izvedbena dela s področja kmetijske dejavnosti na območju projekta CRPOV.

Višina pomoči:

- plačilo po situacijah (izvedbenih delih),
- sofinancirajo se upravičeni stroški do višine 40% vrednosti investicije.

– Zavarovanje proti elementarnim nesrečam v kmetijstvu

Namen ukrepa je sofinanciranje zavarovalnih premij pri intenzivni proizvodnji kmetijskih kultur nad 1 ha poljščin, pri trajnih nasadih nad 30 a.

Pogoj za pridobitev sredstev je, da ima prosilec stalno prebivališče v Občini Bistrica ob Sotli.

Prosilec mora k vlogi za sofinanciranje zavarovalnih premij pri intenzivni proizvodnji kmetijskih kultur predložiti D obrazec zbirne vloge za subvencije ministrstva za tekoče leto, za trajne nasade pa D obrazec zbirne vloge za subvencije ministrstva za tekoče leto.

Višina sofinanciranja:

- nosilci kmetijske dejavnosti, ki se izključno ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo – 30% zavarovalne premije
- ostali prosilci, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo – do 15% zavarovalne premije.

Upravičenec je upravičen do sofinanciranja zavarovanja za eno zavarovanje.

V primeru, da upravičenec zavaruje iste površine dvakrat ali večkrat in uveljavlja sofinanciranje dvakrat ali večkrat, se mu sofinanciranje ukine za tekoče leto in za naslednja tri leta.

5. člen

Sredstva za sofinanciranje oziroma financiranje ostalih nalog s področja kmetijske dejavnosti, ki jih ni mogoče predvideti v naprej, so pa pomembne za razvoj kmetijstva in podeželja, se zagotovijo v skladu z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi na podlagi mnenja komisije.

Sredstva se upravičencem dodelijo s sklepom župana.

III. POSTOPEK DODELJEVANJA SREDSTEV

6. člen

Višina sredstev se določi letno s sklepom komisije za kmetijstvo v skladu s sprejetim proračunom.

7. člen

Sredstva se dodelijo na podlagi javnega razpisa, ki ga objavi župan v Uradnem listu RS.

8. člen

Javni razpis o dodeljevanju sredstev za pospeševanje zaposlovanja mora vsebovati:

- upravičence, ki lahko zaprosijo za pridobitev sredstev,

– skupni znesek sredstev, namenjenih za področje razvoja ohranjanja kmetijstva in podeželja po posameznih postavkah,

- namene, za katere se sredstva dodeljujejo,
- višino sredstev, ki jo lahko pridobijo upravičenci,
- pogoji, ki jih morajo prosilci izpolnjevati in pogoji, pod katerimi se sredstva dodeljujejo,
- navedbo dokumentacije, ki jo mora prosilec priložiti k vlogi,
- rok za vložitev vlog,
- naslov kamor je potrebno dostaviti vloge,
- rok, v katerem bo prosilec poslan sklep o dodelitvi sredstev.

Vloge za pridobitev sredstev v skladu z razpisanimi pogoji pregleda komisija za kmetijstvo.

Sklep o dodelitvi sredstev izda župan na predlog komisije.

Z upravičenci sklene župan pogodbo o sofinanciranju.

IV. KONČNE DOLOČBE

9. člen

Namensko porabo dodeljenih sredstev občinskega proračuna in izpolnitev obveznosti na podlagi dodeljenih sredstev preverja občinska uprava in nadzorni odbor.

V primeru ugotovitve nenamenske porabe dodeljenih sredstev je prejemnik le-teh dolžan dodeljena sredstva vrniti z zakonsko predpisanimi zamudnimi obrestmi.

10. člen

Strokovna in administrativno-tehnična opravila v zvezi z dodeljevanjem sredstev občinskega proračuna opravlja občinska uprava.

11. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Bistrica ob Sotli, dne 29. aprila 2004.

Št. 06202-0011/04/04

Župan

Občine Bistrica ob Sotli

Jožef Pregrad l. r.

CELJE

4276. Sklep o javni razgrnitvi lokacijskega načrta magistrala zahod – bencinski servis Veselova

Na podlagi 31. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 27. člena statuta je župan Mestne občine Celje sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi lokacijskega načrta magistrala zahod – bencinski servis Veselova

I

Župan Mestne občine Celje odreja javno razgrnitev osnutka lokacijskega magistrala zahod-bencinski servis Veselova, ki ga je pod števil. 787/03 izdelal Razvojni center Planiranje d.o.o. Celje in je v skladu z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 ter prostorskih sestavin srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za

obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Mestne občine Celje-Celjski prostorski plan (Uradni list SRS, št. 40/86, 4/88 in Uradni list RS, št. 18/911, 54/94, 25/98, 86/01).

II

Predmet lokacijskega načrta je gradnja bencinskega servisa s poslovnim objektom med magistralo zahod, Mari-borsko cesto in Veselo ulico v Celju.

III

Javna razgrnitev osnutka lokacijskega načrta se začne osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, na sedežu Mestne četrti Gaberje in v prostorih Mestne občine Celje na Oddelku za okolje in prostor ter komunalno, Sektorju za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve ter traja 30 dni.

Pripombe in predloge na javno razgrnjeni osnutek lahko podajo vsi zainteresirani. V času javne razgrnitve osnutka bo organizirana javna obravnava, ki jo organizira Mestna občina Celje - Oddelek za okolje in prostor ter komunalno, Sektor za prostorsko načrtovanje in evropske zadeve. Datum in kraj javne obravnave bosta objavljena naknadno. O pričetku in trajanju javne razgrnitve osnutka in o času ter kraju javne obravnave mora organ mestne četrti na primeren način obvestiti krajanje.

IV

V tridesetih dneh po preteku javne razgrnitve mora pristojni organ mestne četrti posredovati pripombe in svoja stališča županu Mestne občine Celje. Če v tem roku pripomb ni, se šteje, da se mestna četrt strinja z osnutkom lokacijskega načrta.

Pripombe in stališča iz prejšnjega odstavka ter druge pripombe in predloge, ki so jih podale fizične in pravne osebe, se pošljejo županu Mestne občine Celje. Le-ta zavzame do njih stališča, ki jih posreduje v potrditev Mestnemu svetu mestne občine Celje.

V

Ta sklep začne veljati osmi dan od dneva objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 35005-00013/2003-0008
Celje, dne, 2. junija 2004.

Župan
Mestne občine Celje
Bojan Šrot l. r.

GRAD

4277. Poročilo o izidu nadomestnih volitev člana Občinskega sveta občine Grad

P O R O Č I L O

o izidu nadomestnih volitev člana Občinskega sveta občine Grad

Občinska volilna komisija občine Grad je v skladu s tretjim odstavkom 32. člena in prvim odstavkom 90. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 72/93, 7/94, 33/94, 70/95, 51/02 in 11/03), na podlagi zapisnika o delu volilnega odbora pri ugotavljanju izida glasovanja za nadomestne volitve člana Občinskega sveta občine Grad, na volitvah 22. avgusta 2004, ugotovila rezultat glasovanja ter izid nadomestnih volitev za člana Občinskega sveta občine Grad.

I

Na nadomestnih volitvah 22. avgusta 2004 je imelo pravico glasovati 604 volivcev.

Skupaj je glasovalo 210 volivcev ali 34,77% od vseh volivcev, ki so imeli pravico voliti.

II

Za nadomestne volitve člana Občinskega sveta občine Grad, v volilni enoti 1 – območje naselja GRAD, je bilo oddanih 210 glasovnic.

Ker so bile prazne oziroma volja volivca ni bila izražena, je bila 1 glasovnica neveljavna, veljavnih je bilo 209 glasovnic.

III

Posamezni kandidati so dobili naslednje število glasov:

1. Jernej Štesl	39 glasov
2. Silvester Železen	83 glasov
3. Ludvik Kočar	87 glasov

IV

Na podlagi tretjega odstavka 32. člena v zvezi z drugim odstavkom 11. člena Zakona o lokalnih volitvah je bil na nadomestnih volitvah v Občinski svet Občine Grad izvoljen Ludvik Kočar, roj. 4. 7. 1946, Grad 33, PTT prometnik, upravnik pošte.

Št. 030-4/784-76
Grad, dne 28. avgusta 2004.

Predsednica
Občinske volilne komisije
občine Grad

Marjana Štrtak Kovač, univ. dipl. prav. l. r.

MAJŠPERK

4278. Sklep o povišanju osnove za izračun najemnine za javne površine

Na podlagi 17. člena Statuta Občine Majšperk (Uradni list RS, št. 23/99 in 92/03) je Občinski svet občine Majšperk na 7. korespondenčni seji, dne 6. 8. 2004 sprejel

S K L E P

o povišanju osnove za izračun najemnine za javne površine

I

Občinski svet občine Majšperk potrjuje spremembo drugega odstavka 14.č člena Pravilnika o oddajanju poslovnih prostorov (Uradni list RS, št. 27/96, 57/97, 58/98, 3/00, 29/01 in 104/02) tako, da se spremeni osnova za izračun najemnine za javne površine za območje, ki znaša:

- I. 500 SIT/dan/m² cena z DDV,
- II. 400 SIT/dan/m² cena z DDV,
- III. 350 SIT/dan/m² cena z DDV.

II

Doda se nov tretji odstavek, ki glasi:

Cena za uporabo javnih površin za prodajo v času specifičnih tržnih razmer (praznik velike in male maše) se poveča za 100%. Minimalna možna najeta površina je 5 m².

III

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

IV

Ta sklep začne veljati takoj, objavi pa se v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 062-02/02-01

Majšperk, dne 6. avgusta 2004.

Županja
Občine Majšperk
mag. Darinka Fakin l. r.

NOVO MESTO

4279. Akt o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Birčna vas

Na podlagi 8. člena Zakona o samoprispevku (Uradni list RS, št. 87/01) ter 16. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01 in 44/02) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na izredni seji dne 26. 8. 2004 sprejel

**AKT O RAZPISU REFERENDUMA
za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Birčna vas**

I. VRSTA REFERENDUMA

1. člen

Razpiše se predhodni referendum za uvedbo samoprispevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Birčna vas za obdobje 5 let, in sicer od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2009.

2. člen

Na referendumu se bo odločalo o sprejemu predloga odloka o uvedbi samoprispevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Birčna vas, ki je priloga tega akta.

II. BESEDILO VPRAŠANJA

3. člen

Na referendumu glasujejo glasovalni upravičenci neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena z originalnim pečatom Občinske volilne komisije Mestne občine Novo mesto in z naslednjim besedilom:

Mestna občina Novo mesto
Krajevna skupnost Birčna vas

**REFERENDUM ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA
ZA OBMOČJE KRAJEVNE SKUPNOSTI BIRČNA VAS**

GLASOVNICA

za glasovanje na referendumu, dne 3. 10. 2004 o uvedbi samoprispevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Birčna vas, ki se uporabi za:

- izgradnjo vodovoda Vel. Podljuben – Stari Ljuben,
- izvedbo javne razsvetljave Vel. Podljuben,
- preplastitev asfaltnih cest skozi naselje Vel. Podljuben 1.600 m².

- izvedba javne razsvetljave Birčna vas – Ruperč vrh,
 - asfaltiranje ceste Birčna vas – Petane 1.400 m,
 - asfaltiranje vaških ulic v Stranski vasi 800 m, na jami 600 m,
 - asfaltiranje ceste Birčna vas – Padež,
 - asfaltiranje in rekonstrukcija ceste Lakovnice – Cerovec,
 - izgradnjo gasilskega doma Lakovnice.
- po investicijskem programu »Investicija v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004 – 2009« iz meseca junija 2004, ki ga je izdelal ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje Novo mesto d.o.o., Novi trg 11, Novo mesto, ter načinu plačevanja in drugih pogojih, ki so določeni v predlogu odloka o uvedbi samoprispevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Birčna vas,

ZA GLASUJEM PROTI

Navodilo za glasovanje: glasuje se tako, da se obkroži beseda »ZA«, če se glasovalni upravičenec strinja z uvedbo samoprispevka oziroma »PROTI«, če se z uvedbo samoprispevka ne strinja.

4. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo občani, ki so vpisani v volilni imenik glasovalnih upravičencev za območje Krajevne skupnosti Birčna vas, in sicer so to:

- fizične osebe, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Birčna vas,
- fizične osebe, ki so lastniki/ce oziroma uporabniki/ce stavbnega zemljišča na območju Krajevne skupnosti Birčna vas, pa na tem območju nimajo stalnega prebivališča.

5. člen

Samoprispevek je izglasovan, če je za uvedbo samoprispevka glasovala večina glasovalnih upravičencev, ki so glasovali, pod pogojem, da se je glasovanja udeležila večina glasovnih upravičencev na območju Krajevne skupnosti Birčna vas.

III. DAN RAZPISA REFERENDUMA

6. člen

Kot dan razpisa referenduma se šteje 1. 9. 2004. Od tega dne začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referenduma.

IV. DAN GLASOVANJA

7. člen

Z referendumom se bodo volilni upravičenci izrekli o uvedbi samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Birčna vas, v nedeljo, dne 3. 10. 2004, na voliščih, ki so določena za lokalne in državne volitve.

V. KONČNE DOLOČBE

8. člen

Postopek za izvedbo referenduma vodi Občinska volilna komisija Mestne občine Novo mesto, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo lokalno samoupravo, po postopku, ki ga določa zakon o referendumu in o ljudski iniciativi, kolikor ni z zakonom o samoprispevku in z zakonom, ki ureja lokalno samoupravo, drugače določeno.

Finančna sredstva za izvedbo referenduma so zagotovljena v proračunu Mestne občine Novo mesto.

9. člen

Priloga tega akta je predlog odloka o uvedbi samopriskpevka.

10. člen

Akt o razpisu referendumu brez priloge se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Akt o razpisu referendumu s priložo se objavi tudi na krajevno običajen način najkasneje 15 dni pred izvedbo referendumu.

Št. 015-05-24/2004

Novo mesto, dne 26. avgusta 2004.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

4280. Akt o razpisu referendumu za uvedbo samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Brusnice

Na podlagi 8. člena Zakona o samopriskpevku (Uradni list RS, št. 87/01) ter 16. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01 in 44/02) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na izredni seji dne 26. 8. 2004 sprejel

**AKT O RAZPISU REFERENDUMA
za uvedbo samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Brusnice**

I. VRSTA REFERENDUMA

1. člen

Razpiše se predhodni referendum za uvedbo samopriskpevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Brusnice za obdobje 5 let, in sicer od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2009.

2. člen

Na referendumu se bo odločalo o sprejemu predloga odloka o uvedbi samopriskpevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Brusnice, ki je priloga tega akta.

II. BESEDILO VPRAŠANJA

3. člen

Na referendumu glasujejo glasovalni upravičenci neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena z originalnim pečatom Občinske volilne komisije Mestne občine Novo mesto in z naslednjim besedilom:

Mestna občina Novo mesto
Krajevna skupnost Brusnice

REFERENDUM ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA
ZA OBMOČJE KRAJEVNE SKUPNOSTI BRUSNICE

GLASOVNICA

za glasovanje na referendumu, dne 3. 10. 2004 o uvedbi samopriskpevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Brusnice, ki se uporabi za:

– rekonstrukcijo nekaterih ulic v naseljih Gumberk, Sela pri Ratežu, Stari Ratež, Male Brusnice, Velike Brusnice, Dolnji Suhadol, Gorenji Suhadol in Leskovec,

– obnovo zidu in odkup zemljišča zaradi širitve pokopališča v Brusnicah,

– urejanje nogometnih igrišč, balinišča na Ratežu in v Brusnicah,

– rekonstrukcijo vaških in poljskih poti,

– izgradnjo sekundarne kanalizacije – priključkov v Doljem in Gorenjem Suhadolu in Leskovcu.

po investicijskem programu »Investicija v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004 – 2009« iz meseca junija 2004, ki ga je izdelal ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje Novo mesto d.o.o., Novi trg 11, Novo mesto, ter načinu plačevanja in drugih pogojih, ki so določeni v predlogu odloka o uvedbi samopriskpevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Brusnice,

GLASUJEM

ZA

PROTI

Navodilo za glasovanje: glasuje se tako, da se obkroži beseda »ZA«, če se glasovalni upravičenec strinja z uvedbo samopriskpevka oziroma »PROTI«, če se z uvedbo samopriskpevka ne strinja.

4. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo občani, ki so vpisani v volilni imenik glasovalnih upravičencev za območje Krajevne skupnosti Brusnice, in sicer so to:

– fizične osebe, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Brusnice,

– fizične osebe, ki so lastniki/ce oziroma uporabniki/ce stavbnega zemljišča na območju Krajevne skupnosti Brusnice, pa na tem območju nimajo stalnega prebivališča.

5. člen

Samopriskpevek je izglasovan, če je za uvedbo samopriskpevka glasovala večina glasovalnih upravičencev, ki so glasovali, pod pogojem, da se je glasovanja udeležila večina glasovnih upravičencev na območju Krajevne skupnosti Brusnice.

III. DAN RAZPISA REFERENDUMA

6. člen

Kot dan razpisa referendumu se šteje 1. 9. 2004. Od tega dne začnejo teči roki za opravila, ki so potrebna za izvedbo referendumu.

IV. DAN GLASOVANJA

7. člen

Z referendumom se bodo volilni upravičenci izrekli o uvedbi samopriskpevka za območje Krajevne skupnosti Stopiče, v nedeljo, dne 3. 10. 2004, na voliščih, ki so določena za lokalne in državne volitve.

V. KONČNE DOLOČBE

8. člen

Postopek za izvedbo referendumu vodi Občinska volilna komisija Mestne občine Novo mesto, pri čemer se smiselno

uporabljajo določbe zakona, ki urejajo lokalno samoupravo, po postopku, ki ga določa zakon o referendumu in o ljudski iniciativi, kolikor ni z zakonom o samoprispevku in z zakonom, ki ureja lokalno samoupravo, drugače določeno.

Finančna sredstva za izvedbo referenduma so zagotovljena v proračunu Mestne občine Novo mesto.

9. člen

Priloga tega akta je predlog odloka o uvedbi samoprispevka.

10. člen

Akt o razpisu referenduma brez priloge se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Akt o razpisu referenduma s prilogo se objavi tudi na krajevno običajen način najkasneje 15 dni pred izvedbo referenduma.

Št. 015-05-25/2004

Novo mesto, dne 26. avgusta 2004.

Župan

Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

4281. Akt o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Stopiče

Na podlagi 8. člena Zakona o samoprispevku (Uradni list RS, št. 87/01) ter 16. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 68/01 in 44/02) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na izredni seji dne 26. 8. 2004 sprejel

AKT O RAZPISU REFERENDUMA za uvedbo samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Stopiče

I. VRSTA REFERENDUMA

1. člen

Razpiše se predhodni referendum za uvedbo samoprispevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Stopiče za obdobje 5 let, in sicer od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2009.

2. člen

Na referendumu se bo odločalo o sprejemu predloga odloka o uvedbi samoprispevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Stopiče, ki je priloga tega akta.

II. BESEDILO VPRAŠANJA

3. člen

Na referendumu glasujejo glasovalni upravičenci neposredno in tajno z glasovnico, ki je opremljena z originalnim pečatom Občinske volilne komisije Mestne občine Novo mesto in z naslednjim besedilom:

Mestna občina Novo mesto
Krajevna skupnost Stopiče

REFERENDUM ZA UVEDBO SAMOPRISPEVKA ZA OBMOČJE KRAJEVNE SKUPNOSTI STOPIČE

GLASOVNICA

za glasovanje na referendumu, dne 3. 10. 2004 o uvedbi samoprispevka v denarju za območje Krajevne skupnosti Stopiče, ki se uporabi za:

- sofinanciranje komunalne in prometne ureditve ter zelenih površin v sklopu šole in športne dvorane,
- prometno ureditev s pločniki,
- izgradnjo javne razsvetljave po vaseh,
- izgradnjo kanalizacije,
- izgradnjo in rekonstrukcija otroških igrišč,
- izgradnjo in rekonstrukcija protipožarne zaščite,
- izgradnjo in rekonstrukcija krajevnih cest.

po investicijskem programu »Investicija v lokalno infrastrukturo in društvene dejavnosti v obdobju 2004 – 2009« iz meseca junija 2004, ki ga je izdelal ESPRI, Agencija za podjetništvo in vodenje Novo mesto d.o.o., Novi trg 11, Novo mesto, ter načinu plačevanja in drugih pogojih, ki so določeni v predlogu odloka o uvedbi samoprispevka za izgradnjo in rekonstrukcijo lokalne javne infrastrukture za območje Krajevne skupnosti Stopiče,

GLASUJEM

ZA

PROTI

Navodilo za glasovanje: glasuje se tako, da se obkroži beseda »ZA«, če se glasovalni upravičenec strinja z uvedbo samoprispevka oziroma »PROTI«, če se z uvedbo samoprispevka ne strinja.

4. člen

Pravico glasovati na referendumu imajo občani, ki so vpisani v volilni imenik glasovalnih upravičencev za območje Krajevne skupnosti Stopiče, in sicer so to:

- fizične osebe, ki imajo stalno prebivališče na območju Krajevne skupnosti Stopiče,
- fizične osebe, ki so lastniki/ce oziroma uporabniki/ce stavbnega zemljišča na območju Krajevne skupnosti Stopiče, pa na tem območju nimajo stalnega prebivališča.

5. člen

Samoprispevek je izglasovan, če je za uvedbo samoprispevka glasovala večina glasovalnih upravičencev, ki so glasovali, pod pogojem, da se je glasovanja udeležila večina glasovnih upravičencev na območju Krajevne skupnosti Stopiče.

III. DAN RAZPISA REFERENDUMA

6. člen

Kot dan razpisa referenduma se šteje 1. 9. 2004. Od tega dne začnejo teči roki za opravlila, ki so potrebna za izvedbo referenduma.

IV. DAN GLASOVANJA

7. člen

Z referendumom se bodo volilni upravičenci izrekli o uvedbi samoprispevka za območje Krajevne skupnosti Stopiče, v nedeljo, dne 3. 10. 2004, na voliščih, ki so določena za lokalne in državne volitve.

V. KONČNE DOLOČBE

8. člen

Postopek za izvedbo referenduma vodi Občinska volilna komisija Mestne občine Novo mesto, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki urejajo lokalno samoupravo, po postopku, ki ga določa zakon o referendumu in o ljudski iniciativi, kolikor ni z zakonom o samoprispevku in z zakonom, ki ureja lokalno samoupravo, drugače določeno.

Finančna sredstva za izvedbo referenduma so zagotovljena v proračunu Mestne občine Novo mesto.

9. člen

Priloga tega akta je predlog odloka o uvedbi samoprispevka.

10. člen

Akt o razpisu referenduma brez priloge se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Akt o razpisu referenduma s prilogami se objavi tudi na krajevno običajen način najkasneje 15 dni pred izvedbo referenduma.

Št. 015-05-26/2004

Novo mesto, dne 26. avgusta 2004.

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

PUCONCI

4282. Odlok o uskladitvi prostorskih ureditvenih pogojev s planskimi akti

Na podlagi 175. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, popr. 8/03) in 16. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 35/99, 23/01, 65/02 in 89/02) je Občinski svet občine Puconci na 3. izredni seji, dne 15. 7. 2004 sprejel

O D L O K

o uskladitvi prostorskih ureditvenih pogojev s planskimi akti

1. člen

Sprejme se odlok o uskladitvi prostorskih ureditvenih pogojev za območje Občine Puconci (Uradni list RS, št. 44/98, 102/99, 100/00, 89/02 in 94/02; v nadaljevanju: Odlok o PUP z odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin planov občine Murska Sobota za območje Občine Puconci; Uradni list RS, št. 91/04; v nadaljevanju: prostorske sestavine planov).

2. člen

Skladno s prostorskimi sestavinami planov, navedenimi v 1. členu tega odloka, se sprejmejo nove meje poselitvenih območij naselij in območij razpršene gradnje v Občini Puconci, ki se urejajo z odlokom o PUP za območje Občine Puconci.

3. člen

Spremeni in dopolni se 7. člen odloka o PUP in sicer se doda:

4. Območje Rimska Čarda (turistično-zdraviliški kompleks)

5. Pečarovci (turistično rekreacijsko območje ob potoku)

6. Moščanci (turistično naselje)

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 35005-15/2002

Puconci, dne 15. julija 2004.

Župan
Občine Puconci
Ludvik Novak l. r.

SLOVENJ GRADEC

4283. Sklep o javni razgrnitvi predloga odloka o lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev dela območja med Cankarjevo ulico in Glavnim trgom v Slovenj Gradcu

Na podlagi 31. člena zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03) in 16. člena statuta Mestne občine Slovenj Gradec (Uradni list RS, št. 29/99 in 24/03) je Občinski svet mestne občine Slovenj Gradec na 21. redni seji dne 31. 9. 2004 sprejel

S K L E P

o javni razgrnitvi predloga odloka o lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev dela območja med Cankarjevo ulico in Glavnim trgom v Slovenj Gradcu

1. člen

Javno se razgrne predlog odloka o lokacijskem načrtu za prostorsko ureditev dela območja med Cankarjevo ulico in Glavnim trgom v Slovenj Gradcu, ki ga je izdelalo podjetje Arh Deko d.o.o. iz Slovenj Gradca.

2. člen

Predlog odloka bo razgrnjen v avli Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska ulica 5, p. 2380 Slovenj Gradec v delovnem času občinske uprave.

3. člen

Javna razgrnitev bo trajala od vključno 1. 9. 2004 do vključno 1. 10. 2004.

4. člen

V času javne razgrnitve lahko k navedenemu prostorskemu aktu podajo pripombe in predloge pravne in fizične osebe. Pripombe in predloge posredujejo pisno ali jih vpišejo v knjigo pripomb. Rok za oddajo pripomb poteče z zadnjim dnem razgrnitve.

5. člen

V času javne razgrnitve bo občinska uprava organizirala javno obravnavo, ki bo organizirana 15. 9. 2004 ob 14. uri v sejni sobi Mestne občine Slovenj Gradec, Šolska 5, 2380 Slovenj Gradec. O kraju in datumu javne razgrnitve in javne obravnave bo občinska uprava obvestila občane na krajevno običajen način.

6. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-01-965/2003

Slovenj Gradec, dne 31. avgusta 2004.

Župan

Mestne občine Slovenj Gradec

Matjaž Zanoškar l. r.

Popravek – correzione

V naslovu Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Mestne občine Koper (razširitev urbanih površin na Ankaransko bonifiko, v letu 2004), objavljenem v Uradnem listu RS, št. 96-4253/2004 z dne 30. 8. 2004 se črta besedilo (razširitev urbanih površin na Ankaransko bonifiko), tako, da se naslov odloka pravilno glasi:

»Odlok o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbenega plana Mestne občine Koper (v letu 2004)«

Nel titolo del Decreto sulle modifiche ed integrazioni agli elementi territoriali del piano a lungo termine e del piano sociale del Comune citta' di Capodistria (espansione delle superfici urbane alla Bonifica di Ancarano, anno 2004), pubblicato nella Gazzetta ufficiale della RS, n. 96-4253/2004 del 30. 8. 2004, è depennato il testo (espansione delle superfici urbane alla Bonifica di Ancarano, anno 2004). Il titolo del decreto recita pertanto:

»Decreto sulle modifiche ed integrazioni agli elementi territoriali del piano a lungo termine e del piano sociale del Comune citta' di Capodistria (anno 2004)«

Mestna občina Koper
Comune citta' di Capodistria
Župan – Il sindaco
Boris Popovič l. r. – m. p.

Popravek

V odloku o lokacijskem načrtu »Podjetniška cona Pameče«, objavljenem v Uradnem listu RS, št. 30-1321/04 z dne 29. 3. 2004, se 4. člen pravilno glasi:

Celotno območje je skladno z zasnovo namenske rabe prostora v Urbanistični zasnovi naselij Pameče-Troblje namenjeno proizvodno industrijski dejavnosti in obsega območje rezervata za širitev Centralne čistilne naprave Slovenj Gradec, območje podjetniške cone ter obstoječim območjem Surovine.

V območju lokacijskega načrta je rezervat za širitev čistilne naprave, južno od upravne stavbe. Rezervat je v velikosti modulov prezračevalnega bazena ter naknadnega usedalnika. Območje rezervata je v času, ko ni potrebe po širitvi ČN možno uporabljati kot parkirišče za tovorna vozila.

V območjih industrije so dopustni naslednji posegi za naslednje namene in dejavnosti:

- proizvodnja, pri čemer stavbišča grajenih objektov presegajo 1000 m² bruto površine,
- energetika, storitvena dejavnost in gradbeništvo – objekti parkirišč
- trgovina, ki je v funkciji osnovne proizvodne dejavnosti,
- gostinstvo, kot spremljajoča dejavnost osnovni namembnosti prostora.

Na območje obdelave ni možna umestitev sežigalnice, kompostarne in sortirnice odpadkov.

Župan
Mestne občine Slovenj Gradec
Matjaž Zanoškar l. r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

4258. Zakon o krmi (ZKrm-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) 11709
4259. Zakon o državni upravi (ZDU-1-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo) 11716
4260. Zakon o davku na motorna vozila (ZDMV-UPB1) (uradno prečiščeno besedilo) 11724
4261. Zakon o davku na dodano vrednost (ZDDV-UPB2) (uradno prečiščeno besedilo) 11727

PRESEDNIK REPUBLIKE

4262. Ukaz o odpoklicu izredne in pooblaščne veleposlanice Republike Slovenije na Irskem 11754
4263. Ukaz o odpoklicu izrednega in pooblaščenega veleposlanika Republike Slovenije v Ukrajini 11755

VLADA

4264. Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost sistemskega operaterja prenosnega omrežja zemeljskega plina 11755
4265. Uredba o taksi za obremenjevanje okolja zaradi uporabe mazalnih olj in tekočin 11761
4266. Uredba o spremembi in dopolnitvah Uredbe o načinu izračuna potrjene škode v kmetijstvu in načinu izračuna višine dodeljenih sredstev za odpravo posledic škode v kmetijstvu 11766
4267. Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega 11767
4268. Uredba o koncesiji za gojenje školjk na I., II. in III. parceli gojitvenega območja Sečovlje 11773
4269. Sklep o soglasju za odprtje Konzulata Demokratične socialistične republike Šri Lanke v Republiki Sloveniji s sedežem v Ljubljani, na čelu s častnim konzulom 11774

MINISTRSTVA

4270. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izpolnjevanju enotne upravne listine in računalniški izmenjavi podatkov ter o drugih obrazcih, ki se uporabljajo v carinskih postopkih 11775
4271. Pravilnik o postopku za pridobitev statusa pravne osebe, ki deluje v javnem interesu na področju spodbujanja razvoja turizma 11792
4272. Pravilnik o usmerjanju in nadzoru policije 11793
4273. Pravilnik o dopolnitvi pravilnika o uradnem zdravstvenem nadzoru nad živili 11798

BANKA SLOVENIJE

4274. Sklep o spremembi navodila za izvajanje sklepa o opravljanju menjalniških poslov 11798

OBČINE**BISTRICA OB SOTLI**

4275. Pravilnik o dodeljevanju proračunskih sredstev za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Bistrica ob Sotli 11799

CELJE

4276. Sklep o javni razgrnitvi lokacijskega načrta magistrala zahod – bencinski servis Veselova 11800

GRAD

4277. Poročilo o izidu nadomestnih volitev člana Občinskega sveta občine Grad 11801

MAJŠPERK

4278. Sklep o povišanju osnove za izračun najemnine za javne površine 11801

NOVO MESTO

4279. Akt o razpisu referendum za uvedbo samopri-spevka za območje Krajevne skupnosti Birčna vas 11802
4280. Akt o razpisu referendum za uvedbo samopri-spevka za območje Krajevne skupnosti Brusnice 11803
4281. Akt o razpisu referendum za uvedbo samopri-spevka za območje Krajevne skupnosti Stopiče 11804

PUCONCI

4282. Odlok o uskladitvi prostorskih ureditvenih pogojev s planskimi akti 11805

SLOVENJ GRADEC

4283. Sklep o javni razgrnitvi predloga odloka o lokacij-skem načrtu za prostorsko ureditev dela območja med Cankarjevo ulico in Glavnim trgom v Slovenj Gradcu 11805

POPRAVKI

- Popravek Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega in družbene-ga plana Mestne občine Koper 11806
- Popravek v odloku o lokacijskem načrtu »Pod-jetniška cona Pameče« (Slovenj Gradec) 11806

PRAVKAR IZŠLO

prof. dr. Franc Grad

VOLITVE IN VOLILNI SISTEM

Vodilni slovenski strokovnjak na področju volilnega prava – dr. Franc Grad – je pred volitvami v državni zbor 2004 pripravil novo izdajo knjige Volitve in volilni sistem. Avtor je svoje delo razdelil na dva dela. Prvi je namenjen predstavitvi volilnih sistemov v sodobnih ustavnih ureditvah, drugi pa slovenski ustavni in zakonodajni ureditvi na tem področju.

Zanimivost knjige je vsekakor, da nobeno poglavje ne ostaja brez avtorjevega komentarja o dobrih in slabih straneh posamezne ureditve. Pri tem posebno pozornost namenja tudi podrobnemu prikazu večinskega in proporcionalnega volilnega sistema. V pregledu nekaterih tujih sistemov so predstavljeni volilni sistemi Velike Britanije, Francije, ZR Nemčije, Italije, v tranzicijskih državah in v Ruski federaciji. Večji del knjige pa je namenjen tudi volitvam Evropskega parlamenta tako v drugih državah članicah Evropske unije kot tudi v Sloveniji.

Volitve v Državni zbor Republike Slovenije 2004 bodo potekale po enakem sistemu kot leta 2000. Za bodoče poslance državnega zbora in njihove stranke pa je v knjigi tudi dovolj namigov, kaj bodo morali storiti, da slovenska volilna zakonodaja ne bo zakrpana zaplata, kakršna je zdaj, ko je volilna pravila treba izbrskati iz ustave, ustavnih zakonov, volilne zakonodaje in odločb ustavnega sodišča.

– 261120 Cena: **8680** SIT z DDV**PREDPISI O VOLITVAH
V DRŽAVNI ZBOR 2004**

Na 224 straneh knjige so objavljeni:

- Odlok o razpisu volitev,
- Ustavni zakon o dopolnitvi 80. člena ustave,
- Zakon o volitvah v državni zbor,
- Zakon o določitvi volilnih enot za volitve poslancev v državni zbor,
- Zakon o evidenci volilne pravice s komentarjem Metke Lumbar,
- Zakon o volilni kampanji,
- Zakon o poslancih,
- Zakon o preprečevanju korupcije,
- ustavni odločbi,
- Rokovnik za izvedbo volitev poslancev v državni zbor za volitve 2004.

– 261115 Cena: **2980** SIT z DDV.**NAROČILNICA**Uradni list Republike Slovenije, Slovenska 9, 1000 Ljubljana
<http://www.uradni-list.si>Naročite po faksu: **01/425 14 18**

S tem nepreklicno naročam

• Volitve in volilni sistem– 261120 **8680** SIT z DDV

Štev. izvodov

• Predpisi o volitvah v Državni zbor 2004– 261115 **2980** SIT z DDV

Štev. izvodov

Naročeno knjigo mi pošljite na naslov

Davčna številka

Davčni zavezanec

☐ DA☐ NE

Firma – ime naročnika

Sektor – oddelek

Ulica in številka

Kraj

Datum

Podpis pooblaščenice osebe

Žig

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo – Direktorica Ksenija Mihovar Globokar – Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Direktorica in odgovorna urednica Erika Trojer – Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče – Akontacija naročnine za leto 2004 je 26.400 SIT (brez davka), pri ceni posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT – Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke – Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 – Poštni predal 379 – Telefon tajništvo 425 14 19, računovodstvo 200 18 60, naročnine 425 23 57, telefaks 200 18 25, prodaja 200 18 38, preklici 425 02 94, telefaks 425 14 18, uredništvo 425 73 08, uredništvo (javni razpisi ...) 200 18 66, uredništvo – telefaks 425 01 99 – Internet: <http://www.uradni-list.si> – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si – Transakcijski račun 02922-0011569767